Someday My Prince Will Come

Contents

Someday My Prince Will Come **2**
1. Chương 1 . . . 2
2. Chương 2 . . . 3
3. Chương 3 . . . 4
4. Chương 4 . . . 5
5. Chương 5 . . . 7
6. Chương 6 . . . 9
7. Chương 7 . . . 11
8. Chương 8 . . . 13
9. Chương 9 . . . 16
10. Chương 10 . . . 18
11. Chương 11 . . . 20
12. Chương 12 . . . 24
13. Chương 13 . . . 26
14. Chương 14 . . . 27
15. Chương 15 . . . 30
16. Chương 16 . . . 33
17. Chương 17 . . . 39
18. Chương 18 . . . 42
19. Chương 19 . . . 44
20. Chương 20 . . . 47
21. Chương 21 . . . 49
22. Chương 22 . . . 52
23. Chương 23 . . . 54
24. Chương 24 . . . 57
25. Chương 25 . . . 61
26. Chương 26 . . . 64
27. Chương 27 . . . 66
28. Chương 28 . . . 70
29. Chương 29 . . . 74
30. Chương 30 . . . 76
31. Chương 31 . . . 79
32. Chương 32 . . . 83
33. Chương 33 . . . 85
34. Chương 34 . . . 89
35. Chương 35 . . . 92
36. Chương 36 . . . 96
37. Chương 37 . . . 101
38. Chương 38 . . . 106
39. Chương 39 . . . 109
40. Chương 40 . . . 114
41. Chương 41 . . . 118

42. Chương 42 - End 122

Someday My Prince Will Come

Giới thiệu

: "Hồi ức lun là những ji' đẹp đẽ nhất , tuổi thơ lun đầy những ngọt ngào , lớn lên roy' mới bik , có r

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/someday-my-prince-will-come

1. Chương 1

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một ngày đẹp trời ở ngôi biệt thự Nadeshiko .

- Cô chủ , dậy đi ạ . Hôm nay là lễ khai giảng mà … blahblahblah…

Một hồi sau , ng' đc gọi là cô chủ mới lồm cồm bò dậy (pó tay ==).

Amy mở mắt ra , dụi dụi như một chú mèo con . Để mặc những lời hỏi han của bà ** , nó đi như ng' bị mộng du vào phòng tắm .

Sau một hồi , Amy - nhân vật chính của chúng ta , đang đứng trước gương , hok phải để chải tóc hay là để chính sửa nhan sắc , mà là ngược lại , làm mình trở nên xấu xí …

Amy là một cô gái xinh đẹp nhưng dường như cái mỹ từ ấy chưa nói lên đc vẻ đẹp của nó : một làn da trắng hồng , đôi mắt to trón màu hổ phách , mái tóc đen dài mượt mà và một thân hình thon thả , xinh đẹp .

Đọc đến đây , chắc rằng mọi ng' đều nghĩ đây là câu chuyện về 1 cô tiểu thư , 1 con búp bê trong lồng kính - chỉ để ngắm nhìn . Nhưng hok , sự thật thì ngược lại . Amy thông minh , sắc sảo , mạnh mẽ và luôn bik cách có đc những điều mình muốn . Đó hok phải là nói suông đâu , sự thật có khi còn hơn thế ấy chứ

Quay lại với Amy - nv chính . Làm mình trở nên xấu hơn là sao nhỉ ? À , đó là khi bà ** hét toáng khi nhìn thấy nó còn nó thì đang mỉm cười đấy tự hào trước "tác phẩm" của mình trong gương .

- Cô ,cô là ai ??? - bà ** tái mét , xém ngất xỉu (tội nghiệp chưa)

Amy quay sang , tươi cười .

- Con đây mà , chỉ trông hơi khác thôi .

Hix , sự thật hok phải là trông hơi khác mà là hok thể nhận ra đc cô gái xinh đẹp vài phút trước .

Trước gương bây giờ là một cô gái xấu xí (nghe wen wen) . Mái tóc dài đc thắt thành hai bím , hok bik = cách nào mà lại rối xù lên 1 cách thật nghệ thuật .

Gương mặt xinh xắn đã bị cái mắt kiếng to đùng , dày cộm che mất . Bộ đồng phục của học viện Như Hoa lại càng đc nó sử dụng làm đạo cụ diễn xuất khi cái váy ngắn đến đầu gối của bộ đồng phục đã thành một chiếc váy dài đến mắt cá chân (kiểu của mí bà bầu az') .

Nếu nhìn thấy Amy bây giờ thì có lẽ đến cả ba mẹ nó cũng hok nhận ra đc cô con gái xinh đẹp của họ chứ nói chi đến bà ** . Nhưng hok sao vì ba nó đã đi công tác ở nước ngoài còn ng' mẹ yêu quý thì đã mất trong một tai nạn năm nó 13 tuổi

- Tiểu thư ơi ! Cô có đi học hok ạ ? Để tôi nói tài xế chuẩn bị .

- Vâng , ** đợi con 1 lát - Amy tươi cười

Khi bà ** đã đi khỏi , nó tiến lại gần chiếc gương lớn đặt trong phòng , dùng đôi tay thon thả của mình chạm lên những bông hoa Nadeshiko đc khắc rất tinh xảo quanh chiếc gương , thì thầm một câu gì đó , chỉ đủ để mình nó nghe thấy :" Someday My Prince Will Come And Today Is A New Day "

Hành động khó hiểu và cách cải trang của nó là vì mục đích gì ???

Chiếc xe màu đen láng cóng dừng lại trước cổng học viện Như Hoa . Như Hoa hok phải là học viện nôi tiếng vì chuyên đào tạo các thiên tài mà nơi đây chỉ nổi tiếng với tên gọi "Học viện quý tộc" .

Có thể hiểu nôm na rằng , nơi đây là một học viện tuyển học sinh nhờ vào gia thế , hok wan tâm đến bất cứ cái gì khác . À , có lẽ là có , là nhan sắc hix , phải nói là học sinh trường này ai cũng rất xinh đẹp .

Vì vậy thì đối với một thường dân thì vào học ở ngôi trường này là một mơ ước (hok bao h' thành sự thật) trừ khi ng' đó có IQ cưc cao thì mới có cơ hội . Và cái cơ hội đó cũng thật khó khăn ….

Amy bước xuống xe , mọi ánh mắt đều đổ dồn vào nó như đang nhìn 1 sinh vật sắp bị tiệt chủng .

Mà cũng đúng thôi , bởi vì bây giờ đứng trước học viện Như Hoa hok phải là 1 Amy xinh đẹp mà thay vào đó là 1 con nhỏ xấu xí với cách ăn mặc mà đoán làm phim "Cô gái xấu xí" nên đến để học hỏi .

Nó bước vào trường , đầy tự tin .

2. Chương 2

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy bước vào trường với một nụ cười nhẹ như gió đầy bí ẩn .Hôm nay là lễ khai giảng , sân trường được trang hoàng rực rỡ và lộng lẫy . Băng rôn, cờ hoa treo đầy trời , nó còn thấy mấy đứa con gái đem theo hàng đống poster , cứ như là đi xem live show của chàng thần tượng nào ấy . Tuy thế, đối với học sinh trong học viên này thì điều đó không có gì là đáng chú ý bàng việc một con nhỏ quê mùa với cặp kiếng cận dày cộm , to đùng , tóc thắt bím, bộ đồng phục được thiết kế có 1 không 2 (còn ai dám mặc nữa đâu)

Mọi con mắt đều đổ dồn vào nó , tiếng xì xào , châm chọc mà nó thì cứ tỉnh như không. Mà thật ra , nó đã quá quen với việc bị người khác nhìn đăm đăm rồi , trước đây thì có lẽ là vì nó quá đẹp , còn bây giờ thì vì nó quá … xấu

Buổi lễ diễn ra một cách long trọng và hoành tráng , toàn những quan chức cấp cao, các ông tai to mặt lớn đến dự, không thẹn là học viện quý tộc. Trong lòng Amy đang mừng thầm vì may thay ba của nó - Chủ tịch tập đoàn Hyuga đang ở nước ngoài cái hợp đồng gì đó , chứ không ông đã lên cơn đau tim khi nhìn thấy cô con gái thiên thần Amy mà nay đã tiến hóa thành Quỷ . Đang suy nghĩ mông lung, Amy bị giật mình bởi tiếng reo hò và vỗ tay rần rần của mọi người xung quanh , đặc biệt là mấy đứa con gái . Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì tiếng cô MC vang lên :"Và đây là Tân Hội Trưởng Hội Học Sinh .."Rồi cái người Hội trưởng ấy tiến lên bục (nói đúng hơn là sân khấu)để phát biểu . Hix, hắn ta lên phát biểu mà cứ như là đi thi Hoa hậu (nam) hay đi diễn liveshow vậy .Đám con gái xung quanh nó thì cứ hét toáng lên :"Anh Yamada đang nhìn mình" , "Không , anh ấy nhìn mình cơ " ,…làm nó nhức cả đầu . Nó ngẩng mặt lên ,

chỉnh chỉnh cặp kiếng cận để nhin rõ hơn (mà nó có bị cận đâu cơ chứ :P) . Dù có một cái bệnh kì lạ là không ưa những tên hot boy nhưng Amy cũng phải công nhận là hắn cực kì đẹp trai . Hắn cao , có lẽ là khoảng 1m86 (nếu đầu óc toán học của nó không lầm),làn da ngâm đen , thân hình rắn rỏi ẩn dưới chiếc áo đồng phục , đôi mắt màu xanh lá cây chứa đựng một điều bí mật nào đó, gương mặt lạnh lùng và vô cảm , mái tóc màu nâu bồng bềnh nhưng lại có một giọng nói ấm áp và truyền cảm . Amy không thích những người quá hoàn hảo , không phải là vì nó ghen tị (nếu hok tính khoảng bị "điên" thì nó cũng là một cô gái hoàn hảo)mà vì đối với nó, những người quá hoàn hảo thì luôn che giấu một bí mật .

Sau buổi khai giảng ,Amy đi tham quan xung quanh học viên Như Hoa . Dù nó thật sự không hài lòng khi vào học ở trường này , nhưng dù sao đi nữa thì nó cũng sẽ gắn bó khoảng thời gian 3 năm quý báu của mình ở đây và tất nhi6n nó không muốn đi lạc ngay trong buổi học đầu tiên .Mọi người đã về gần hết , chỉ còn một số người ở lại vì có cùng hoàn cảnh như nó , số còn lại thì đang truy tìm Prince Yamada . À , đây rồi , lớp 10A2. Nó khẽ đẩy cánh cửa bước vào . Phòng học khá rộng rãi , cái bàn GV thì to tổ chảng (cỡ bằng cái giường ấy). Nó ngồi xuống một cái bàn gần cuối , một chỗ chẳng có gì là nổi bật - phù hợp với Amy bây giờ. Chợt, nó nghe tiếng kêu meo meo nho nhỏ. Nó tò mò đến gần chỗ phát ra tiếng động ấy . Amy gần như hét toáng lên khi nhìn thấy một chú mèo con lông trắng đang chơi đùa với cuộn len . Amy bế chú mèo lên "Ui , dễ thương wá ".Nó gỡ sợi dây buộc tóc màu hồng ra , cột lên cổ của chú mèo , mặc kệ mái tóc dài đang bay nhẹ trong gió. "Chị sẽ gỏi em là Prince ha !"- Nó nói rồi hôn chú mèo , à hôn Prince chứ . Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên . Amy bắt máy :"Alô…"."Thưa tiểu thư Amy , xe đã đến cổng sau của học viện Như Hoa rồi ạ!"."Uhm , đợi một chút , tôi ra ngay"

Nó nhìn Prince đầy vẻ luyến tiếc :"Chị phải về rồi , hok ở chơi với cưng được, hix, làm sao ngày mai chị tìm được em bây giờ ". Ah , phải rồi . Nó chạy nhanh mà không thèm để ý đến việc mọi đồ hóa trang trên gương mặt nó đã rớt đâu mất tiêu ròy .Nó tìm được một chỗ tuyệt vời , nơi mà nó chọn làm "căn cứ bí mật" - một bồn nước nhỏ xinh đẹp với tượng thần Cupid , một cây hoa anh đào to lớn , những thảm cỏ xanh mượt ,mà nơi đây lại có ít người qua lại , thật tuyệt vời . Nó đặt Prince vào bụi cây , xé một ít vải từ chiếc váy của mình để lót cho Prince nằm (iu mèo thấy sợ)rồi bế Prince lên và hôn tạm biệt . Chợt nó nhìn đồng hồ và chay vội ra cổng sau , không quên để lại cho Prince một cái nhìn luyến tiếc.

Amy không hề hay rằng có một người đã nhìn thấy tất cà mọi viêc, kể cả gương mặt không hóa trang của nó nữa ……

3. Chương 3

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

- Bãi giữ xe học viện Như Hoa :Yamada chạy vào một cách vội vã , nhảy lên chiếc xe thể thao màu xanh lá của mình rồi phóng xe đi nhanh trong tiếng kêu "thảm thiết" đầy thương tâm của bọn con gái đã mai phục sẵn "Prince …"(tội nghịp)

Nới lỏng cà-vạt của bộ đồng phục , Yamdada phóng xe đuổi theo chiếc xe hơi của Amy . Vừa lái xe trong đầu hắn ta có hàng đống câu hỏi không lời giải đáp :"Tại sao cô ta lại làm như vậy ?", "cô ta làm như vậy vì mục đích gì ?" Blahblah… Bây giờ , hắn ta đang phóng xe đuổi theo chiếc xe của một cô gái , hành động mà đối với 1 hot boy của học viện quý tộc Như Hoa - Prince Yamada thì có hơi mất phong độ thật nhưng tất cả chỉ vì hắn ta quá tò mò (nhìu chiện đây muh'). Chợt nhớ đến gương mặt nhỏ , "Công nhận nhỏ cũng dễ thương , lúc nhỏ chơi với con mèo , nhìn mặt nhỏ thiệt là con nít …"(con nít quỷ đấy anh ạ)rồi tự lẩm bẩm : "Hix, mình đang khen ai dễ thương thế này, không được , không được " kèm theo điệu bộ lắc đầu nguầy nguậy (làm mọi người nhìn anh đầy tiếc rẻ , "tội nghịp , đẹp trai mà điên "

Chiếc xe dừng lại trước cổng ngôi biệt thự Nadeshiko .

"Đây chẳng phải là biệt thự của tập đoàn Hyuga sao ?"

Khi chiếc xe khuất bóng vào trong ngôi biệt thự , anh Yamada nhà ta mới hết sững sờ . Rồi ngay lập tức , hắn gọi điện cho 1 người nào đó , nói bằng cái giọng ra lệnh :"Điều tra cho tôi về Amy Hyuga , cho anh thời gian là 15' "

hix, cho ng' ta thời gian 15' mà chỉ 10' sau hắn đã về đến biệt thự Royal (phóng xe kinh wa' cảnh sát bắt hắn đi) Cũng may là xấp tài liệu về tiểu thư Amy đang nằm chình ình trong phòng hắn , nếu hok thì …

-Amy , remember me ? (Là seo đây ???)

Reng .. Reng…

"Cô chủ dậy đi ạ !" Blah….

Dụi mắt như một chú mèo con , Amy lồm cồm bò dậy . Lại một cái điệp khúc quen thuộc và nó lại cải trang như hôm qua nhưng hôm nay nó không đi xe hơi nữa . Dù nói là thế nhưng khoảng cách từ nhà nó đến trường chẳng gần chút nào cả , mà nó lại không biết chạy xe đạp , xe máy thì càng không . Thế nên bây giờ nó đang đi bộ tới trường mà lòng thì than thân trách phận . Amy đúng là một người thiếu cảnh giác , hắn ta đã đi theo nó từ nãy giờ còn nó thì chẳng hay bik gì cả. Chịu đựng hết nổi (nhỏ đi chậm quá mà), Yamada chạy xe đi ngang hàng với nó :

- Bạn gì ơi , lên xe mình chở đến trường cho (kèm theo một nụ cười ngày đông ấm áp , còn mùa hè thì ui , so hot)

Không may cho hắn , Amy nhà ta không ưa gì những hot boy và càng ghét cái kiểu cười "cua gái" đó :

-Cảm ơn , mình thix đi bộ hơn

Không thất vọng lắm(bình thường thì hắn chỉ cần cười , bảo nhảy lầu tự tử cũng có khối đứa chịu hehe) , dù sao thì hắn ta cũng đoán trước được cảnh này (nhỏ đâu phải ng' thường mà là .. ng' điên ạ)

- Nhưng mình không muốn là hội trưởng mà thấy bạn bè đi bộ giữa trời nắng mà không giúp (ui, xạo kinh), với lại bạn mà cứ đi bột thì mình cảm thấy buồn lắm , để mình giúp bạn , mấy bạn nữ kia cũng muốn giúp bạn mà .

Hắn vừa nói vừa hất đầu ra sau , nơi mà mí tiểu thư trong trường đang nhìn nó với cặp mắt đầy tình thương mến thương .

"Hix, đi bộ mà hắn ta đi rồi thì thể nèo mình cũng bị mí nhỏ đó làm thịt cho coi . Thà lên xe mình còn bảo toàn dc tính mạng "

Lưỡng lự một hồi , Amy cũng đành phải lên xe để hắn chở đi (Hic, em hok mún chit')

Hắn ta cười một nụ cười đầy mãn nguyện rồi phóng xe đi trong những ánh mắt hình viênb đạn đang bắn bùm chéo ..

4. Chương 4

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Trên suốt quãng đường , cả Amy và Yamada đều chẳng nói gì cả , 2 ng' đều đang chờ người kia bắt đầu trước . Chợt , hắn rút cái earphone rồi cắm lên tai , đang nghĩ là sẽ không cần phải kiếm chuyện gì để nói với hắn , Amy giật mình khi một bàn tay khẽ chạm vào má nó, cắm tai nghe vào tai nó và mỉm cười (ui, chit' ng'). Thoáng bối rối khi lần đầu tiên có một ng' con trai chạm vào má nó , một bàn tay to lớn nhưng dịu dàng , một cảm giác quen thuộc mà dường như nó không thể nhớ ra . Một giai điệu quen thuộc vang lên , bài Love me for me (bài nì sis i' lấy làm nhạc chuông a').

Đang bị shock , hắn chợt quay ra mỉm cười đầy ẩn ý và nói với nó :"Love me for me - Yêu em vì chính bản thân em , nghe lãng mạn quá nhỉ ! " .Rồi vừa lái xe , hắn vừa thao thao bất tuyệt :"Lời bài hát ý nghĩa

lắm : ‘đừng nghĩ anh có thể thay đổi dc tôi , khiến tôi trở thành ng‘ như anh muốn…’Cô gái trong bài hát này là một ng‘ rất mạnh mẽ , nhưng bên trong lại rất yếu đuối , có thể khóc bất kì lúc nào ” ,…Hix, hắn nói về cô gái trong bài hát mà cứ như là nói về nó . Tai nó như ù đi , 1 phần vì đang nghe nhạc , phần kia thì vì quá sửng sốt :“Làm sao hắn bik được mình thix bài này ?Sao hắn lại hiểu rõ mình như vậy ?chỉ mới gặp lần đầu thôi mà (hok phải ,là lần thứ 2 đấy sis ui) Hay là hắn bik được mình cải trang và cả lý do của việc đó ?Mà làm sao hắn bik dc cơ chứ ?…”Cả chục câu hỏi bay vòng vòng trong đầu nó , khiến nó không nhận ra rằng đã đến học viện . Đến khi thấy lành lạnh nơi sống lưng (tội nghiệp , bị nhìu ng‘ bắn’ quá mà), nó mới giật mình . Hắn xuống xe , mở cửa cho nó , lịch thiệp như 1 hoàng tử (ui, anh i’ là Prince mà lị). Nó méo mặt bước xuống xe trước những cặp mắt đầy sát khí của các tiểu thư , ”Tiên đoán 1 điều :Khó mà bình an ra khỏi nơi đây ” .

Bình thản như không , hắn nói với nó :“Ra về mình sẽ đón bạn , mình có việc cần nói ” rồi lại mỉm cười (anh ui , anh hok mỏi miệng à , cười nhìu thi’). Chưa kịp nghe nó nói , hắn đã bị một đám người lôi đi 1 cách khốn khổ (chắc bị đánh ghen nà , đẹp là một cái tội)

Amy vội vàng chuồn lẹ , hok mún bị các tiểu thư làm thịt sớm thí đâu .

Buổi học diễn ra 1 cách nhẹ nhàng , đó là đối với nó , còn những người khác thì hỡi ôi , nguyền rủa cái đề Kiểm Tra hok báo trước ấy .Mà quái lạ nhỉ, từ trước đến giờ có bao giờ KTra đầu năm thế này đâu . Dù sao thì với cái đề KT ấy , Amy hok dám chắc là nó sẽ dc điểm tối đa nhưng cũng đủ để đứng nhất…khối (èo, tự tin wa’ sis ui). Nó đã quyết tâm sẽ không là người xinh đẹp nhất nhưng sẽ là người thông minh nhất mà ,và Amy tin mình sẽ làm được điều ấy .

Tiếng chuông báo hiệu giờ trưa , nó vội vàng lẩn đi để thăm pé Prince và cũng để trốn mấy tiểu thư . Chưa thực hiện dc ý định , nó đã ‘được’ các tiểu thư gọi ra 1 góc để “nói chuyện thân mật” (cái nì nghe wen wen a‘ na). Hix, không có lý do gì để từ chối , nó đành lủi thủi đi theo . Bọn họ dẫn nó đến 1 căn phòng to lớn và đẹp đẽ . “Chẳng lẽ ở đây phòng tra tấn mà cũng đẹp thế seo ?” -đang suy nghĩ thì nó bị 1 đứa khá xinh nhưng có vẻ bất cần đời (có thể xem là trùm)đẩy mạnh vào 1 góc phòng , mất thăng bằng và ngã xuống . Nhỏ ấy bước đến gần nó, khoanh tay trước ngực và cười 1 nụ cười cực kì nham hiểm :“Bạn thix Prince a‘ ?”(ui joy‘, chị ni‘ wa’ pro , đi thẳng vào vấn đề lun).

- À, không. Đâu có , người như mình sao dám trèo cao như thế .(ui, sis khôn wa’)

- Vậy a‘ , thế sao hôm nay Prince lại chở bạn đến trường ? - Nhỏ ấy tiếp tục tra khảo nó

- Vì Yamada thấy mình đi bộ nên mới chở mình đến trường . -nó cố gắng nhẫn nhịn

- Không được gọi tên thật của Prince - Nhỏ đại ca la lớn . Nó nhận ra mình đã lỡ lời, “Ui tự nhiên đặt tên pé mèo là Prince làm chi để phải gọi hắn là Yamada để khỏi nhầm ”

- Ah , mình xin lỗi , mình không cố ý - nó làm bộ ra vẻ tội nghiệp , đôi mắt đã trở nên long lanh

- Cảnh cáo mày ,không dc lại gần Prince , không dc gọi tên thật của Prince , Blah blah blah …..

Không bik có phải vì nó diễn quá đạt không mà bọn họ tha cho nó , lại còn cho nó vào Fan Club nữa .Xong một tràng về nội quy của Fan Club , bọn họ rời khỏi phòng . “Hix, thật là xui xẻo ”-Nó nói , rồi gỡ cặp kiếng cận ra để chùi nước mắt (nước mắt cá sấu đấy ạ !). Nó chợt nghe tiếng cười khúc khích “Ai đấy ?”Nó lên tiếng hỏi mà run cầm cập , “Lạy Chúa , con sợ ma lắm ạ ”

Một chàng trai bước ra từ trong cánh cửa tủ .

- Cô diễn kịch dc đấy , diễn hài kịch thì lại vui hơn - rồi tiếp tục ôm bụng cười

- Này , mặc kệ tui nha. Hok liên can gi‘ đến anh

- Uhm , nhưng mà có liên quan đến bạn tôi -Yamada

- Anh là bạn của hắn à ?

- Uhm , rồi sao ? Xin chữ kí à , để tui xin giùm cô - Hắn nói , gương mặt cực kì đểu

- Đây không thèm nhaz . Nói với hắn là đừng làm phiền tôi nữa .

Nói xong , Amy quay lưng bỏ đi để mặt một thằng con trai chẳng hiểu gì cả đang nhìn mình phía sau .

5. Chương 5

~*~

Quăng cái cặp lên giường , Amy nhắm mắt thở dài một cách mệt mỏi . Hix, lúc giờ ra về , nó phải trốn chui trốn nhũi vừa phải trốn Yamada (hok mún bị các sư tỉ mần thịt đâu), vừa phài trốn mí sư tỉ vì các sis ấy bắt nó làm bản cam kết gì đó , xem như là bản gia nhập FC (ng‘ ta có mún đâu), làm nó không được chơi với pé mèo . Kết luận , hôm nay là 1 ngày xui xẻo và mệt mỏi , ngoài việc nó làm bài KT xuất sắc thui

Nó lồm cồm bò dậy , mở laptop và …lướt web . Tranh thủ lên web của học viện Như Hoa để tìm hiểu thêm thông tin về học viện , thật ra là vì nó tò mò về FC của Prince mà nó bị bắt gia nhập . Wow, trang web của học viện thật là pro ,tất cả thông tin của từng học sinh đều được lưu ở đây . Hix, hình như cái nì là do Hội học sinh quản lý thì phải . Nó tò mò click vào topic :“Thành viên Hội học sinh ”(nhìu chiện ghi). Oh my god ! Nó không thể tin vào mắt mình . Sau một đống hình và prolife về Yamada là hình của hắn ta. “Hắn” chính là tên đã xem vở hài kịch “Cô bé Nhọ Nhem”của nó (mà hok trả tiền vé). Hắn cũng có nói hắn là bạn thân của Yamada nhưng chính nó không thể ngờ hắn chính là Hội phó (anh í tên là Chinen nhaz và cũng là 1 hot boy cực kool). Liếc sơ qua thành viện của Hội học sinh mà mỗi ng‘ đều được gọi là Prince, Amy đưa ra Kết luận như sau :

- Đây là 1 học viện trọng nam khinh nữ (chẳng có thành viên nèo là nữ cả)

- Hội học sinh được chọn cũng nhờ nhan sắc cả (anh nèo cũng kool)

- Người càng đẹp , chức càng cao (cứ theo chức vụ và đoán độ handsome của các anh)

- Mỗi người đều có fanclub riêng (hoặc chung , tùy ý các fan)

Nhưng điều thật sự gây bất ngờ với nó đó là Hội học sinh thì không có bất kì thành viên nữ nào , nhưng trong mỗi FC của các chàng , sẽ có 1 ng‘ được chọn làm Princess .Những cô gái “bị” chọn làm Princess này phải đạt được rất nhiều tiêu chuẩn và nhiệm vụ của họ là phục tùng mệnh lệnh của Prince (giống ng‘ hầu quá cơ) và bù lại các Princess sẽ được hưởng rất nhiều quyền lợi , được mọi người kính trọng blahblahblah …. 1 khi “được” chọn thì không được từ chối , dù là vì bất cứ lý do gì .Thời hạn của 1 Princess là khoảng thời gian mà Prince của cô ấy làm việc trong Hội học sinh, chưa hết Princess sẽ bị sa thải bất kì lúc nào do mệnh lệnh của Prince(bất công) .Hix, đó là những thông tin bất công (đối với nó là vậy) mà sư tỉ Rika đã thông báo. Bỗng nhiên nó cảm thấy thật sáng suốt khi đã quyết định cải trang , chứ không thì chắc nó cũng bị ép buộc trở thành Princess rồi . Nó dẹp cái laptop để học bài . Dù là ngày đầu tiên mà các thầy cô đã cho bài tập nhiều muốn chít . Cũng may là tuy nhiều mà không quá khó nên chỉ cần 2 tiếng là nó giải quyết xong đống BT òy (hâm mộ wa’). Ngay khi làm xong , nó thả mình trên giường, rồi chìm vào giấc ngủ yên bình như một chú mèo con mà không biết rằng ngày mai mọi chuyện sẽ bắt đầu .

Vừa bước ra khỏi cổng biệt thự , Amy gần như thét lên vì bất ngờ khi một đám con gái , trong đó có cả những đứa hôm qua đã ‘xử’ nó ,đang đứng lù lù gần cổng biệt thự .

Trông thấy nó ,bọn họ liền cuối đầu chào một cách tôn kính rồi người thì xách cặp cho nó, người thì đẩy nó lên chiếc xe hơi đã chuẩn bị sẵn mặc cho nó đang chống cự kịch liệt :“Này , mấy người làm gì vậy ?” “Mấy ng‘ chở tôi đi đâu? ” blahblah ….

Chiếc xe phóng đi thật nhanh . Những câu hỏi dường như không có lời giải đáp của nó giờ mới được trả lời :

- Này , mấy người chở tôi đi đâu ?

- Princess bình tĩnh , chúng tôi đang chở cô tới trường .

- Nhưng tại sao ?…Cái gì , cô vừa gọi tôi là gì ?Prince..Princess ư?

-.....(không có câu trả lời)

- Trả lời tôi mau , tôi là Princess à ?Tại sao lại như thế ?

Một giọng con gái lạnh lùng phía sau

- Đúng vậy . Chính xác thì cô là Princess của Prince Yamada - Rika nói (cô nì là trưởng FC của Yamada a')

Nó xoay hẳn người ra phía sau để nói chuyện với người duy nhất có câu trả lời cho nó :

- Cái gì ? Yamada a' ? Nhưng tại sao ?

- Cô còn nhớ hôm qua tôi đã phổ biến về những yêu cầu của Princess không ?

Nó gật đầu lia lịa

- Ngoài những điểm về gia thế , vẻ ngoài, thành tích học tập thì mỗi Prince sẽ có yêu cầu của riêng mình . Prince Yamada có một yêu cầu là Princess của anh ấy sẽ là người có điểm cao nhất trong kì thi đầu năm không báo trước ấy . Vá cô chính là người đó.

Nó dường như không tin vào tai mình, hay nói đúng hơn là nó không muốn tin vào điều đó. Tất cả là vì bài Kt hôm qua, biết thế thì nó đã không làm đúng hết làm gì . Nhưng đời có ai biết trước được . Nó thở dài khi nghĩ đến cái chế độ "độc tài" của học viện , nơi mà những Princess chỉ có vai trò như những người hầu , hay cao cấp hơn là thư kí - phụ thuộc hoàn toàn vào Prince . "Mong rằng Yamada là một người tốt" - Nó nghĩ thầm và dường như đã buông xuôi cho trời định , vì dù có cố gắng thì nó cũng có làm được gì đâu .

Chiếc xe dừng trước cổng học viện Như Hoa, Amy bước xuống xe đầy ngán ngẩm, theo sau là một đoàn tùy tùng (cứ cho là thế đi) . Diễn cảnh hôm trước lại tái hiện 1 lần nữa , nhưng lần này mọi người không nhìn nó bằng con mắt ác cảm nữa mà thay vào đó là ánh mắt ghen ghét . Hix, nó cũng có muốn làm Princess đâu chứ . Chỉ tại nó nhớ đến những hình phạt nếu từ chối mà hôm qua Rika đã nói với nó. Ở ngôi trường này, nó đã không có một người bạn nào và nó cũng hok muốn có thêm nhiều kẻ thù đâu Một số Prince và những Princess của các anh ấy đang tiến về phía nó. Nó biết được đó là nhữngPrince vì độ kool của các anh , còn về các Princess thì có "đặc điểm nhận dạng" là chiếc vòng có thắt một sợi ruy-băng có chữ Princess, màu sắc thì tùy vào Prince . Một người con trai trong nhóm nói :

- Chào , cô là Princess của Yamada a' ? Hội trưởng đang đợi cô ở phòng Hiệu Trưởng . Cô mau đến đó ! - nói rồi , anh ta quay sang 1 Princess có vẻ ngoài xinh xắn , hiền lành (chắc là Princess của anh í) và nói với cô bằng giọng dịu dàng :

- Miki , dẫn cô ấy tới phòng Hiệu trưởng nhé !

Cô gái gật đầu , nét mặt thoáng có một nụ cười .Rồi quay sang nó :"Bạn đi theo mình này "và mỉm cười đầy thân thiện . Nó lẽo đẽo đi sau ,còn mí cô trong FC đã hoàn thành xong nhiệm vụ nên không đi theo nó nữa . (cảm ơn Trời Phật)

Hix, phòng Hiệu trưởng xa thế , trên tận tầng cao nhất - tậng 5 lận cơ May là học viện có thang máy , chứ không , chắc nó gãy chân quá Tranh thủ tìm hiểu và làm quen với Princess Miki , người có vẻ hiền lành nhất trong những người nó đã gặp ở học viện này .

- Bạn ơi !

Miki quay sang, mở to đôi mắt đầy vẻ ngạc nhiên :"Có gì không?"

- À , hok có gì . Mình chỉ muốn hỏi , bạn làm Princess bao lâu rồi ?

- Từ hồi cấp 2 .(*Ghi chú :học viện Như Hoa có từ cấp 1 đến cấp 3 , nhưng mỗi cấp thì học ở 1 nơi khác nhau , nên bạn không thấy mình đề cập đến các em lớp dưới)

- Vậy à. Prince của bạn tên gì thế ?

- Anh ấy tên là Hiro - và mỉm cười đầy hạnh phúc.Công nhận khi cô ấy cười trông thật là xinh , làm đôi mắt màu tím trở nên lấp lánh trong ánh mặt trời , còn khi không cười thì trông Miki có vẻ khá trầm lặng .

- Bạn cười trông xinh lắm .- nó nói

- Cảm ơn -cô bạn đỏ mặt :"> hix, con gái khen mà cũng đỏ mặt nữa , Miki nhút nhát thật

- Đến phòng Hiệu trưởng rồi . -Miki mỉm cười với nó , có vẻ đã gần gũi với nó hơn .

- Cảm ơn . À , mà bạn học lớp mấy vậy ?

- Mình học chung lớp với bạn .

- Hả ?Sao hôm qua mình hok thấy bạn ?

- Hôm qua tất cả các Prince và Princess đều bận họp. Mà bạn không biết sao , Prince và Princess đều học ở lớp 10A2 mà - nói rồi Miki nhìn đồng hồ rồi vội tạm biệt nó . Amy nhìn theo cái bóng nhỏ nhắn của cô bạn mới quen và thầm nghĩ :"Mong mình và Miki sẽ là bạn thân" (được , ước nguyện của con sẽ thành sự thật , ta là tác giả , nên ta có quyền)

Amy thở dài , bước vào phòng Hiệu trưởng . Một người con trai đã đợi từ nãy giờ đang ngồi trên chiếc ghế quay lưng về phía nó , chợt quay lại và mỉm cười đầy bí hiểm cùng những ngón tay đan xen vào nhau :

- Hello my Princess !!!

6. Chương 6

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một chàng trai đang ngồi đó ,mỉm cười nhìn nó . Dù biết chắc người vừa chào nó chính là Yamada nhưng nó vẫn đứng chôn chân khi nhìn thấy pé Prince đang ở trên vai hắn . Nó mở to mắt nhìn , đúng là pé Prince rồi , sợi dây ruy-băng nó buộc vẫn ở trên cổ Prince cơ mà .

- Tại..tại sao ? - nó vừa chỉ vào pé Prince và hỏi

- À , Amy cứ ngồi xuống trước đã .- hắn vừa nói , vừa tiến về phía nó , tay đang ôm pé mèo (ui , Prince và mèo , cực kì kool)

Nó ngồi xuống , ừ thì đứng cũng mỏi chân , với lại người khác nhìn vào cứ tưởng nó bị Yamada hớp hồn thì tội nghiệp cho nó

- Amy muốn hỏi về con mèo này à ? Nó là mèo của tôi . - Yamada nhìn Amy đầy ẩn ý .

- Thật không ? Thế sao tôi lại nhìn thấy nó bị bỏ rơi trong một phòng học cơ chứ ?- nó đang trách tội Prince vì hok bik iu mèo (pó tay với sis ờy)

- À , lúc đó tôi đang ngồi trong phòng , thì 1 cô gái bước vào , tôi phải trốn , mắc công cô ta lại la toáng lên ọi người biết thì mệt lắm . - vừa nói , Yamada đưa tay vuốt tóc , cứ như đang muốn nói :"Đẹp trai khổ lắm ai ơi !"

Nhận ra cô gái hắn đang nói tới chính là mình , Amy liền nói :

- Anh cứ tự tin thế , cô gái đó mà nhìn thấy anh chỉ có nước sợ quá bỏ chạy, gọi mọi người tới để đánh quái vật vì đã vô tình làm quái vật thức tỉnh mà thôi .

- Thế à . Vậy mà tôi cứ tưởng sẽ ngất xỉu tại chỗ vì lần đầu trông thấy người đẹp như thế

- Anh…

Nó chưa kịp nói hết câu , thì thầy Hiệu Trưởng bước vào . Gương mặt uy nghiêm của thầy liền nở một nụ cười hóm hỉnh khi nhìn thấy cảnh hai đứa đang ngồi cạnh nhau (mà theo thầy là rất tình tứ).

- Chưa gì mà Prince và Princess đã thân nhau thế rồi à !

- Đâu có đâu thầy - Hai đứa vừa đồng thanh nói vừa xua tay phản đối kịch liệt

Thầy không nói gì , chỉ mỉm cười theo kiểu :"Thầy bik rồi , mấy em khỏi phải chối "

- Thầy gọi hai em lên đây là để nói về chuyện gì , chắc 2 em cũng đã biết. Thầy sẽ nói rõ hơn .

Thật ra thì chế độ Princess của học viện Như Hoa có từ khá lâu . Nhưng Princess ngày xưa chỉ có nhiệm vụ là giúp đỡ các Prince trong học tập và công việc của Hội học sinh .

- Còn bây giờ ạ ? - Amy lên tiếng hỏi , đầy tò mò

- Bây giờ , ngoài những điểm đó ra Princess còn có thêm một nhiệm vụ là đóng giả làm người yêu của Prince cho đến khi tốt nghiệp (tức là đến 3 năm)

- Hah? Cái gì ? - Lại đồng thanh (again)

Amy quay sang nhìn Prince vẻ khó hiểu :

- Bộ anh chưa từng có Princess nào trước đây hay sao mà lại bất ngờ thế ?

- Chưa từng . Cô là người đầu tiên (anh ui , anh đang tỏ tình à ?)

- Thật hah? Vậy mà tui cứ tưởng mấy cô Princess trước đây đều sợ quá bỏ chạy hết rồi chứ !

- Cô..cô..

- E..hèm - Thầy hắng giọng để phá tan cái không khí bom đạn hiện giờ . Thật ra là vì Yamada chỉ học ở học viện này hồi cấp I và cấp III mà thôi , em ấy vừa mới đi du hoc từ Anh về .(đa số học sinh đều học ở đây từ hồi cấp I đến giờ)

Trong lòng Amy có chút ngưỡng mộ hắn ta , một người vừa du học về mà lại được bầu làm Hội trưởng thì cũng không phải là người thường (anh í cũng là người điên giống sis ạ)

- Bây giờ thầy sẽ nói lại , hai em chú ý lắng nghe (đừng nhảy vô họng thầy ngồi nữa nha- ý của thầy là thế) Amy , từ nay em đã là Princess , em sẽ luôn ở bên cạnh Yamada , không được có quan hệ tình cảm gì với người khác (giống lễ thành hôn wa'). Như em cũng biết , số lượng fan của Yamada quả là một con số không nhỏ , vì thế , em phải đóng giả làm vợ chưa cưới để những người khác hiểu rằng Yamada đã có nơi có chỗ , để họ không tranh giành nhau như tình trạng đã diễn ra từ những năm về trước . Từ giờ , em sẽ được bảo vệ bởi FC của Yamada , mong em hãy làm việc thật tốt . Còn về quyền lợi của Princess thì ...Blahblahblah ..học bổng và sẽ được cộng điểm vào hoạt động , rất cần cho việc đi du học sau này của các em (những phần kia là những thứ như đc ưu tiên ,kính trọng ,.....)

Chỉ cần nghe đến vụ quyền lợi trong học tập , Amy nhà ta đã gật đầu lia lịa (sis cũng tham điểm ghi lun)

- Còn em , Yamada , em đã đồng ý Amy sẽ là Princess của mình trong 3 năm tới , dù bậy giờ thì Princess phụ thuộc vào Prince rất nhiều , nhưng em là Prince thì phải bảo vệ và giúp đỡ em ấy , không được xem Amy là người hầu (dù sự thật có là như vậy)mà xem là một ng' bạn . Hiểu rồi chứ ? Vậy thì tốt . Hai em mau vào lớp đi ! Có gì cụ thể thì thầy sẽ gửi mail cho các em .

- Vâng ạ (đồng thanh - again and again)

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Hai đứa đi nhanh ra khỏi phòng , mắc công thầy tiếp tục nói thêm một tràng nữa thì khỏi đi học luôn quá . Đang giờ học , sân trường thật yên ắng , Amy và Yamada đi bên nhau mà mỗi người lại nhìn về một phía , thật xa cách . Chợt , tiếng kêu meo meo quen thuộc vang lên từ vai của Yamada . Pé Prince bây giờ mới dậy, đang dụi dụi đôi mắt mèo con to tròn của mình .

Amy quay sang , mừng rỡ , bế Prince từ trên vai Yamada mà vuốt ve :

- Nhớ chị hok kưng ?

- Tất nhiên là nhớ rồi ! Em còn đeo sợi dây buộc tóc của chị trên cổ nè . Em cũng nhặt được kiếng cận của chị nữa đó . Thật ra thì em cũng đã biết bí mật của chị rồi - Yamada giả giọng của pé Prince để nói

Đang tươi cười , Amy điếng người khi nghe những điều đó . Nó quay sang Yamada đang nhìn nó theo kiểu "chuyện thường ở huyện" . Nó lắp bắp :

- Thậ..thật khô..không ???

- Uhm . Biết hết rồi . Tôi còn có bằng chứng nữa này .- Nói rồi Yamada chìa cái ĐT của mình ra . Ui, một tấm hình khi nó đang ôm Prince với gương mặt không hóa trang gì cả >" - Anh..anh muốn gì ???

- Chẳng muốn gì cả . À không , thật ra là có . Tôi đang cần một người hầu biết nghe lời , không biết cô có làm được không ?- vừa nói Yamada vừa tiến gần đến nó

- Tôi không làm , chẳng phải thầy Hiệu Trưởng có nói : không được xem Princess như người hầu là gì ?

- Thôi được , tùy cô . Cô không muốn thì tôi cũng hok ép làm gì . Chà , mấy tấm hình này mà được rửa với số lượng lớn , đứng trên sân thượng thả xuống dưới ỗi người nhặt đc vài tấm thì dzui lắm nhỉ ! (ui , ác wa')

- Anh..anh dám - nó tức tối , mặt đỏ bừng

- Sao lại không ? Hình đẹp thế này phải ọi người cùng thưởng thức chứ !

Amy với tay lấy cái ĐT , nhưng Yamada cao gần 1m9 còn Amy chỉ cỡ 1m7 là cùng , làm sao với tới . Yamada cuối xuống gần mặt nó , gần đến nỗi chỉ cách nhau có 1cm thôi (thix hợp để kiss) .

Hắn ta nở một nụ cười cực kì đểu (nhưng cũng cực kì đẹp) : "Tôi đợi câu trả lời của cô lúc 9 h tối nay tại biệt thự Royal , trễ 1' là sẽ có 10 người bik chuyện này " rồi quay lưng bước đi , không quên vẫy chào tạm biệt nó với nụ cười tinh quái , chẳng thèm để ý đến Amy đang "tự thiêu" ở phía sau với mơ ước đc … = (nhưng cũng chỉ là ước mơ thôi)

7. Chương 7

~*~*~*~*~*~**~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một ngày mệt mỏi lại trôi qua . "Sao dạo này gặp toàn chuyện xui xẻo không vậy trời ?" - Nó tự hỏi khi đang ngồi trên chiếc xe hơi của Yamada để anh ấy đưa về nhà và được tặng kèm hàng khuyến mãi là vô số đạn bắn vèo vèo trên đầu nó cùng luồng sát khí cầu mong nó die sớm từ mí tiểu thư trong trường .Người khác nhìn vào cứ tưởng nó hạnh phúc lắm với nụ cười 'ngọt ngào', ánh mắt 'trìu mến' mà Yamada dành cho nó , nhưng hỡi ôi , đó chỉ là ước mơ khi nụ cười ấy chỉ hiện hữu như một phương tiện để đóng kịch trước mặt người khác . Khi chỉ có nó và hắn , hix , hắn mới lộ rõ bản chất là ác quỷ đội lốt người (đẹp) mà thôi

- Nhớ đấy ,9h đúng nhá , không hơn không kém . Mà cô chắc cũng là người xài giờ dây thun nhỉ ? (đâu có , cứ vu oan cho người khác hok hà :">) Chắc về nhà tôi phải rửa trước mấy trăm tấm mới được ! - Hắn nói , cầm ĐT đung đưa trước mặt nó như để trêu ngươi .

Dù đang rất tức giận nhưng Amy vẫn cố nhịn ,mỉm cười dù trong lòng đang có bao nhiêu là mơ ước (- cũng chỉ là ước mơ thui). Chiếc xe dừng ngay cổng biệt thự Nadeshiko , nó bước xuống xe, không hề cảm thấy kì lạ khi mà không cần hỏi , hắn ta cũng biết nhà nó .Vác gương mặt hầm hầm vào trong nhà ,bực bội vì trên suốt quãng đường hắn ta cứ :"Chà , mà nếu bị lộ bí mật thì nhiều người thix cô lắm đấy (có cả anh không?)", "Chắc tui phải post vài bức lên web trường mới đc, để mọi người chiêm ngưỡng ha "….Blahblahblah…

Đợi đến khi cổng ngôi biệt thự đóng lại , anh Yamada nhà ta mới lái xe đi , trên măt nở một nụ cười đầy mãn nguyện (của quỷ)

Nó leo lên phòng , quăng chiếc cặp xuống đất và nằm dài trên giường , không quên gọi với theo :"** ơi , lát 8h45' gọi con nhá !". Nó nhắm mắt thiêm thiếp ngủ chưa đầy 5' thì bỗng một tiếng nổ vang lên , làm nó giật mình tỉnh giấc (chứ bình thường có kêu nó thì nửa tiếng sau mới dậy í chứ). Bà ** vội vàng chạy lên và nói với nó :"Thưa Tiểu thư , bị chập điện rồi ạ , ông quản gia đang giải quyết chuyện này , cô đừng lo " . Nó khẽ gật đầu và mỉm cười để bà ** yên tâm . Nếu nhà bạn cúp điện thì sao nhỉ , nghĩa là hok có internet, chat , kênh Disney,Animax,…còn trời thì nóng ui là nóng - hok thix tí nèo .Nhưng đối với Amy thì việc sống

mà không có điện thì lại là một niềm vui , trải nghiệm cảm giác lạ vì từ trước tới giờ nhà nó có bị cúp điện đâu (nhà giàu có khác >.

Đây có phải là Kí ức?, Những kí ức được giấu kín vào một góc trong trái tim, dường như không hề được nhớ đến từ lâu ,những kí ức bị lãng quên nay chợt hiện về , sống động như những câu chuyện cổ tích của công chúa và hoàng tử. Trong một khu vườn với những cây hoa anh đào to lớn , các loài hoa đang khoe sắc toả hương. Một khu vườn chỉ có thể miêu tả một cách đơn giản như là một khu vườn ở xứ thần tiên. Một cậu bé khoảng 5 tuổi đang nằm dài như một chú mèo con dưới gốc cây hoa anh đào lớn nhất trong khu vườn .

- Anh hoàng tử ơi ! Dậy đi , dậy chơi với em !

- Không , để anh ngủ . - thằng nhóc cằn nhằn

Cô bé con với đôi mắt to tròn vẫn không chịu buôn tha, kiên trì phá rối giấc ngủ của 'anh hoàng tử'

- Anh dậy đi, dây đi mà , dậy chơi với pé Mèo – đôi mắt trong sáng như nước hồ thu đã trở nên long lanh vì những giọt nước mắt (hok bik là thật hay giả đây ?)

Cậu bé đáng ghét ấy vẫn nằm im ,để mặt những lời năn nỉ của pé mèo , mà thật ra cậu ta có buồn ngủ gì đâu , cậu ta chỉ muốn ăn hiếp pé mèo thui . (chả bik thương hoa tiếc ngọc gì cả >" - Anh dậy đi mà….- đôi mắt to tròn bắt đầu rơi những giọt lệ trong suốt như pha lê .

Đến lúc này thì "anh hòang tử" mới chịu kết thúc trò đùa của mình , ngồi dậy và bắt đầu năn nỉ .Tình huống bị đảo ngược , bi giờ thì thằng nhóc đáng ghét kia phải tìm mọi cách dỗ cho pé mèo mít ướt này nín khóc (ài chừa nha con)

- Anh xin lỗi mà . Đừng khóc nữa

- Huhuhu…- vẫn khóc, pó tay lun >" - Thôi mà , đừng khóc , anh cho em kẹo nà – vừa nói , thằng nhóc ấy cầm một cây kẹo thật to giơ lên trước mặt pé mèo

- Em hok thèm . Anh hoàng tử xấu lắm – và lại khóc

Hix , mọi hôm chỉ cần cho kẹo , pé mèo có khóc cách mấy cũng thôi hok khóc nữa , thế mà hôm nay thì ….cậu nhóc bắt đầu vò đầu bứt tóc để suy nghĩ Chợt , cậu nhóc đứng lên và bước đi . Pé mèo bỗng ngừng khóc , mở to đôi mắt và hỏi ngây thơ (mà hok hề bik mình đã rơi vào bẫy):

- Anh đi đâu vậy ?

- …..- hok có tiếng trả lời

- Anh hoàng tử ! - tiếng cô bé gọi với theo , cậu nhóc vẫn không thèm trả lời . Cô bé đứng dậy , vội vã đuổi theo . Không biết chạy thế nào , mà bỗng nhiên bị té . Anh hoàng tử bây giờ mới hối hả chạy lại .

- Anh xin lỗi mà ! Em có sao không ?

- Anh hok giận em nữa nha .- cô bé nói trong tiếng nấc.

- Ừ anh hứa , Anh hok chọc em khóc nữa đâu .

Đến lúc này , pé mèo mới đứng lên , phủi phủi chiếc váy màu trắng của mình và cười thật tươi như chẳng có chuyện gì xảy ra trước đó . Dù là một phút trước còn có một cô bé khóc bu lu bù loa

- Tụi mình đi chơi thôi

- Hả ?Cái gì ? Em hok sao chứ?

- Em hok sao đâu - kèm theo "hàng khuyến mãi" là một nụ cười thiên thần(hay là ác quỷ nhỉ)

Đến lúc này thì cậu nhóc mới hiểu thì ra nãy giờ mình đang bị lừa . Câu nhóc khẽ mỉm cười , pé mèo của cậu là một cô bé mít ướt nhưng cũng rất lém lỉnh và thông minh mà .

- Anh hoàng tử , hôm nay tụi mình chơi trò gì ?- giọng nói ngọt ngào kéo cậu nhóc ra khỏi những dòng suy nghĩ

- Uhm , để anh nghĩ coi

- À , em nghĩ ra rồi !(hok cho ng‘ ta nghĩ lun)Tụi mình chơi trốn tìm đi !

- Thôi , mắc công anh trốn em tìm hok ra thì em lại chơi trò nước mắt cá sấu nữa.

Cô bé xị mặt ra trước cái sự thât phũ phàng ấy . Cậu nhóc phì cười .

- Thôi , anh xin lỗi , để anh kể chuyện cho em nghe ha !

- Dạ - Đôi mắt trở nên sáng lấp lánh như những ánh nắng ban mai

Hai đứa bé ngồi dưới gốc cây anh đào và anh hoàng tử bắt đầu kể cho pé mèo nghe những câu chuyện cổ tích có công chúa và hoàng tử , đến khi cô bé ngủ thiếp đi trên vai của mình , cậu nhóc mới đưa tay , vuốt những sợi tóc lòa xòa trên gương mặt của cô bé , hôn nhẹ lên má và nói khẽ :

- Mạnh mẽ lên nhé ! Công chúa nhỏ của anh .

- Tiểu thư ! Dậy đi ạ ! - một bàn tay nhẹ nhàng lay nó thức dậy

Nó mở mắt , dụi mắt như một thói quen khó bỏ được .

- Mấy giờ rồi hả ** ?

- Thưa tiểu thư , 8h45’ rồi ạ .Khi nãy tiểu thư có dặn tôi gọi tiểu thư dậy .

- Uhm . Con biết rồi.

Nó đứng dậy , quay sang gốc cây anh đào , đưa bàn tay nhỏ nhắn của mình lên chạm vào thân cây :“Ước gì chuyện đó là sự thật đối với mình, nhưng tất cả chỉ là môt giấc mơ ” rồi khẽ mỉm cười, một nụ cười buồn .Chợt , nó nhìn cái đồng hồ và như nhớ ra một cái gì đó .Amy chạy vội vào trong phòng , vơ đại một bộ quần áo nào đó mà chẳng hề để ý xem nó là áo hay quần , nó chạy ào vào phòng tắm và cũng vội vàng chạy ra như vậy .

- Chú ơi ! Chở con đến biệt thự Royal, nhanh lên nha chú

- Vâng , thưa tiểu thư

Chưa đầy 5’ , chiếc xe đã dừng lại trước cổng biệt thự Royal . Một ngôi biệt thự to đùng , và đúng như tên gọi , trong nó như một tòa lâu đài nguy nga tráng lệ của các quý tộc ngày xưa nhưng không kém phần hiện đại . Cánh cổng tự động mở ra khi Amy bước xuống xe , không quên quay sang nói với người tài xế :

-Chừng nào về con sẽ gọi điện. - người tài xế khẽ đáp :“Vâng ” rồi phóng xe đi thẳng . Nó chợt cảm thấy sờ sợ khi nghĩ tới cảnh Yamada là quỷ đội lốt người (đẹp trai) đang dụ nó tới đây để ăn thịt (sis giàu trí tưởng tượng quá)

Đắn đo một hồi , nó cũng phải vào thôi . Dù sao thì nó cũng hơi tin vào lời đe dọa của Yamada lúc chiều . Mong là sẽ hok có chuyện gì tồi tệ xảy ra

8. Chương 8

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy bước vào ngôi biệt thự to lớn như một tòa lâu đài thời xưa . Nó đi một khoảng khá xa mới tới tiền sảnh (mỏi chân wo’). Một người đàn ông hơi lớn tuổi , nó đoán là quản gia , với một thái độ hết sức cung kính nói với nó :

- Mời tiểu thư lên phòng . Cậu chủ đang đợi . - nó khẽ gật đầu đồng ý .

Bước chân lên những bậc thang quanh chiếc cầu thang cuốn . Nó vừa đi vừa ngắm nghía tòa “lâu đài” này . Sàn nhà được lát một loại gạch trong rất đẹp và tráng lệ .Chùm đèn to lớn treo trên cao khiến tòa “lâu đài” càng thêm cổ kính . Loại cầu thang cuốn này là kiểu thường thếy ở những lâu đài ngày xưa . Tóm lại đây

là một ngôi biệt thự cổ kính và cũng rất hiện đại ,vì đồ đạc điện tử trong nhà này chẳng thiếu một thứ gì cả . Nó chợt nghĩ :"Biệt thự Royal này rất hợp với một Prince như anh ta " .Đi loanh quanh một hồi , ông quản gia dẫn nó đến một căn phòng to lớn . Nó bước vào và gần như bị choáng ngợp trước sự "chơi nổi" của chủ nhân căn phòng (là anh Yamada a').

Một căn phòng , mà nói đúng ra là 4 phòng bình thường gộp lại và được nối với nhau . Bỗng , nó nghe tiếng nhạc du dương từ một trong 4 căn phòng đó . Nó bước theo tiếng nhạc, và nhìn thấy Yamada chính là tác giả của những nốt nhạc tuyệt vời kia . Nó gần như lặng đi , một bản nhạc tuyệt vời ,những giai điệu wen thuộc mà nó không thể nhớ đc. là đã nghe ở đâu . Amy cũng đã từng học đàn và đàn cũng rất giỏi nhưng mọi chuyện chỉ là quá khứ , sau cái chết của mẹ nó , nó không bao giờ đàn nữa. Nó nghe những nốt nhạc ấy, và không bik tại sao , những giọt nước mắt lăn dài trên má . Tiếng nhạc chấm dứt , Yamada ngước lên nhìn nó , hỏi bằng một giọng nhẹ nhàng , như đang chạm vào một trái tim bằng pha lê ,đẹp nhưng dễ vỡ .

- Này , sao lại khóc ?

- À , không có gì , hình như là bụi bay vào mắt (nghe wen wen)

Yamada nhìn nó hồi lâu , rồi hỏi tiếp , giọng châm chọc đáng ghét

- Vậy à , vậy mà tôi cứ tưởng cô nghe tôi đàn hay wa' , nên xúc động mà khóc chứ !

- Cái gì ? Anh ăn ji' mà tự tin thế ? Tôi không thèm khóc vì những thứ như vậy đâu nhaz

- Uhm , hok phải đâu , còn hơn thế ấy chứ - Hắn nói, giọng trầm xuống chỉ trong một giây , vẻ mặt hắn thoáng buồn nhưng như mọi khi , gương mặt ấy lun hiện hữu 1 nụ cười nhẹ nhàng , ẩn chứa vẻ lạnh lùng bí ẩn

- Mà này , anh gọi tôi đến đây làm gì thí ?

- À , hợp đồng

- Hợp đồng gì cơ ?- nó hỏi lại,hết sức ngạc nhiên

- Cô không nhớ là tôi bảo cần có người hầu à ? Và cô đã đc chọn để làm người hâu cho tôi Vinh dự lắm đấy .

- Hah ? Anh mơ đấy à ?Không bao giờ.

- Vậy thì thôi - Hắn nói , lắc đầu tỏ vẻ tiếc nuối , đồng thời đung đưa cái ĐT trước mặt nó . Cô không muốn thì tôi cũng chẳng ép , chà , hok bik phải làm gì với đống hình đã rửa đây ta ? Chắc phải tặng ỗi ng' vài tấm đem về làm kỉ niệm mới đc.

- Anh , anh dám hah ?

- Tất nhiên , tôi không muốn hoang phí, phải tiết kiệm tiền rửa hình chứ (xạo kinh >" - Grrr…,rốt cuộc thì anh muốn gì hả ?

- Tôi đã nói rồi , cần một ôsin ngoan ngoãn , không cãi lại tôi ,… blahblah ….Mà thôi , hợp đồng đây , đọc xong rồi kí , để sau ni' cô khỏi chối cãi .

Amy cầm cái hợp đồng dài 2 trang (ui , dài thí >" Hix , sao toàn những thứ bất lợi cho nó hok dza. >"

- Này , sao toàn điều có lợi cho anh hok dza. ?

- Tất nhiên ờy ,cô là ôsin, còn tôi là chủ mà lị

- Dù là ôsin thì tôi cũng là con người , tôi cũng hok phải là cái gì của anh mà có vụ "đi thưa về trình" ở đây.

….blahblahblah……..

Sau gần nửa tiếng để thương lượng về cái hợp đồng đó . Amy hả hê khi thêm vào một số điều kiện có lợi cho nó, chẳng hạn như : níu ai đó bik đc bí mật của nó , thì bản hợp đồng sẽ chấp dứt ngay lập tức hay nó không phải làm những việc trái lương tâm và đạo đức ,hok làm việc nặng (nó là con gái muh')….(đúng ờy , anh Yamada nì ghi lém , phải dzi. thui)

- Xong ròy , bi giờ thì đi thôi .

- Đi đâu ?- nó tròn mắt ngạc nhiên

- Đi chơi . - hắn tỉnh bơ trả lời

- Cái ji‘ ?

- Không nói nhìu , trễ rồi ,đi thôi! - hắn nói và nắm tay kéo nó đi , không để nó kịp hỏi thêm gi‘ nữa …

5’ sau , Amy đang ngồi yên vị trong chiếc xe của Yamada , mà hok hiểu chuyện gì đang xảy ra …

(to be continued ….)

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

- Này , anh chở tôi đi đâu thế ? - nó hỏi khi chiếc xe phóng nhanh trên đường

- Tôi nói rồi , chúng ta đi chơi . Cô hok hiểu tiếng Nhật à ? Tội ghê chưa !

- Tôi hiểu tiếng Nhật chứ ! Có điều ai nói là tôi sẽ đi chơi với anh ?

- Hiệu lực của hợp đồng là từ lúc cô kí vào . Và trong các điều khoản của hợp đồng có câu : hok đc cải lại tôi , cô nhớ chứ - hắn cười , đẹp mà cũng đểu ghê cơ

Đuối lí , nó hok nói đc gì , mà níu có gì để nói thì hắn cũng hok cho nó nói . Hắn vừa chạy xe , vừa bật nhạc , những giai điệu ballad êm ả . Nó lặng im và lắng nghe , cả hai đều không nói gì .

Những lúc thế này ,trông hắn rất đẹp trai , im lặng và có vẻ hơi lạnh lùng , khác với bộ dạng lóc chóc của hắn đối với nó mọi khi , ít nhất thì nó cũng hiểu tại sao hắn lại có nhiều fan đến thế .(đẹp trai chít ng‘)

Chiếc xe dừng trước một cửa tiệm thời trang đắt tiền. Hắn xuống xe , đi thẳng mà hok thèm để ý tới nó .Nó gọi với theo

- Này đợi tôi với ! Hắn quay sang

- Nhanh lên , sao cô chậm như rùa thế ?

- Cái gì ? - nó vừa nói , vừa thở hồng hộc vì mệt khi đuổi theo hắn . Anh bảo ai là rùa ? Chỉ tại anh đi wa’ nhanh thôi . Tôi lạy trời , bữa nào đó anh đi ngoài đường thì bị đạp vỏ chuối , té nhào rồi đập đầu vô cột điện mà chết .

- Con gái gì mà ….ác độc

- Ừ tôi thế đấy ! Thì sao nào ? - nó hất càm về phía hắn . Cố nhón chân lên nói chuyện với hắn cho ngang hàng , nhưng khổ nổi anh Yamada cao gần 1m9 , làm sao cao = đc (ngoại trừ lấy ghế bắc lên thui)

- Mặc kệ cô , tôi không quan tâm . Nhanh lên , đi mua quần áo cho cô rồi chúng ta đi .

- Cái gì , mua quần áo cho tôi ? Mà để làm gì cơ - đầu óc nó bắt đầu suy nghĩ những chuyện ….

- Cô đừng nghĩ bậy nhaz ! Chỉ là đi bên cạnh một người đẹp trai như tôi (èo , kinh) thì cô cũng phải xứng với tôi một chút chứ . Nhìn cô xem, ăn mặc luộm thuộm , chả giống con gái gì cả .

Mà quả thật Yamada nói hok sai .Amy bây giờ đang mặc một cái áo thun bình dị và rộng thùng thình , quần jean lửng , tóc cột cao , gương mặt không trang điểm gì cả .Điểm duy nhất khiến nó có vẻ nữ tính , có lẽ là nhờ sắc đẹp có sẵn và một đôi giày búp bê bằng vải màu trắng rất kute . Hắn nắm tay nó và lôi đi , không để nó kịp “bốp chát ” thêm ji‘ nữa .

Hắn dẫn nó vào một cửa hàng sang trọng . Tất cả các cô gái trong cửa hàng , từ nhân viên , quản lí , cho đến khách hàng đều đứng chết trân khi Yamada bước vào ,mắt họ đều biến thành hình trái tim hắn cũng đâu có vừa gì , khuyến mãi cho họ những nụ cười chít người . Đến khi nó hắn giọng để phá tan bầu không khí này , thì mọi người mới trờ lại bình thường (Yeah , I save the world) với những ánh mắt nuối tiếc khi thấy hắn đứng cạnh nó . Hắn quay sang nói với chị quản lí

- Chị chọn giúp bạn gái em một chiếc váy thật đẹp nha !- kèm theo nụ cười khuyến mãi

- Cái gì ?- nó quay sang , tròn mắt ngạc nhiên . Hắn cười với nó bằng một nụ cười “ngọt ngào” của quỷ

- Thì em là bạn gái của anh mà - vừa nói hắn vừa siết chặt tay nó .Ui , đau chík đi đc.

- À ,em quên - Nó cười cười với hắn ,vội rút tay ra, đau ghi lun

- Cô đi theo tôi - bà quản lí nói với nó bằng giọng ganh ghét , ui Yamada ác ghê .Mục đích của anh ta là thế sao ?

Khoảng 15’ sau . Sau khi thử gần hết đồ trong cửa hàng , hắn ta mới đồng ý mua cho nó một chiếc váy màu trắng tinh , dài tới đầu gối ,một cái nơ cột ngang eo , ôm sát thân hình . Trong Amy rất dễ thương trong bộ váy này , cứ như là môt công chúa vậy .Mái tóc của nó buông dài trên vai , một vẻ đẹp dịu dàng (mà Amy thì hok dịu dàng tí nào) . Mấy cô gái trong cửa hàng thì cứ nhìn nó xuýt xoa ngưỡng mộ (ước ji‘ mình đc như cô ấy) . Còn anh Yamada nhà ta thì cứ gọi là nhìn không chớp mắt lun a’ (mất hình tượng wa’ nhoa)

9. Chương 9

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Anh Yamada nhà ta đứng nhìn ngẩn ngơ một hồi , sự ngạc nhiên và bất ngờ hiện rõ trên khuôn mặt . Đợi đến khi có một giọng nói “nhẹ nhàng” cất lên phá vỡ bầu khí xôn xao này thì anh ấy mới choàng tỉnh .

- Anh nhìn gì thế ? (tất nhiên là nhìn sis rồi Còn không mau thanh toán , tôi còn phải về nhà sớm nữa , tôi chưa học bài đâu đó .

- Ờ ờ … - hắn nói , rút ví ra và đưa cho cô quản lí một cái thẻ tín dụng , không quên khuyến mãi thêm một nụ cười lịch thiệp (ui , cười có giảm giá không mà cứ tặng hàng khuyếm mãi thế hả anh ?)

Sau khi thanh toán xong , hắn (giả vờ) vô ý nắm tay nó kéo đi . Bàn tay to lớn nhưng ấm áp nắm bên trong một bàn tay nhỏ nhắn , kéo đi giữa đường phố đông người trong một buổi tối se lạnh nhưng sao lại thấy ấm áp lạ kì ….

- Này , anh dẫn tôi đi đâu thế hả ? - nó lên tiếng hỏi mà má cứ hồng hồng (không cần đánh phấn) còn tim thì cứ đập lọan xạ (tại chạy nhanh wa’)

Hắn dừng lại , quay sang hỏi , gương mặt ngây thơ (vô số tội)

- Vậy em muốn đi đâu ? - kèm theo nụ cười thật tươi (của quỷ)

- Ặc , đừng có gọi tôi bằng em , nghe kinh quá >” - Sao em lại nói thế ? Em là bạn gái của anh cơ mà (úi , nhận vơ lun kìa)

- Sặc , cái gì ? anh dám nói lại hok ? Ai là bạn gái của anh ? - Nó hét toáng lên , làm cho không ít người quay sang nhìn nó với vẻ mặt ngạc nhiên . Tuy thế , anh Yamada nhà ta thì vẫn rất bình thản :

- Sao em nhanh quên vậy ? Anh là bạn trai của em mà ! - hắn nói và cười với nó bằng một nụ cười đầy ẩn ý .

Dường như hiểu ra mưu đồ của hắn, nó cười xòa

- À , em quên . Xin lỗi anh nha - kèm theo điệu bộ gãi đầu con nik (hok có chí đâu nhoa)

- Uhm ,ngoan lắm . - Hắn nói và nắm tay nó kéo đi . Bây giờ thì mọi người mới hết tò mò và tiếp tục công việc của mình (nhìu chiện kinh >. Hắn và nó vừa đi , vừa nói chuyện thì thầm với nhau , để tránh gây sự chú ý .

- Này , ai là bạn gái của anh ? Muốn chết không hả ?

- Đừng quên cô là người hầu của tôi ,đây là một trong những nhiệm vụ của cô, không đc cãi. (ta là chủ , ta có quyền)

- Chuyện này thì có ích lợi gì cho anh ? À , tui bik rồi Anh ế quá nên nhờ tôi giả làm bạn gái chứ gì ? Tôi nghiệp chưa, anh cứ nhờ vả năn nỉ tôi đàng hoàng đi , bik đâu tôi thương tình cho phép anh làm người hầu của tôi . - nó nói quyên một tràng , làm cho anh Yamada hok có cơ hội phản bác . Nói xong , nó đứng cười hả hê và tự sướng :2T-ghost- (68)::2T-ghost- (3):

- Cái gì ? Cô tự tin quá đáng . Chỉ cần tôi muốn thì có nguyên một hàng dài đứng xin được làm người hầu của tôi đấy nhá (úi , kinh chưa >" - Chắc mấy người đó toàn là đui mù , câm diếc , bị lé, mắt lọt tròng hay là có vấn đề về thần kinh chứ gì . Xin lỗi nhaz, tôi không bị điên và tôi cũng chẳng thèm làm người hầu của anh đâu ,...blahblahblah.....

Bỗng một chiếc xe chạy ngang wa , suýt nữa là tông trúng Amy rồi (nguy hiểm wa' , hok thix nhân vật chính chít sơm đâu)

Yamada phản xạ nhanh , kéo Amy vào . Không bik là vô tình hay cố ý mà bây giờ Amy đang ở trong vòng tay rắn rỏi của một tên con trai (chắc mọi ng' đã bik là ai rồi ha) và đang nhắm nghiền mắt :"Hú hồn " . Cảm giác sao nhỉ ? Uhm ,nhẹ nhàng và ấm áp ,hắn ta đang ôm nó , không dám mạnh tay như khi nắm tay nó ở shop ,dịu dàng như đang cầm một món đồ yêu quý trên tay - nâng niu , gìn giữ.

1 giây sau , hai ng' vẫn giữ nguyên tư thế . 5 giây sau , tim đập thình thịch . 1' sau , hắn ta như mới hoàng hồn , vội buông nó ra . Không khí ngột ngạt , gần 2 ' sau ,tiếng nói đầu tiên mới đc vang lên ....

- Này , tôi cứu cô đấy nhé ! Không phải là lợi dụng đâu , đừng có tưởng bở .

- Bik ròy . Cảm ơn - trong vai người đc. cứu , nó tỏ vẻ hiền lành , hai tiếng cảm ơn nho nhỏ nói chỉ để mình nó nghe (ngượng wa' mà)

Hắn khẽ cười khi nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng , thoáng bối rối và ngượng ngùng của nhỏ hết sức đáng yêu

Lại nắm tay nó và kéo đi trên đường phố đông đúc và nhộn nhịp . Amy chợt cảm thất lòng ấm áp lạ thường ,cái nắm tay , cái ôm của hắn khiến cho trái tim bé nhỏ của nó đập thình thịch , những lúc này hắn thật tốt bụng , chẳng giống những lúc ăn hiếp nó gì cả ... Đang suy nghĩ mông lung , hắn quay sang hỏi nó

- Đi khu vui chơi ha !

Không đợi cho nó kịp trả lời , hắn kéo tay nó lôi đi một cách vội vã . Nó khẽ mỉm cười mà không hiểu vì sao khi nhìn gương mặt hắn . Đôi mắt màu xanh lá , đôi mắt ẩn chứa một điều bí mật mà giờ đây Amy rất tò mò muốn bik về người có đôi mắt màu xanh lá (màu mà nó thix) ấm áp nhưng che dấu về một quá khứ nào đó .

- Chờ tôi nhaz,tôi đi mua vé , không đc, đi đâu đấy - hắn nói với nó , tỏ vẻ quan tâm như sợ nó đi lạc .

Đợi bóng dáng Yamada khuất xa ngay quầy bán vé đông đúc. Nó lấy bàn tay mà hắn cứ nắm lấy , lôi đi hết chỗ này đến chỗ khác , đặt lên má . Ấm áp thật , có cả những giọt mồ hôi , không bik là của ai nhỉ , của hắn hay là của nó . Chợt , một đám con trai đi đến , có vẻ không đàng hoàng ....

- Pé ơi , sao đứng đây một mình vậy nè , đi chơi với bọn anh cho vui . - một tên trong bọn lên tiếng ,lập tức bọn kia bắt đầu hùa theo =.=

- Đi chơi với tụi anh , đứng đây làm chi .

- Dễ thương thế này đứng đây uổng phí lắm

Nó im lặng nhưng thật ra là đang tức giận lắm . Amy ghét nhất là hạng tiểu nhân tán gái như thế .Một tên trong bọn đưa tay nựng má nó , lập tức hắn nhận được một cái tát trời giáng (ui , sis pro wa')

- Cái gì ? Mày dám....- Hắn ta nói , giơ tay lên định đánh Amy , nó sợ hãi , nhắm nghiền mắt .

Một bàn tay kéo nó ra và giọng nói trầm ấm quát lớn :

- Dừng tay lại ! Cô ấy là bạn gái của tao (ui ,thix khúc nì "anh hùng cứu mỹ nhân")

10. Chương 10

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy hé dần đôi mắt ra . Và người vừa nói câu đó không ai khác mà chính là "tên đáng ghét" Chinen (chú thix : Chinen-bạn thân của Yamada, hội phó Hội Học sinh,từng xuất hiện trong chap trước).

"Hix ,tại sao lại là hắn ta!"

- Mày là bạn trai của cô ta à ? Thì sao nào ? Tụi tao mượn bạn gái của mày một chút có được không ? - hắn vừa nói ,vừa hất mặt về phía Chinen .

Còn Chinen thì vẫn cứ bình tĩnh mà tươi cười …

- À ,có lẽ là không đc. vì tụi tôi đang đi chơi mà .

- Vậy sao ?-hắn nói , vẻ mặt dương dương tự đắc . Bạn gái của mày dám đánh tao kìa ? Bây giờ tao phai làm gì đây ? Hay là đánh bạn trai nó trả thù !

Chưa dứt lời ,cả bọn đã xông tới ,may là Chinen đã nhanh chóng né sang một bên , khiến hắn té nhào và chuẩn bị tư thế sẵn sàng để "chiến đấu" nhưng …. hixhix Amy đã nhanh chóng kéo tay nó chạy đi (hok mún coi đánh nhau âu nhaz , pótay ss)

Bọn họ đuổi theo 2 tụi nó ,chạy vòng vòng quanh cái khu vui chơi .Cũng may là khu vui chơi này rất đông đúc thế nên bọn nó mới dễ dàng chạy thoát . Đứng cạnh bên một cái tường, hai đứa bắt đầu dừng lại để…thở (tội nghiêp)

"Sao mà hôm nay xui xẻo thế nhỉ ? Hết Yamada lại tới tên này " - nó nghĩ

Nó quay sang , nói tiếng cảm ơn với hắn ta , có ơn thì phải trả mà lị (dù cho co' ghét Chinen thí nèo)

- Cảm ơn anh !

- Bạn có sao không ? Có bị thương không ? - Chinen vừa thở vừa hỏi (mám gái gúm >" - À. Mình không sao .Cảm ơn bạn đã cứu mình - Cách xưng hô của hắn làm nó cũng phải đổi cách xưng hô luôn "nhập gia tùy tục"

- Không có chi , bạn đừng ngại :"> . Mình cũng đâu giúp đc gì .- hắn mỉm cười thật hiền , kute wa' trùi lun

Amy cũng mỉm cười với hắn . "Thật lạ , ấn tượng đầu tiên khác với bây giờ ?" (sis bị lừa òi ,hắn chỉ đối xử tốt với người đẹp thui - bệnh nặng lun đo')

Dường như nhớ ra một cái gì đó …

- À ,đúng rồi… A , xin lỗi , mình phải đi ngay , bạn mình đang đợi .

- Uhm, bạn nhớ cẩn thận đó . Mà bạn…

Chưa đợi cho Chinen nói hết câu , nó đã chạy vội đi mất . Để lại Chinen ở đó , một lần nữa , lại tự mỉm cười một mình về một cô gái khó hiểu và kì lạ…

Amy chạy đến chỗ ban nãy , nó chẳng nhìn thấy Yamada đâu cả.

"Hix, hok bik hắn ta đi đâu ròy.Lát ai chở mình về >" Nó chạy khắp khu vui chơi .(và có một người cũng đang cố gắng như thế) Không khí ồn ào và náo nhiệt , mọi người cũng sắp về gần hết , 10h rồi còn gì. Dù đã cố hết sức mà Amy vẫn chẳng thấy hắn ta đâu . Nó dừng lại , thở như …chưa từng đc thở

"Đành lòng đem con bỏ chợ sao >" Chợt , Amy nhìn thấy một đám đông đang tụ tập ở gần cửa hàng lưu niệm ,và đa phần là các cô gái Nó tò mò chen vào để xem (pó tay)

Hix, không ai hay cái gì lại gây sự chú ý đến vậy . Là hắn ta , đang đứng đó. Cái nón lưỡi trai hắn đội ban nãy biến đâu mất . Mái tóc lòa xòa , lưng áo ướt đẫm mồ hôi . Yamada lấy tay quệt những giọt mồ hôi trên mặt . Bộ dạng bây giờ lại càng thu hút hơn bình thường. Đó là lý do tại sao đang có hàng đống cô gái đứng xung quanh nhìn không chớp mắt, từ những cô gái trẻ , cô bé học tiểu học cho đến một bà cô 4-5 chục tuổi . Đúng là .."già không bỏ ,nhỏ không tha"

Amy cố gắng lắm mới chen lại đc gần hắn . Vừa nhìn thấy Amy , đôi mắt màu xanh lá ấy bỗng sáng lên . Hắn tiến gần lại nơi nó đang đứng , làm những người đứng gần đó hồi hộp và tự hỏi tại sao mình lại may mắn thế này (sai lầm rồi ạ)

- Cô đi đâu thế hả ?

Hắn quát thật lớn tiếng , cũng nhờ vậy mà mọi người mới tỉnh mộng và bik rằng đây không phải là một "bạch mã hoàng tử" tốt bụng ,hiền lành … mà mọi người lầm tưởng khi nhìn vào vẻ bề ngoài của hắn

- Tôi có chuyện phải đi gấp . Anh làm gì mà quát to thế hả ?

- Cô bik tôi đợi cô bao lâu rồi không ? Gần một tiếng đồng hồ rồi đó . Tôi đã bảo cô đợi tôi rồi mà . Cô bik tôi chạy vòng vòng khắp nơi để tìm cô không ? - hắn nói một lèo , không cho nó cơ hội phản kháng .

- Tôi cũng chạy khắp nơi đi tìm anh vậy . Mà ai bảo anh đi tìm tôi làm gì ? Tôi có nhờ anh đâu ! Làm gì mà nổi nóng dữ vậy - sis đúng là ngang bướng =.="

- Tôi nổi nóng…là tại ai , tại tôi điên chắc .

- Nhưng tôi có muốn đến đây đâu . Là tại anh bắt tôi đến chứ bộ. Tôi cũng có đứng đợi anh , chỉ tại bọn người kia….

Nó chưa kịp nói hết câu , Yamada đã cắt ngang.

- Tôi không quan tâm . Mặc kệ cô ,khỏi minh oan gì cả. - hai ng' đều bướng ,pó tay >. - Anh thật wa' đáng . Anh vu oan cho người ta mà không cho người ta thanh minh là sao ?Anh đúng là đồ…

Hắn quay lưng bỏ đi , không đợi cho Amy nói hết câu . Nó gọi với theo :

- Này , tôi chưa nói xong mà …

Nhưng tên Yamada vẫn cứ đi tiếp . Nó bực bội hét to

- Đc. thôi ! Anh không muốn nghe tôi nói thì thôi vậy . Dù sao thì tôi cũng không thèm chấp đứa con nik như anh (hok bik ai kon nik đây =.=")

Nó tức giận quay đi , lấy ĐT ra để gọi cho chú tài xế . Bỗng , một giọng nói nhỏ nhẹ vang lên , nó quay lưng lại . Một cô bé khoảng mười tuổi trông rất đáng yêu . Cầm trên tay một vật gì đó để đưa cho nó . Amy cuối xuống để nhận lấy vật đó từ tay cô bé . Một sợi dây chuyền hình mặt trăng tròn nhưng lại bị khuyết đi bởi 1 hình dáng kì lạ , dường như là hình ngôi sao thì phải ?! Nó mỉm cười với cô bé, thế mới hiểu bạn luôn có thể mỉm cười trước một thiên thần nhỏ .

- Cái này không phải của chị đâu em !

- Dạ . Cái này là của anh ban nãy làm rớt đấy ạ . Hình như là chị có quen với anh đó , chị trả cho anh ấy giùm em nha .

Nó nhìn sợi dây chuyền thật lâu cùng hàng đống câu hỏi: "Cái này là của hắn à ? Hắn mua cho ai đây , dây chuyền nữ mà .Chẳng lẽ là mua ình ?! "

Giọng nói của cô bé cắt ngang những dòng suy nghĩ của nó .

- Chị ơi…

- À , chị sẽ trả lại cho anh ấy . Cảm ơn em , em ngoan lắm.

Cô bé khẽ mỉm cười và chào nó , rồi chạy đi mất . Nó cầm sợi dây chuyền trong tay , bây giờ đã bình tĩnh lại ,lòng nó bỗng cảm thấy ray rứt .

Nó chạy thật nhanh để đuổi kịp hắn , ít nhất cũng là để nói một câu xin lỗi . Lỗi hoàn toàn là do nó mà . Khoảng 5' sau nó mới đuổi kịp hắn . Chạy muốn đứt hơi luôn >"

- Này , đợi tôi với - nó gọi với theo , hình như hắn càng đi càng nhanh thì phải .

- Này tôi xin lỗi . Đợi tôi với - nó vừa nói , vừa chạy theo .

- Anh điếc hả ? Tôi xin lỗi rồi mà - hắn ta tiếp tục giả vờ như chẳng nghe gì , ng' đâu mà giận dai thế .

- Này…- chưa kịp nói hết câu , nó vấp phải cục đá hay cái gì đó tương tự và té ngã .

"Hix, đau wa' ." Bỗng nó khóc òa lên,gương mặt phụng phịu , nước mắt cứ chực trào ra, như một đứa kon nik .

- Huhu, tại anh đó , đồ đáng ghét , bong gân rồi nè

Đến lúc này thì Yamada không làm lơ được nữa. Hắn chạy lại bên cạnh nó .

- Cô có sao không ? đưa tôi xem coi - hắn nói , gương mặt đấy vẻ lo lắng .

Amy vẫn tiếp tục khóc =.=

- Tại anh đó . Bong gân rồi . đồ đáng ghét ,huhuhu….

- Tại cô chứ ! Nếu cô chịu xin lỗi tôi ngay từ đầu thì đâu có chuyện gì xảy ra .

- Tại anh mà .Đồ xấu xa, còn đổ tôi cho tôi nữa hả ? - và tiếp tục khóc =.=

Và trước những giọt nước mắt thì gần như chàng trai nào cũng động lòng và đành nhường nhịn , anh Yamada cũng không phải là ngoại lệ

- Thôi , đừng khóc nữa . Tôi xin lỗi được chưa . Đưa chân đây tôi xem .

Không đợi cho nó đồng ý , hắn ta lấy chân nó xoa bóp nhẹ nhàng . Rồi hắn phán một câu ,cứ như là mất tay bác sĩ trong bệnh viện khi khám bảo hiểm az

- Cô bị bong gân rồi!

- Giờ làm sao , anh để xe xa lắm . Tôi không đi bộ tới đó đâu , đau chân lắm

Nhìn bộ dạng vừa khóc mà vừa nhăn của Amy làm Yamada phì cười . Ngay lập tức hắn liền nhận được cái liếc mắt chết người từ Amy

- Rồi , vậy thì để tôi cõng cô .

- Thôi , không đc. , tôi không muốn bị đánh ghen nữa đâu

- Bây giờ có 3 phương án cho cô lựa chọn : a. tôi cõng b. tôi sẽ bế cô c. cô đi bộ .

Hix, đúng là ép người wa' đáng , chắc chắn là nó không đi bộ được rồi , mà cõng với bế thì xem ra mức độ bị đánh ghen của cõng nhẹ hơn az . Thế nên ,tất nhiên "Câu trả lời cuối cùng của tôi là a rồi "

Hắn cõng nó trên lưng , cảm giác ấm áp và dễ chịu . Lâu lắm rồi mới có một người nào đó cõng nó, ngoại trừ ba nó , nhưng đó chỉ là hồi nhỏ thôi .Cảm giác được ai đó cõng trên lưng thật dịu dàng và dễ chịu . Có lẽ là vì mệt mỏi mà Amy chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay . Gương mặt say ngủ , trên môi nở một nụ cười nhẹ nhàng và hạnh phúc cùng một sợi dây chuyền trên cổ ….

11. Chương 11

~*~

Buổi sáng đẹp trời , Amy mơ màng thức dậy . Mười năm mà nó dạy sớm được một lần , hôm nay đúng là chuyện lạ.

Nó dụi dụi đôi mắt, lồm cồm bò dậy , nhìn sang cái đồng hồ để trên bàn , 5h sáng , trời chưa sáng hẳn , không gian cứ mờ mờ ảo ảo . Nó mặc một chiếc váy màu trắng , mái toc' dài chấm lưng , nếu thêm việc đi như bay thì chắc bà ** đã té xỉu khi nhìn thấy nó , (ma' ui , Ghost…) nhưng may thay , nó đang bị bong gân và vì vậy , nó đi mà cũng như lết

Amy đi ra vườn , hưởng cái không khí thiên nhiên trong lành của buổi sáng sớm mà đối với người chuyên gia dậy trễ như nó thì đây là một cơ hội hiếm hoi .

Nó ngồi dựa vào gốc cây anh đào to lớn - nơi lưu dấu nhiều kỉ niệm của hai mẹ con nó , trước khi bà ấy qua đời năm nó mười ba tuổi .

Không bik tại sao ,nhưng vào cái ngày xảy ra tai nạn xe hơi đã cướp đi sinh mạng của mẹ nó , như một cột mốc thời gian , mọi kí ức của nó đều bị đóng băng trước ngày định mệnh ấy . Amy chỉ còn nhớ hình ảnh của mẹ - một người phụ nữ xinh đẹp hiền từ và hết lòng yêu thương nó , ngay đến cả ba ruột nó-người thoát chết trong vụ tai nạn vì bận đi công tác , nó cũng chẳng nhớ gì . Cùng với thời gian , ba nó đã giúp nó làm quen với mọi thứ thuộc về nó , những điều mà nó đã lãng quên . Và bây giờ nó đang sống rất bình thường .

Nhưng không hiểu tại sao , Amy luôn mang trong lòng một cảm giác kì lạ và khó hiểu , dường như nó đã quên mất một điều gì đó , một điều rất quan trọng mà mỗi khi nghĩ đến , nó lại có cảm giác luyến tiếc và hối hận .

Gió xào xạc thổi qua cành lá , làm những cánh hoa anh đào bay lả tả trong gió như một trận mưa màu hồng . Nó ngồi dựa vào gốc cây , nhắm mắt và thiêm thiếp ngủ (po' tay)

…….Lại một giấc mơ kì lạ…….Không bik tại sao mà dạo này nó rất hay có những giấc mơ như thế , nội dung của những giấc mơ đó thì cứ như một bộ phim mà nhân vật nữ chính là một cô bé con , khá là giống nó hồi nhỏ .

- Anh Prince đáng ghét !!!

- Ừh , ai cần mèo thương đâu

- Đồ nói dối ! Anh nói là anh sẽ mua quà sinh nhật cho em cơ mà . Quà đâu ?

- Anh quên rồi .

- Sao lại quên ?

- Vì anh không nhớ , hỏi vậy mà cũng hỏi .

- Nhưng anh đã hứa rồi thì phải làm chứ , anh không được quên .- đôi mắt bắt đầu rưng rưng

- Mà bây giờ anh quên rồi thì sao nào ?

- Huhu ….

- Thôi , đừng khóc . Hôm nay la sinh nhật của em , vậy hôm nay em là công chúa . Công chúa thì không đc. khóc .

Pe' mèo mở to đôi mắt ngây thơ (hok bik phải ngây thơ hok nữa)

- Vậy em có phải là công chúa của anh không ?

- Chừng nào em lớn , trở thành một cô gái cực kì xinh đẹp , mạnh mẽ và thông minh thì em mới có thể trở thành công chúa của anh đc.

- Liệu em có thể ….

- Cứ thử đi , anh sẽ chờ em …..

Nắng xuyên wa những vòm cây , rọi vào khuôn mặt đang say ngủ . Nó dụi dụi mắt , vươn vai như một chú mèo lười . Nó luôn tự hỏi , không bik tại sao mà nó luôn có cảm giác thân wen trước những giấc mơ kì lạ như vậy . Chúng giống như là một đoạn phim , một cuốn tiểu thuyết viết theo kiểu tản mạn - những sự kiện không bao giờ gắn liền với nhau , từng chút từng chút một .

Cứ như là khi xếp hình , bạn luôn tìm cách để nối chúng lại với nhau thành một bức tranh , đầy cố gắng và kiên trì , thì Amy cũng có cảm giác như vậy về những giấc mơ khó hiểu đó .

Nó đứng dậy , đi lên phòng mộ cách khổ cực (bong gân mà lị) Sau khi thay đồ xong , Amy vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy một chiếc xe hơi màu xanh lá dừng trước cổng biệt thự .

Yamada bước xuống xe , tiến đến gần cổng để bấm chuông . Ông quản gia vội vàng chạy ra và mở cửa cho hắn (èo >"

Nó đứng bên cửa sổ , nhìn thấy hết tất cả việc đó , lòng nó dâng lên một cảm giác kì lạ . Nó vô cùng ngạc nhiên khi thấy tim mình đập mạnh hơn bình thường , Amy vội vàng xua đi ý nghĩ đáng ghét đó .(ghê ghê)

Hắn bước vào phòng khách , bà ** vội vàng chạy lại , tỏ vẻ thân mật . Bà ấy chăm sóc nó từ nhỏ , vì một vài lí do , đây là lần đầu tiên Amy có bạn đến nhà , nên phản ứng như thế cũng là chiện thường tình .

- Mời cậu ngồi . Cậu uống trà không ạ ?

- Vâng , cảm ơn dì . (ui' ngoan kinh)

Bà ** đi ra , khẽ nháy mắt với nó . "Ui , đừng hiểu lầm sai lầm lớn đấy ạ !" - nó thầm nghĩ .

- Anh đến đây có chuyện gì không ?

Hắn chưa trả lời vội , nhận ly trà từ tay bà ** ,không quên khuyến mãi thêm một nụ cười và đưa ly trà lên nhấp một ngụm . Amy bắt đầu bực mình .

- Này , anh điếc à ? Đến nhà tôi có việc gì ?

- Thì đến để chở cô đi học chứ làm gì ? Thế mà cũng hỏi

- Tôi bik , nhưng vấn đề là tôi không cần anh chở đi học . Hiểu không ? - nó nhấn mạnh từng chữ như thể đang nói chuyện với người bị lãng tai hoặc là thiểu năng trí tuệ

- Uhm , tôi cũng chẳng muốn đâu . Đây là việc thầy Hiệu Trưởng bảo làm (thêm một điều là ray rứt lương tâm tại hắn mà nó bị bong gân)

Nó chẳng nói gì cả , thứ nhất là vì li' do chính đáng , nó đã nhận lời thầy nhờ rùi . Còn thứ hai , có lẽ là vì nó nhớ đến cái bản hợp đồng đáng nguyền rủa kia , bút sa gà chết

- Vậy thì đi thôi

- Từ từ , hãy còn sớm .

- Sớm cái gì ! Nếu muốn đi trễ thì anh đi một mình đi ! - Amy đứng dậy , định bước đi , nhưng hỡi ôi , cái chân phản chủ , đau nhói lên làm nó gần như té xuống . Không bik là hên hay xui mà Yamada đã đỡ được nó - một cảnh tượng mà có muốn người ta không hiểu lầm cũng không

được .

Nó vội vàng đẩy hắn ra , giấu đi đôi má ửng hồng đáng ghét :2T-ghost- (12): . Như mọi khi , hắn ta vẫn tỉnh bơ như hok co' chiện ji' xảy ra cả . Nhưng lần này cái không khí giữa hai ng' đầy sự ngượng ngùng ….

- Thui , chúng ta đi

- Uhm . - câu trả lời nhẹ nhàng như một cơn gió . Lúc nào Amy cũng hiền như thế thì tốt rùi (như vậy chiện sẽ đơn giản hơn)

Bà ** dìu nó ra xe (seo hok để Yamada dìu) rồi vẫy tay chào tạm biệt như tiễn con về nhà chồng

Hắn chở nó đến trường mà nó cứ lo sợ và hồi hộp ,lí do thứ I là vì sợ cảnh sát bắt (*chú thix : Yamada hơn Amy một tuổi, khi ở Anh về thì gia đình có chiện nên học trễ một năm => Amy 15 , Yamada 16 => chưa đủ tuổi lái xe >"<) lí="" do="" thứ="" hai="" thì="" là="" vì="" cái="" cảnh="" nì="" hơi="" bị="" wen="" ,="" và="" sau="" đó="" là="" một="" màn="" "hỏi="" thăm="" sức="" khỏe"="" của="" mí="" sư="" tỉ="" .="">

Dù cho bây giờ thân phận của nó là một Princess nhưng thực ra thì họ không chấp nhận chiện đó , theo kiểu "bằng mặt mà không bằng lòng" , mà cũng phải thôi,với khuôn mặt đc hóa trang như thế này thì nó , theo như suy nghĩ của họ , không xứng là một Princess =.=

Chiếc xe dừng lại gần bãi giữ xe ,Amy vội vàng bước xuống, không để Yamada nói gì và nhanh nhẹn chạy mất (dù chân đang bị bong gân >"

Nó vội vàng chay lên lớp học , mong rằng ở đó hơi đông ng‘ một chút để “đời em đc bình yên” . Một cách vô tình , nó tông sầm vào một cô bạn nào đó . Ngẩn mặt lên hai tiếng “Xin lỗi” chưa kịp thốt ra thì Amy đã vô cùng hoảng hốt khi ng‘ đó , không ai khác chính là Rika .

Nó lắp bắp :

- Xin..n lô.ỗi..

- Không sao - Rika nói kèm theo một nụ cười hiền lành , lúc này trông Rika thật xinh đẹp .

Mái tóc dài với những lọn tóc xoăn buông dài , đôi mắt màu nâu ấm áp và rất sắc sảo , nụ cười hiền nhưng làm người khác phải kính sợ …

Amy tự hỏi tại sao Rika không phải là một trong những công chúa , cô ấy đc mọi ng‘ trong học viện nể phục ,rất xinh đẹp ,thông mình ,tóm lại là cô ấy có đủ những tiêu chuẩn của một Princess .Vậy thì tại sao , cô ấy chỉ là trưởng FC của Yamada ?

Mãi suy nghĩ , nó quên mất là việc mà mình đang làm -nhìn chằm chằm vào người khác thật là …Nó vội vàng xin lỗi .

Bước vào lớp , nó thả mình trên chiếc ghế và nhăn nhó vì đau chân . May là ở đây có thang máy chứ không thôi , hixhix …. Một đám con gái tiến lại trước mặt nó (vụ nì wen wen) , quăng lên bàn một sấp giấy đc bỏ trong phong bì , một đứa trong số đó hất mặt về phía nó .

- Xem đi !!!

Nó tò mò mở cái phong bì đó ra, những thứ bên trong làm nó vô cùng ngạc nhiên : Một sấp ảnh có hình Yamada và … nó ,vào tối hôm wa, khi tụi nó đi chơi . Nó cứng đờ , không nói đc ji‘ , lòng thầm suy nghĩ :“Chẳng lẽ họ đã bik bí mật ???”

Một giọng nói ganh ghét cất lên và đc cả đám hưởng ứng :

- Bọn tôi chụp đc đống hình này vào hôm wa - “Vâng , cái nì thì em bik”

- Tặng cô đấy, chừng nào cô nghĩ mình xinh đẹp đc như cô gái này thì lúc đó hãy dám làm một Princess . Ít nhất thì cô cũng phải đẹp bằng chị Rika . - “Cô gái đó là em đấy ạ ”

- Đừng nghĩ rằng cô đc chọn làm Princess là nhờ vào thực lực , tất cả chỉ là may mắn thôi . Sớm muộn gì cô cũng sẽ bị cắt chức. Đừng có tưởng bở mà ve vãn Prince Yamada . -“Ui , ai thèm”

Nó im lặng ,những lúc thế này thì im lặng đúng là vàng . Mà bây giờ có cho tiền nó cũng không bik nói gì , chẳng lẽ lại đập bàn đứng lên , quăng sấp hình vào mặt bọn họ và tự hào nói rằng :“Cô gái trong bức hình chính là tôi” - không đc , phải kiềm chế ,như vậy là bể hết kế hoạch của nó rồi. “Chịu đựng , chịu đựng” -nó thầm nghĩ

Bọn họ quay lưng đi . Nó cầm những bức hình lên xem , hix, cứ như là paparazzi , đủ kiểu luôn .

Lúc Yamada nắm tay nó lôi đí , khi hai người đi bên nhau , khi Yamada cõng nó và cả những tấm hình của nó nữa… Ôi , pó tay >” “Có khi nào , hắn rủ mình đi chơi là để bọn họ không làm ji‘ mình vì nghĩ hắn đã có bạn gái ???” - “thật khó hiểu , chẳng lẽ hắn lại tốt với mình như thế ”

Lúc này thì anh Yamada nhà ta mới leo lên đc tới phòng Hội sinh ở tận lầu 4 vì đám con gái cứ bám chặt lấy hok cho đi lun , đẹp trai khổ thế Vừa mở cửa bước vào phòng , gương mặt của thằng bạn thân với chữ “Đần” trên mặt (nhưng vẫn rất kute)ra đón nó ,vẻ mặt ngốc không thể tả :

- Tao iu rồi mày ơi !!! (Oh my god !!!)

12. Chương 12

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

- Tao iu rồi mài ơi !!!

- Sax , cai' ji' dzậy ? - Yamada không tin vào tai mình , thằng bạn thân cực kì đào hoa bik iu òi , hắn nhìn sang Hiro , mong một lời giải thix vì với khuôn mặt ngố ngố của thằng bạn bi h'khiến Yamda chỉ có thể gọi là potay

Nhận đc từ Hiro cái nhún vai và lắc đầu , Yamada nổi máu nhìu chiện, quay sang đối diện với "mặt ngốc Chinen" .

- Mày yêu ai ?

- Tất nhiên là yêu một cô gái , chứ chẳng lẽ lại yêu mày!(chí li' chí lí)

- Thì là một cô gái ,nhưng là ai mới đc ?

- Đúng rồi , phải nói là ai chứ ! Tên gì , học trường nào , lớp mấy , hình dáng ra sao ? Blahblah .... - Yamada đang nói thì Hiro chen ngang (cả hai đều nhìu chiện)

- Từ từ coi ! - với đôi mắt mơ màng , Chinen nói tiếp (nhìn mặt ngố ngố nhưng vẫn kute) Cô ấy rất dễ thương , mắt to tròn , da trắng , trông cứ như là một công chúa .Giọng nói rất ngọt ngào và dịu dàng , cô ấy là một thiên sứ . (mám gái ghi chưa)

Hok bik có phải là cố tình hay không mà anh Chinen nhà ta nói rất chậm ,làm tăng sự hồi hộp cho hai thằng bạn đang nhìu chiện .

- Rồi sao nữa , nói lẹ lên coi !

- Hum wa tao gặp cô ấy , tao đã cứu cô ấy khỏi tay bọn côn đồ (nghe wen wa')

- Ờ ờ , kể lẹ coi - giọng Hiro thúc giục .

- Hết rồi !

- Cái ji' ? Mày hok bik tên cô ấy à ? - Yamada hét toáng , làm mí Prince khác trong phòng quay sang nhìn 3 ng' bọn họ .

Yamada và Hiro bắt đầu "tra khảo" :

- Vậy thì bik số điện thoại không ?

- Hok bik

- Số nhà ?

- Hok lun

- Tên ?

- Hok . Nói chung là tao hok bik cái gì hik , tao chỉ nhớ mặt thôi .

- SAx , dzi mà cũng nói .

- Nhưng tao nhất định sẽ tìm ra cô ấy .

- Tao nói ài bik nhaz . Tokyo đất chật ng' đông , mài nhắm mài kiếm ra không ? - Yamada nói , Hiro tiếp lời - hai anh ni' hợp tác nhìu chiện

- Đúng rồi ! Nếu may mắn lắm thì cô ấy học trường này , mà mài bik trường nì nhiu học sinh không ? Tính luôn 3 khối cấp 3 thôi nhé ! 2.000 đấy ạ

- Nhưng chắc chắn tao sẽ tìm ra cô ấy ! Dù có như mò kim đáy bể , nếu kiên trì , tao nhất định sẽ làm đc

Trước chí khí ngùn ngụt của thèng bạn , Yamada và Hiro chỉ bik nhìn nhau ngao ngán mà lòng thầm nghĩ :“Tội nghiệp ,em đã bik iu ”

Giờ trưa

Amy ngồi trên lớp , mặt như cái bánh bao chìu ế Vì cái chân mà nó chẳng thể lết đc xuống phòng ăn , lại thêm tội đói , bik thế sáng dậy sớm làm cơm hộp rồi Đã vậy , sáng giờ chả thí tên Yamada đâu để hỏi về vụ mí tấm hình . Nó nằm dài trên bàn , dụi dụi đôi mắt cứ muốn sụp xuống của mình .

Chợt , Miki bước vào . Những lúc này trông Miki giống hệt một thiên sứ , phần là vì đôi mắt màu tím long lanh dưới ánh mặt trời . phần còn lại là vì Miki đang cầm trên tay hai hộp cơm

Miki tiến lại gần , mỉm cười với nó và ngồi xuống một cái ghế gần đấy .

- Cho bạn nè !

- Cảm ơn bạn .

Hik , hộp cơm trông hấp dẫn wa’ , làm bụng nó biểu tình dữ dội (tác giả cũng dzi nì)

- Hộp cơm do Miki làm hả ?

- Uhm - Miki nói , kèm theo một nụ cười đầy tự hào .

Nó nếm thử , ui , ngon wa’ đi . Hix, ước ji‘ nó nấu ăn đc như vậy , nhưng trình độ của nó cũng chỉ đủ cho nó tự làm hộp cơm , rùi tự ăn và tự khen thôi , hok có can đảm cho ai ăn hik (sợ ngộ độc thực phẩm)

Bỗng nhiên trong đầu nó có một suy nghĩ :“Hay là mình cưới Miki nhỉ Hik , một người vợ tốt đã mất vàotay Hiro ” (pó tay dzới ss)

Sau khi ăn xong hộp cơm và nói cười rôm rả . Nó cảm thấy Miki không phải là một ng‘ trầm tình ,bạn ấy cũng rất hài hước ,có lẽ là vì hơi nhút nhát và sợ người lạ nên Miki mới thế.

Chợt , nó nhớ ra một chuyện

- Miki này , bạn bik sis Rika không ?

- À , bik chứ ! Ss ấy là trưởng FC của Yamada .

- Uhm , mình có chiện muốn hỏi . Mình thấy sis ấy rất dễ thương , đạt đủ tiêu chuẩn của một Princess , vậy tại sao sis ấy không làm Princess ?

- Àh , thật ra thì ss Rika đã từng đc đề nghị làm Princess nhưng ss ấy đã từ chối .

- Hả ? Sis ấy không sợ hình phạt sao ?

- Đối với sis ấy thì không sao , sis ấy khá là có uy tín trong Hội học sinh và đc nhìu ng‘ yêu mến , vậy nên sis ấy không bị “hình phạt”

- Uhm , mình hiểu rồi ! Nhưng tại sao sis ấy lại từ chối ?

- Hmm , cái nì thì mình cũng hok bik nữa . Mình thấy sis ấy và Yamada khá thân thiết với nhau , mình còn nghĩ là khi thầy Hiệu Trưởng đề nghị , ss Rika sẽ nhận lời nữa cơ . Á , mình xin lỗi , mình vô ý wa’

- Không sao đâu , mình và Yamada chỉ là trên danh nghĩa thôi , bạn đừng lo . - Amy nói mà lòng hơi nhói đau ….

- Vậy à ? - Miki hỏi , hơi nghi ngờ khi thoáng nhìn thấy ánh mắt buồn buồn của Amy .

Bỗng , tiếng của thầy Hiệu Trưởng từ trên loa thông báo :“Mời tất cả các Prince và Princess đến phòng Hội học sinh có việc gấp ”

Miki quay sang nhìn nó.

- Không bik là chiện ji‘ vậy nhỉ ?

- Chắc lại là một nhiệm vụ gì mới giao cho Prince và Princess .Bạn đi đc không ?Để mình dìu bạn - ng‘ tốt

- Uhm , mình đi . - nhìu chiện đây muh‘ - Úi >”

13. Chương 13

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy và Miki lên tới tận phòng Hội học sinh ở lầu 4. Những lúc này bỗng thấy yêu cái thang máy ghê

Bước vào phòng , thầy Hiệu trưởng đã ngồi sẵn ở đó , xung quanh là các Prince và Princess .Cảnh này làm nó liên tưởng tới việc thầy Hiệu trưởng là King cùng với các con ở xung quanh đang nghe di chúc (kaka , trù thầy die kìa ~> trí tưởng tượng bay xa).

Hok bik tại sao mọi người đều quay sang nhìn nó và Miki .Có lẽ là vì tụi nó đến trễ nhất hoặc cũng có khi là vì “nhan sắc” đc đồn đại của Amy làm mọi người hiếu kì . Thầy Hiệu trưởng mỉm cười dịu dàng :

- Mọi người đã đến đông đủ rồi !! Vậy chúng ta bắt đầu . Hôm nay thầy gọi các em đến đây là vì … Như mọi người đều đã bik , sắp đến Haloween và tất nhiên như mọi năm Học viện của chúng ta sẽ tổ chức dạ hội hóa trang . Năm nay , theo truyền thống , Hội trưởng Hội học sinh và các thành viên khác trong Hội học sinh cùng với sự giúp đỡ của các Princess (èo >”

Thầy khẽ nhíu mày , nhìn đồng hồ rồi vội vàng đứng dậy :

- Thầy còn có chuyện phải giả quyết , mọi chuyện Yamada đều đã nắm rõ . Các em cứ tự bàn bạc với nhau .

Rồi thầy quay sang nhìn Yamada :“Thầy rất tin ở em , cố lên !” . Yamada khẽ gật đầu cùng với một nụ cười tự tin .

Nó thở dài ngồi phịch xuống ghế , nghĩ tới cái cảnh đau thương khi làm ôsin cho tên Yamada đáng ghét khiến nó phát bực . “Cuộc đời sắp thành địa ngục trần gian và hắn là Diêm Vương ”

Đứng dậy và bước đi , tới giờ ra về rồi mà ,đang suy nghĩ vẩn vơ ,một giọng nói bỗng kéo nó ra khỏi những dòng suy nghĩ bay vòng vòng trong đầu , Nó quay lại , thì ra là Miki .

- Miki à ?! Có chiện ji‘ hok ?

- Nhìn trước mặt cậu đi !!!

Nó quay sang , úi , nguyên một cái cái to tổ chảng mà xém xíu nữa nó đã tông sầm vào đấy . “Hik , hú hồn” . Miki mỉm cười nhìn nó

- Suy nghĩ gì mà hok để ý đến đường đi luôn thế hả ?

- Ah uhm. - chẳng lẽ bây giờ nó lại nói là vì :“Mình đang nghĩ về chiện sẽ làm ôsin cho tên Yamada sai bảo , thế nào hắn cũng ăn hiếp cho coi, hắn đâu hiền lành ji‘ , mình sẽ hok đc về nhà sớm để …ngủ nữa, mà mình lười lém … blahblah ” - Ui , kì lém ,toàn những suy nghĩ xấu xa

- Amy này !

- Hah?

- Qua nhà mình chơi hok ? Hôm nay mình ở nhà có một mình à . Ba thì đi công tác , mẹ thì đi du lịch , nhóc em thì đi dã ngoại với trường rồi .

- Uhm , cũng đc - nó nhận lời ngay vì nó hiểu cái cảm giác ở nhà một mình cô đơn lắm . Yên tĩnh thật đấy , hok có ai la rầy nhưng cũng đồng nghĩa là hok có ai quan tâm .- Nhưng mà bây giờ tối rồi , đi tới khoảng mấy giờ về ?

- Mấy giờ cũng đc , hay là ở lại ngủ luôn đi ha . Mình sợ ma lắm , hok mún ngủ 1 mình âu !!!

- Uhm !

- Đc òi , vậy đi thôi ! - Miki nói và nắm lấy tay Amy kéo đi , một cảm giác kì lạ mà cũng rất đỗi bình thường , sự ấm áp của tình bạn , Amy cảm thấy kì lạ là vì nó chưa từng có bạn thân hay sao ?!!

Chiếc xe dừng trước một ngôi biệt thự (sax , lại biệt thự)Nó nhìn ra ngoài cửa xe, một ngôi biệt thự to đùng ,sơn một màu tím nhàn nhạt mà dưới ánh hoàng hôn buổi chiều tà càng làm màu tím đó thêm rực rỡ . Cảnh vật mang một màu ảm đạm , buồn bã khiến cho ngôi biệt thự rất giống ~ ngôi biệt thự trong ….phim ma =>

Miki mở cửa xe và bước xuống , nó cũng từ từ theo sau . Ngôi biệt thự mang một dáng vẻ hiện đại , xa hoa nhưng lại mang đến cảm giác ấm cúng . Cách bày trí trang nhã , xinh xắn và gọn gàng . Amy khẽ gất đầu chào những người mà Miki giới thiệu , từ đầu bếp cho đến quản gia . Mọi người đều cư xư rất tự nhiên ,thân mật như thể hok phân biệt ai chủ , ai tớ . Nhờ vậy , nó cảm thấy quen thuộc và có cảm tình với Miki bởi vì Mki khá giống nó - một tiểu thư nhưng không hề hách dịch , chảnh chọe như bọn con nhà giàu mà nó từng gặp .

Miki dẫn nó lên phòng mình , ở tận lầu 3 , cũng may là cái chân cũng đã bớt đau , chứ không …hix, hok dám nghĩ tới lun. Đúng như nó đoán , đó là một căn phòng xinh xắn , tường được sơn màu trắng tinh , cái giường màu tím nhạt , cái bàn học đc kê gần cửa sổ , ở đó có một chiếc chuông gió hình những quả dâu rừng nho nhỏ , trông rất dễ thương , cứ kêu leng keng mãi .

- Để cặp ở đây này ! Đi theo mình ! - Miki nói và kéo nó đi .

Amy đứng trước một căn phòng đầy sách , quần áo và giày dép với đôi mắt mở to hết mức có thể .

Hix , có khi sách và quần áo cùng đống giày dép kia cộng lại còn nhiều hơn trong các cửa hàng í chứ !! Miki kéo nó lại đứng trước tấm gương , lựa cho nó vài bộ quần áo rồi nói như ra lệnh

- Đi tắm đi ! Tắm ở phòng của mình đó , mình qua phòng khác ! Tắm xong rồi đợi mình ha !!!

- Uhm - Amy nói , hơi nghi ngờ trước gương mặt hào hứng của Miki mà không bik tại sao (chít sis òi , Miki có một sở thix hơi bị kì cục đấy ạ)

Nó vào phòng tắm , trời lạnh nên tắm nước nóng cho khỏe . Tắm xong thì phải ..mặc đồ (chiện đương nhiên) Amy cầm mấy bộ quần áo của Miki đưa xem xem sẽ mặt bộ nào . Nó chọn một chiếc váy ngủ màu hồng nhạt , lẽ ra thì là màu trắng cho giống bộ nó thường mặt ơ nhà . Nhưng mà , ui , em sợ ma . Mặc đồ xong , nó ra ngoài , ngồi trên chiếc ghế sô - pha gần đó và tự rót ình một tách trà nóng . Vào một ngày lạnh thì cái cảm giác nhâm nhi một tách trà cùng một quyển sách thật là hạnh phúc . Nó mỉm cười khi nhìn thấy cạnh bên chồng sách là một chồng manga - hì , cùng sở thix . Nó chọn một quyển sách , "P/S : I Love You" và bắt đầu đọc , đc vài trang thì nó nghe tiếng kêu thất thanh của Miki , ngước mặt lên , Miki đang trố mắt nhìn nó .

- Có chuyện gì vậy ?

- Cô , cô là ai ???

Nó hoảng hốt , nhớ ra rằng mình chưa hóa trang lại sau khi tắm . " Hix, chít òi !!! "

- Miki à , bình tĩnh , nghe mình nói

- Cô là ai , Amy đâu ?

- Mình chính là Amy đây ,để từ từ mình giải thix …..

14. Chương 14

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió thổi nhẹ , tiếng chuông gió lầu 3 kêu leng keng , một căn phòng màu trắng, hai cô bé xinh xắn đang thì thầm to nhỏ điều gì đó ….

- Nhưng tại sao cậu lại làm vậy ? - sau khi nghe xong câu chuyện và phần nào tin tưởng vào điều đó khi nhìn thấy Amy trong lớp hóa trang mọi ngày , đây có lẽ là điều duy nhất mà Miki hok thể nào hiểu nỗi ….

- Uhm , thật ra thì … Đây là ý định của mình từ lâu rồi . Cậu cũng hiểu cái cảm giác khó chịu vì xinh đẹp (hix , sẵn sàng chấp nhận)Suốt những năm cấp II , mình hok có lấy một ng‘ bạn thân , mọi ng‘ tuy ai cũng đối xử tốt với mình , lúc nào mình cũng đc ưu tiên nhưng thật ra trong lòng hok ai xem mình là bạn cả . Lúc nào trong tủ đồ cá nhân cũng có hàng đống thư tình (cho t/g đem bán ve chai đi) rồi Valentine , Christmas ,…Lại còn có vụ ngày nào cũng có ng‘ tỏ tình , mình nghe đến nỗi chán luôn rồi … (ước ji‘ mình đc như cô ấy)

- Uhm , thì ra là vậy ! May mắn hơn Amy là mình học ở học viện từ nhỏ nên mọi việc cũng đỡ hơn .(trong đây nhìu ng‘ đẹp mùh)

- Với lại , mình muốn tìm một ng‘ nào đó , làm bạn với mình , yêu quý mình thật lòng chứ hok phải là vì mình xinh đẹp . (tìm đc òi đó ss)

- Ah‘ , vậy mình có đc tính hok ?

- Tất nhiên là có . Mà Miki giữ bí mật ình nhaz

- Uhm , tất nhiên òi . Nếu Yamada mà còn ăn hiếp cậu cứ nói với mình

Nhìn khí thế hừng hực của Miki làm Amy vui vui . Nó đã có một ng‘ bạn , yêu quý nó vì chính bản thân mình , như vậy đối với nó đã là đù ròy ….

Đêm lạnh lẽo , Amy và Miki đắp chung một cái chăn ấm áp , nắm tay nhau , nhìn gương mặt họ lúc này thánh thiện và trong sáng như những thiên thần (chỉ lúc ngủ thoy). Tình bạn đang sưởi ấm cho những trái tim bik mỉm cười và mở rộng lòng mình trong đêm giá lạnh .

Chợt , Miki siết nhẹ tay nó .

- Mình sẽ nói cho cậu một bí mật của mình !!! Như vậy là huề .

- Uhm , nói đi .

- Thật ra là …mình thix Hiro .

- Chuyện này thì mình bik rùi , nhìn cách sử xự của cậu thì ng‘ mù còn thấy là cậu và Hiro thix nhau nữa mà .

Miki mỉm cười , một nụ cười buồn làm đôi mắt màu tím trở nên long lanh .

- Không phải đâu , sai rồi . Hiro không thix mình , anh ấy chỉ xem mình là ban. thân thôi .

- Thật hok ? Sao cậu bik ?

- Chuyện của mình , chẳng lẽ mình hok bik .

- Ờ ờ . - Amy ngừng nói , nó hok bik phải nói gì bây giờ . An ủi à ? hay Động viên ? - Cậu bik vậy mà vẫn chấp nhận làm Princess của Hiro à ?

- Mình chấp nhận . Đó là cách duy nhất để mình ở bên cạnh Hiro và giúp đỡ anh ấy .

- Nhưng như vậy cậu sẽ không đc thân thiết với bất kì ai , ngoại trừ Hiro - mà anh ấy lại không iu cậu ?

- Không sao . Mình chẳng cần những thứ đó . Iu một ng‘ ,dù cho ng‘ ấy không iu mình nhưng chỉ cần đc ở bên cạnh , đóng vai ng‘ bạn thân , nhìn thấy anh ấy mỉm cười với mình mỗi ngày . Đối với mình , như vậy là hạnh phúc !!!

Amy không nói được gì , nó im lặng nhìn Miki . Hàng đống suy nghĩ bay lơ lửng trong đầu nó mà chẳng thể thốt ra thành lời khi nhìn thấy nụ cười gượng và đôi mắt long lanh dường như sắp khóc của Miki .

- Nói ra rồi cảm thấy nhẹ lòng quá ! Thôi , tụi mình đi ngủ . Buồn ngủ wa' rồi nè . - Miki cười nhẹ , một nụ cười bùn .

- Uhm .

Nắng xuyên wa khung cửa sổ , những cơn gió nhè nhẹ thổi khiến chiếc chuông gió kêu leng keng , đánh thức 1 cô bé đang ngủ say . Miki thức dậy ,hít một hơi thật sâu , nhìn sang cô bạn nằm bên cạnh ,nó khẽ mỉm cười và nhớ đến một câu nói của ai đó :"Tình bạn là tình yêu mà không có đôi cánh" .

- Amy , dậy đi . Sáng rồi nè !!!

- Đợi chút , ngủ thêm tí nữa . Còn sớm mà !!! - ngủ nướng , sở thix của ss Amy

- Sớm gì nữa ! Dậy mau ih

- Cậu cứ đánh răng rửa mặt xong rồi kêu mình .

- Uhm , cũng đc . - Miki nói rồi đi thẳng vào phòng tắm , ngây thơ tin lời của kon pạn .

Sau khi thay đồ xong , Miki lại gọi Amy lần nữa và tiếp tục nghe cái điệp khúc "còn sớm" của Amy.

- Dậy mau ! Trễ h' học bi h' !

- Đợi ti' ! Còn sớm mà . - lại nữa .

- Hmm.. - Miki nói rồi chuẩn bị tư thế để ...chọt lét Amy

- Hahahahah.....

- Có dậy hok nè ?

- Dậy , dậy mà !! Tha ình đi . hahaha...

- Rồi , đc thôi , ngồi dậy mau lên .

Amy ngồi dậy, gương mặt phụng phịu trẻ con (kực kì kute). Miki liếc mắt nhìn , gương mặt hả hê

- Muốn nữa hok kưng ?

- Thui , đc òi mà - Amy nói rồi chuồn lẹ vào phòng tắm , để lại Miki đang đứng đó tự sướng một mình (nụ cười của quỷ)

5' sau

- Amy ! Xong chưa ? Sao lâu wa' dzay. ?

- Đợi tí !

Amy bước ra khỏi phòng tắm ,với bộ dạng hóa trang kĩ càng.

- Đi thui !

Miki khẽ gật đầu , nụ cười nhẹ nhàng như gió . Miki là một ng' giỏi che dấu cảm xúc của mình , dù trong lòng có đau thế nào vẫn có thể cười đc . Chẳng hạn như việc Miki luôn tỏ ra là một ng' hiền lành , khép kín , dù sự thật thì trái ngược hoàn toàn ; nó lun che giấu tình cảm của mình để đóng vai một ng' bạn của Hiro - ngốc nghếch . Nhưng nó chưa bao giờ tự hỏi bản thân : làm vậy có thật sự tốt cho nó hok ?

Chiếc xe dừng ngay cổng học viện . Hai Princess bước xuống xe , thu hút nhiều ánh nhìn tò mò về việc tại sao 1 cô gái xinh đẹp như Miki lại làm bạn với Amy . Không hề để ý đến sự xầm xì của mọi ng' , Amy và Miki vẫn cứ tự nhiên như bình thường .

- Amy này , hôm nay tụi mình đc nghỉ hoc. az . Nhưng mà phải đi vụ giúp cho Prince .

- Sax , vậy làm sao chép bài để học ?

- Àh , các FC của Prince sẽ vụ trách chiện này . Amy đừng lo , chúng ta chỉ cần hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình thui .

- Ờ , hoàn thành tốt nhiệm vụ làm vợ của Hiro , phải hok Miki ?

- Hmm, kệ tui à . - Miki nói , cười thật tươi . Mỗi lần nhắc tới Hiro là lại thế .

Thay vì vào phòng học , Amy và Miki lên thẳng phòng Hội học sinh . Vừa bước tới cửa phòng , hai ng' đã nghe những tiếng tranh luận (gần như là cãi lộn) của ai đó . Hai ng' họ tự ra hiệu với nhau rồi nhẹ nhàng hé cửa để…rình(nhìu chiện mà) Và nó nhìn thấy … Ai nhỉ? Là Yamada , Hiro và Chinen cùng một số ng' khác , trông rất wen , hình như là Prince của khối 11 và 12

- Đc , các cậu cứ tự mình hoàn thành đi . Đừng nhờ đến sự giúp đỡ của chúng tôi . Thưa Hội trưởng . - Một ng' trong bọn họ nói , rồi đi thẳng ra cửa . Làm cho hai đứa nó suýt bị bắt gặp khi đang nghe lén

Amy quay sang nhìn Miki , vẻ mặt như muốn hỏi :"Chiện ji' dza. ?" đáp lại là cái nhún vai và lắc đầu "Ai bik"

Hai đứa nó dè dặt bước vào phòng . Yamada đứng quay lưng lại với tụi nó còn Hiro và Chinen thì mỗi ng' đứng gần một cái cửa sổ ~~> Cảnh nì trông rất vui , cứ như Hiro và Chinen là ng' hầu , đứng hai bên Prince ấy .

Miki nhìn Hiro , đôi mắt mở to , định hỏi ji' đó thì Hiro đã đưa một ngón tay lên miệng - "Im lặng" và tất nhiên ss hok thể hok nghe theo òi Amy lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng đến đáng sợ này .

- Này ! Có chiện gì vậy ?

- Không có ji' . - Yamada trả lời lạnh lùng rồi đi thẳng ra khỏi phòng , hok thèm nhìn nó lấy 1 cái , Chinen đuổi theo sau , trong phòng chỉ còn nó , Miki và Hiro . Nó thấy hơi nhói lòng , thầm nguyền rủa tên Yamada đáng ghét :"Gì chứ ? Mình chỉ wan tâm thui muh' , làm ji' ghê thế ?!!"

- Hiro à , chiện gì vậy ? - Miki lên tiếng hỏi , làm Amy đang lập đàng tế lễ để giết Yamada(trong tư tưởng) cũng phải quay sang nhìu chiện.

- Hmm , thật ra thì… Bọn họ (các Prince khối 11 và 12) không phục khi 3 ng' nắm quyền cao nhất trong Hội học sinh đều là Prince của khối 10 . Họ muốn Yamada , tôi và Chinen phải chứng minh , bằng cách tự tổ chức dạ hội Haloween mà không nhờ đến sự giúp đỡ của họ .

- Nhưng việc tổ chức một buổi dạ hội ột học viện với hàng ngàn học viên , chưa kể đến các vị khách mời , hok phải là việc dễ dàng . - Amy nói , chợt nó cảm thấy lo lắng cho Yamada

- Uhm , chúng ta phải cố gắng hết sức . - Miki nói , đưa mắt nhìn nó , ám chỉ về nhiệm vụ Princess của bọn nó .

Hok cần Miki nói thì nó cũng sẽ cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của mình và để giúp Yamada . Bỗng nhiên, nó thấy lo cho hắn kinh khủng , lo lắng đến nỗi wen mất 1 điều mà nó tự hứa với bản thân , nó sẽ hok iu ai cả …

15. Chương 15

~*~

Một ngày mới lại bắt đầu … Amy dụi dụi đôi mắt , chui khỏi cái chăn ấm áp và đi vào phòng tắm . Sau khi hóa trang xong , nó vội vàng đến trường . Bình thường thì nó đã nằm nướng trên giường hoặc là đi trễ nhưng hum nay Amy lại vội vàng đến trường sớm ….

Vì sao ư ? Bởi vì hum nay có cuộc họp của các Prince và Princess bàn về việc tổ chức Dạ hội Halloween sắp tới , đêm wa Amy đã suy nghĩ đc nhìu ý tưởng hay ho để …giúp cho Yamada - dù cho nó luôn miệng phủ định sự thật đó nhưng , sự thật vẫn là sự thật

Chiếc xe dừng trước cổng học viện Như Hoa . Amy vội vàng bước xuống xe . Một buổi sáng trong xanh và se lạnh , những tia nắng yếu ớt chiếu wa vòm cây . Amy đi bộ quanh các hành lang để đến phòng Hội học sinh ở lầu 4 . "Xem như là tập thể dục vậy !" - nó nghĩ .

Một cơn gió nhẹ nhàng thổi wa khiến mái tóc dài bay nhẹ trong gió , nó chợt mỉm cười , nó iu những cơn gió , lúc nào cũng nhẹ nhàng và ngọt ngào ….

Nó đi đến lầu 2 , dãy phòng học của khối 11 . Bỗng , nó nghe tiếng nói chuyện phát ra từ một phòng học gần đó . Nó rón rén đi tới như một chú mèo đang rình chuột (~~> nhìu chiện kinh >"

- Haha , lần này chúng ta thắng chắc .

- Đúng rồi , cho thằng Yamada đó hết chảnh . Mới lớp 10 mà bày đặt (~> ganh tị đây mà !)

- Tụi bây có tự tin wa' hok đấy , thằng đó cũng chẳng vừa đâu !

- Cho dù nó có tổ chức buổi Dạ hội hoàn hảo thế nào đi chăng nữa , thì mọi thứ đều bị phá hỏng "nhờ" vào Princess của nó thôi .

- Là sao ? Tao hok hiểu ?

- Mày ngu wa' . Hôm Vũ hội sẽ có nhiều ng' tham dự , hok riêng gì hs trường này mà còn có hs nhiều trường khác nữa . Khi đó , mấy đứa fan của thằng Yamada trong đó mấy đứa con gái đã bị nó từ chối khi nhìn thấy vợ chưa cưới của nó là con nhỏ Amy "đẹp" thế kia , mày nghĩ tụi nó sẽ để yên à ? Lúc đó chúng ta chỉ cần khích tướng đám con gái thì ắt hẳn sẽ xảy ra ẩu đả . Chỉ cần như vậy là chúng ta đã thắng , Yamada sẽ phải từ chức .

Cả bọn đứng đấy cười hả hê với kế hoạch xấu xa của mình còn Amy nhà ta thì đang "tự thiêu" : "Grr, đc lắm . Cứ chờ xem!"

Nó đi lên phòng Hội học sinh , tâm trạng đang vui chuyển thành bực bội . Nhưng khi nhìn thấy cảnh Hiro&Miki ngồi cạnh nhau , nói nói cười cười vui vẻ làm Amy nhà ta nổi máu thix gép đôi lên

- Hmm , mọi ng' thì đang lo lắng , suy nghĩ về việc làm sao để tổ chức Dạ hội thật tốt vậy mà có ng' lạingồi đấy , anh anh em em tình tứ …

- Hồi nào , nghĩ bậy hok à !!- Miki quay sang , đúng là có tật giật mình .

- Ủa ? Mình nghĩ bậy hả ? Đâu có đâu , nói đúng òi mà , sự thật trước mắt lun nè .Phải hok Hiro ? - nó nói , nhìn sang Hiro và nháy mặt tinh nghịch

- Amy này ….

Miki chưa kịp nói hết câu thì mọi ng' , Yamada và Chinen đến . May cho Miki & Hiro , chứ hok thôi là bị chọc chik lun az'

Đang tươi cười , Amy quay sang và nụ cười trên môi biến mất . Đứng cạnh Yamada , hok ai khác , là Rika , phải công nhận rằng họ đứng cạnh nhau rất đẹp đôi . Amy cảm thấy trong lòng mình một cảm giác khó chịu mà nó chưa từng có : sự ganh tị . Dường như đọc đc suy nghĩ của nó , Miki quay sang , chạm nhẹ tay nó , thì thầm : " Trưởng FC của Yamada" . Nó khẽ gật đầu , nó bik chứ nhưng sao lòng nó vẫn nhói đau . Cái cảm giác này thật khó chịu , nó chẳng thể nào hĩu nổi tại sao nó lại cảm thấy như vậy , dù 1 phần trong trái tim đã nhận ra nhưng sao , lại cố tình phủ nhận …..

- Bây giờ chúng ta bắt đầu cuộc họp . Như mọi ng' đều đã bik , chúng ta sẽ tự mình tổ chức Dạ hội Halloween mà không nhờ đến sự giúp đỡ của khối 11 & 12 . Ngoại trừ những thành viên trong FC thì đc quyền tham gia . - Yamada nói và quay sang nhìn Rika ngồi bên cạnh , ánh mắt trìu mến , tim nó lại nhói đau ,thật khó chịu - Mọi ng' hãy đưa ra ý kiến của mình , OK ?!

- Vì là một Dạ hội đi kèm với Halloween nên chúng ta có thể lồng ghép vào đó một cuộc thi hóa trang cho thêm phần náo nhiệt - Miki nói .

- Đúng vậy , và đã là cuộc thi thì phải có giải thưởng , ngoài những wa' tặng , thì như mọi năm sẽ có thêm " 1 đêm với Prince & Princess " . - Hiro tiếp lời , "Đồng vợ , đồng chồng Tát biển Đông cũng cạn" .

- Uhm , chúng ta nên tổ chức tiệc buffet , như thế sẽ rất thuận tiện . Ngoài những món ăn phương Tây , Chinen đề nghị nên có thêm những món ăn bình dân của Nhật như sushi ,Takoyaki (bạch tuộc viên tròn tẩm bột rán) , Daroyaki (bánh rán) , Taiyaki (bánh cá nướng , nhân đậu đỏ , thường ăn khi trời lạnh) … blah blah blah… (cứ nhắc đến đồ ăn là Chinen thế đó , dễ thương ghê)

- Khuôn viên học viện rất rộng , chúng ta có thể đặt thêm một cây đàn piano trên sân khấu . Hôm đó ngoài những ca sĩ chúng ta mời đến còn có những tiết mục của học sinh trong học viện nữa . Vậy nên , cây piano đặt ở đó hok những chỉ để trang trí mà còn rất hữu dụng .

Hix, tội nghiệp cô bạn thư kí ,mọi ng‘ nói nhanh wa’ , đánh máy mỏi cả tay lun .

” Sao mày im lặng vậy Amy ? Hum wa suy nghĩ đc nhìu ý tưởng lắm mà , sao h‘ im re vậy ?” - nó tự hỏi bản thân mình , dù đã bik rõ câu trả lời , nãy h‘ nó suy nghĩ mông lung về ~ cử chỉ của Yamada với Rika khiến lòng đau nhói .

- Như Miki đã nói , buổi Vũ hội sẽ lồng ghép vào đó cuộc thi hóa trang . Amy nghĩ rằng tiêu chí của cuộc thi là :“Be Yourself” , nghĩa là mọi ng‘ có thể hóa trang thành bất cứ nhân vật nào , bất cứ ai mà họ muốn , miễn là thể hiện đc chính bản thân mình , thể hiện đc con ng‘ thật của mình , không phải e sợ gì cả . Người đoạt giải sẽ là ng‘ thể hiện đc bản thân mình wa bộ đồ hóa trang đó .

Bỗng nhiên , mọi ng‘ quay sang nhìn nó , những cái nhìn khích lệ cùng nụ cười thân thiện . Hok bik tại sao , lúc đó nó lại nhìn sang Yamada , thật bất ngờ khi hắn cũng đang nhìn nó , ánh mắt ấm áp , trong phút chốc , dường như nó nhìn thấy hắn đang cười , nụ cười làm bik bao cô gái ngã cái rầm và bik đâu …trong số đó cũng có nó

Khoảng 1 tiếng sau , cuộc họp mới kết thúc (noi’ nhìu wa’ mà)

Mọi ng‘ đc chia việc rồi bắt tay vào làm : Hiro & Miki thì lo việc trang trí học viện và hội trường (cái nì là nặng nhất , nhưng mà hok sao “vợ chồng hạnh phúc” nhất định sẽ làm đc) , Chinen lo phần thức ăn (đúng ùi , anh nì thí dzi. mà cũng tham ăn lắm az’), Rika thì phụ trách trang trí sân khấu và khách mời . So với mọi ng‘ thì việc của nó là nhẹ nhất , chỉ cần lo về những tiết mục sẽ biểu diễn trong Vũ hội và những bài hát đc dùng trong đêm đó . Còn Yamada , à , hắn ta là ng‘ nhiu‘ việc nhất (tội nghiệp chưa) . Ngoài việc giám sát công việc của mọi ng‘ , hắn còn lãnh thêm phần giúp đỡ ọi ng‘hoàn thành công việc nữa (Hội trưởng có khác)

(Tường thuật trực tiếp)

1 tuần trước Dạ hội : Mọi công việc đã … đc bàn bạc xong , mọi ng‘ bắt tay vào làm (Go ! Go ! Go !)

6 ngày trước Dạ hội : Phần trang trí đã xong đc một nửa rồi (Yeah ! Cố lên)

5 ngày trước Dạ hội : Anh Chinen đã lo xong phần thức ăn , bây h‘ wa phụ giúp Hiro & Miki , tội nghiệp 2 ng‘ nay‘ wa’

4 ngày trước Dạ hội : Amy đã lo xong các tiết mục biểu diễn , danh sách những bản nhạc đc dùng trong đêm Vũ hội cũng đã hoàn tất . Bây h‘ ss Amy đang lăng xăng wa giúp đôi vợ chồng tội nghịp

3 ngày trước Dạ hội : Danh sách khách mời và thiệp mời dự Vũ hội đã đc gửi đến tất cả khách mời .

2 ngày trước Dạ hội : Phần trang trí đã hoàn tất , hội trường đẹp lung linh , cây đàn piano màu trắng đã đc mang đến từ …nhà Yamada .

- Ui , lạnh wa’ - hắn quay sang , gương mặt ngốc trông rất kute , hok lạnh lùng như mọi khi .(kute vô đối)

- Cho anh nè !

- Thanx . Cô ở đây làm gì , sao chưa về ?

- Vậy anh ở đây làm gì ?

- Tôi chưa muốn về .

- Thì tôi cũng vậy ! - nó trả lời ngang bướng .

Yamada không nói gi‘ , ánh mắt nhìn xa xăm , khuôn mặt có vẻ buồn . Uống một ngụm Coca , nó lên tiếng hỏi :

- Anh đang nghĩ gì vậy ?

- Tôi đang nhớ đến một cô bé . Một cô bé rất ngốc , lúc nào cũng muốn trở thành công chúa , dù bản thân đã là một công chúa rồi . Cô ấy rất mít ướt , rất tham ăn , cho dù đang khóc mà nhìn thấy kẹo là tươi cười liền .

Hắn nói , ánh mắt đầy mơ mộng , đôi mắt màu xanh lá ánh lên màu sắc của hạnh phúc , của tình yêu . Amy nhìn thấy tất cả , và tim nó nhói đau .

- Cô ấy là bạn gái của anh à ?

- Tôi cũng hok bik nữa .

- Vậy à ? Bây giờ cô ấy ở đâu ?

- Rất xa mà cũng rất gần .

Hắn nhìn nó , khẽ mỉm cười , còn nó thì đang buồn lắm. “Chắc ng‘ đó là Rika ” - Amy nghĩ . Hắn đứng dậy , chìa bàn tay về phía nó .

- Đi nào , tôi đưa cô về .

Bình thường thì nó đã từ chối một cách ngang bướng nhưng chẳng hĩu sao bây giờ nó lại đưa bàn tay nhỏ nhắn của mình ra để nắm bàn tay to lớn ấy . Cái cảm giác ấm áp , ngọt ngào , khác hẳn với lần hắn nắm tay nó kéo đi thô bạo . Kì lạ thật , tại sao vậy nhỉ ?

Chiếc xe phóng nhanh trên con đường vắng vẻ , 11h30’ rồi còn ji‘ ! Không khí trên xe cũng lặng im như màn đêm bên ngoài ….

- Cô ấy có yêu anh không ?

- Có lẽ là có .

Câu trả lời của hắn làm lòng nó đau nhói . Dường như hok ngăn đc nước mắt trào ra , một giọt lệ chảy dài trên má . Nó vội vàng lấy tay chùi đi và thở phào nhẹ nhõng khi nhìn sang hắn , và dường như , hắn hok thấy nó khóc .

Chiếc xe dừng trước biệt thự Nadeshiko . Amy xuống xe , tiếng cảm ơn bay nhẹ trong gió .

Đợi Amy vào nhà rồi , Yamada mỉm cười , khẽ nói : ” Mèo à , em vẫn ngốc như ngày xưa !” , rồi lái xe đi mất .

16. Chương 16

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Đêm Vũ hội Halloween .

Không khí trong Hội trường thật náo nhiệt . Cũng phải thôi , hơn 2.000 ng‘ chứ đâu có ít .

Mọi ng‘ hóa trang theo đủ loại : lãng mạn cũng có , kinh dị cũng có . Từ thiên thần , ác quỷ , ma Nhật cho tới ma Trung Quốc (cương thi az’ >“” Amy bước vào trường ,mọi ng‘ đều nhìn nó . Tại sao ư ? Bởi vì bây giờ nó không phải là Amy thường ngày dưới lớp hóa trang nữa , mà là một nàng công chúa chính hiệu .

Cinderella - Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa

Amy dáo dác tìm Miki , nó muốn Miki hợp tác để diễn thành công vở kịch mà nó tự biên tự diễn (kịch jì ta ?) . Trong một Hội trường rộng lớn , khoảng hơn 2.000 ng‘ , việc tìm kiếm 1 ng‘ nào đó thật khó khăn

, nếu hok hề có hẹn trước . Và đúng vậy , nhưng đó là khi bạn tìm kiếm 1 ng‘ bình thuờng nhưng bây giờ Amy đang tìm kiếm 1 Princess , như vậy thì dễ tìm lắm chứ , cứ thấy 1 đám đông là bik liền =.=

Hmm , cuối cùng thì nó cũng tìm thấy Miki , đang đứng cạnh Hiro như thường lệ . Miki & Hiro đã hóa trang thành …. hok phải là cosplay mới đúng ….

Yuki & Zero - “Vampire Knight” , hình ảnh mang tính minh họa

Hai ng‘ họ , phải nói là rất hợp vai . Trong manga Vampire Knight , Zero iu Yuki nhưng Yuki chỉ xem Zero là bạn , còn Miki & Hiro thì cũng giống như vậy, chỉ có điều là ngược lại .

Hai ng‘ họ đứng đó , đẹp như 1 bức tranh , một số ng‘ đứng gần đó thì đang chỉ trỏ và … ngắm tranh .

Nó tiến lại gần , mỉm cười thay cho lời chào rồi nắm tay Miki kéo ra vườn trước sự ngạc nhiên của Hiro .

- Này , bạn là ai ? Làm gì thế ? - Miki nói .

- Amy nè !

- Amy à ? Làm gì mà bí mật dữ vậy ? Sao hok đứng ở trong đó nói luôn ?

- Mình có chiện cần nhờ .

- Nhờ gì ? Mà Amy hóa trang thành Cinderella à ? Hok sợ mọi ng‘ bik bí mật sao ?

- Sợ chứ , nhưng mà hok sao , chỉ cần Miki giúp mình chiện này thì mọi việc sẽ rất tốt đẹp . Bí mật của mình hok bị lộ mà chúng ta còn có thể thắng đc bọn họ nữa .

- Thật hok ? Mà Amy nhờ mình chiện jì ?

- …blah blah blah ….

Amy bắt đầu kể cho Miki nghe về lí do mà nó không hóa trang thành nv nào đó xấu xí để tiện cho việc hce giấu gương mặt thật của nó ,chỉ vì nó muốn trả thù mí Prince khối 11 & 12 đã coi thường nó khi nó là Amy thường ngày …..(ss ác wa’)

- Uhm , đc rùi ! Vụ này coi bộ dzui à

Hai ng‘ họ quay về Hội trường , nhưng lần này là ngược lại , Miki kéo nó đi . Hix ,Miki mới đi có chút xíu mà đám con gái đã bu quanh Hiro , nhìn mặt Hiro bây giờ trông thật là tội nghiệp . Nhìn thấy Miki , đám con gái cũng biết thân biết phận , tản ra dần . (ss wa’ pro>” - Em đi đâu vậy Miki ? Làm anh lo wa’ - tình tứ chưa

- Hì , em xin lỗi . Em có việc 1 chút .

Hai ng‘ họ lại tiếp tục cười cười nói nói , wen hẳn sự có mặt của Amy ở đó .

- E hèm…

- À , em wen . Em giới thiệu với anh , đây là Ayumi - chị họ của Amy . Hôm nay amy bị bệnh nên hok đi đc , bạn ấy nhờ Ayumi chuyển lời cho tụi mình .

- Chào anh ! Tôi là Ayumi , chị họ của Amy . - nó nói mỉm cười đầy tự tin , và … vở kịch đã bắt đầu .

(*Chú thix : Tua lại đoạn đối thoại của Miki & Amy

- Thật à ? Bọn họ thật xấu xa . Grrr…

- Thôi kệ , hok chấp làm gì ! Vậy nên mình mới hóa trang thành Cinderella nà , để trả thù bọn họ .

- Uhm , nhưng mà bây giờ phải giới thiệu với mọi ng‘ làm sao ? Chẳng lẽ lại nói cậu là Amy à ?

- Tất nhiên là hok . Đó là việc mà mình nhờ cậu giúp . Bây giờ mình sẽ là Ayumi - chị họ của Amy . Cậu sẽ nói với mọi ng‘ là hum ni Amy bị bệnh nên hok đi đc . Nếu cậu nói thì mọi ng‘ sẽ tin tưởng hơn là chỉ có mình mình nói .

- Uhm , đc rồi . Vụ này coi bộ dzui à)

Sau màn giới thiệu đó , Miki còn dẫn nó đi gặp 1 số ng‘ nữa trong Hội học sinh . Khi đi gặp đám Prince khối 11 & 12 , nhìn gương mặt đầy bất ngờ của họ , nó vô cùng sung sướng , xem như đã trả đc thù .

- Thanx Miki nhoa !

- Hì , có gì đâu .

- Thui bi h‘ thì Miki đi nhảy với Hiro đi . Hiro đợi nãy h‘ rồi kìa .

- Hok sao đâu , hok có mình thì anh ấy nhảy với ng‘ khác , lo ji‘ . Dù sao thì mình cũng chỉ là bạn thân - Miki nói , giọng bùn bùn .

- Thôi mà , đừng bùn nữa .

- Uhm , mình bik rồi . Mình đâu có bùn đâu . Thôi , mình đi nha , nhìn Hiro tội nghiệp wa’ .

- Ừh , pipi.

Nó nói, rồi nhìn theo cái dáng bé nhỏ ấy xa dần , xa dần , đi đến bên cạnh ng‘ mà cái bóng ấy luôn iu mến . “Mình sẽ luôn chờ đợi , cho đến 1 ngày anh ấy yêu mình” - câu nói của Miki luôn làm nó phải suy nghĩ . Nếu cả đời Hiro cũng hok iu Miki , nếu cà đời Hiro chỉ xem nó là bạn thân thì sao … Nó nghĩ Miki đã lường trước việc đó và Miki chấp nhân ,dù sao thì bây giờ Miki cũng rất hạnh phúc , cứ nhìn nụ cười của cậu ấy thì bik .Nhưng nếu , Hiro iu 1 ng‘ nào đó , mà hok phải là Miki , vậy cậu ấy có chấp nhân đc hok ? ….Những câu hỏi hok lời giải đáp này cứ bay lơ lửng trong đầu nó , thật khó để đoán đc , hok ai đoán trước đa tình yêu .

Nó thở dài , “Dù sao thì mình cũng sẽ luôn ở bên Miki !” .

Một đêm lạnh , nhưng bên trong Hội trường thì rất ấm áp . Nó cảm thấy vui vui khi nhìn thấy thành quả công việc mà tụi nó làm khiến mọi ng‘ hài lòng . Những món ăn bình dân của Nhật bản đc hầu hết những tiểu thư , công tử của Học viện khen . Sân trường đc trang trí thật đẹp mắt , như là Wonderland vậy . Khách mời thì đầy đủ , hok thiếu 1 ai . Nó cảm thấy tự hào và hãnh diện , nhất là khi những bản nhạc nó chọn đc bật để mọi ng‘ nhảy với nhau . Tất cả tạo nên 1 khung cảnh thật lãng mạn , nếu nó còn thiếu gi‘ bây giờ thì chắc là … 1 chàng trai bên cạnh .

- Nhảy với tôi nhé !

Nó quay sang , hix , lại nữa , lần thứ mấy rùi đây >” - Xin lỗi , tôi hok bik nhảy .

- Hok sao .

Nó way sang , nhìn cho kĩ ng‘ đang mới nó , ban nãy thì chỉ liếc sơ thôi . Oh my god ! Là hắn , cái tên Prince đáng ghét của khối 12 .>”

- Sry nhưng tôi có nghe Amy kể về 1 số ng‘ xấu trong học viện này và nó dặn tôi phải cẩn thận . Tôi đã hứa với nó là sẽ tránh xa những kẽ ác độc và đê tiện như vậy .Ấy , hình như tôi nói chiện với nhầm ng‘ rồi thì phải . Tôi xin phép .

Nó nói , rồi quay lưng bỏ đi , để lại tên Prince ấy đang tự thiêu ở phía sau >”

Hix , thêm 10’ sau , nó vẫn alone . Mọi lời mờ đều đc từ chối 1 cách khéo léo . Nó đứng đó , lặng im nghe những bản tình ca mà mình đã chọn và ngắm nhìn khuôn mặt hạnh phúc của những cặp tình nhân (trong đó có Hiro & Miki nữa) . Từ Cry On My Shoulder , I Swear , My Love , Pretty Girl , …. - những bài hát iu thix của nó đều lần lượt đc biểu diễn .

- Này !

Nó quay lại , cực kì ngạc nhiên khi ng‘đó , hok ai khác , chính là Yamada . Dù dưới bộ đồ hóa trang cực kì đơn giản cùng cái mặt nạ , nhưng cái chiều cao 1m8 của hắn thì không lẫn vào đâu đc .

- Có jì hok ?

- Cô hóa trang thành Cinderella à ? Hợp lắm ! Lọ Lem - ng‘ hầu . Cô là ôsin của tôi nên rất hợp với nhân vật này .

- Anh điên à ! Mà đúng òi , tôi là ng‘ hầu của anh , thì anh là ai nhỉ ? À , mụ dì ghẻ độc ác

- Grr.., cái ji‘ ? Tôi mà là dì ghẻ à ? Nhìn đồ tôi mặc mà cô hok đoán đc tôi là nhân vật nào à ?

- Í, tôi bik òi nè ! Là “bạch mã hoàng tử” đúng hok ?

- Uhm , hok ngờ cô cũng thông mình đó chứ - tự sướng .

- Thanx , wa’ khen . “Bạch mã hoàng tử” có nghĩa là jì ? Anh bik hok ?

- Là jì ?

- Nghĩa là ‘ngựa trắng hoàng tử’ - là hoàng tử ngủ trong chuồn ngựa , hằng ngày làm ng‘ hầu chăm sóc cho con ngựa trắng az’

- Cái’ jì ? Cô muốn chik hả ?

- Ủa ? Tôi nói đúng mà ? Sao đòi woanh’ tôi ! - Ngây thơ (vô) số tội >” - Cô còn giả vờ nữa hả…

Một bài hát nhẹ nhàng đc cất lên , một giọng nam trầm ấm và ngọt ngào .

- Stand By Me !!! - Amy & Yamada đều đồng thanh .

- Nhảy hok ? Thấy cô đứng 1 mình tội nghiệp wa’ nên tôi mới mời đó , đừng có tưởng bở . - ngượng kìa :”>

- Xì , tôi hok thèm lòng thương hại .

- Này ,…- hắn nói , rồi kéo tay nó lại .

- Dù sao thì chúng ta cũng phải giả vờ cho giống , dù muốn hay không thì cô cũng là vợ chưa cưới trên danh nghĩa của tôi . - hix, 1 lí do hok thể từ chối đc .

Và thế là , Amy phải nhảy với Yamada . nó hok dám nhìn vào mặt hắn , cái jì đó như là ngượng ngùng khiến nó hok dám nhìn vào đôi mặt màu xanh lá ấy . Amy sợ rằng mình sẽ yêu đôi mắt ấy , yêu cái nụ cười ngọt ngào , yêu cái nắm tay ấm áp …….

Bài hát Stand By Me dường như cứ dài vô tận . Tuy rằng nó đã nghe bài này rất nhiều lần , nhưng lần này với 1 giọng hát hok hay = Shayne Ward (tất nhiên lại mang đến cho nó những xúc cảm thật kì lạ .

Nothings Impossible,

Nothings Unreachable,

When I am weary You Make Me Stronger,

This Love Is Beautiful,

So Unforgettable,

I Feel No Winter Cold When Were Together,

When Were Together.

Will You Stand By Me,

Hold On And Never Let Me Go,

Will You Stand By Me,

With You I Know I Be Along When The Story Gets Told.

When Day Turns Into Night,

I Look Into Your Eyes,

I See My Future Now,

All The World In Its Wonder,

This Love Wont Fade Away,

And Through The Hardest Days,

I'll Never Question Us,

You Are The Reason,

My Only Reason.

Will You Stand By Me,

Hold On And Never Let Me Go,

Will You Stand By Me,

With You I Know I Be Along When The Story Gets Told.

I am Blessed To Find What I Need,

In A World Loosing Hope Your My Only Belief,

You Make Things Right,

Every Time After Time.

Will You Stand By Me,

Hold On And Never Let Me Go,

Will You Stand Stand By Me,

Will I Be A Part Of Your Life When The Story Gets Told.

Stand By Me

Stand By Me

Wont You Stand Stand By Me

Stand By Me

No My Darlin

See I want You By My Side

See I need You Here With Me

Stand By Me

Buồn 1 điều , bài hát này không phải là vô tận , nó có kết thúc . Và khi kết thúc , nó mang đến cái cảm giác luyến tiếc cho 1 số ng' , chẳng hạn như Amy .

- It's show time ! - tiếng của MC vang lên .

Hôm nay chúng ta còn có 1 việc chưa hoàn thành . Đó là jì nào ? Chúng ta phải trao giải cho ng' hóa trang thể hiện đc tinh thần "Be Yourself" . (tự hỏi tự trả lời) Và đó là ….

Hok có ji' ngạc nhiên trước những giải thưởng đc trao , nó đã đc giành cho ng' xứng đáng . Miki & Hiro nhận đc giải cặp đôi đẹp nhất. Trông mặt họ thật hạnh phúc , cứ như là đang nhận giải Oscar vậy

- Surprised !!! Để kết thúc đêm Vũ hội chúng ta sẽ chọn 1 cặp đôi bất kỳ lên sân khấu và biểu diễn jì đó . Are You Ready ?

Hix , cái jì thế này . Xui xẻo làm sao , cái đèn chết tiệt ấy lại rọi xuống nó và Yamada .

- Vậy là chúng ta đã chọn đc rồi ! Mời 2 bạn lên sân khấu biểu diễn .

Nó quay sang nhìn Yamada : " Giờ sao đây ? "

Hắn nhìn nó mỉm cười , lại 1 lần nữa kéo tay nó đi .

- Nhưng này , tôi hok bik hát .

- Ai cũng có thể hát .

- Tôi hok bik đàn đâu .

- Cô bik đàn , đừng lo .

- Sao anh bik ?

- Tôi bik !

Hắn kéo nó lên sân khấu , trước ánh nhìn hiếu kì của mọi ng‘ . Yamada ấn nó ngồi trên ghế cạnh cậy đàn piano màu trắng và hắn ngồi cạnh nó . Yamada mỉm cười khi đặt tay nó lên đàn piano " Đừng lo lắng!" . chỉ thế thôi mà khiên nó yên tâm lạ thường . Mọi cảm giác sợ hãi đều tan biến , tất cả chỉ vì nụ cười của Yamada thôi …..

- Time After Time ? Ok ?!

Chưa kịp để nó trả lời , những nốt nhạc đã vang lên êm ả , dịu dàng , thật ngọt ngào và đẹp đẽ như những cánh hoa anh đào rơi lả tả trong gió mùa xuân . Hắn cất giọng hát , trầm ấm và khiến ng‘ khác yên tâm .

Lying in my bed I hear the clock tick And think of you

Caught up in circlesConfusion is nothing new

Flashback, warm nightsAlmost left behind

Suitcase of memories

Time after…

Sometimes, you picture me I'm walking too far ahead

You're calling to me

I can't hear what you said

When you said "go slow" I fall behind

The second hand unwinds

If you're lost You can look And you will find me

Time after time

If you fall I will catch you I'll be waiting

Time after time

If you're lost You can look And you will find me

Time after time

If you fall I will catch youI'll be waiting

Time after time

After my picture fades And darkness has turned to gray

Watching through windowsYour're wondering

If I'm okay Secrets stolen

From deep inside

The drum beats out of time

If you're lost You can look And you will find me

Time after time

If you fall I will catch youI'll be waiting

Time after time

If you're lost You can look inside

Time after time

If you fall I will catch you I'll be waiting

Time after time

You said "go slow" I fall behind

The second hand unwinds

If you're lost You can look And you will find me

Time after time

If you fall I will catch you I'll be waiting

Time after time

Time after time

Time after time

Time after time

Time after time

Time after time

Amy & Yamada hát xong , một điều hok đoán trước , tiếng vỗ tay vang dội khắp Hội trường , hắn quay sang nhìn nó mỉm cười . Có cái gì đó làm tim đập dữ dội , liệu có thể gọi đó là "Tình Yêu" ….

- Cô làm đc mà , thấy chưa ?!

- Uhm , thanx !

Buổi Vũ hội kết thúc , Amy đi dạo quanh sân trường một cảm giác lâng lâng khó tả . Nó ngồi ở nơi bí mật mà nó đã phát hiện hồi đầu năm học , gỡ cái mặt nạ đính pha lê ra và mỉm cười lạ lùng . Một đêm lạnh nhưng trong lòng nó thì rất ấm áp . Tại sao vậy nhỉ ?

Amy là một cô bé ngốc nghếch , nó chẳng bao giờ nhớ vì sao lại phải làm ôsin cho Yamada . Lại 1 lần nữa , thói bất cẩn của nó đã để lộ gương mặt thât cho 1 ng' nào đó bik . Vậy lần này , ng' đó là ai ? ……

17. Chương 17

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một buổi sáng yên bình … lại đến … chờ đợi nhiều điều bất ngờ …

Ánh nắng xuyên wa cửa sổ , rọi vào gương mặt đang say ngủ - một cô bé , nét mặt ngây thơ như thiên thần (quỷ đấy >" Thời tiết lành lạnh dễ chịu khiến nó chỉ muốn nằm mãi trên giường với cái chăn ấm áp . Đêm wa nó phải thức khuya để xem lại những bài học mà khi tổ chức Dạ hội Halloween nó đã bỏ lỡ ….

5' sau , Amy đã hóa trang xong - cái việc mà nó làm hằng ngày , đến nỗi nó cũng đã wen nhìn thấy chính mình trong cái bộ dạng xấu xí đó .

Nó lên xe để tài xế chở đến trường , những cơn gió nhẹ nhàng thổi . “Gió có vị gì nhỉ ? Chắc là rất ngọt ngào .” - ng‘ kì lạ =.=

Mọi việc đều rất tốt đẹp , ít nhất thì bậy giờ là vậy , nhưng hôm nay , sẽ là 1 ngày rắc rối ….

Amy đi đến phòng Hội học sinh , vừa mở cửa bước vào , một ng‘ nào đó đã chạy ra , nắm lấy hai tay nó , như đang van xin , cầu khẩn điều gi‘ đó . Hix , và ng‘ đó , hok ai khác , chính là Chinen…(kute vô đối)

- Amy à … :2T-ghost- (1):

Nó nhìn sang Miki và Hiro , tỏ vẻ cầu cứu :“Chuyện gì thế này ???” . Như hiểu ý , Hiro tiến đến , đặt tay lên vai thằng bạn .

- Có gì thì bình tĩnh mà nói , mày làm Amy sợ rồi kìa !!! (~~> ng‘ tốt)

- Ờ ờ . - hắn nói rồi way sang Amy - Xin lỗi nha !

- Nhưng mà có chuyện gì vậy ? Sáng sớm đã tìm gặp Amy rồi - Miki hỏi .

- Uhm ,thì … Thôi , mày nói đi Hiro .

- Uh , cũng đc . Chuyện là vầy . Chinen đã gặp 1 cô gái trong khu vui chơi và đã bị tiếng sét ái tình với cô gái đó . Chinen luôn tìm kiếm cô gái đó và cuối cùng cũng tìm đc …

- Là ai ? - Miki hỏi , cực kì ngạc nhiên trong khi Amy thì lại có cảm giác ngờ ngợ :“Lẽ nào …”

- Cô gái đó hôm wa cũng có đến tham dự Dạ hội …

- Nhưng mình đã tìm hết danh sách khách mời mà vẫn không tìm thấy ng‘ nào giống cô ấy cả . - Chinen tiếp lời .

- Hôm wa Chinen đã nhìn thấy 1 cô gái , hóa trang thành Cinderella - chính là ng‘ mà Chinen tìm . Có thể cô gái đó chính là chị họ của Amy , vì theo miêu tả của tên này thì chỉ có Ayumi là ng‘ phù hợp .

Sax , hok ngờ điều mà Amy hok mong muốn đã xảy ra : Nó thực sự là ng‘ đó - ng‘ mà Chinen thix . Amy wa’ bất ngờ , hok bik phải nói gì , chẳng lẽ lại nói :” Kaka , Amy chính là ng‘ đó đây !!!” , mà thật ra , nó cũng đang rất khó xử . Phần là sợ sẽ bị lộ bí mật, phần kia là vì …Amy hok muốn mình yêu ai và cũng mong hok có ai yêu mình …. Phải làm sao ???

Nó ngước mặt lên thì bắt gặp cái nhìn của Miki . Ngoài Yamada ,chỉ có Miki mới bik đc bí mật của nó . Nhìn vẻ mặt của Miki cũng bất ngờ hok kém gì nó . Hix , sao mọi chiện lại rắc rối thế này ???

- Dzay. điều Chinen muốn là gì ? Nói thẳng ra đi !!! - Miki nói .

- Thật ra thì …mình muốn nhờ Amy hẹn gặp Ayumi . Chỉ vậy thôi ! Đc hok , Amy ??? - Chinen nhìn nó = một đôi mắt long lanh , trông rất tội nghiệp . Nếu nó thật sự có một ng‘chị họ là Ayumi thì Amy đã hok ngần ngại giới thiệu chị ấy cho Chinen , nhưng mà ….. Hix , sự thật thì nó hok có chị gái

- Hix , xin lỗi phải nói điều này , nhưng mà … chị Ayumi có bạn trai rồi !

- Cái gì ??? - 3 ng‘ còn lại trong căn phòng đều đồng thanh hét lên . Miki là vì wa’ bất ngờ , nó hok ngờ Amy sẽ nói dối như dzay . Còn Hiro thì hok thể tin rằng mình đã đoán đúng . Riêng Chinen thì … tội nghiệp , vỡ mộng

- Amy nói đùa thôi mà ! Phải hok ? Nói với mình là Amy chỉ nói đùa đi !!! - hắn chạy lại , nắm lấy tay nó . (hmm , sao anh nì thix lợi dụng wa’ nhỉ ?) Bộ dạng trông thật thảm thương

- Mình xin lỗi nhưng ….

- Thôi , mày buông tay Amy ra đi ! Tao đã nói trước với mày rồi mà , đừng hi vọng wa’ nhìu …

Dường như Chinen hoàn toàn hok nghe thấy những lời Hiro nói , Chinen vẫn đang nắm tay Amy , gương mặt như 1 đứa bé đang xin kẹo .

- Nhưng mà , mình vẫn muốn gặp Ayumi 1 lần . Đc hok ? :2T-ghost- (1):

- Mình sợ là hok đc .

- Tại sao ? - Chinen hỏi dồn .

- Bởi vì …mình và chị ấy cũng hok thân lắm , với lại mình rất ít gặp chị ấy . Mình sợ rằng chị ấy hok đồng ý .

- Vậy thì ình số ĐT của Ayumi cũng đc . :2T-ghost- (1):

- Hok đc !!! - Nó la lên , nhận thấy hành động của mình hơi wa' , Amy liền dịu giọng xuống . - Mình hok dám à chưa xin phép chị ấy đâu

- Vậy thì làm sao mình gặp đc Ayumi . Chỉ 1 lần thôi cũng đc … :2T-ghost- (1):

Hix , thấy Chinen thành khẩn như vậy nó bỗng thấy mình có lỗi khi đã nói dối , nhưng mà … hix, tình thế bắt buộc mà !

- Uhm , tụi mình sẽ tìm cách cho Chinen gặp đc Ayumi nhưng mà .. bây giờ đến giờ học rồi . Miki với Amy đi đây , có gì thì liên lạc sau !! - Miki cắt ngang cuộc đối thoại giữa hai ng' .

Hok để cho Chinen kịp nói thêm 1 lời nào nữa , nó nhanh tay kéo Amy ra khỏi phòng .

- Miki , đi từ từ thôi !!!

Miki dừng lại , buông tay kon bạn ra , gương mặt có vẻ giận .

- Sao cậu hok nói với mình về chuyện đó hả ?

- Tại vì …mình cũng đâu ngờ là hắn nhớ chiện đó . Thôi mà , đừng giận mà … - Amy nói , lay lay cánh tay của kon bạn .

- Đùa thôi , chứ mình bik cậu cũng bất ngờ lắm mà . Nhưng …tại sao hắn lại bik đc Ayumi , hôm wa mình đâu có giới thiệu cậu cho hắn .

- Hix , cái này thì mình cũng hok bik nữa . Quan trọng là bây giờ mình phải làm sao đây ? Khó xử wa' .

- Hmm , cái này thì … Bây giờ trước hết thì tụi mình cứ kéo dài thời gian và cố gắng giữ bí mật này , việc còn lại để từ từ tính tiếp .

- Uhm , dzay. cũng đc ….

Phòng học lớp 10A2 .

Không khí ồn ào , xôn xao . Mọi ng' đang bàn luận về Dạ hội ngày hôm wa . Nó bước vào lớp , đặt cái cặp xuống bàn cuối wen thuộc và nằm dài trên bàn , quay mặt vào tường , hok wan tâm đến thế sự . Mọi chuyện vừa xảy ra khiến nó cảm thấy bối rối , vì tình cảm của Chinen , vì lo sợ bí mật của nó sẽ bị lộ ,…

- Hellu Princess !

Nó quay sang , lại 1 lần nữa bị bất ngờ , cứ dzay. hoài chắc nó chết sớm wa' .

- Sao anh lại ở đây ? - nó trố mắt ngạc nhiên - ng' vừa chào nó chính là tên Yamada đáng ghét .

- Tôi học ở lớp này mà ! Tại đầu năm đến giờ tôi ít vào lớp thôi …

- Tôi bik , nhưng tại sao anh lại ngồi cạnh tôi ? Đi ra chỗ khác ngồi đi .

- Cô thật kì lạ . Hok thấy trong lớp hok còn chỗ nào để ngồi hả ?

- Nhưng mà … Vậy thì anh đổi chỗ với ng' khác đi .

- Tôi hok thix , tôi thix ngồi đây . Đc hok ?

- Hok đc , tôi hok đồng ý .

- Bộ cái bàn này là của cô à ? Cô hok đồng ý thì kệ cô . Tôi cứ ngồi đây đấy !

- Anh dám …

- Thì sao nào ? Hok muốn ngồi cạnh tôi à ? Dzi. thì cô xuống đất mà ngồi , đừng ngồi cạnh tôi

- Anh….

Nó nói , chợt nhận ra là tất cả mọi ng‘ trong lớp đều đang quay sang nhìn nó , gương mặt ngạc nhiên , vài ng‘ còn đang nhìn nó = ánh mắt hình viên đạn vì dám “ăn hiếp” Prince của họ (hix, ước jì đc thế)

- Hì ! Hok có gì đâu . Hiểu lầm thôi mà !

Nó cười cho wa chiện rồi ngồi xuống . Ném cho Yamada một cái nhìn sắc bén khi bắt gặp bộ dạng đang ôm bụng cười của hắn bây giờ

- Anh chết với tôi !!! - nó nói khẽ , giảm volume để càng ít ng‘ nghe thấy càng tốt .

- Hahaha ….

- Các bạn , nghiêm !!!

Tiếng của cô bạn lớp trưởng vang lên , cứu nó khỏi những “viên đạn” đang bắn vèo vèo về phía nó . May cho nó là tiết học đã bắt đầu , chứ hok thôi là đã bị các fan của hắn xử đẹp rồi

18. Chương 18

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Giờ trưa .

Có thể nói chưa bao giờ nó lại mong đợi giờ nghỉ trưa đến thế . Ngồi cạnh tên Yamada đúng là cực hình . Thử tưởng tượng ha , mọi ng‘ trong lớp cứ 5’ lại quay xuống nhìn về phía nó với ~ ánh mắt trái ngược nhau : đầy tình iu cho Yamada và “bom , đạn ” cho nó >“”

5’ sau khi “trốn thoát” , bây giờ Amy đang ngồi ở nơi bí mật của nó - nơi mà nó thix nhất trong Học viện . Mở hộp cơm và chỉ vừa gắp con tôm lăn bột lên , Amy nghe tiếng ai đó gọi tên mình phía sau , hốt hoảng , nó làm rơi cả con tôm . May thay người đó chính là Miki , nếu là ng‘ khác thì chắc chắn nó sẽ hok để yên vì tội làm nó ăn hok đc con tôm >”

- Amy , sao lại ra đây ngồi ăn dzậy ? Hok lên phòng Hội học sinh ?

- Thui , mình đang trốn tên Yamada mà .

- Sao lại trốn ?

- Miki bik hok , hắn học chung lớp với mình , tự nhiên lại đến ngồi kế chi hok bik nữa , làm mí đứa con gái trong lớp lại ghét mình vì nghĩ mình thix hắn . Mà mình đâu có đâu >” - Hì , bình tĩnh đi . Làm jì ghê thế ?!

- Hix , hắn cố tình đó Miki ui , hắn ghét mình nên cố tình làm dzậy . Trước mặt mọi ng‘ thì đối xử tốt với mình còn sau lưng thì hắn xem mình như là ôsin dzi. đó .

- Hmm , xem ra Yamada cũng hok hiền lành jì nhỉ ?

- Tất nhiên òi , hắn là ác quỷ đó - nó nói , lay lay tay Miki , làm vẻ tội nghiệp , giả vờ khóc lóc >” - Uhm , mình bik òi . Thôi đừng khóc nữa , cho con tôm nè .

- Yeahh!!! Miki là ng‘ tốt bụng nhất trên đời . Iu Miki nhất

Nó dzui dzẻ nhận lấy con tôm lăn bột to ơi là to từ Miki , cười tít mắt (cứ thấy đồ ăn là lại thế). Vừa măm măm con tôm , nó quay sang hỏi Miki :

- Ủa ? Mà sao Miki hok ăn chung dzới Hiro ? Mí cặp tình nhân thường hay vậy mà !!!

- Uhm , nhưng mình dzới Hiro đâu phải là tình nhân , chỉ là bạn …..

Miki mỉm cười , một nụ cười buồn . Mỗi khi Miki buồn , đôi mắt màu tím mơ mộng của nó lại sáng lên rất đẹp nhưng chẳng hĩu sao Amy chỉ mún nhìn thấy màu tím của đôi mắt ấy khi Miki cười , 1 nụ cười thật sự ….

Amy im lặng , nhận ra mình lỡ lời , nó hok bik nói jì nữa , câu "Xin lỗi" bây giờ trở nên wa' vô dụng .

Gió thổi nhẹ những cánh hoa anh đào …. Bỗng , nó nhìn thấy trong bụi cây một cái jì đó nho nhỏ , trắng trắng - là Prince (mèo nhaz , hok phải ng')

Nó vội vàng chạy đến bên , nhấc bổng pé mèo lên và vuốt ve nó . Miki cũng tò mò chạy đến .

- Dễ thương wa' !!! - Miki thốt lên (pé mèo sướng nhỉ , suốt ngày đc khen)

- Uhm ! Prince là mèo của tên Yamada đáng ghét đó . Pé mèo dễ thương dzậy mà lại là mèo của hắn - bất công . Hắn là chủ mà hok bik chăm sóc , để pé mèo bị đói thế này

Nói rồi Amy chạy lại lấy hộp sữa tươi và cho pé mèo uống . Đúng là Prince - lúc ăn uống cũng trông thật dễ thương

- Dễ thương wa' đi !!! - Miki & Amy đồng thanh nói

- Mà Amy này , cậu đặt tên cho pé mèo là Prince à ?

- Uhm !

- Hix , dzi. pé mèo là mèo đực à ? Nhìn cứ tưởng là mèo cái chứ

- Hì .

- Mà pé mèo này cũng nổi tiếng lắm nhaz , bây giờ mình mới đc "diện kiến" đó !

- Nổi tiếng ? Là sao ?

- Uhm , mình từng nghe mọi ng' nói về 1 chú mèo - thú cưng của Yamada , rất dễ thương . Nhưng nó hok nổi tiếng vì chiện đó mà là vì có tin đồn Prince đc Yamada iu quý vì nó chính là mèo của ng' mà Yamada iu .

- Chắc là Rika ?! - nó nói nhỏ , chỉ đủ để mình nó nghe thấy .

- Hả ? Cậu nói jì ?

- À , có jì đâu ! - nó nói , nhìn Miki mỉm cười . Cười mà trong lòng nhói đau . Cái cảm giác ganh tị này thật khó chịu . Nó đã từng hứa với lòng là sẽ hok bao giờ iu ai , sẽ ở giá suốt đời , nhưng đó chỉ là ngoài miệng thôi . Chứ thật ra thì nó luôn tin vào tình iu , tin rằng 1 ngày nào đó hoàng tử của nó sẽ xuất hiện . Nó và ng' đó sẽ có 1 love story thật lãng mạn …. Nó cảm nhận rất rõ trong tim mình , một cái jì đó đang thay đổi . Nó sợ sự thay đổi đó . Nó không muốn iu , vì nó sợ đau khổ . Nó đang tự lừa dối chính bản thân mình mà hok hề bik rằng chính điều đó sẽ làm nó đau khổ …..

Tiếng chuông lần nữa lại reo lên , kết thúc tiết mục "ngắm mèo" của hai đứa nó .

- Thôi tụi chị phải về lớp òi . Pipi em nha

Hok bik có phải nó tưởng tượng hay hok mà Prince đang nhìn nó bằng một đôi mắt long lanh , đáng yêu hok chịu đc , chỉ muốn kiss cho vài cái .

- Hix , đi nào Amy !

- Uhm , mai hẹn gặp em ở đây nhaz!!! (~~> yêu mèo wa' điên hik òi)

Amy & Miki lên lớp học với cảm giác luyến tiếc .

Những tiết học lại bắt đầu ….

May mắn cho Amy là tên Yamada phải đi họp về công việc của Hội học sinh nên hok đến lớp đc ~~> I'm Free .

Phải công nhận những tiết học hok có hắn bên cạnh dài lê thê , yên bình thật đây nhưng nó cứ cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó …. Hok có ai chọc phá nó , hok có gương mặt ngố quay sang lêu lêu nó mỗi khi 2 đứa cùng giơ tay phát biểu mà cô lại gọi hắn (thiên vị wa' >" Thời gian trôi chầm chậm như chú rùa con mới tập bò trong ngày lễ của sự lười biếng . Nhưng dù có bò lâu đến thế nào thì cuối cùng chú rùa con cũng về tới đích .

Rengg…… Tiếng chuông mà nó chờ đợi nãy giờ .Ngồi trong lớp học mà hồn cứ bay đâu đâu , hoàn toàn hok để ý đến những lời giảng dạy của cô giáo . Những lúc này mới thấy thật may mắn khi là Princess , đến cả thầy cô cũng nể đc mí phần , chứ hok thôi thì ….. .

Trời mỗi ngày lại sáng . Sau khi chuẩn bị xong hộp cơm với số tôm lăn bột nhìu gấp đôi hôm wa cùng vài hộp sữa cho pé mèo , nó lại leo lên phòng mình ngủ tiếp . Khi những giai điệu của bài "Someday My Prince Will Come" vang lên cũng là lúc nó tỉnh dậy . Nhìn đồng hồ , đã 6h20' rồi >" - Alô ?!

- Là Miki nè , sao chưa đi học nữa ? 6h20' rồi đó . Mà nè , cậu làm Manager của đội bóng rổ à ? Sao hok nói ình bik ???

- Sax , cái jì ??? Mình đâu có làm đâu . Có lộn hok dzạ ?

- Hok có đâu . Mình đọc trên bảng thông báo dán trước trường mà ….

- Hix , dzụ này mình hok bik đâu . Sao kì cục dzị nè ???

- Hmm , dù sao thì cậu cũng mau mau đến trường đi rồi tính tiếp .

- Uhm .

Nó nói rồi cúp máy , vội vàng thay quần áo , hok wên hóa trang và đem theo hộp cơm mà nó đã chuẩn bị hồi sáng (đúng là tham ăn) .

Amy chạy vội ra cổng , nơi chú tài xế đang chờ để chở nó tới trường .

Hôm nay báo hiệu là một ngày đầy những rắc rối đang chờ đợi ……

19. Chương 19

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió thổi nhẹ ….. Một ngày đẹp trời ……..

Nó vội vàng đến trường , chỉ vừa bước vào cổng thì tiếng chuông báo hiệu h' học cùng lúc vang lên . Nó vội vàng chạy lên lớp học , lòng lo lắng về chiện mà Miki nói với nó ban nãy .

" Chắc chắn việc này có liên wan đến tên Yamada " - nó nghĩ .

Vừa bước vào lớp , như mọi khi … vẫn là những ánh nhìn hok mấy thiện cảm , đầy thuốc súng , bom , mìn , lụ đạn , ….dành cho nó .

Amy ngồi xuống cái bàn cuối wen thuộc của mình , chưa kịp thở thì tiếng chuông ĐT vang lên (hix , chưa tắt máy >" - Alô ?

- Amy oy , hình như chiện đó là thật đó , mình vừa hỏi Chinen xong !

- Nhưng mà … sao lại thế đc ???

- Cái này thì phải hỏi Yamada thôi , bạn ấy phụ trách vấn đề này mà …

- Hix , hắn đâu có trong lớp đâu , sao mà hỏi ???

- Hmm , mình cũng hok bik nữa . Mà nè , hùi nãy Chinen có gặp mình , hỏi khi nào thì mới gặp Ayumi đc ???

- Í , wen mất vụ này …. Giờ sao đây Miki ? Hix , mọi chiện rắc rối wa'

- Hmm … thôi tới h' học òi . Lát h' nghỉ trưa tụi mình nói chiện típ ha !

- Uhm …

Nó cúp máy , lòng đầy những suy nghĩ rối rắm . Mọi chiện thật phức tạp , khiến cho 1 đứa lười suy nghĩ như nó cảm thấy thật mệt mỏi , cũng may là có Miki giúp nó , chứ hok thì …..

Tất cả những chiện này xảy ra đều là tại tên Yamada cả , nó bị mọi ng' ghét cũng vì hắn , bị đám con gái ăn hiếp cũng vì hắn , gặp Chinen cũng vì đi chơi với hắn ,… làm như kiếp trước nó nợ hắn hok bằng >"

Những tiết học trôi wa nhẹ nhàng và chậm rãi . Lòng nó cứ suy nghĩ mãi về điều đó : nếu nó bị bắt làm manager của đội bóng rổ cuộc đời học sinh của Amy sẽ càng ngày càng tệ hơn , bây h' đã bị đám con gái ghét òi , nếu mà bọn nó bik thêm vụ này , chắc cạo đầu nó lun wa' ….

Tiếng chuông mà nó chờ đợi cuối cùng cũng vang lên …. nó vội vàng ra khỏi lớp , chạy wa lớp Miki ở bên cạnh …

- Bạn ơi ? Cho mình hỏi Miki đâu rồi ? - nó túm đại 1 cô bạn trông có vẻ hiền hiền …

- Miki đi với Hiro rồi ! Amy tìm Miki có việc ji' hok ?

Nó nhìn chằm chằm vào cô bạn đó , bởi vì …bạn ấy thật xinh xắn , như 1 con búp bê Nhật Bản .

- À , cũng hok có ji' … nhưng sao bạn bik tên mình ….

- Bạn là Princess của Yamada mà , mọi ng' trong học viện đều bik bạn

"Hmm , mình nổi tiếng thế ư ? - nó nghĩ thầm , tự sướng)

- Cảm ơn bạn nhaz ! mà bạn tên gì dzay ?

- À , mình tên là Hana !

Hana cười , nụ cười cực kì dễ thương , nụ cười của 1 con búp bê xinh xắn . Amy cũng cười đáp lại rồi vội vàng chạy đi , nó còn nhìu việc phải làm…

Nắng xuyên wa những vòm cây , ánh nắng dịu dàng và ngọt ngào ….

Amy chạy lên phòng Hội học sinh , nó đã từ bỏ ý định tìm Miki , bik đâu bây h' Miki và Hiro đang hẹn hò hay làm chiện gi' đó tương tự …. nó hok muốn làm ki' đà cản muỗi , phá vỡ hạnh phúc của đôi uyên ương

Amy mở cửa phòng , gần như hét toáng lên khi nhìn thấy ng' mà nó muốn "xử tử" đang ngồi trước mặt

- Này , tại sao lại có tên tôi trên bảng thông báo với chức vụ Manager của đội bóng rổ ??? Nói mau !

- Cô làm ji' dzay. ? Uy hiếp tôi à ?

- Mệt anh wa' , nói mau đi . chiện đó là sao ?

- Thì tất nhiên cô sẽ làm manager của đội bóng rổ nên mới có tên cô trên đó . Vậy cũng hỏi !

- Nhưng mà tôi đâu có muốn làm , và cũng chẳng có đăng kí để nhận việc đó !

- Uhm , cô hok đăng kí mà là đc chỉ định .

- Ai chỉ định ?

- Tất nhiên là … tôi

- Anh nói cái ji' ? Sao lại chỉ định tôi làm manager ? Mà anh có quyền ji' mà dám ép buộc ng' khác như vậy hả ?

- Bình tĩnh coi . Cô la lối như mí đứa trong bệnh viện tâm thần vậy az' .

- Grrr, dám nói lại hok ? Làm sai mà còn **** tôi điên nữa à ?!

- Hmm , mặc kệ cô , tôi hok thèm chấp ng' điên .

- Bực wa' , tôi hok wan tâm đến cái sở thix # ng' của anh . Trả lời tôi mau ? Anh có quyền gì mà quyết định chiên của tôi như thế hả ?

Hắn mỉm cười , nụ cười đầy tự tin nhưng cũng hok kém phần đáng ghét (đểu wa' >" - Cô mau wen wa' , cô là ôsin của tôi ~~> Tôi có quyền quyết định , trong hợp đồng có ghi rõ mà Hay là cô hok bik đọc chữ ?

- Anh nói cái ji' ? Muốn chik hok hả ? Mà việc này có lợi lộc gì cho anh ?

- Đâu có lợi lộc gì , tôi chỉ muốn cô hoàn thành trách nhiệm làm ng' hầu của mình thôi .

- Nếu tôi từ chối thì sao ?

- Lúc đó thì .... mấy tấm hình chân dung của cô sẽ đc thả từ trên sân thượng xuống , hàng ngàn tấm chứ hok ít đâu

- Anh dám .....

- Sao nào ?

May mắn cho Yamada , đúng lúc đó thì Rika bước vào , chứ hok thôi là Yamada đã bị hạ đo ván bởi ss Amy

- Hai ng' có chiện gì à ?

- Đâu có ji' . - Yamada xua tay, rồi way sang Amy , nói bằng cái giọng ra lệnh đáng ghét >" - Cô mau về lớp đi , đến giờ học rồi kìa !

Nó quay sang hắn , liếc một cái mà như muốn chẻ đôi đầu hắn ra xem chứa cái gì trong đó mà lại toàn nghĩ ra những việc ác độc để ăn hiếp nó thôi

Nó ra khỏi phòng , tiếng hắn nói với theo

- Sau giờ học đến sân tập bóng rổ đấy !

Nó vừa đi vừa lầm bầm :" Đồ đáng ghét làm như hay lắm dzậy , suốt ngày chỉ bik ăn hiếp ng' khác , gặp Rika thì lại tỏ vẻ ngoan ngoãn hiền lành ...." .

Nói vậy thôi chứ trong lòng nó lại cảm thấy buồn , một nỗi buồn man mác . Vì sao vậy nhỉ ? Vì nụ cười của Yamada dành cho Rika wa' ngọt ngào à ? Hay là vì Yamada đã phủ nhận một cách kịch kiệt rằng đang nói chiện với nó vì sợ Rika hiểu lầm ?....

Những tiết học trôi wa thật chậm . Dạo này đầu óc nó cứ bay đâu đâu , nhìn ra ngoài cửa sổ mà suy nghĩ đủ chiện nếu hok thì cũng nằm dài trên bàn như một chú mèo con đang sưởi nắng ....

Giờ ra về ....

Nó đã định trốn về lun nhưng lại bị Rika kéo lại , hỏi này hỏi nọ >" - Sao em hok đến sân bóng rổ ? Mọi ng' đang đợi em đấy !

- Dạ vâng, em cũng đang định tới đó đây (thật ra là định trốn về)

- Chắc em hok bik sân bóng rổ ở đâu , để chị dẫn em tới ! - lòng tốt hok đc mong đợi =.=

- Dạ .

Nó trả lời dè dặt , hix , tự nhiên lại gặp Rika làm gì , lẽ ra nó đã trốn về bình yên . Chắc là Yamada nhờ Rika canh nó đây ?! - Amy nghĩ

Đi sau Rika , nó cảm thấy thật kì lạ . Từ Rika toát lên một vẻ đẹp hiền dịu nhưng kiên cường , mùi thơm thoang thoảng nhẹ nhàng , mái tóc dài bay nhẹ trong gió .... Rika là 1 ng' rất xinh đẹp và tốt bụng , chị ấy lại thân thiết với Yamada , vậy tại sao Rika hok trở thành một Princess ? Đó là câu hỏi mà nó hok thể nào trả lời đc , thật khó hiểu ???

- Đến rồi đó ! - Rika nhìn nó , nở 1 nụ cười nhẹ nhàng và thu hút .

- Dạ .

Nó nhìn vào sân bóng rổ rộng mênh mông , một vài ng‘ đang đứng ở đó . Hix , trong số những ng‘ đó có cả Yamada và Chinen nữa ….. , ngoài hai ng‘ đó thì còn thêm 1 đống ng‘ , hok khó để nhận ra rằng trong đó có cả những Prince cuả khối 11 & 12 , như 1 buổi họp của các Prince vậy .

Hix , dời em dính tới hai ng‘ này là khổ rồi - nó thầm nghĩ

20. Chương 20

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

- Amy !!!

Yamada la lên khi nhìn thấy nó đứng đó như trời chồng , sắp sửa lãnh nguyên 1 trái bóng rổ vào mặt .

- Rầm !

Hix , bùn 1 điều là ss Amy nhà ta phản xạ rất chậm ~~> ăn nguyên 1 trái bóng rổ màu cam cam và to đùng , trời đất quay cuồng . Amy chưa kịp định thần lại , nó đang nằm dài ngay chỗ gần hàng ghế khán giả , đặt tay lên trán và tự hỏi sao mình lại ở đây ?!

Hắn tiến tới , kéo nó đứng dậy ….

- Mệt cô wa’ , có vậy mà cũng hok bik né nữa hả ?!

- Anh nói cai gì , bực gòi nghen . Làm như tôi mún ở đây lắm dzậy ?!

Blah blah blah …

Thế là Amy & Yamada đứng đó cãi lộn típ , hok hề để ý đến việc mọi ng‘ đang nhìn họ bằng ánh mắt ngạc nhiên :” Tưởng hai ng‘ này iu thương nhau lắm chứ !” - thành quả của việc diễn kịch wa’ đạt

- Cô hok mún ở đây chứ ji‘ ? Đc , dzi. thì cô đi đi ! Ở đây chỉ làm vướng tay vướng chân thôi !

- Anh nói đó nhaz . Tôi về đây !

Nó nói , quay lưng bước đi , lòng mừng thầm , nhờ hắn bực bội mà nó đc dzia‘ sớm .

- Đứng lại !

- Cái gì nữa đây ? Mệt anh wa’ , đuổi tôi dzia‘ thì tôi đi dzia‘ nè , còn kêu lại làm ji‘ ?

- Ai nói cho cô về hồi nào ?

- Thì anh mới nói đó . Anh bảo tôi đi về đi muh‘ .

Hắn từ từ tiến gần đến chỗ nó đứng , gương mặt cười cười đểu cực kì (nhưng cũng cực đẹp)

- Tôi bảo cô đi chứ đâu có bảo cô về đâu !

- Hả ? Dzậy h‘ anh mún ji‘ đây ???

- Tôi mún cô hoàn thành nhiệm vụ làm ôsin của mình .

Hắn thì thầm vào tai nó , giọng nói của ác quỷ , Amy sợ hãi lùi về phía sau ….

- Tóm lại là anh mún tôi làm gì ?

- Hmm , để xem …..

- Đồ đáng ghét , bắt 1 đứa con gái “chân yếu tay mềm” như mình đi mua nước uống , bộ căn-tin trong trường hok có hay sao ? Bực bội …. đội bóng rổ đâu có ít ng‘ , mấy chục ng‘ chứ đâu có ít , mua hết đống nước này rồi làm sao mang về trường đây ? Từ đây về trường còn xa lắm …..

Amy vừa đi mua nước vừa lầm bầm nói một mình ….

- À , bik òi

Nó đặt hai bịch đồ nặng trĩu xuống đất , lục lọi cái balô của mình để tìm cái ĐT . Amy định gọi cho chú tài xế để chở đống đồ này giúm nó . Nhưng hỡi ui , để wen ở trường mất tiu òi

- Hix , đành lết bộ về vậy !

Nó nói , gương mặt tiu nghỉu ….

20' sau

Amy vừa đi vừa lầm bầm một mình nguyền rủa Yamada …

- Đồ đáng ghét … hi vọng bữa nèo anh đi ra đg' bị xe tông chik . Hok phải , cái mặt anh chảnh vậy chắc lúc nèo đi ra đường cũng ngước mặt lên trời chứ ji'. Lạy Trời lúc đó đi làm sao mà đạp trúng vỏ chuối , đập đầu vào cột điệm mà chik ….Kaka , nếu anh chik tôi sẽ mở tiệc ăn mừng …..

Nó vừa đi vừa cười như 1 kon điên , đến nỗi hok nhìn thấy đường mà đập đầu vào cột điện

- Ui da ! Sao trù ng' ta , ng' ta chưa bị mà mình đã bị òi nè

Amy vừa đi vừa lấy tay xoa xoa đầu , làm ái tóc của nó bi h' đã xù nay còn xù hơn trước . Nó hok hề để ý đến việc một đám con gái đang đứng gần cầu thang của trường và đợi nó với những ánh mắt đầy mùi thuốc súng

- Á ! Mấy ng'làm gì dzậy ? - nó hét lên khi bị bọn họ bao vây , dồn vào góc tường

- Còn nhớ tao hok ?

Nó ngước mặt lên , đó chính là ng' đã đi theo ss Rika lần trước , nếu nó hok nhầm thì đây chính là ng' đòi xử lí nó nhưng ss Rika đã giúp nó = việc để ss ý xử lí mà ss ấy thì hiền lành wa' roy' , chỉ nói thoy chứ có làm ji' nó đâu …

- Tha ày 1 lần rồi nhưng hok ngờ mày vẫn típ tục bám theo anh Yamada , còn cả con chị họ của mày nữa ….Mày cũng gan wa' nhỉ ?!

Kon nhỏ đại ca đó giơ nắm đấm lên , Amy hoảng sợ , nhắm nghiền mắt lại , chờ đợi điều sắp xảy ra một cách bất lực .__."

- Dừng tay lại !

Nó mở mắt , quay sang . Ng' vừa cứu nó , chính là …Chinen .

- Mọi ng' đang làm gi' vậy ?

- À , đâu có gì . Đang chào hỏi Amy chút thui . Amy nhỉ ?

Nó hok nói gì , chạy đến chỗ an toàn nhất bây h'- sau lưng Chinen mà núp .

- Thôi , trễ rồi . Tạm biệt Chinen , tụi mình về trước nhaz .

Chinen khẽ gật đầu , một nụ cười gượng ép . Nó sợ hãi núp sau lưng Chinen , bọn họ vẫn hok tha , dành cho nó những cái nhìn chik ng' và lời đe dọa trong đôi mắt đáng sợ >" - Amy có sao hok ?

- Cảm ơn Chinen , mình hok sao . Mà sao cậu lại ở đây vậy ?

- À , mình thấy cậu đi lâu wa' hok về nên Yamada …. à hok , nên mình đi tìm cậu .

- Vậy à ? Cảm ơn !

- Hì , hok có chi .

Nó nói mà lòng bùn bùn , trong phút chốc , nó đã mong ng' đến cứu nó hok phải là Chinen mà là … Yamada .

Chinen cúi xuống, nhìn vào đôi mắt vô hồn của nó , khoảng cách giữa hai gương mặt thật gần …

- Sao bùn dzay ? Vẫn còn sợ à ?

- Hì , hok có đâu . Mình chỉ hơi mệt thôi .

- Uhm , dzay. tụi mình đi nào !

Chinen cúi xuống cầm hai cái bịch nặng nề một cách nhẹ nhàng và cười với nó . Trông Chinen bây h' dễ thương như ông già Noel vậy . Chỉ có điều , ông già Noel này không già , không mập mà lại rất đẹp trai …

- Chinen này !

- Hả ?

- Cậu còn mún gặp chị Ayumi hok ?

- Mình gặp đc à ? Thật hok ?

Chinen quay sang , nắm lấy hai tay nó (lợi dụng wa' ih)

- Mình hok chắc lắm nhưng mình sẽ cố gắng giúp cậu , để cảm ơn vì cậu đã cứu mình ban nãy .

- Thật à ? Cảm ơn Amy nhìu lắm !

Chinen nói rồi ôm chầm lấy nó , hành động trẻ con thật đáng iu làm Amy hoảng hốt trong chốc lát rồi lại cảm thấy điều này cũng … hok tệ như đang đc ôm ông già Noel tốt bụng vậy (I Want It too)

- Chinen oy ?

- Í , mình xin lỗi . Mỗi khi dzui wa' mình lại hay ôm ng' khác như vậy .

- Hì , vậy à !

- Xin lỗi Amy , mình vô ý wa' .

- Hok sao đâu . Mình hiểu mà !

Nó và Chinen tiếp tục nói chiện dzui dze như vậy cho đến tận sân bóng rổ (khá là xa) …

Cả hai ng' họ đều hok hề hay bik rằng có 1 ng' đã đi theo họ từ nãy giờ với những tâm trạng đầy phức tạp …..

21. Chương 21

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một ngày đẹp trời ….. Amy thức dậy và dành thời gian để tận hưởng cái không khí trong lành ngọt ngào của một buổi sáng ….. Cũng chẳng phải là nó siêng năng dậy sớm gì đâu mà chỉ vì đêm wa nó hok ngủ đc , đầu óc rối bời , nó hok thể tin rằng mình đã hứa với Chinen sẽ giúp Chinen gặp Ayumi (tức là nó) …

- Bây giờ phải giải quyết làm sao đây ? - nó thở dài , gương mặt tội nghiệp hik sức .

Amy ngồi cạnh cửa sổ lớn trong phòng nó và nhìn ra khu vườn ngoài sân …. Những cơn gió nhẹ nhàng thổi cũng đủ để làm những cánh hoa anh đào bay lả tả trong gió như một vũ điệu ngọt ngào của nữ thần Sakura …. Nó bỗng nhiên nghĩ đến những thay đổi trong trái tim mình .

Yamada đến như một cơn gió , nó hiểu trong lòng mình thật sự thì hok hề ghét hắn như nó vẫn nói với mọi ng' và nói cả với hắn …. trái tim nó như một cái cây con yếu đuối nhưng lúc nào cũng cố tỏ ra mạnh mẽ , cái cây nhỏ bé ấy đang lung lay vì những cơn gió , dù nó đã cố gắng hết sức để đứng vững , nhưng , hok bik là vô tình hay cố ý …. gió vẫn thổi , và ngày càng mạnh hơn , còn cái cây nhỏ bé ấy thì vẫn cố gắng để tỏ ra mạnh mẽ ,để đứng vững , thật ngốc nghếch …. Đúng là , cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng …..

Những tiếc gõ tíc tắc của cái đồng hồ cổ vẫn hok ngừng vang lên , không gian trong căn phòng thật im ắng , đôi lúc lại có tiếng thở dài của ai đó …. Thời gian hok ngừng trôi wa , tiếng kêu của đồng hồ nghe như tiếng thở chậm rãi của căn phòng ….

Amy bất chợt nhìn lên cái đồng hồ ấy , 6h rồi …. nó vội vàng xuống bếp để làm cơm hộp .

Nó vừa làm mà lòng cứ suy nghĩ vớ vẩn ở đâu đâu nên xém chút nữa là nó đã đốt lửa thiêu mất ngôi biệt thự Nadeshiko này ….

Ngay khi làm xong , nó vội vàng thay quần áo , hok wen hóa trang và vội vã đến trường . Nó nóng lòng gặp Miki để nghe đc những lời khuyên từ bạn ấy về chiện mà nó đã hứa với Chinen ….

- Alô ? - tiếng Miki ở đầu dây bên kia vang lên !

- Miki ui , giúp mình với !

- Chiện gì vậy Amy ?

- Hum wa mình bị mí đứa fan của Yamada dồn vào góc tường , xém nữa là bị hội đồng òi !

- Cái gì ? Rồi cậu có sao hok ? Sao hok kể với mình sớm hơn ?

Miki hét lên trong ĐT làm Amy phải lè lưỡi , để cái ĐT ra xa để tránh bị thủng màng nhĩ

- Mình hok sao hik , nhờ Chinen cứu az' .

- Dzay. hả ? Hên nhỉ ?

- Uhm , mà này , chiện mình cần nhờ az' , thật ra là , hum wa mình đã lỡ hứa với Chinen là mình sẽ giúp cậu ấy gặp Ayumi òi …

- Cái gì ? Hix , sao cậu lại hứa như vậy ? Bây giờ làm sao đây ? Mình đang định để từ từ Chinen quên lun chiện đó thì tụi mình cũng khỏi phải tìm cách nữa muh'

- Hix , mình xin lỗi . Hok bik sao lúc đó mình lại nói dzi. nữa , với lại hum wa Chinen đã cứu mình nên mình mún cảm ơn cậu ấy …

- Uhm , mình hiểu . Thôi kệ , sớm muộn gì thì tụi mình cũng phải tìm cách thôi … nhưng mà , để ình chút thời gian suy nghĩ nhaz .

- Uhm , thanx Miki nhìu . Iu Miki lắm az' . - Amy nói , rùi hun gió một cái wa ĐT …

- Bik là iu Miki òi , mình đẹp thế này cơ mà

- Sax , tự tin wa' đáng !

- Hì ,đùa thui muh' . Thôi Amy mau đến trường ih .

- Mình đang trên đường đến trường nà ! Mà nè , hum bữa hẹn gặp mình òi đi đâu dzoi' Hro thí hả ? Làm Amy leo cây lun >" - Sry nhaz , hum đó là vì ….

- Đi hẹn hò chứ gì ? Bik òi khỏi chối

- Đâu có đâu …. tụi mình đi thăm Thầy hiệu trưởng

- Ủa ? Thầy bị gì mà phải đi thăm ?

- À , hok phải thầy mà là vợ của thầy bị bệnh với lại đi cũng để bàn về kế hoạch tổ chức lễ Kỉ niệm trường sắp tới lun.

- Lễ kỉ niệm trường nào ?

- Sax , hok bik hả ? Ngày 18/11 az' (nghe wen wen)

- Thí à , dzi. là cũng sắp tời òi nhỉ ?

- Ờ , để lát nói chi tiết cho cậu nghe sau . Bi giờ mình cúp máy đây , chưa ăn sáng nữa nè .

- Uhm , cúp máy ih . Tám nãy giờ tốn tiền điện thoại wa' >" - Uhm .

Miki khẽ cười trước cái tính trẻ con dễ thương của nhỏ bạn rồi chạy ào xuống phòng ăn để ăn sáng , đói bụng wa' òi ….

Amy đến trường , hok dám đi đâu mà vội vàng chạy lên phòng Hội học sinh , bây giờ đã trở thành nơi chốn bình yên duy nhất của nó trong học viện này , nơi mà bọn fan của Yamada hok dám làm gì nó …..

Nó đi trên hành lang và nghe thấy tiếng đàn violin du dương phát ra từ phòng Hội học sinh . Nó thả hồn theo tiếng nhạc , từ từ tiến đến gần nơi phát ra những âm thanh ngọt ngào ấy …..

- My Heart Will Go On - nó thầm nghĩ .

Amy khẽ mở cửa và nhòm vào trong căn phòng ấy …. một ng' con trai lạ mặt , có lẽ tầm 20-25 tuổi , gương mặt thánh thiện như thiên thần , có vẻ ngoài chững chạc ….

- Meo meo !

Hix , pé mèo dụi dụi đầu vào chân nó ….

Nó ngước mặt lên , bản nhạc "My Heart Will Go On" đã dừng lại từ lúc nào ….

- Hì , em chào anh ạ !

Amy nói , ôm pé mèo và đang định tẩu thoát nhưng ng' con trai ấy đã nhanh nhẹn gọi nó lại.

- Đứng lại !

"Chik mày ròy Amy ui !" - nó thầm nghĩ

- Em hok định nhìn trộm anh đâu ! Em nghe thấy tiếng đàn hay wa' nên tò mò lại xem thôi .

- Cô bé sợ wa' rồi đó ! Anh đâu có định làm gì đâu ! Anh chỉ muốn hỏi thăm chút

- Dạ anh mún hỏi gì ?

Nó ngước mặt lên nhìn ng' con trai ấy , có cái gì đó , rất thân wen , dường như là nó đã từng gặp wa rồi nhưng mà , hix, trí nhớ kém nên cho dù có vặn nát óc cũng chẳng nghĩ ra …

- Em là Princess à ?

- Sao anh bik ?

- Hì , anh đoán !

- Anh tài thật !

Nó mỉm cười đáp lại , chợt cảm thấy ng' này thật dễ thương

Anh ấy và nó nói chiện một hồi rồi vội vàng đi mất , hình như là bận việc gì đó . Nó chỉ hỏi đc một cái tên mà thôi … Touya , một cái tên thật đẹp ….

Nó ngồi trong phòng Hội học sinh một mình , nhấm nháp ly trà rót ra từ nãy giờ mà hok uống , toàn là lo nói

- Anh Touya !

Nó quay sang , tiếng gọi ấy xém chút nữa làm nó sặc . Là Yamada …

Hắn tiến lại gần nó , nắm lấy vai , lay lay

- Cô có thấy anh Touya đâu hok ?

- Có phải là một ng' cao cao , mắt xanh hok ? - nó nói , nhìn thẳng vào hắn , mồ hôi đầm đìa , gương mặt hốt hoảng , vội vã …

- Uhm

- Anh ấy vừa mới ở đây xong , mà anh tìm anh ấy chi vậy ?

Yamada hok nói gì , quay lưng chạy đi , để lại nó một mình trong căn phòng ấy . Amy cảm thấy lòng khó chịu wa' , nỗi bùn kì lạ , cái gì đó như sự hụt hẫng cứ ở mãi trong tâm trí nó , cái siết chặt từ bàn tay to lớn của Yamada lên vai nó vẫn còn đau ….. Amy chợt thở dài mà hok hề bik tại sao ….

Mọi chiện rắc rối lại tiếp diễn…..

22. Chương 22

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Giờ trưa …..

- Cái gì ? Cậu đã gặp Touya sensei òi hả ? - Miki gần như hét lên , hết sức bất ngờ

- Uhm , mà sao cậu lại gọi anh ấy bằng sensei ?

- Anh cái gì mà anh , sensei dạy Nhạc ở học viện lâu òi nhưng mà sensei hay đi lưu diễn ở nước ngoài lắm ! Lâu lâu sensei mới về nước , sensei nổi tiếng lắm az' .

- Dzi. hả ? Dzi. mà mình hok bik ….. mà Yamada wen bik sensei hả ?

- Hok những là wen bik mà họ còn là họ hàng nữa az' , sensei là anh họ của Yamada !

- À , thì ra là vậy …- nó bắt đầu nhớ đến chiện hùi sáng - Mà sao Miki bik nhìu wa' dzậy ?!

- Miki mà lị - tự sướng

- Hì , thui ăn lẹ ih . Sắp hik giờ òi !

Nói rồi Amy & Miki tiếp tục măm măm típ . Những điều mà nó vừa nghe từ Miki làm nó khá bất ngờ , hèn chi nó thấy sensei wen wen ….. nhưng những gì nó bik về sensei chưa phải là tất cả …..

Nhà thầy Hiệu trưởng .

- Em chào thầy !

- Touya , em về nước hồi nào vậy ? Sao hok báo cho thầy bik ? - gương mặt thầy bừng sáng , đôi măt hấp háy niềm vui .

- Em mới về hồi tối hôm wa , nghe tin cô bị bệnh nên em vội vàng đến đây . Cô có sao hok thầy ?

- Cô cũng khỏe rồi , nghỉ ngơi thêm chút nữa thôi . Lần này em về lun hay là tiếp tục đi lưu diễn nữa ?

- Dạ , em về nước khoảng 1 tháng rồi sẽ tiếp tục đi lưu diễn ở Pháp …

- Uhm , mà Rika có bik em về nước chưa ?

Giọng nói của thầy và Touya bỗng nhiên trầm xuống , gương mặt Touya thoáng vẻ buồn bã …

- Chắc là bik rồi ….. hồi sáng Yamada có đi tìm em , nhưng chưa gặp .

- Uhm , chiện của em và Rika ….

- Thầy à , xin thầy đừng nhắc đến chiện đó nữa !

- Thầy hiểu rồi ….

Hai ng' im lặng một lúc lâu , không khí ngột ngạt ….

- Thầy à , cho em hỏi ? - Touya lên tiếng .

- uhm , em hỏi đi .

- Chiện về Princess của Yamada ….

- À , con thắc mắc tại sao một cô bé hok hề xinh đẹp như Amy lại trở thành Princess chứ gì ?!

- Hok phải thầy à , con cảm thấy cô bé rất thú vị . Mà thầy lại nói Amy hok xinh đẹp à ? Nếu nhìn kĩ thì cô bé có một đôi mắt màu hổ phách to tròn , da trắng , gương mặt xinh xắn , chỉ có điều , hình như cô bé muốn cố tình che dấu điều đó ….

- Vậy à ? Vậy chắc thầy già rồi nên lẩm cẩm ….

Hai người họ tiếp tục nói chiện , một lúc lâu sau mới kết thúc , cuộc nói chiện ẩn chứa nhiều bí mật …..

- Rầm !!!

Amy khẽ nhíu mày khi sự việc ngày hôm wa lại xảy ra một lần nữa và có thể lần này nó sẽ chẳng còn may mắn…

- Mày giỏi lắm ! Hôm wa may mắn đc Chinen cứu , hôm nay lại hok bik phận mà còn lên mặt hả ?

- Hôm wa dám liếc tụi tao , tao chưa tính đến chiện mày cứ bám theo Prince Yamada mà chỉ vì chiện nhỏ như vậy là cuộc sống của mày ở Học viện này cũng đủ biến thành địa ngục rồi ….

- Mày tưởng mày ngon lắm hả ? Xấu như ma à đòi làm Princess của Yamada

Blah blah blah ….

Trước sự chỉ trích vô căn cứ của bọn họ , Amy chỉ im lặng , hok nói gì ….Thật ra thì nó vẫn còn đang shock , lần đầu tiên trở thành nhân vật bị mọi ng'ăn hiếp ….

- Mày nói gì đi chứ ? Bị câm à ?

Nó vẫm im lặng , khẽ nhíu mày , ngước mặt lên nhìn bọn họ …..

- Bốp ! - một bạt tai như trời giáng vào mặt Amy , gương mặt xinh xăn đỏ lên , in hằn năm dấu tay thật rõ nét

- Mày dám liếc tao à ?

Một con nhỏ trong bọn la lên , xông vào đánh Amy …

- Bốp !

Lại một cái tát nữa vào má bên kia , khiến cho cái mắt kiếng của nó , rớt xuống . Một con nhỏ tiến lại , đạp lên cái mắt kiếng đó , cười đê tiện .

Amy cố gắng chịu đựng , nó hiểu bây giờ mà chống trả lại là một việc làm ngu ngốc , bọn nó có đến 10 ng' còn nó thì chỉ có một mình , lai còn là đứa yếu đuối nữa chứ , có đánh lại ai đâu , 1 chọi 1 thì còn đc , đằng này …

- Chà , đánh nó thì cũng chả đc gì , chỉ làm đau tay thôi . Tao có trò mới nè !

Cả bọn xúm lại thì thầm , để nó đứng đó trơ trọi , đầy sợ hãi ….

Con nhỏ đầu đàn quay sang nhìn nó , mỉm cười …

- Mái tóc của mày dài wa' nhỉ ? Chắc là mày chăm sóc dữ lắm ….

Nó nói , tay cầm một cây kéo sắc bén giơ lên ….. Tim Amy đập thình thịch , đầy sợ hãi . Mái tóc này là thứ rất quý giá đối với nó , nó để tóc dài là vì mẹ , để tưởng nhớ đến mẹ và để ba nó đỡ buồn hơn mỗi lần nhìn thấy nó … Mẹ của nó có một mái tóc rất dài , rất đẹp ….. nó rất iu mẹ dù những kí ức của nó về bà thật mờ nhạt ….

Con nhỏ đó cầm cái kéo và lọn tóc của Amy giơ lên , chuẩn bị cắt nó đi ….

Amy đứng như ngây người ra, nó hok tin là bọn họ có thể làm như vậy ….

- Xoẹt …

Từng lọng tóc của nó rơi xuống ngay trước mặt …. giây phút đó …. nó hok tin vào mắt mình ….. nó dường như hok nhìn thấy gì nữa …. trước mắt nó tối om , chỉ còn nghe đâu đó văng vẳng tiếng cười của bọn họ . Những giọt nước mắt rơi xuống , chảy dài trên má , trên đôi môi đang rỉ máu ….

Amy ngước mặt lên , nó giựt lấy cây kéo từ tay của nhỏ đó và đưa lên , cắt hết những lọng tóc còn lại . Rồi nó quăng cây kéo xuống sàn , tiến lại gần con nhỏ đầu đàn , tát nó hai cái thật mạnh để trả thù , má con nhỏ ấy giờ đỏ lên , in rõ 5 dấu tay …

Amy lặng lẽ bước đi

- Mày dám ….

Con nhỏ đó hét lên , giơ tay định đánh nó nhưng bỗng nhiên dừng lại , nó ngước mặt lên thì thấy Yamada đang đứng trước mặt nó , gương mặt thất thần , mồ hôi đầm đìa và đôi mắt thì cực kì hốt hoảng…..

- Amy , cô sao vậy ?

Nó nhìn hắn , cười một nụ cười mỉa mai trên đôi môi đã rỉ máu , mái tóc rối bời và đôi mắt vô hồn

- Anh vui rồi chứ ?

Nó hỏi mà lòng mình đau nhói , rồi nó bước đi …. nghe đâu đó tiếng Yamada gọi theo ở đằng sau nhưng bây giờ nó chẳng wan tâm nữa ….

Trái tim đau , đau lắm…. tại sao , tại sao nó lại gặp phải những chiện này …. nếu nó hok gặp hắn …. nếu nó hok trở thành Princess ….nếu nó chỉ là một con bé bình thường , hok có bất cứ mối wan hệ nào với hắn thì có lẽ bây giờ mọi chiện đã tốt hơn rất nhìu ….. Bây giờ mọi cảm giác đều khiến nó mù quáng về những nhận định của mình …. Tất cả là tại Yamada ….. tại hắn ….. nhưng điều làm nó đau lòng hơn cả là vì ….. nó đã nhận ra một điều ….. rằng nó đã yêu Yamada mất rồi ….. Một tình cảm mà nó hok nên có , hok nên giữ nó trong trái tim mình , nó wa' dễ vỡ , một trái tim bằng thủy tinh …… nó sẽ gặp đau khổ nếu nó yêu ….. che dấu tình cảm đó …. đó là tât cả những gì nó cố gắng để thực hiện dù rằng wa' khó khăn ….

Amy đi xuống cầu thang , nước mắt của nó làm nhòa cả đường đi , dù nó cố gắng để trở nên mạnh mẽ , để hok khóc nữa …. nhưng nó hok thể nào kiểm soát đc tất cả cảm xúc của mình ….

Amy đã va trúng một ng' , nó ngước mặt lên nhưng nước mắt làm nó hok nhìn thấy gì cả …..

Nó hok hề hay bik rằng ng' vừa đụng trúng nó đang rất ngạc nhiên về những gì ng' đó nhìn thấy …. Chàng trai đó lắp bắp nói một cái gì đó khi Amy đã đi xa ….

- Amy ….Ayumi ?!

23. Chương 23

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Yamada dợm bước , định đuổi theo Amy nhưng ….đuổi theo thì nói gì bây giờ ? "Xin lỗi " ư ? Chưa bao giờ hắn thấy hai từ xin lỗi lại trở nên vô dụng như lúc này …..

Yamada đứng chết lặng , nhìn theo cái bóng bé nhỏ ấy , xa dần , xa dần …. lòng đau nhói , như có bàn tay của ai đó bóp chặt lấy trái tim …

- Em …xi..xin lỗi ! Em chỉ ….Blah blah blah ….

Con nhỏ đại ca bây giờ tỏ vẻ tội nghiệp đến đáng thương , như một chú cừu ngây thơ vô tội , nhưng không ,… đó chính là con sói đội lốt cừu .

Yamada hok nói gì , chỉ im lặng và đi thẳng , hok thèm quay lại nhìn dù chỉ một lần trước những giọt nước giả dối của họ .

Hắn đi lên sân thượng , nơi lun yên tĩnh sau giờ học , nơi mà hắn tin chắc là hok ai có thể làm phiền hắn bây giờ … hắn cần 1 khoảng thời gian để suy nghĩ …về mọi chuyện …

Gió thổi nhẹ , những cơn gió luồn wa mái tóc bồng bềnh lãng tử , gương mặt đăm chiêu , cúi xuống như đang ăn năn , sám hối về 1 lỗi lầm nào đó …

Tất cả là lỗi của mày ? Nếu Amy hok trở thành Princess , nếu mày hok wa' thân thiết với nhỏ , nếu mày hok ép buộc nhỏ làm Manager của đội bóng ……thì có lẽ mọi chuyện đã hok tồi tệ như thế này ….Nếu …mày đứng lên và bảo vệ nhỏ ngay từ đầu , chứ hok phải nhờ đến Chinen thì , có lẽ ….

Tất cả những gì nhỏ chịu đựng là lỗi của mày , mày wa' vô tâm , nhỏ đã khóc , nhỏ hok đáng phải bị như thế , những giọt nước mắt của nhỏ , mái tóc mà nhỏ iu quý , tất cả …. đều là tại mày …. làm sao đây ?…

Những suy nghĩ này cứ mãi trong tâm trí hắn , dằn vặt lương tâm …… Người bị đánh là Amy , mái tóc bị cắt cũng là của Amy ….nhưng trái tim đang rỉ máu thì lại là của hắn …

Yamada vừa về đến nhà , đặt lưng lên cái giường êm ái , nhắm mắt và đặt tay lên trán nghĩ ngợi thì chợt tiếng chuông ĐT vang lên …

- Alô ?! - giọng hắn uể oải ,cố gắng ngồi dậy

- Yamada , Amy đâu rồi ?

- Ai vậy ?

- Hiro đây , tao với Miki đi tìm Amy nãy giờ mà hok thấy . Mày có gặp hok ?

Hiro đang nói thì Miki giựt lấy cái ĐT

- Yamada , Amy mất tích rồi , sau giờ học mình đến nhà

Amy mà hok thấy Amy đâu , gọi điện cũng hok liên lạc đc … Cậu có gặp Amy không ? - giọng Miki lo lắng

- Amy à …. mà hai ng' đang ở đâu vậy ? Mình tới đó liền

- Ở nhà Amy , đến mau đi !

Yamada cúp máy , vội vàng lái xe chạy ra khỏi nhà ….

Chiếc xe dừng lại trước cổng biệt thự Nadeshiko . Vừa thấy Yamada , Miki & Hiro vội vàng chạy đến …

- Có chuyện gì xảy ra với Amy phải hok ? Chuyện hôm wa cậu ấy đã kể mình nghe rồi !

- Cậu …cậu bik hết rồi à ? - Yamada ngạc nhiên

- Uhm , Amy kể ình nghe hết rồi .

- Khoan đã , hai ng' nói cái gì vậy ? Hiro hok hiểu gì hết !

- Chuyện dài lắm , để từ từ tao kể ày nghe sau , bây giờ thì lo đi tìm Amy cái đã !

- Tao gọi thêm Chinen đến giúp lun ha !

- Uhm , sao cũng đc ! Mà hai ng' đã tìm ở đâu rồi ???

- Ở trường , ở nhà ,…

- Đc rồi , bây giờ chúng ta chia ra , mình sẽ đi tìm những nơi vắng vẻ và yên tĩnh trong thành phố , hai người sẽ đi đến những nơi công cộng , gặp Chinen thì bảo cậu ta đi tìm lun …. nói chung là tìm hết những nơi mà Amy có thể đến đc .

- Uhm .

Gió thổi nhẹ , những cơn gió mang hơi lạnh ,trời sắp vào đông rồi…Amy ngồi co ro trên thảm cỏ ,dựa vào một gốc cây to lớn , đưa hai tay lên miệng , xoa xoa cho ấm , đôi mắt ươn ướt …..

Amy đã khóc và bây giờ nó cảm thấy nhẹ lòng hơn… Tâm trạng nó bây giờ thật phức tạp , nó hok bik mình phải làm sao để đối mặt với bọn họ , với mọi ng' và …với Yamada .

Trong phút chốc những suy nghĩ mù quáng của nó đã thốt ra ,khiến ột ng‘ nào đó bùn ….

Nếu chiện đó lại xảy ra 1 lần nữa….thì nó sẽ hok hiền lành và nhân nhượng nữa … nó đã chịu đựng wa’ nhìu , nhưng là 1 con ng‘ , sức chịu đựng của nó cũng có giới hạn …. đến đỉnh điểm rồi , như một giọt nước làm tràn ly .

Amy thở dài , lấy cái ĐT trong túi ra để gọi cho Miki ….

- Alô ?! - giọng Miki bên đầu dây bên kia đầy mệt mỏi .

- Mình đây …

Không để cho Amy nói hết câu , Miki đã hét lên

- Amy , cậu đi đâu vậy ? Mọi ng‘ đều đang đi tìm cậu đó!

Cậu đang ở đâu ?

- Mình đang ở công viên gần nhà , mà mọi ng‘ sao lại đi tìm mình ?

- Mọi ng‘ bik hik mọi chiện rồi , cả bí mật của cậu nữa . Hôm nay cậu bị bọn nó đánh à ? Sao hok nói ình bik ? Bây giờ cậu sao rồi ? Có bị thương ở đâu hok ?

- Mình hok sao hik , chỉ là mái tóc của mình bị bọn nó cắt rồi …. - nói tới đây , giọng Amy bùn bùn . Như nhận ra đc điều đó , Miki cũng im lặng một chút rồi mới lên tiếng .

- Uhm , cậu ở đó đi , bọn mình tới ngay …. Amy , cậu đâu rồi ? - Miki đang nói thì Chinen giựt lấy cái ĐT và hét lên .

- Ai vậy ?

- Chinen đây ! Mình đã nghe Miki kể hết mọi chuyện rồi ….cậu chính là ….mà thôi …cậu đang ở đâu vậy ?

- Ở công viên gần nhà …

“- Đưa đây coi , ĐT của tui mà ! Cốc !!! - Ui da ! (Chinen kêu lên , xoa xoa đầu , bộ dạng hết sức đáng iu)”

- Amy đợi nhaz , bọn mình tới ngay !

Nói rồi Miki cúp máy … Amy ngước nhìn lên bầu trời , những ngôi sao đang tỏa sáng , dù nhỏ bé , nhưng thật đẹp , nó cảm thấy mình thật hạnh phúc vì trên đời vẫn còn những ng‘ wan tâm tới nó như vậy .

- Hiro , anh gọi điện cho Yamada để cậu ấy khỏi đi tìm nữa !

- Uhm .

Hiro vừa cầm cái ĐT lên và bấm số nhưng Chinen (lại) giựt lấy .

- Để tao gọi .

- Alô ?

- Chinen đây , Amy về nhà rồi . mày khỏi đi tìm nữa .

- Vậy à ? Amy có sao hok ?

- Nếu là mày thì mày nghĩ bây giờ tâm trạng của mày thế nào ?!

Chinen cúp máy , không đợi nghe câu trả lời của Yamada .

- Amy chưa về nhà mà , sao mày hok nói cho nó bik ?

- Mày nghĩ bây giờ Amy có muốn gặp Yamada không ?!

Gương mặt Chinen nghiêm túc lạ thường , đó không phải là một Chinen lun tươi cười , hay đùa giỡn như hằng ngày . Hiro & Miki liếc nhìn nhau , cái nhìn đầy hàm ý . Hai ng‘ họ bik rằng điều Chinen nói là đúng nhưng cả hai đều cảm thấy bất ngờ trước phản ứng của Chinen .

- Amy !

Amy quay lại , nhận một cái ôm bất ngờ của con bạn thân

- Có sao không hả ?

- Mình hok sao hik ! Bỏ mình ra đi , nghẹt thở chik giờ

Nghe Amy nói vậy , Miki mới chịu bỏ ra , đôi mắt long lanh .

- Tóc cậu ?!

Chinen nói , hết sức ngạc nhiên khi mái tóc dài của Amy bây giờ đã ngắn hơn rất nhiều , chỉ còn dài đến ngang lưng .

- Uhm , mình mới cắt ! Để tóc dài hoài , chán lắm !

Amy nói , gượng cười . Miki hiểu đc điều đó , nhưng nó không nói gì , chỉ im lặng …. nó bik con bạn thân đang cố tỏ ra mạnh mẽ , vậy thì hãy để cho Amy nghĩ là diễn xuất của nó đã lừa đc mọi ng‘ .

- Dzi. à ? Dzi. chắc mình cũng đi cắt tóc lun wa’ !

- Hmm , hok đc . Chỉ khi nào gặp chuyện bùn hay là thất tình ng‘ ta mới cắt tóc thôi . Còn Miki bi h‘ đang rất hạnh phúc mà , phải hok Hiro ?

Amy nói , nháy mắt với Hiro . Chinen khẽ cười , khoác vai thằng bạn , nói bâng quơ

- Đúng wa’ rồi còn gì ?! Hiro ha !

Và những tiếng cười vang lên , nhẹ nhàng để gió thổi bay mất chỉ còn lại tình bạn ngọt ngào và …. gương mặt ai đó đang đỏ ửng đáng iu …

24. Chương 24

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió thổi nhẹ , ánh nắng yếu ớt của buổi sáng sớm xuyên wa cửa sổ , rọi vào căn phòng màu xanh da trời và nắng cũng vô tình làm ai đó thức giấc ….

Amy dụi dụi mắt , ngồi dậy một cách mệt mỏi .

Hôm wa vì chiện đó mà nó đã khóc , mỗi khi khóc thì mắt nó lại sưng lên , cũng vì vậy mà tối wa nó hok ngủ đc . Bây giờ thì nó đã thành một con Panda mặt ngốc ….

- Amy nè …

- Hử ?

- Mai đi ăn dzới Chinen ha !

- Uhm , cũng đc . Chinen mời là trả tiền đó nhaz

- Tất nhiên òi …sau giờ học ha !

- Uhm

- Mà nè , mai Chinen wa chở Amy đi học ha , sau chiện đó ….

- Uhm , thanz Chinen nhaz

- Hì , hok có gì … trễ giờ rồi đó , đi ngủ đi .

- Ngủ hok đc .

- Ngủ hok đc à ? Dzi. thì để Chinen hát ru cho ngủ .

- Chinen hát hay hok đó ?

- Nghe là bik …. - rồi một đoạn nhạc vang lên , ngọt ngào nhẹ nhàng và wen thuộc đến nỗi Amy bik là ai đang hát …

- Xạo wa' đi ! Cái này hok phải của Chinen hát .

- Ủa? Sao bik hay dzay. ? Hix , định giả danh ca sĩ một chút mà cũng hok đc nữa .

- Haha , Chinen làm sao hát hay dzay. đc ?

- Hmm , sao bik ?

- Nhìn mặt dza' đoán .

- Hơ , bộ trên mặt có khắc chữ :"Hát dở" hay sao dzi. trời ?

- Hok có , hok có khắc trên mặt , khắc trên trán az' .

- Sax , thui giờ hát thiệt cho nghe nè .

- Uhm , hát đi …

- If the hero never e to you …

Nó áp tai vào ĐT , lắng tay nghe bài "Cry On My Shoulder" ngọt ngào , nó lun mong trên đời này sẽ có một ai đó yêu nó như vậy….Giọng hát chân thành và ấm áp nhẹ nhàng đưa nó vào giấc ngủ … Chinen thì thầm một cái gì đó , khe khẽ .

- Ngủ rồi à ? Ngủ ngon nhé , Amy ngốc …

Amy khẽ mỉm cười trước gương khi nhớ đến tối hôm wa - cuộc trò chiện của Chinen và nó …

Rồi trong phút chốc , nó ngồi thừ ra trên giường , nghĩ ngợi .

Bây giờ tất cả bí mật của nó đã lộ rồi … nó hok bik phải xử sự làm sao với mọi ng' …

Ít nhất thì chiện này cũng khiến nó có thể là chính bản thân mình , hok phải làm ôsin cho Yamada nữa … Nghĩ đến đây , nó bỗng cảm thấy bùn . Người bây giờ nó hok mún gặp nhất chính là Yamada, nó hok bik phải đối xử với hắn thế nào … lại còn cái chức Princess của nó nữa , nó sẽ còn phải gặp hắn dài dài …..Amy chợt thở dài đầy mệt mỏi …

Bỗng , tiếng của bà ** vọng lên từ dưới nhà .

- Tiểu thư ơi ! Cậu Chinen đến rồi ….

Amy vội vàng chạy xuống nhà .

- Sao đến sớm vậy ?

- Hì , đâu có sớm đâu . Thôi tụi mình đi học !

- Uhm . - rồi nó quay qua nói với ** - Con đi nhaz ** .

Bà ** nhìn theo , chợt nở một nụ cười , thầm thì

- Nadeshiko , con bé giống con wa' ….

- E hèm , mời tiểu thư lên xe .

- Cảm ơn !

- Bây giờ tiểu thư muốn đi đâu ?

- Hmm , để coi … đến học viện Như Hoa .

- Xin tuân lệnh .

Amy cười trước gương mặt giả vờ trông rất ngốc(và hok kém phần kute) của Chinen . Nó cảm thấy biết ơn Chinen thật nhiều , nhờ Chinen mà nó mới cười đc , nó cứ nghĩ là sau chiện đó nó sẽ trở thành một con bé với bộ mặt ủ rũ cơ chứ …. Nó bỗng nhiên nhớ đến 1 câu nói wen thuộc của ai đó : Mọi chuyện rồi sẽ ổn thôi ….

- Tiểu thư ơi !

- Thôi , đừng gọi mình là tiểu thư nữa .

- Chứ gọi = gì bây giờ ?

- Thì gọi = tên như mọi khi .

- Nhưng mà bây giờ hok thix gọi tên . Gọi = pé đc hok ?

- Úi, đừng gọi = pé , nghe nó cứ sao sao az' >" - Hmm ,….

Tiếng chuông ĐT vang lên , cắt ngang cuộc đối thoại của hai ng'

- Alô ?!

- Miki nè , cậu đến trường chưa đó ?

- Uhm , Chinen đang chở mình

- Cậu đi cùng Chinen à ?

- Uhm

- Dzi. thì mình yên tâm òi , cứ tưởng câu đi một mình chứ …. Mà nè , mấy ng' hôm wa đánh cậu az' , bị kỉ luật òi

- Hả ? Cái gì ?

- Uhm , hok bik sao mà thầy Hiệu trưởng bik nữa .

- Chắc là … Yamada .- Amy nói thật nhỏ , chỉ để mình nó nghe thấy .

- Hả ? Cậu nói gì ?

- Có gì đâu ! Thui mình cúp máy nhaz !

- Uh . Mau tới trường đó .

- uhm , bik rồi .

Chiếc xe chạy thẳng vào bãi giữ xe , hok dừng lại trước cổng . Amy quay sang , mở to đôi mắt hỏi :

- Sao chạy dzo đây lun ?

- Amy ở ngoài một mình , hok sợ sao ?

- Trời , có gì đâu mà sợ .

- Hmm , Amy xinh đẹp như vầy , lỡ bị ai đó bắt cóc thì sao ?

- Haha , mình còn cầu có ai đó bắt cóc mà hok có nè …

- Dzay. thì mình bắt cóc nhaz !

Chinen bỗng quay sang nhìn nó , một cái nhìn kì lạ khiến nó thấy bối rối . Gương mắt Chinen nghiêm túc như vầy lun làm nó cảm thấy sờ sợ ….

Amy vội vàng lảng sang chuyện khác .

- Thôi , tới giờ rồi ! Amy đi trước nhaz .

Nó nói rồi chạy đi mất , giả vờ như hok hề nghe thấy tiếng Chinen gọi đằng sau ….

Amy dừng lại , thở hồng hộc rồi mới bước vào trường , những ánh mắt soi mói và tiếng xầm xì như đang theo từng bước chân của nó .

- Cô ta là ai vậy ?

- Học viện này có ng‘ xinh đẹp thế sao ?

- Trông cô ấy rất wen …

- Hay là học sinh mới chuyển trường .

Amy cố tình đi thật nhanh , tránh sự chú ý của mọi ng‘ một cách bất lực vì ngay cả khi lên đến lớp thì những ánh nhìn soi mói đó vẫn đi theo nó từ sân trường đến đây …..

Nó ngồi xuống cái bàn cuối wen thuộc của mình , nơi mà từ trước đến giờ là chỗ ít đc mọi ng‘ chú ý nhất nhưng bỗng nhiên giờ đây nó lại trở thành trung tâm của vũ trụ .

- Bạn ui , chỗ này có ng‘ ngồi rồi ! Mà bạn học lớp này à ?

Nó ngước mặt lên , thì ra là cô bạn lớp trưởng đang nói chuyện với nó . Cô bạn đến hỏi nó như thay mặt tất cả mọi ng‘ , trong lớp , ngoài lớp và những ng‘ đã đi theo nó từ sân trường lên đây (đa phần là nam)

- Uhm , mình học lớp này mà ! Mình là Amy đây !

- Hả ? Cái gì ?

Không phải là một hay hai ng‘ mà gần như tất cả những ng‘ có mặt ở đó , ngoại trừ nó , đều hét lên , vô cùng bất ngờ . Mọi ng‘ đều đã bik Princess Amy - một cô gái xấu xí và quê mùa , họ hok tin nổi vào mắt mình khi bây giờ Amy nhà ta là một ng‘ hoàn toán trái ngược với cô gái xấu xí trước đó ……

Renngg…

Tiếng chuông báo hiệu giờ nghỉ vang lên , như mọi khi , nó vội vàng rời khỏi lớp . từ sáng đến giờ nó đã chịu đựng bik bao ánh nhìn soi mói , lời xầm xì , bàn tán ,…. Ngay cả trong giờ học . Đôi khi ngước mắt lên nhìn bảng , nó bắt gặp bik bao cái nhìn tò mò của đám con gái và chan chứa “tình iu” của bọn con trai . Tất cả những gì nó cần bây giờ là một nơi yên tĩnh …..

- Amy .

Nó quay lại , thì ra là Miki .

- Làm hết hồn , mình đang phải trốn mọi ng‘ đây !

- Sao phải trốn ? ….. À , mình hiểu rồi , sáng giờ cả học viện đồn um sùm về chiện của cậu . Có ng‘ còn nói thêm nói bớt rằng cậu đã đi phẫu thuật thẫm mĩ nữa kìa

- Sax , pó tay lun . Mà nè , cái vụ hùi sáng cậu nói với mình là sao ? Nói rõ ra coi

- Thì là cái đám ng‘ đánh cậu hum wa đó . Bọn họ đã bị thầy hiệu trưởng kỉ luật òi : đình chỉ học 1 tuần và báo về cho gia đình .

- Hmm , mình đang định trả thù mà bọn họ lại nghỉ học mất tiu òi ….

- Sax , có thiệt hok đó ???

- Haha , hok !

Amy trả lời , dù trong thâm tâm nó đã thực sự nghĩ như vậy và còn lên kế hoạch nữa cơ ….. nhưng thôi , làm ng‘ tốt một chút , gây thù chuốc oán làm chi .

Miki lên tiếng , kéo nó ra khỏi những suy nghĩ đầy xấu xa về chiện trả thù

- Mình thắc mắc là hok bik sao thầy lại bik chiện này ?

- Chắc là có ng‘ nào đó nói cho thầy bik .

- Nhưng ngoài mình , cậu , Hiro , Chinen và Yamada thì đâu còn ai bik chiện này . Cậu , mình , Hiro và Chinen thì chắc chắn hok làm việc này òi , chỉ còn …..

Miki nói , ngừng lại 1 chút để wan sát vẻ mặt con bạn .

- Hok phải là hắn đâu !

Amy nói , gương mặt bùn bùn . Nó đang cố gắng phủ nhận cái suy luận của Miki và cũng là suy nghĩ của chính nó ….

Như đọc đc những suy nghĩ đó , Miki im lặng , hok nói gì rồi cố tình nói lảng sang chuyện khác .

- Lát ra về cậu có đi đâu hok ?

- Có , đi ăn kem dzoi' Chinen .

- Chinen rủ à ?

- Uhm , có gì hok ?

- Ghê wa' nhaz , đi ăn kem có hai ng' à nhaz . Nguy hiểm wa' .

- Trời , mình chỉ xem Chinen là bạn thôi !

- Ai bik đc , từ bạn bè trở thành ng' iu mấy hồi .

- Hơ >" - Hok có à nhaz …..

- Thôi khỏi, đừng chối nữa , bik hik òi

……

Những tiếng cười bay nhè nhẹ trong gió . Trời lành lạnh , sắp sang đông rồi . Gương măt hai cô bé ửng hồng , vì trời lạnh hay vì cái gì khác ……

25. Chương 25

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy thờ dài nhìn vào tủ giày của nó - một đống thư tình . Ừh thì bạn sẽ thắc mắt tại sao chỉ nhìn thui mà Amy cũng bik đó là thư tình , rất đơn giản , vì trên những lá thư ấy đều có 1 hình trái tim nho nhỏ , đa số phong thư đều màu hồng và cuối cùng , bằng chứng xác thực nhất chính là vài tác giả của những bức thư ấy còn đang rình rập ở gần đây …..

"Hix , làm sao để đem đc đống này về nhà đây , mà có mang về cũng chẳng thể nào đọc hết đc …. Làm sao bi h' ?" - Nó nghĩ , gương mặt trông thật đáng thương , đấy , ai nói đc nhìu ng' thix là sướng ….(Moon nói nà)

- Amy sao thế ?

Nó ngước mặt lên , là Chinen . Lúc nào cũng vậy , câu ấy lun xuất hiện rất đúng lúc , khi nó bùn , khi nó cần 1 ng' để chia sẽ những cảm xúc khó hiểu của mình ….Như 1 thiên thần hộ mệnh rất đáng iu …

- Hmm , nhìu thư tình thế này à ? Thôi đc ròy , đợi Chinen 1 chút nhaz !

Chinen nói rồi vội vàng chạy đi , nhìn theo cái dáng ấy dần dần khuất xa , Amy chợt cảm thấy may mắn vì lúc nào cũng có một "ng' bạn" như thế bên cạnh , ít nhất thì là đối với nó ….

- Này , Amy cứ bỏ hik thư vào trong thùng này đi .

Chinen mang đến cho nó một cái hộp giấy to đùng , đủ sức chứa nổi cái đống thư tình hay nói đúng hơn là chứa đc tình cảm của tác giã (). Tiếc một điều rằng trái tim của Amy lại chỉ có thể chứa đc 1 ng‘ duy nhất và có lẽ , chỉ là có lẽ thôi … trái tim của nó đã bị hình ảnh của ai đó chiếm giữ rồi …

- Đi theo mình này !

Chinen khẽ mỉm cười , nụ cười nhẹ như gió thoảng nhưgn vẫn thật ấm áp trong ngày đông lạnh giá …..

Hắn ôm cái thùng đầy “tình cảm” ấy và đi đến phòng Hội Học Sinh cùng với Amy đang lẽo đẽo theo sau trước cái nhìn soi mói của mọi ng‘ …

- Xong !

Cậu ấy đặt cái hộp ấy vào 1 ngăn tủ to đùng , xung quanh là những cái hộp cũng to như thế với một lớp bụi bám đầy xung quanh . Nó tò mò mở một chiếc hộp gần nhất ra ….

From : Hana ….. To : …

Ngay chỗ tên ng‘ nhận chẳng hĩu sao lại bị nhòa đi , hok đọc đc nữa , dù nó rất tò mò mún bik ai chính là ng‘ nhận lá thư này . Hana - cái tên gợi cho nó sự thân wen dù cái trí nhớ của nó chẳng thể nào bik đc là đã gặp ờ đâu ….

- Đừng đọc lá thư đó , tụi mình đi thôi .

Chinen nói,vội vàng lấy lá thư đó ra khỏi tay nó và cất vội vào 1 cái thùng thư nào đấy …Nó khá bất ngờ trước phản ứng của Chinen nhưng lại hok hỏi ji‘,hay thật ra là vì cái vẻ mặt nghiêm túc của cậu ấy lun khiến nó e sợ…..

Chinen và nó ra khỏi phòng nhưng trong lòng nó vẫn chứa một sự tò mò to lớn , nó mún đc bik ng‘ nhận lá thư đó là ai hay chí ít thì cũng là nội dung của lá thư đó , một bức thư tình hay là cái ji‘ khác …?

Hok như lúc đi , bây giờ Chinen đang bước đi thật nhanh , khiến cho nó đuổi theo mún hụt hơi .

- Đợi Amy với ! - nó cất tiếng gọi và bước chầm chậm để nghỉ mệt

Chinen đứng lại , nhìn nó với ánh mắt khó hiểu ….

- Hì , sry Amy nhaz . Chinen mãi suy nghĩ nên wen mất !

- Suy nghĩ ji‘ vậy ?

- Hmm , mún bik thì kiss Chinen đi ròy bik

- Haizzz , Chinen đánh vần từ “mơ” xem nào !

- Đùa thôi mu‘h , Chinen đâu có lợi dụng thời cơ như thế !

- kaka , cái nài thì chưa chắc đâu nhaz . Nghi ngờ lắm az’ .

- Sax , Chinen hiền lành thi’ mồ .

- Hmm , câu nì là phải suy nghĩ lại ròy …

Những tiếng cười nhẹ nhàng thoảng bay trong gió mang theo nó những tình cảm ngọt ngào nảy sinh . Là tình bạn hay … tình iu ???

- Tiểu thư mún đi ăn ji‘ ?

- Hmm , đã bảo đừng gọi mình là tiểu thư nữa mà !

- Chứ gọi = ji‘ ?

- Gọi = tên Amy như bình thường thôi .

- Hok thix, thix cái tên nào mà chỉ mình Chinen gọi .

- Sax , ai bik . Chứ Chinen mún gọi là ji‘ nà ?

- Muốn gọi = dzợ

- Sax , mún chik à . Cấm nhaz , gọi = dzợ là chik đấy nhaz .

- Hmm , dzay. goi. bằng …. Panda ih nhaz !

- Hơ , sao lại là Panda ?

- Vì nó rất dễ thương . (thật ra là vì ….Amy hay thức khuya dza‘ đôi mắt cứ bị thâm quầng , trông rất là dễ xương nên Chinen mới liên tưởng đến cái tên đó)

- Uhm , lí do nghe đc đấy (kaka , ss đã bị lừa)

- Bi h‘ đi ăn kem nhaz .

- Sax , trời lạnh mà đi ăn kem !

- Có sao đâu …

Chinen nói rồi phóng xe đi , hok để cho câu trả lời của Amy kịp thốt ra …

Quán kem Snow ….

Nó và Chinen bước vào , như mọi khi , đi đến đâu cũng bị chú ý hik

- Chị ơi cho em 1 ly kem Vani và …. Panda ăn ji‘ nè ?

- Hmm , ình kem socola ih .

- Và một ly kem socola nữa nhaz chị .

Chinen nói rồi mỉm cười với chị phục vụ , vì quá mải mê chú tâm vào cái menu (tham ăn đây mà) nên Amy chẳng hề để ý đến cái nhìn đầy hàm ý giữa Chinen và chị phục vụ .

Kem nhanh chóng đc đem ra khiến cho hai cái bao tử thầm cảm ơn chị phục vụ (mà thật ra là chủ quán). Amy múc 1 muỗng kem thật to và cho vào miệng .

- Má ui , lạnh wa’ ih ….- Nó nói , mặt nhăn như khỉ nhưng đối với ai đó thì đó vẫn là 1 con Panda dễ xương .

Chinen khẽ cười trước bộ dạng của nó .

- Đúng là ngốc mà !

- Nói ji‘ hả ? Tui ngốc kệ tui nhaz

- Rồi , bik rồi , ăn kem cho bớt giân ha !

Chẳng thèm để ý đến lời Chinen nói , nó tiếp tục múc thêm 1 muỗng kem nhưng có điều lần này thì muỗng kem nhỏ hơn , ít nhất thì nó cũng ớn cái cảm giác lạnh buốt vừa rồi .

Ly kem socola nhanh chóng đc giải quyết gọn lẹ trước gương mặt hả hê của tác giả .

- Hì , ăn nữa hok ?

- Ăn nữa . Ngon wa’ ih .

“Đúng là tham ăn” - Chinen thầm nghĩ và mỉm cười nhưgn lại hok nói ra , mắc công lại bị Panda giận hờn , mùh Panda giận là Panda ăn thêm chục ly kem , oy , money

- Chị ơi !

Ly kem thứ hai nhanh chóng đc đem ra . Amy múc muỗng kem đầu tiên lên , vô ý nói với Chinen một câu mà từ đó bik bao rắc rồi lại nảy sinh…

- Chinen đúng là ng‘ tốt . Iu Chinen wa’ ih . Lúc nào cũng có ng‘ dẫn Panda đi ăn như vậy thì sướng rồi .

- Hì , dễ lắm . Chỉ cần Panda làm bạn gái của Chinen là đc rồi .

Nó sững người , hok nói đc ji‘ , rồi chỉ trong phút chốc , nó cố tình hĩu câu nói đó theo nghĩa trong sáng và an toàn cho nó nhất , dù đó chẳng phải là ý nghĩ của ng‘ nói .

- haha , Chinen nói giỡn hoài …. - nó cười nhưng trán lại chảy mồ hôi =.=”

- Hahaha ….. Chinen nói thật đó , hok có đùa đâu !

Gương mặt Chinen nghiêm túc đến nỗi nó chẳng thể tươi cười đc nữa . Cả hai đều im lặng , hok bik phải nói ji‘ , không khí ngột ngạt đầy khó chịu ….

- Tuy Panda là Princess của Yamada nhưng thật ra thì hai ng‘ chỉ hữu danh vô thực thôi mà …. Anh hok bắt em phải trả lời anh liền nhưng anh muốn nhận đc câu trả lời từ em , sớm nhất có thể ….. Nếu em hok đồng ý thì chúng ta vẫn là bạn . Đc hok ?

Nó khẽ gật đầu , chẳng bik nói ji‘hơn . Bỗng nhiên Chinen lại đổi cách xưng hô với nó nhưng bây giờ nó cũng chẳng dám hùng hổ như bình thường nữa , nó cảm thấy sờ sợ và ghét bik bao cái cảm giác ngại ngùng này .

- Thôi , để anh đưa em về !

Sau một hồi ngồi quang sát sắc mặt của nó thì Chinen cũng lên tiếng . Nó lại im lặng gật đầu , thật khó để có thể thốt ra ji‘ đc vào lúc này ……

Chiếc xe dừng trước cổng nhà nó , nó vội vàng xuống xe . Trên suốt con đường về nhà , hai ng‘ chẳng nói với nhau tiếng nào nữa …..

- Anh đợi câu trả lời của em cho đến khi em có thể có câu trả lời thật lòng nhất cho anh . Ngày mai chúng ta lại là Chinen và Panda , anh sẽ đổi cách xưng hô như cũ . Chỉ hôm nay thôi ,anh mún nói với em rằng Anh thật sự thix em .

- Nhưng …

- Em hok cần phải nói ji‘ cả . Chúc em ngủ ngon !

Chinen nói rồi vội vàng quay đi và chạy xe đi mất , để lại Panda đứng nhìn theo cái bóng ấy đã xa lắm rồi , thì thầm một câu nói với gương mặt buồn bã cộng với 1 chút mệt mỏi ….

- Em… xin lỗi ……

26. Chương 26

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Một ngày mới lại bắt đầu …. Amy dụi dụi đôi mắt , thở dài 1 cách , mệt mỏi . Tối wa nó hok ngủ đc vì mãi suy nghĩ đến những lời nói của Chinen , nó cảm thấy thật có lỗi vì nó bik mình hok hề iu câu ấy ….

- Someday my prince will e , someday I will find my love ….

Tiếng chuông ĐT vang lên , nó uể oải nhấc máy …

- Alo…

- Amy nè , sao còn chưa wa nhà mình nữa hả ? Hum wa đã nói là đi học chung ròy mà .

- Thôi chik , mình wen mất . Sry Miki nhaz , nếu cậu sợ trễ học thì đi trước ih .

- Uhm , cũng đc . Mà này , có chiện ji‘ à ?

- Hmm , sao câu lại hỏi vậy ?

- Thí giọng câu có vẻ bùn bùn …

- Hì , hok có ji‘ âu . thui mình cúp máy đây 6h15’ ròy .

- Uhm , mau đến trường ih đó .

Nó cúp máy ròy thở dài … Hôm nay sẽ là 1 ngày mệt mỏi ….

Amy đến trường với cảm giác mệt mỏi , những lúc này nó cứ cúi gầm mặt xuống , những tiếng xì xầm đi theo từng bước chân .

Điều duy nhất mà nó mún làm bi h‘ là tìm đc 1 nơi nào yên tĩnh để …. ngủ , hoặc chí ít thì cũng là một nơi yên tĩnh để nó suy nghĩ về mọi việc .

Nó vốn là đứa đầu óc đơn giản , mỗi khi gặp phải những chiện phức tạp hay là hok thể tìm ra cách giải quyết thì nó lại mang tâm trạng như hiện giờ …..

Vâng , với cái tâm trạng mệt mỏi và chán chường của nó như hiện giờ thì hok nên vào lớp (bởi vì vào lớp còn ồn và phức tạp hơn với đám kon gái cứ lườm liếc nó , còn tụi kon trai thì , hix , ánh mắt hình trái tim) . Nó thở dài rồi chợt nghĩ đến việc …cúp học ….. Nó nhớ đến 1 nơi thật tốt và phù hợp với tâm trạng của nó bây giờ . Là Sân thượng

Học viện Như Hoa có đến 5 tầng lầu và vì vậy Sân thượng của học viện là nơi rất cao , đi bộ lên là gãy cả chân , nhất là đối với 1 đứa lười tập thể dục như nó . Nhưng , cũng đành chịu , nếu đi = thang máy thì ắt hẳn sẽ có ng‘ thấy nó trốn tiết , có khi “may mắn” còn đc gặp thầy cô nữa chứ =.=”

Sau một hồi khổ cực leo lên “núi Everest” , nó cảm thấy hạnh phúc thực sự như khi là ng‘ đầu tiên leo lên nóc nhà của Thế giới mà hok cần dùng đến sự trợ giúp của ai hay bất kì thiết bị nào hik az’ ._.” (pó tay ss lun)

Những cơn gió nhẹ nhàng thổi wa mái tóc và gương mặt của nó , cái cảm giác này thật dễ chịu bik bao , có lẽ đó là lí do vì sao nó thix những cơn gió …..

Nó chạy đến sát Sân thượng để nhìn xuống sân . “Đến giờ học ròy nhỉ ?!” - nó tự hỏi . Cảm giác đc ung dung tự tại trong khi mọi ng‘ đang khổ sở bị cầm tù trong lớp cũng thật là …. thoải mái (dzuj trên nỗi đau của ng‘ khác) Tâm trạng nó cũng khá hơn nhìu rồi …

- Chinen à , em xin lỗi , em chỉ xem anh như là bạn thôi .

Nó hét lên , đó là tất cả những ji‘ nó mún nói . Nói ra rồi thì nhẹ lòng hơn nhìu , nó mỉm cười mãn nguyện rồi … kím 1 chổ trên Sân thượng để ngủ . May mắn vì đây là học viện của quý tộc chứ hok thì … hix , đố mà tìm đc chỗ nào sạch để ngủ ….

Hôm nay là một ngày đầy gió , ánh nắng cứ nhẹ nhàng và ngọt ngào như máy sưỡi ấm vào mùa đông . Amy nằm dài như 1 chú mèo con rồi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ , tối wa nó thức đến 2h đêm còn ji‘ ….

Những cơn gió lại thổi , se se lạnh , một ng‘ con trai tiến lại gần nó , thì ra hắn ta cũng đã ở trên Sân thượng nãy giờ và đã nghe hik những ji‘ nó nói (đúng hơn là hét lên) . Hắn ta cởi áo khoác đang mặc , đắp lên ng‘ nó rồi lại cúi xuống vuốt nhẹ mái tóc , đặt một nụ hôn lên má nó , dịu dàng và nâng niu - “Ngủ ngon nhé , pé mèo ngốc ” - hắn thầm thì …. Và hắn ta rời khỏi đó , cũng nhanh chóng và bất ngờ như khi đến ….

Nụ hôn nhẹ nhàng và ngọt ngào như gió hok đủ sức đánh thức 1 cô bé đang ngủ say .

Nhưng , thực ra thì Amy chưa ngủ ? Nó đã hé mắt nhìn và thấy ng‘ đó chính là … Yamada .

Amy vô cùng bất ngờ và khó hĩu về tất cả , về nụ hôn , về câu nói của hắn, về việc hắn gọi nó là pé mèo . Hàng đống câu hỏi cứ bay khắp nơi trong đầu nó và dù cố hik sức nó cũng chẳng tìm ra nổi 1 câu trả lời …..

Rengng….

Tiếng chuông báo hiệu giờ nghĩ trưa . Amy lồm cồm bò dậy , thế đấy , dù khó hĩu và bất ngờ ra sao thì nó vẫn có thể ngủ ngon lành đc (potay) .

Nó vội vàng xách cặp chạy xuống tầng 1 , vào lớp học , ngủ cả 3 tiếng đồng hồ nên bây giờ đi học lại bình thường đây .

Chỉ vừa bước vào lớp và đặt cái cặp xuống bàn , tiếng thầy Hiệu Trưởng trên loa thông báo :"Mời tất cả Prince và Princess đến phòng Hội học sinh " ….

Nó lại thở dài , thêm 1 cơ hội mà nó buộc phải gặp hai ng' hok mún gặp nhất - Yamada và Chinen . Nó bik rằng trốn tránh hok phải là cách tốt , dù ji' thì cúi cùng nó cũng phải đối mặt với 2 ng' đó , nhưng …. nó vẫn mún tránh mặt đến lúc nó có thể xác định đc tình cảm của mình , hay ít nhất thì cũng tìm ra câu trả lời thật sự cho Chinen …

Nó "lết" đến thang máy , khá bất ngờ khi ng' nó gặp trong thang máy hok ai khác lại là … Chinen . Thế đấy , số trời đã định , là duyên phận hay sao ???

- Chào …Chinen . - nó chẳng bik xưng hô như thế nào cho phải nữa , cảm giác ngượng ngùng nài thật khó chịu , nhất là khi trogn thang máy hiện giờ chỉ có hai ng' - nó và hắn .

- Hì , chào Panda ! Bộ tối wa hok ngủ đc hay sao mà mắt thâm quầng y chang kon Panda thế kia .

- Uhm !

Nó mỉm cười đáp lại nụ cười của Chinen . Nó cảm thấy bất ngờ khi Chinen lại làm ra vẻ hok có chiện ji' xảy ra , nhưng , dường như điều đó lại tốt cho nó , ít nhất thì nó cũng cảm thấy thoải mái hơn . Đôi khi , nó thật là ích kỷ , chỉ bik nghĩ đến bản thân , chẳng hạn như bây giờ ….

- Em chào thầy !

- Uh , chào em . Các Prince và Princess có mặt đầy đủ chưa nhỉ ? Chúng ta bắt đầu nào .

Thầy chỉnh lại gọng kính , ngước mặt lên nhìn mọi ng' ròy lại típ tục nói .

- Sắp tới đây học viện Như Hoa sẽ có 1 lễ hội lớn , kỉ niệm ngày thành lập học viện . Đó là ngày 18/11(nghe wen wen). Như mọi khi , thầy sẽ giao lại nhiệm vụ nài cho Prince & Princess . Tóm tắt lại thì lễ hội sẽ gồm có 3 phần chính , gồm 1 vở kịch , tất nhiên là do chính các em dàn dựng và diễn xuất , sẽ biểu diễn vào cuối buổi chiều ; kết hợp sẽ có lễ hội ẩm thực từ sáng đến chiều giành cho hs học viện chúng ta và hs những học viện khác đến tham quan ; buổi tối sẽ là Vũ hội giành riêng cho Hs học viện chúng ta . Còn về nội dung và hình thức thì thầy sẽ giao cho các em hoàn toàn quyết định . Thầy còn chỉ định cho thầy dạy nhạc của học viện - thầy Touya đây sẽ giúp đỡ cho các em về mọi việc …. blah blah blah ….

Một cách tình cờ nó liếc nhìn sang Rika và vô cùng bất ngờ khi nhìn thấy ánh mắt của Rika đang hướng về Touya-sama. Ánh mắt đó - hok phải là một ánh mắt bình thường , nó chứa đựng 1 cái ji' đó , 1 chút mơ mộng , 1

chút ngọt ngào và nhiều hơn cả là … tình iu .

Nó hơi nghi ngờ về điều này nhưgn , khi đứng cạnh 1 n'g nào đó đang nhìn ng' mà mình iu thì bằng 1 cáhc nào đấy , bạn có thể nhận ra đc tình cảm của họ …. Chắc chắn là vậy, và , tình cảm của Rika dành cho Touya-sama .

Vậy còn … Yamada , nó tự hỏi chính mình và liếc nhìn sang hắn , một cách vô tình khiến hai ánh mắt chạm nhau , nó nhớ lại nụ hôn ban nãy và má bỗng đỏ ửng ngại ngùng , nó dường như chẳng nghe đc bất cứ điều ji' mà thầy Hiệu Trưởng nói nữa ….

27. Chương 27

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió nhẹ nhàng thổi , mang theo chút ngọt ngào và dịu dàng của buổi sáng sớm …

*Phòng Hội học sinh

Amy lơ đãng nhìn ra bên ngoài , tránh cái nhìn ấm áp từ ai đó . Ấm áp thật đấy , nhưng … nó hok mún đón nhận , hay nói chính xác hơn là hok thể . Một tình iu , đó hok phải là thứ mà nó cần bây giờ …..

Trong căn phòng ấy , giọng nói trầm ấm vẫn vang lên , cứ âm thầm như 1 cơn gió khiến trái tim ai đó khẽ rung động , nhưng , thừa nhận 1 tình iu chưa lúc nào là dễ dàng , khó khăn lắm , và trái tim ấy , che giấu , tình cảm ấy , sẽ hok để bất cứ ai bik . Như vậy , liệu có tốt hok ?

- Vì lần này là Lễ kỉ niệm ngày thành lập Học viện nên chúng ta sẽ nhận "được" sự giúp đỡ từ các Prince và Princess khối 11 và 12 . Như mọi khi sẽ có sự giúp đỡ từ FC nữa . Như thầy Hiệu trưởng đã thông báo : lễ hội gồm 3 phần chính ,nên công việc cũng sẽ đc chia đều ra . Chúng ta - Prince và Princess khối 10 sẽ phụ trách vở kịch đc diễn trong ngày 18/11 .

Yamada ngừng nói , ngước mặt lên nhìn mọi ng' . Ánh mắt hắn chợt dừng lại ngay chỗ Amy ngồi , ấm áp và

ngọt ngào , chỉ thế thôi cũng đủ khiến đôi má ai đó ửng hồng , ngốc nghếch ….

- Đạo diễn và kịch bản . Có ai xung phong hok ?

Hai cánh tay giơ lên , chợt nhìn sang nhau , mỉm cười ….

- Đc ròy , Hiro làm đạo diễn còn Miki lo kịch bản nhaz . Còn về trang phục thì Rika sẽ phụ trách . Đạo cụ diễn xuất và lo về dàn dựng sân khấu thì ….

- Để Hana , trưởng FC của Hiro làm đi .

Nó chợt giật mình , cái tên Hana khiến nó rất nhạy cảm . Nó khẽ liếc mắt sang Chinen , cậu ta cũng có phản ứng tương tự . Điều này khiến nó hoài nghi về cái tên bị nhòe đi trên bức thư mà nó thí hum bữa . Liệu có phải là Chinen ?

- Chào mọi ng' . Mình tên là Hana , hân hạnh đc hợp tác cùng mọi ng' .

Nó nhìn về phía cửa . cô bạn mới xinh đẹp như cái tên của chính mình - Hana , bông hoa . Đôi mắt to tròn đen láy với đôi môi đỏ hồng chúm chím làm nổi bật làn da trắng trẽo và mịn màng , dáng ng' nhỏ bé đáng iu và mái tóc ngắn ngang vai màu đen óng ả . Nếu có thể miêu tả một cách ngắn gọn thì cô bạn nài xinh đẹp như 1 kon búp bê Nhật Bản , ngây thơ và dễ thương ….

- Uhm , chào Hana-chan . Hi vọng bạn sẽ làm tốt - Cô bạn giơ tay ra , mỉm cười ngây thơ và trogn sáng . Như 1 bông hoa bé nhỏ , mong manh trước gió ….

- Còn về những ng' sẽ đóng kịch thì …. chúng ta sẽ tổ chức bầu cử để cho chính các học sinh trong Học viện sẽ chọn cho họ nv chính của vở kịch …..

Gió cứ nhẹ nhàng thổi và ngoài trời mưa lất phất rơi , nhẹ nhàng nhưng lạnh lẽo ….. một chút nắng sẽ làm mọi thứ dịu dàng hơn …..Bông Hoa khẽ rung nhẹ trước gió , nụ cười đầy bí ẩn …..

Amy đứng đơi thang máy , cơn gió thổi nhẹ làm mái tóc dài tung bay …..

- Amy nài , đợi mình với . - nó way sang , là Miki .

- Ủa ? Sao cậu hok ở lại với Chinen .

- Anh ấy còn phải phân công ji' đó cho Hana nữa nèn mình về trước .

- Vậy à ? - nó mỉm cười nhẹ

Miki khẽ chớp mắt nhìn nó , khá là ngạc nhiên trước vẻ tiểu thư đài các của nó bây giờ .

- Hmm , có chiện ji' à ?

- Hả ?! Có ji' đâu - Amy giật mình , trong phút chốc , nó hok che dấu đc cảm xúc của mình

- Thiệt hok đó ? Vậy sao hồi sáng cúp học ?

- Chỉ là mình mệt wa' thôi . - Amy nói mà gương mặt ửng hồng đáng ghét

- Giấu mình chiện ji‘ phải hok ? - chưa đợi cho Amy nói , Miki đã tự trả lời - thôi đc , hok mún nói thì thui , mình sẽ đợi .

- Uhm . - nó cười , một nụ cười thật lòng nhất trong cả ngày hôm nay . Nó mệt mỏi và chẳng mún suy nghĩ ji‘ nữa . Nhưng , ông Trời đâu cho nó cơ hội ấy …

Cửa thang máy mở ra , Amy bước vào .

- Í chik , mình để wen đồ ở phòng Hội học sinh ròy ! Thui Amy đi trước đi , lát mình đi sau .

- Uhm .- nó khẽ trả lời .

Miki chạy thật nhanh để đến phòng Hội học sinh . Nó cũng chẳng hĩu sao mình lại vội vàng đến thế , nhưgn linh cảm hay 1 cái ji‘ đó tương tự khiến trái tim nó đập liên hồi , dự đoán 1 điều hok hay sắp xảy ra ….

Nó chạy đến cửa phòng Hội học sinh , khẽ nhón chân nhìn vào bên trong …..

Và nó nhìn thấy , một điều mà nó chẳng bao giờ mong đợi - một nụ hôn , giữa Hiro và 1 cô gái khác . Ng‘ đó

, chính là Hana ….

Nó chớp chớp mắt , nó hok tin vào mắt mình , hay nói cách khác là nó hok mún tin . Nó ngồi phịch xuống , lấy tay đưa lên miệng để ngăn tiếng nấc trào ra , nó nghe thấy tim mình đập nhanh hơn bao giờ hik và từng giọt nước mắt lăn dài trên má , ấm nóng .

Nước mắt như 1 liều thuốc xoa dịu vết thương nhưng , với nó bây giờ nước mắt lại chính là cái quan tài chôn tình iu đơn phương của nó , nước mắt là bản di chúc của tình iu , để nó phải từ bỏ thứ hok thuộc về mình , nước mắt là cái kết cho vở kịch tình iu của nó . Kết thúc ròy , tất cả những cố gắng của tình iu đơn phương ….. Từ bỏ 1 tình iu , hok bao giờ dễ dàng ….

Và ròy , liệu có 1 ngày nào đó , vết thương ngày hôm nay sẽ lành ….

Miki bước vào phòng , gương mặt lạnh lùng vô cảm …. Nó thả mình nằm trên giường , nước mắt cứ trào ra , như hok thể che dấu đc nữa ròy ……

“Bình tĩnh lại nào , Miki , mọi chiện hok hẳn là đã như minh thấy . Có lẽ đó chỉ là do Hana chủ động thôi . Hiro , anh ấy hok có ý ji‘ đâu . Chắc là vậy ròy , hok sao đâu ?! Có vậy mà mài cũng khóc nữa , ngốc wa’ ….”

Nó tự mình trấn an , mỉm cười mà sao nước mắt hok ngừng rơi .

I can’t unlove you . Can’t do that . No matter how I try …..

Bài “Unlove You” vang lên , nó lục tìm cái ĐT .

- Alo ?

- Hiro đây . Sao hôm nay em về sớm vậy ? Hok đợi anh về chung .

- Hì , em mệt wa’ nên về trước .

- Em có sao hok ?

- À , em hok sao . Em khỏe ròy - nó nói , nước mắt vẫn rơi , cố ngăn nhưng hok đc .

- Em đang khóc à ? - Hiro hỏi , giọng lo lắng .

- Hì , tại em đang coi film Hàn Quốc nà . Cảm động wa’ nên khóc .

- Em ngốc wa’ , đa sầu đa cảm dzậy , mai mốt iu ai sẽ khổ cho coi .

- Uhm , chắc là vậy - nó khẻ mỉm cười , mỉa mai thay , anh chưa từng bik đến tình cảm của nó , nó , trong mắt anh , chỉ là 1 cô bạn thân dễ thương và có lẽ , nó chưa bao giờ có nhìu hơn những giá trị đó trong lòng anh .

- Em có bận hok ? Anh có chiện nài mún hỏi .

- Uhm , anh nói đi .

- Hì , khi iu 1 ng‘ , thì cảm giác ra sao nhỉ ?

- Em cũng hok bik , em chưa iu bao giờ mà - nó nói mà lòng quặng đau , nói dối chưa bao giờ kiến ai đó hạnh phúc , nhất là khi nói dối trong tình iu . - Anh đang iu ai à ?

- Hì , có lẽ . Cũng hok rõ nữa ….

Tim nó đau nhói , tiếng cười và lời nói của anh như từng mũi tên đâm sâu vào trái tim nó , rỉ máu , nhưng lại chẳng có vết thương, hay là có đấy nhưng lại bị che dấu roy‘ ….

- Thôi , cũng tối rồi . Em cúp máy đây , mai còn đi học nữa .

- Uhm , tạm bịt . Chúc em ngủ ngon .

Nó cúp máy , thở dài . Nước mắt đã khô rồi nhưng sao , trái tim vẫn đau đến kì lạ . Khi ng‘ ta đau khổ wa’ , chẳng khóc đc nữa thì chỉ bik cười , và , từ ngày mai , nó sẻ phải học cách cười để che dấu nỗi đau …..

Amy đứng trước gương , thắt lại cái nơ màu xanh da trời của bộ đồng phục và mỉm cười . Một ngày đẹp trời khiến trái tim u bùn cũng có thể gác wa 1 bên những chiện phức tạp xảy ra xung wanh nó để mỉm cười , một nụ cười thật sự .

Nó với tay lấy hộp cơm để sẵn trên bàn , giọng ngọt ngào kon nik cất lên chào mọi ng‘ , những ng‘ giúp việc trong nhà nó .

- Chào mọi ng‘, kon đi học đây .

*Lớp học .

Nó wang cái cặp lên bàn , ngồi phịch xuống ghế , cái cảnh bị mọi ng‘ nhìn và lũ kon trai thì đi theo nó đến từng bước chân chẳng khi nào là dễ chịu, dù nó đã cố gắng làm wen với việc nài .

Nó way mặt nhìn ra ngoài cửa sổ , từng cơn gió nhẹ nhàng thổi , nó nhắm mắt và tận hưởng cảm giác ấy .

- Amy nài , mình sẽ bầu cho pạn và Yamada .

Nó way sang , nhìn kẻ phá rồi tâm trạng thi sĩ của nó . Là Hana .

- Chào bủi sáng , mà Hana-chan nói ji‘ ? Bầu ji‘ cơ ?

- Cậu cứ gọi mình là Hana thôi đc ròy . Mà Amy hok nhớ à ? Yamada đã nói ròy muh‘ , bầu chọn nv chính để đóng trong vở kịch az’ .

- À , mình nhớ ròy . Thanx cậu nhaz . Ủa mà có kịch bản ròy hay sao ?

- Uhm , có ròy , mình cũng chỉ mới nghe Hiro nói thôi chứ cũng hok bik rõ nội dung .Amy mún bik rõ thì hõi Miki ih .

- Uhm , mình bik ròy . Mà cậu là trưởng FC của Hiro à ? Sao trước giờ mình hok bik ?

- Hì , chắc tại mình hok nổi bật dzới lại sức khỏe của mình hok đc tốt nên mình hok thường xuyên tham gia những hoạt động của FC đc .

- Vậy à ?

- Uhm , Hiro đối xử rất tốt với mình . Anh ấy lun đối xử tút bụng với tất cả mọi ng‘ . Anh ấy còn là 1 ng‘ rất hòa đồng nữa . Đôi khi mình thấy ganh tị với Miki , bạn ấy may mắn thật , đc làm Princess của Hiro , đc ở cạnh 1 ng‘ tốt như thế nữa chứ .

Amy gượng cười , lòng nó bỗng dâng lên 1 cảm giác khó tả . Lo sợ , nó chợt cảm thấy điều đó khi nhìn ánh mắt của Hana khi nói về Hiro . Nó vội xua đi cái ý nghĩ đó mà chẳng hề bik rằng , điều nó lo sợ đang dần dần trở thành sự thật ……

28. Chương 28

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió thổi nhẹ , tiếng chuông gió kêu leng keng ngoài cửa sổ ….. Căn phòng màu trắng trang nhã , Miki ngồi đó , tựa lưng vào khung cửa sổ và ngắm nhìn bầu trời đêm bên ngoài . Trên tay nó , 1 cuốn sổ màu hồng nhạt ….

Nó mở cuốn sổ ra , những dòng chữ thân thương của chính nó , mực đã bị ngả màu cùng với 1 lớp bụi của thời gian …..

Ngày …tháng….năm ….

Hôm nay lần đầu em có cảm giác rằng : em đã iu anh , Hiro ạ …. Em đã cố gắng phủ nhận sự thật ấy , nhưng , che dấu tình cảm hok bao giờ là điều ji‘ đó dễ dàng …… Ước j‘i em có đủ can đảm để nói ra tình cảm của bản thân mình , nhưng , khó wa’ …. Khi yêu 1 ng‘ mà bik rằng ng‘ đó hok iu mình , bik rằng đối với ng‘ ấy mình chỉ là 1 cô bạn thân , đau khổ lắm ….. Đã cố gắng để từ bỏ nhưng , dường như hok thể …… Vậy thì , em sẽ giấu kín tình cảm nài , để ở bên anh với tư cách của 1 ng‘ bạn , đc nhìn thấy anh cười , nhìn thấy anh hạnh phúc , chia sẻ và an ủi anh mỗi khi anh bùn …. Đó là tất cả những ji‘ em có thể làm đc ….. Liệu rằng như vậy có đủ ột tình iu hok anh ? ….

Ngày …tháng…năm…

Bao lâu ròy nhỉ ? Bao lâu em che dấu tình cảm của mình …. Với mọi ng‘ , em là bạn gái của anh , nhưng , cả anh và em đều hĩu rõ , sự thật hok phải là thế …. em chỉ là bạn thân thôi mà ….. iu anh . đc nhìn thấy anh cười lun làm cho em hạnh phúc ….. anh là 1 ng‘ tốt bụng , dịu dàng với tất cả mọi ng‘và cũng rất vô tâm ….. anh hok hề bik rằng những cô gái chúng ta gặp bũi sáng thix anh đấy …. anh ngốc thật …. em sợ , sợ lắm ….. sợ rằng sẽ có 1 cô gái nào đó xuất hiện và cướp mất anh trước khi em có thể khiến cho anh iu em ….. Ngốc wa’ , em đang nói ji‘ thế nài , em chỉ là bạn thân thôi mà …..

Những giọt nước mắt rơi trên trang giấy , mắt nó nhòe đi , nó hok thể nào tiếp tục đóng vai 1 ng‘ bạn thân nữa ròy . Nó gấp cuốn sổ lại , nó chẳng thể nào típ tục đọc típ những dòng Nhật kí của chính bản thân . nó sợ rằng càng đọc , nó sẽ càng hok thể từ bỏ tình iu ngốc nghếch nài ….

Chợt , nó xé lấy 1 trang giấy cúi cùng của quyển Nhật kí , nó chộp lấy 1 cây vik gần đó và bắt đầu vik ….

Quay ngược thời gian : sáng hôm nay .

Hôm nay Prince và Princess bọn nó đc nghĩ học , cũng chẳng sướng ji‘ cho cam , bọn nó phải lo dàn dựng sân khấu tập diễn xuất để chuẩn bị cho vở kịch , còn hai ngày nữa thoy mà

- Amy !

Nó quay lại , mỉm cười khi nhìn thấy người đó chính là Miki

- Hì , tập kịch bản mình đọc ròy az’ , hay lắm , mình rất thix .

- Uhm , hi vọng là Amy sẽ đóng vai chính .

- thoy , mình hok đóng đâu , lười dzà mệt lắm .

- Hờ hờ , nhưng mà đc chọn là hok đc từ chối đâu đó . Thí mình hok , lo phần vik kịch bản để lỡ có bị chọn thì vẫn có lí do để từ chối

- Sax , bik dzậy mình cũng giành nhịm vụ ji‘ dễ và nhẹ nhàng 1 tí - Amy nhà ta là chúa lười

- Muộn ròy kưng - Miki nói , cười thật tươi trước gương mặt phụng phịu của nhỏ bạn . nó là thế , lun che giấu cảm xúc của mình , che giấu giỏi đến mức gần như hok ai có thể nhận ra đc rằng nó đang rất buồn …. nó hok mún mọi ng‘ phải lo lắng nhưng nó đâu bik rằng , nó làm vậy lại khiến nhìu ng‘ đau khổ hơn ….

Amy và Miki đi đến Hội trường - nơi thường đc dùng để tổ chức những sự kiện của Học viện Như Hoa .

Vì chưa có kết quả ai là ng‘ đc chọn để đóng vai chính nên nó và Miki cùng giúp đỡ mọi ng‘ .

Đối với nó , việc này khá là thú vị . Nó thu ngắn khoảng cách của nó và mọi ng‘ xugn quanh .

Hok còn cô tiểu thư nữa , hok còn 1 Princess nữa , mà là chính nó . Nó cảm thấy thix những việc như thế này khi mà Prince và Princess cùng nhau thực hiện những việc cần đến sức lao động .

Chinen vẫn vậy , lúc nào cũng nhiệt tình , lun tươi cười và hay giúp đỡ mọi ng‘ .

Trong lòng nó , nếu đc chọn thì nó sẽ chọn yêu Chinen , nó thix hắn nhưng là như 1 ng‘ bạn . Nó bik rằng khi nói ra mình sẽ làm hắn bùn , vậy nên , nó im lặng và giấu kín những suy nghĩ của mình . nó bik làm vậy là hok tốt nhưng nó hoàn toàn hok có lựa chọn khác . Nó hok mún bất cứ ai đau khổ vì mình .

Nó ngước mặt lên , khẽ mỉm cười đáp lại nụ cười thiên thần của Chinen , nụ cười dễ thương đến nỗi bất cứ ai nhìn thấy cũng thí iu mến con ng‘ ấy …. Chẳng hổ danh là Prince đc nhìu ng‘ iu thix nhì trong học viện nài , chỉ đứng sau Yamada thoy .

- Mọi ng‘ ơi !

Một giọng nói dễ thương cất lên , thu hút mọi ánh nhìn . Nó way sang , là cô bạn mới - Hana .

- Có kết quả về cuộc bình chọn ròy nè . Người đóng vai chính sẽ là …. Yamada và Amy .

Nó mở to mắt ngạc nhiên trước những ji‘ vừa nghe đc . Miki , Chinen , Hiro , Hana và mọi ng‘ chạy đến chỗ nó ứng để chúc mừng . Miki nháy mắt tinh nghịch

- Thấy chưa , mình đoán đâu có sai .

- Chúc mừng Amy nhaz , đc wa’ trời người bầu lun az’ - Hana nói .

- Mà cũng lạ thật , sao hôm nay Yamada chưa đến ?!

- Ai bik - Chinen nói , gương mặt thoáng 1 chút bùn . Dạo này vì Amy mà chẳng hĩu sao hắn chẳng thể nói chiện tự nhiên với Yamada đc nữa .

Hắn đã từng nghĩ rằng Yamada hok hề iu pé Panda của hắn , nhưgn gần đây hắn cảm thấy nghi ngờ điều đó khi nhìn thấy nụ cười của Yamada ngày càng xuất hiện nhìu hơn , nhìn thấy tên bạn thân vui vẻ hơn trước và cũng thường xuyên đến lớp học (để ngồi cạnh Amy) .

Hơn ai hik , hắn hĩu tên bạn thân của mình , hắn hĩu và lo sợ , sợ 1 điều ji‘ đó sẽ đến ….

Nhận lời chúc mừng từ mọi ng‘ , nó ngán ngẩm thở dài ….. Hixhix , chẳng mún đóng kịch chút nào (lười tập đây mà)

- Princess … à hok , Amy oy , treo cái chùm hoa giấy này lên kia giùm mình nhaz !

- Uhm - nó mỉm cười trước sự rụt rè của 1 cô bạn cùng lớp , năn nỉ dzà đe dọa mãi mọi ng‘ mới chịu gọi tên của nó =.= - Để đó ình .

Nó leo lên những bậc thang để treo một chùm những bông hoa giấy xinh xắn .

Chợt , nó nhìn xuống bên dưới và thấy Miki khóc , một giọt nước mắt lăn dài trên má , nó hok hĩu tại sao và ngay lập tức nhìn theo ánh nhìn của nhỏ bạn thân .

“À , thì ra là vậy ….” - nó nghĩ , nhìn theo ánh nhìn ấy , nó thấy Hiro và Hana đang trò chiện rất vui vẻ và tình tứ ( ) Chợt Hiro nắm lấy tay Hana ….. nó lo lắng nhìn sang Miki , cô bạn thân của nó đang đứng đằng xa và khóc . Nó chợt cảm thấy lo lắng và tức giận vô cùng . Bỗng , một chút mất tập trugn làm nó té ngã ….

- Az

- Cô có sao hok ?!

Nó mở dần đôi mắt đang nhắm nghiền vì sợ hãi . Một cảm giác êm ái và ấm áp , nó nhìn sang ng‘ vừa cứu mình . Là hắn - Yamada .

- Cô định nằm vậy bao lâu nữa hả ?!

Nó vội vàng đứng dậy , má bất giác ửng hồng . Hắn cũng đứng dậy và khẽ mìm cười , phủi phủi lại quần áo .

- Cô nặng ghê vậy az'

- Mặc kệ tôi .

- Con gái ji' mà , trèo chi cho cao thế hả ? Hok có tôi là cô die ròy đó .

- Ble' , hok thèm , thà chik dzì tai nạn còn hơn chik vì bị anh hành hạ >:P

- Uhm , đúng ròy . Bik vậy thì tốt . - Yamada khẽ mỉm cười , xoa đầu nó . Nó đã định phản ứng lại nhưgn sao , cái cảm giác đó lại wa' wen thuộc , khiến nó ngạc nhiên và wen mất việc trả thù lại hắn vì tội … dám xoa đầu nó .

- Amy hok sao chứ ?

Giọng nói của Chinen kéo nó ra khỏi những suy nghĩ ….

- À , mình hok sao . Bị trầy 1 chút thoy à .

- Đâu , đưa đây tôi xem - Yamada nói , nhanh tay nắm lấy tay nó trước sự ngạc nhiên và bất ngờ từ Chinen đang đứng cạnh đó ; còn mọi ng' thì thầm hĩu :"Đẹp đôi gúm " .

Nhận thấy ánh mắt khó chịu của Chinen , nó vội rút tay ra .

- Tôi … hok sao hik .

- Mệt cô wa' , hok sao cái ji' . tay chảy máu ròy kìa , đi với tôi

Yamada nói và kéo nó đi , hok thèm nghe tiếng nó la lối phản đối . Chinen đứng đó , đôi mắt màu xanh da trời mang một màu bùn ảm đạm ….

Phòng Y Tế

- Lạ thật , cô y tá đi đâu ròy . - Hắn hỏi trong khi đang lục tủ đồ để kiếm ji' đó băng bó cho nó .

- Ai cần anh phải wan tâm chứ - nó vẫn cứng đầu .

- Em nói ji' kì vậy , em là dzợ sắp cưới của anh mà , anh phải wan tâm đến em chứ ! - Yamada nói vả mỉm cười cực đểu (dzà cũng cực đẹp)

- Úi , anh nói nghe thí ghê wa' . Chúng ta chỉ là dzợ chồng trên danh nghĩa thoy , anh hok cần phải làm mấy chiện nài .

Hắn chưa trả lời vội , ngồi xuông một cái ghế gần đó và băng bó cho nó .

- Uhm , nhưng tôi mún làm thế đấy . Đc hok ?!

Hắn ngước mặt lên nhìn nó , ánh mắt chân thành khiến trái tim n1o đập loạn xạ trong khi chủ nhân thì đang cố gắng hik sức để che giấu điều đó .

Thấy nó hok trả lời , hắn lại cúi xuống băng bó cho nó . Khoảng 1' sau .

- Xogn ròy , chúng ta quay lại thoy . - hắn đứng lên , định bước đi

- Khoan đã …. tôi … tôi mún nói với anh chiện nài

- Có chiện ji' à ? - Hắn quay lại , tiến đến gần nó

- Chỉ là …. hum trước lúc tôi đang ngủ trên Sân thương , sao …. anh lại hôn tôi ?

Hắn mỉm cười và khá bìnht ĩnh trước gương mặt ửng hồng ngoài ý muốn của nó .

- Thì ra tôi đoán đúng , lúc đó cô chưa ngủ .

Nó ngước mặt lên nhìn hắn , nó đang rất cần 1 câu trả lời .

- Anh trả lời đi , tại sao anh lại làm vậy ?

- Chỉ là một nụ hôn thôi mà , có ji‘ to tát đâu . - hắn tỉnh như hok

- Cái ji‘ ? Anh nói vậy mà nghe đc à X(

- Dzậy bây giờ cô mún sao ?

- Anh phải xin lỗi tôi ngay .

- Uhm thì …. xin lỗi . Mà cô đừng có wan trọng hóa chiện nài chứ , chỉ là một nụ hôn thôi mà .

- Anh nói vậy mà nghe đc à ? Anh thật là ….

Nó chưa kịp nói hik câu thì …. chợt nhận đc một nụ hôn bất ngờ từ hắn (oh my god :-O) .

Nó mở to mắt như hok tin vào điều nài …. Hắn đang hôn nó ! Một chút ngọt ngào , một chút ấm áp , mọi vật xung quanh bỗng nhiên im lặng 1 cách bất bình thường , chỉ còn có thể nghe thấy tiếng tim đập từ hai ng‘ …..

Nó vô thức nhắm mắt lại và đón nhận nụ hôn ngọt ngào ấy . Một chút lí trí duy nhất còn sót lại khiến nó đẩy hắn ra ….

- Anh làm ji‘ vậy ? :-O

- Thì hôn cô đấy ! - hắn trả lời tỉnh bơ

- Anh … anh … có bik đó là nụ hôn đầu tiên của tôi hok hả ? Nụ hôn đầu tiên chỉ dành cho ng‘ mình yêu thôi !X(

- Hok , đó hok phải là nụ hôn đầu tiên của cô . - hắn bỗng nghiêm túc

- Cái j‘i ? Anh còn nói dzậy nữa à ? Nụ hôn của tôi … làm sao anh bik đc mà nói hả ?! X(

- Cô lúc nào cũng wan trọng hóa vấn đề . Có ji‘ đâu - chỉ là một nụ hôn thôi .

- “Chỉ là một nụ hôn” anh nói vậy mà nghe đc à ?! X(Có thể đối với anh nó hok wan trọng nhưng đối với tôi thì hok như vậy - nó nói , giọng cứng cỏi nhưng thật ra thì cố đang ngăn cho nước mắt trào ra .

Thấy đôi mắt ươn ướt long lanh của nó , Yamada liền thay đổi thái độ ….

- Tôi … tôi xin lỗi , tôi chỉ đùa với cô một chút thôi mà .

Nó hok nói ji‘ , ròy way lưgn chạy ra khỏi phòng y tế , nước mắt trào ra , những suy nghĩ khiến nó rối bời : ” Tại sao anh ta lại ác độc như vậy ? Mún đùa giỡn với mình thì cũng đâu cần làm wa’ như thế ? Mình thật ngốc , trong phút chốc mình đã nghĩ …. Hok , hok phải như thế đâu , đừng khóc nữa , hắn hok đáng để mài làm như vậy ….”

Nó đi dạo xung quanh trường , nước mắt đã khô nhưgn sao trái tim vẫn nhói đau ….

Chợt nó nhớ ra 1 chiện - chiện khi nãy khiến nó té nhào .

Nó vội vàng chạy đến Hội trường . Amy nhìn wanh khắp nơi nhưgn sao chẳng thấy Miki đâu . Nó chợt nghĩ có lẽ vì Miki nhìn thấy cảnh Hana và Hiro nắm tay nhau , đau lòng wa’ nên chạy đi đâu ròy . Nó cảm thấy thương kon bạn của mình wa’ …..

- Hiro , ra đây cho Amy gặp chút ! - nó khẽ mỉm cười nhưng thật ra thì trong lòng bực bội thay iki khi Hiro và Hana cứ ngồi cạnh nhau tình tứ nãy giờ =.=

- Uhm !

Hana nhìn theo cái dáng Hiro khuất xa , khuất xa , trên môi bỗng nở 1 nụ cười kì lạ , đó hok phải là nụ cười ngây thơ của 1 Bông Hoa ….

- Có chiện j‘i hok Amy ?

- Cũng hok có ji‘ . mình chĩ tò mò mún bik : Cậu có thix Miki hok ? - nó đi thẳng vào vấn đề , hok do dự

- Đương nhiên là có ròy .

Nó chợt thở phào nhưng bỗng nhiên nó thấy cách dùng từ ngữ của mỉnh hơi có vấn đề - cái Miki cần là Yêu chứ hok phải là Thix

- À hok phải ! Ý mình là , cậu có yêu Miki hok ?

- Chời , Amy nói ji‘ vậy ?!

- Mình hỏi thật đó . Nói thẳng ra đi , mình mún xác định rõ chiện nài . - nó nói , giọng nhẹ nhàng nhưng kiên quyết .

- Mình cũng hok bik nữa , nhưng …..

- Anh Hiro .

Hiro chưa kịp nói hik câu thì Hana đến , mỉm cười hiền lành và khẽ gật đầu chào nó .

- Có 1 số fan tìm anh kìa . Chúng ta đi thôi .

Hana nói rồi nắm tay Hiro đi mất , còn lại Amy đứng đó và … bực mình . “Gì chứ ?! Mình chưa nghe đc câu trả lời mà ” …

29. Chương 29

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

- Amy về hok ? Chinen chở về !

Nó ngước mặt lên , là Chinen .

Nó khẽ gật đầu đồng ý , bỗng nhiên nó lại cảm thấy ngại ngùng với Chinen , hok phải là vi‘ lời tỏ tình hum trước mà là vì nụ hôn ban nãy , chẳng hĩu vì sao nó lại cảm thấy có lỗi với hắn ghê gớm .

Nó leo lên xe , đón nhận nụ cười thiên thần của Chinen mà tâm trí thì cứ thơ thẩn chốn nào .

“Hok bik Miki bây giờ sao roy‘ ? Chắc là bùn lắm , mà Hiro cũng thịt là … thix thì nói , hok thix thì thoy , sao lại cứ day dưa như vậy [mình cũng dzị mà nói ai] Hana thix Hiro thì đã wa’ rõ ràng roy nhưng chẳng bik Hiro có phát hiện ra hok nữa ? Hixhix , lát nữa phải đi tập kịch , hok bik phải đối mặt với hắn thí nào đây ???…”

Nó mải suy nghĩ , hok hề để ý đến việc dù đang lái xe nhưgn Chinen vẫn đang nhìn nó từ nãy giờ .

- Amy !

- Amy nài ?!

- Hả ? Cái ji‘ cơ ?

- Sao nhìn mặt bùn xo vậy ?!

- À , tại lát nữa phải đi tập kịch nữa , lười lém .

- Uhm , Chinen cũng dzị , lát Chinen cũng phải đi tập kịch nữa .

- Ủa ? Chinen cũng đóng nữa à ?

- Uhm . Lát Chinen wa nhà Amy chở Amy đi ha !

- Uh ,cũng đc .

- Đừng bùn nữa nhaz , cười lên ih , cười lên ih roy‘ lát Chinen mua kẹo cho ăn .

- Uhm - nó way sang nhìn chinen và mỉm cười thật tươi . Cậu ấy là thí , l1uc nào cũng mang đến cho ng‘ khác cái cảm giác bình yên , như 1 thiên thần hộ mệnh ….

- Đến nhà roy‘ . Thanx Chinen nhaz !

- Đc chở tiểu thư là vinh hạnh của kẻ hẻn nài .

- Chòy , làm wa’

- Thoy Amy dzô nhà ih , lát roy‘ Chinen wa đón

- Uhm .

Nó nói roy‘ vẫy tay chào tạm biệt Chinen , nó hok vào nhà ngay nhưgn lại đứng đó , đứng nhìn theo chiếc xe của cậu ấy khuất xa sau những cây hoa anh đào to lớn .

Một lần nữa nó lại ước j‘i mình có thể điều khiển đc trài tim , để nó có thể chọn ình ng‘ nó sẽ iu nhưng sao ….điều đó lại chẳng thể nào trở thành hiện thực .

Amy ngồi dựa vào gốc cây anh đào to lớn trong vườn , những cánh hoa cùng gió đang nhảy múa xugn quanh nó , nơi đây lun mang lại cho nó cảm giác yên bình , 1 nơi để nó có thể suy nghĩ nhưng điều phức tạp .

Nó chợt nhớ lại cái khoảnh khắc ấy , đã nói là hok yêu hắn nhưng sao chỉ nhớ lại thoy cũng khiến trái tim n1o đập thình thịch , đôi má ửng hồng đáng ghét , kì lạ thật ….“Nụ hôn đầu tiên sẽ chỉ dành cho ng‘ mà mình sẽ iu suốt cuộc đời ” - liệu điều nài có là sự thật , hay chỉ là 1 chút ngây ngô với những câu chiện cổ tích có công chúa và hoàng tử sống hạnh ph1uc bên nhau suốt đời mà nó thường nghe thuở bé ….

Lớn lên roy‘ , lớn lên để bik cuộc sống thật hok như cổ tích , thế mà sao nó vẫn hok thể nào wen đc cái ước nguyện thuở ấy :” Một ngày nào đó , hoàng tử của mình sẽ đến…”, vẫn tin vào điều đó , liệu nó có ngốc nghếch wa’ hok ?

Someday my prince will e . Someday I’ll find my love ….

- Alo ?

- Chị oy , Chị Miki mbỏ nhà đi roy‘

- Cái ji‘ ? Mà khoan đã , em là ai ? - nó hỏi , vô cùng sửng sốt

- Em là em trai của chị Miki , em thí trong ĐT có số của chị nên ….

Hok để thằng bé nói hik câu , Amy vội hỏi :

- Chị hĩu roy‘ , em nói rõ cho chị nghe , chị Miki bỏ nhà đi là sao hả ?

- Em thí hai bức thư ở cửa phòng mình , một là cho em , còn cái còn lại là gửi cho anh Hiro . Em mở ra xem thì thấy lá thư của em ghi là :”Chị đang bùn , đi dạo 1 chút , có lẽ khoảng 2-3 ngày sau hoặc chừng nào chị cảm thấy có thể cười trước mặt mọi ng‘ thì chị sẽ về . Nhox ở nhà ngoan nhaz , còn nữa , gửi giùm chị cái lá thư kia cho anh Hiro lun . Tạm biệt nhox nhaz , mà nhớ là ừng báo cho ba mẹ , ba mẹ bận nhìu việc lắm ….

Thương nhox nhìu , đừng bùn nhaz , chị sẽ way về mà ” .

Nó nghe tiếng khóc nức nở từ đầu dây bên kia , thật ra thì nước mắt của nó cũng đang rơi , nhưgn n1o phải tỏ ra mạnh mẽ “Khóc chẳng giúp ích đc ji‘ đâu …” - nó nghĩ .

- Em ở yên đó đi , chị sẽ gọi 1 vài ng‘ bạn tới giúp tìm Miki , em đừng lo nhaz

- Dzạ !

Nó vội cúp máy roy‘ vội vàng tìm số ĐT của ai đó để nói về chiện nài . Ai nhỉ ? À , Hiro , hắn chính là nguyên nhân của mọi chiện .

- Hiro , sang nhà Miki gấp , Miki bỏ nhà đi roy‘ .

Nó thông báo cho Hiro gọn lỏn 1 câu , hok thèm nghe Hiro nói câu ji‘ mà vội vàng cúp máy , lòng nó bây giờ như lửa đốt , ng‘ bạn thân duy nhất của nó bỏ nhà đi roy‘ , hỏi nó hok lo làm sao đc .

Nó bấm số , gọi típ 1 cuộc nữa .

- Alo ?

Đầu dây bên kia hỏi , nó cực kì ngạc nhiên khi nhận ra giọng nói đó chính al2 của …. Yamada . Thì ra trong vô thức nó đã gọi cho hắn .

- Yamada , tôi đây . Miki … Miki bỏ nhà đi roy‘ .

Nó nói và cũng chợt nhận ra rằng nước mắt đang lăn dài trên má , nó đang rất lo sợ nhưng lại phải cố gắng tỏ ra mạnh mẽ , chẳng hĩu sao khi vừa nghe giọng hắn , những giọt nước mắt mà nó cố gắng che giấu lại chảy dài , mắt nó nhòe đi nhưng tai thì vẫn nghe rất rõ giọng của hắn .

- Đừgn sợ , ở đó đi , tôi sẽ đến ngay .

Nó khẽ gật đầu , vội vàng chùi nước mắt … lòng bỗng cảm thấy yên tâm lạ thường .

Khoảng 5’ sau , chiếc xe màu xanh lá của hắn đã dừng trước cổng biệt thự . Nó vội vàng chạy ra .

- Sao roy‘ ? Bây giờ chúng ta đi đâu đây ?

- Chở tôi wa nhà Miki đi - nó nói , giọng run run và đôi mắt vẫn còn đẫm nước mắt .

Chợt , hắn ôm nó vào lòng , cái ôm ấm áp đến lạ kì …

- Hok sao đâu , đừng khóc , mọi chiện roy‘ sẽ ổn thôi .

Hắn ôm n1o thật chặt nhưng vẫn dịu dàng đến kì lạ . Nó dang tay đón nhận cái ôm ấy , lòng bỗng thí yên tâm , chỉ vậy thoy mà nước mắt ngừng rơi , chỉ vì 1 câu nói của hắn , nó bỗng cảm thấy lòng mình ấm áp và thật dễ chịu bik bao, trong phút chốc nó đã để tình cảm làm chủ lí trí của mình .

Hắn buông nó ra , chẳng hĩu sao nó lại cảm thấy tiếc nuối ….

- Ổn roy‘ chứ ? Đừng khóc nữa nhaz , chúng ta đi nào .

Hắn nói và lấy tay chùi nước mắt cho nó , hạnh phúc - liệu cái cảm gáic kì lạ trong lòng n1o có phải là tinh iu hok ?

Chiếc xe phóng nhanh trên con đường đầy hoa anh đào . Và dưới 1 cây hoa anh đào gần đó có 1 chàng trai đứng chết lặng , bàn tay nắm chặt còn trái tim thì đang rỉ máu ….

30. Chương 30

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

*Phòng của Miki :

Hiro chạy vào 1 cách vội vã , thở hồng hộc , gương mặt đẫm mồ hôi , thể hiện sự lo lắng tột cùng ….

- Miki đâu roy‘ nhox ? - Hiro lấy tay quệt mồ hôi trên trán , way sang thằng nhox - em của Miki đang ngồi bệch dưới sàn nhà .

- Chị … chị Miki bỏ nhà đi roy‘ ! - thằng nhox thút thít .

- Nhưng … sao lại thế đc ? - Hiro hok tin vào tai mình , thật tình thì hắn chẳng thể nào nghĩ ra bất cứ lí do ji‘ để “cô bạn thân” của hắn làm vậy , chỉ vì wa’ vô tâm ….

Cùng lúc nài , Amy và Yamada cũng đến .

- Nhox , lá thư của chị Miki đâu ? - Amy hỏi .

- Dzạ đây .

Amy đón lấy lá thư từ tay thằng bé , chần chừ 1 chút , nó đưa nó cho Hiro .

- Miki gửi cho cậu đấy .

Nó thật sự tò mò về nội dung của lá thư , nhưng nó bik , những tình cảm mà Miki dành cho Hiro , nó đừng nên bik , nếu Miki hok mún .

Đôi mắt màu vàng ánh kim bỗng sáng lên , một chút hi vọng khiến nó đẹp rực rỡ . Hiro nhận lá thư từ tay Amy .

Những dòng chữ thân wen của "cô bạn thân" lâu năm đập vào mắt , từng chữ , từng chữ như những mũi tên đâm vào trái tim , đau lắm , sao vậy nhỉ ? Vì đã làm tổn thương "bạn thân" hay là vì chính mình đã làm ng' mình iu đau lòng ? ….

Chào anh !

Đã lâu lắm roy' em mới chào anh như vậy , thường thì chỉ cần 1 nụ cười là cũng đủ thay cho lời chào . Và hình như cũng lâu lắm roy' em mới vik thư cho anh như thế nài . Có wa' nhiều điều mà khi đối diện với anh em chẳng thể nào nói thành lời , thoy thì vik thư vậy .

Anh rất ngốc nghếch , anh hok hề hĩu đc ý nghĩa của bài hát mà emthường hát mỗi khi anh chở em về trong suốt ngần ấy năm . Anh đã từnghỏi em tên bài hát đó và em đã hok nói . Em sợ khi nói ra thì ướcnguyện của em sẽ hok thành hiện thực , nhưng bây giờ chiện đó cũngchẳng còn wan trọng nữa roy'.

"Nếu anh và em là 1 bộ phim thì anh là ng' thix hợp còn em là cô bạnthân - ng' mà anh sẽ iu mến . Kết thúc bộ phim , chúng ta sẽ cùng nhaucười vui vẻ , ngắm hoàng hôn , màn hình hiện tên chúng ta trong giaiđiệu hạnh phúc…" Có lẽ bây giờ điều nài đã hok thể thành hiện thựcnữa roy' ….

Dạo này em thấy anh có nhiều thay đổi lắm , anh cười nhìu hơn trước , thường hỏi em những câu hỏi về tình iu và , em nhận ra : anh đã iu 1 ai đó . Thật xin lỗi khi em đã vô tình nhìn thấy anh và Hana hôn nhau , hok cần anh nói ra thì em cũng hĩu ng' anh iu chính là Hana . Hĩu điều đó và nó khiến trái tim em đau , đau lắm , những vết thương vẫn đang rỉ máu….

Nói điều nài , có thể anh sẽ hok tin và cười em , nhưng ít nhất 1 lần trong cuộc đời , anh hãy tin điều nài là sự thật : Em iu anh . Iu anh từ lâu lắm roy' , em đối diện với tình cảm của chính mình hàng ngày và khi nhận ra rằng anh chỉ xem em là một ng' bạn thân , hok hơn hok kém , em đã cố gắng từ bỏ tình cảm đó . Nhưng sao … khó wa' , đã rất cố gắng mà sao tình cảm đó vẫn chiếm 1 góc trong trái tim em , mún đuổi cũng chẳng đuổi đc . Và , từng ngày trôi wa , em phải học cách để giấu kín tình iu của mình , giấu kín cảm xúc của mình . Em đã cố gắng và đã làm đc . Anh hok hề phát hiện ra tình cảm của em , và cứ như vậy , em ở bên anh với tư cách của 1 ng' bạn , để nhìn thấy anh cười , nhìn thấy anh hạnh phúc , những lúc anh bùn thì chia sẽ cùng anh ….. Em đã từng nghĩ như vậy cũng đã đủ cho 1 tình iu .

Nhưng hok , bản chất của tình iu vốn là ích kỉ , em đã từng nghĩ sẽ có thể chúc phúc cho anh níu anh iu 1 ai đó , hok , em đã sai , em hok thể nào típ tục làm bạn thân của anh đc nữa , hok thể nào típ tục mỉm cười với anh và chôn chặt trái tim mình như chưa từng có chiện ji' xảy ra …. Em sẽ đi đâu đó 1 thời gian , cũng hok rõ là bao lâu nữa , có lẽ là cho đến khi em lại có thể làm cô bạn thân của anh - một lần nữa .

Tạm biệt anh !

Trái tim đau nhói như thể có bàn tay ai đó bóp chặt , trong phút chốc hắn đã nghĩ rằng mình hok thể nào thở đc , ngốc nghếch - "cô bạn thân" ….

Nước mắt từ trời rơi xuống , tạo thành 1 cơn mưa …..

Hiro chạy như bay ra ngoài , phóng lên chiếc xe moto đậu sẵn.

- Hiro …

Amy gọi , nó hok thể nào hĩu đc chiện j'i đang xãy ra .

Chợt một bàn tay níu nó lại .

- Hiro đi tìm Miki , hok sao đâu .

Nó khẽ gật đầu ròy ngồi xuống 1 cái ghế gần đó , bàn tay ấm áp của ai đó khiến nó yên tâm . Amy nhìn ra ngoài cửa sổ , mưa ngày càng nặng hạt , gió thổi mạnh , tiếng chuông gió kêu leng keng …. Liệu rằng mưa có thể xóa đi đau khổ và hiểu lầm của những ng‘ iu nhau - một đôi ngốc nghếch ….

Mưa …..

Nó ngồi trong khu vườn hoa hồng xanh xinh đẹp - nơi mà nó và hắn đã gặp nhau lần đầu

- Ê , nhox phải gọi tui = anh chứ ?!

- Xì , mơ đi . Sao tui phải gọi nhox = anh chứ ?!

- Ple‘ , tui lớn hơn nhox chứ bộ .

- Xời , có 3 tháng chứ mí .

- 3 tháng cũng lâu lắm chứ bộ :-”

- Ple‘ , tóm lại là đừng có mơ , nhox đừng mong chị gọi nhox = anh nhaz .

Kon pé bướng bình thè lưỡi bleu bleu roy‘ đứng dậy bước đi , để lại thằng nhox ôm hận ở phía sau …

- Nài , giúp tôi leo xuống dzới !

- Ráng chịu , ai bĩu leo lên đó làm ji‘ .

- Ple‘ , nhox hok leo đc nên ghét chứ ji‘ ?!

- Ai thèm , làm chị thì tự mình leo xuống đi .

Kon pé ngồi trên cây , liếc thằng bé 1 cái lạnh như băng ròy cứng đầu tự mình leo xuống .

- Azzz

- Huhu….

- Nài , sao thế ? Giả bộ khóc à nhox ?

- Đau wa’ …

- Xạo , đau cái ji‘ mà đau :-s

- Xạo làm ji‘ , chảy máu ròy nè , huhu …

Kon pé ngang bướng típ tục khóc , thằng nhox lúng túng hok bik làm sao , trông bộ dạng ngốc hik chỗ nói .

- Lên đây đi , tui cõng cho .

Kon pé ngừng khóc , một chút bất ngờ , đôi mắt màu tím long lanh ….

- Lên mau đi , mưa ròy kìa .

Kon nhox hok nói ji‘ mà cũng hok khóc nữa , lặng lẽ leo lên , ôm chặt lấy kậu nhox , một chút xao động dịu dàng trong trái tim ….

Đến mãi sau nài kon nhox mới bik chẳng phải kậu nhox tút bụng ji‘ mà chỉ vì kậu nhox thí có lỗi vì đã dụ kon nhox leo lên cành cây sắp gãy (==”) , nhưng chỉ một lần đc cõng cũng đủ để kon nhox chịu gọi kậu nhox = anh , xưng em …

Hồi ức lun là những ji‘ đẹp đẽ nhất , tuổi thơ lun đầy những ngọt ngào , lớn lên roy‘ mới bik , có những ước mơ sẽ chẳng thành sự thật bao giờ ….

Mưa vẫn hok ngừng rơi , Miki đưa tay hứng những giọt mưa , toàn thân nó ướt sũng , nó đứng dưới cơn mưa một mình , nhắm mắt lại , đôi mắt ươn ướt , là mưa hay là nước mắt ….

Nó cảm thấy choáng váng , đầu óc mệt mỏi , chẳng thể suy nghĩ đc ji‘ , chỉ còn cảm nhận đc những giọt mưa mát lạnh rơi lên tóc , lên mặt nó …. ông trời như đang khóc , để lòng nó dịu đi phần nào ….

Nó ngất xỉu , hok còn cảm nhận đc ji‘ , chỉ còn cảm giác ấm áp - đc 1 ai đó ôm vào lòng , nâng niu ….

- Anh xin lỗi , Miki …

31. Chương 31

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy ngồi trên ghế , dựa vào vai Yamada , hai bàn tay nắm chặt lấy , lo lắng tột cùng …

- Hok sao đâu , mọi chuyện roy‘ sẽ ổn thoy .

Hắn nói , cởi cái áo khoác của mình ra khoác lên vai nó , dịu dàng và nâng niu .

Nó khẽ gật đầu , chợt cảm thấy yên tâm …

- Cô chủ ?! Cô Miki có sao hok thưa cậu ?!

- Gọi bác sĩ nhanh lên .

Tiếng ồn ào từ dưới lầu vọng lên , là Hiro , đang bế Miki bằng đôi tay rắn chắc của mình . Hai ng‘ họ ướt sũng , gương mặt Miki trắng bệch , đôi môi đỏ hồng thường ngày nay lại mang 1 màu trắng lạnh lẽo ….

Amy vội vàng chạy ra , lo lắng và hốt hoảng .

Hiro đặt Miki trên giường , sai vài ng‘ đi gọi bác sĩ và dem quần áo đến để thay bộ đồ ướt sũng trên ng‘ Miki , hắn lại vội vàng lấy khăn lau cho nó , chốc chốc lại đặt bàn tay của mình lên trán nó … lo lắng , vội vàng , hắn lo cho nó đến độ chẳng hề để ý đến việc bộ quần áo mà hắn đang mặc cũng ướt sũng , mồ hôi lấm tấm … “Chỉ là bạn thân thoy sao ???”

Mưa vẫn rơi ….

Cùng lúc đó , tại 1 căn phòng màu trắng ….Chàng trai ngồi đó , cạnh cửa sổ , gương mặt thoáng bùn sen lẫn 1 chút thất vọng , đôi tay nắm chặt …

Wherever you go

Whatever you do

I will be right here waiting for you

Whatever it takes

Or how my heart breaks

I will be right here waiting for you

- Alo ?!

- anh Chinen oy , sao h‘ nài mà các Prince và Princess chưa tới để tập kịch vậy ? ĐT cũng hok liên lạc đc ?!

- À , mọi ng‘ bận 1 số chuyện , chắc hum nai hok tập đc roy‘ , để mai tập bù nhaz .

- Dzạ , em bik roy‘ .

- Mà Hana có ở đó hok

- Dzạ có .

- Cho anh nói chuyện dzới cô ấy .

(- Hana , đt nè .

- Uhm , cảm ơn)

- Alo ?!

- Là tôi , Chinen đây .

Nụ cười trên môi Bông Hoa chợt tắt ngấm , gương mặt nghiêm túc , đôi mắt màu đen sáng lên bí ẩn , nhưng chỉ trong phút chốc lại mỉm cười như mọi khi …

- Có chiện ji‘ hok Chinen ?

- Đừng nói = cái giọng đó , tôi bik rõ cô wa’ mà . Đừgn giả vờ nữa

- Okie , đc thoy , thix thì chiều . Anh mún ji‘ ?

- Tôi mún gặp cô , 5’ nữa , ở phòng Hội Học Sinh . Chúng ta có chiện cần nói - Nói rồi Chinen cúp máy , hok thèm nghe câu trả lời . Hắn thở dài mệt mỏi nhìn ra ngoài cửa sổ , trời vẫn đang mưa …. November Rain - Cơn mưa tháng 11 ….

Chinen đi dọc hành lang để đến phòng Hội Học Sinh , hắn chợt nghe thấy tiếng hát của ai đó ….

When you go

Would you turn stay

”I don’t love you

Like I did

Yesterday ”

Kí ức ngày xưa chợt way trở về ….

Một chàng trai , ngồi trong wan nước , khuôn mặt baby , những cô gái ngồi cạnh đó thì hok ngừng liếc mắt về phía cậu , mỉm cười , xì xầm to nhỏ . Cậu trai đôi khi lại ngước mặt lên , mỉm cười khiến bik bao cô gái nồi gần đó đổ cái rầm ….

- Quái ?! Sao h‘ nài hai đứa nó chưa đến ….Làm mình bị mai phục thế nài :-s

- Anh oy …

Cậu ta ngước mặt lên , nở 1 nụ cười cua gái chuyên nghiệp

- Có ji‘ hok em ?

- Anh đẹp trai wa’ , cho em làm wen nhaz

“Hmm , vào thẳng vấn đề lun à , hok hiền lành ji‘ nhỉ ?! ”

- Đc thoy , em ngồi đi , uống ji‘ để anh gọi .

Cô gái khẽ đỏ mặt trước nụ cười thiên thần ấy , còn bọn con gái xung quanh thì …. “Grr , kon nhỏ nài ở đâu ra thế” .

- Anh oy … cho em xin nick ih .

- chào anh , em tên Lyna ạ , anh tên ji‘ ?

“Chà , đông dữ , thoy kệ , bạn gái thì wen càng nhìu càng tút ”

Vâng , một ng‘ mở đường đi tiên phong là cả đám theo sau lun :-s

- Mấy ng‘ im lặng coi , ồn ào wa’ !

Cả bọn im lặng , nhìn về phía phát ra tiếng nói láo xược ấy ….

Hắn cũng nhìn theo … một cô gái …. mái tóc dài ngang vai , mắt to tròn màu đen , đôi mắt nhìn xa xăm , làn da trắng hồng , đôi môi chúm chím xinh xắn …..

- Nài , cô là ai mà dám nói thế hả ?

- Mặc kệ chúng toy , cô hok mún ồn ào thì ra khỏi đây đi ….

Cô gái ngước mặt lên , nở 1 nụ cười nửa miệng roy‘ lại cúi xuống , nhấp 1 ngụm trà mật ong , nhìn ra ngoài cửa sổ , chẳng có vẻ ji‘ là wan tâm đến ~ lời bọn họ nói ….

- Cô ….

- Thoy ih nào , ngồi xuống - hắn nở một nụ cười nhẹ nhàng nhưng đầy uy lực . Bằng chứng là cả đám chỉ bik đó mặt , cười và ngồi xuống theo lời hắn ….

Hắn ngước mặt lên nhìn cô gái , mắt vẫn hok rời cửa sổ , đôi mắt nhìn xa xăm mang 1 vẻ bùn và cô đơn , 1 chút lạnh lẽo và bí ẩn ….

Ngoài trời đang mưa , Cơn Mưa Tháng 11 ….

- Az’

- Mài ngon lắm , dám giật bồ của tao hả ?! Đừng tưởng mài xinh đẹp ròy mún làm ji‘ thì làm - kon nhỏ nói , tay đẩy mạnh cô gái vào bức tường .

- Hừ , bồ mài … hok đáng để tao phải giật … Nó tự theo tao đó thoy , tao đuổi hoài mà nó có đi đâu . Mà công nhận , nó dza‘ mài xứng đôi ghê ….

- Mài dám …

kon nhỏ giơ tay lên , định đánh vào mặt cô gái ấy ….

- Ngừng đi , mọi ng‘ làm ji‘ dzậy ?

- Anh Chinen …. em…

- Sao lại đánh 1 cô gái yếu đuối thế kia ….

- Tại… nó giật bồ của em …..

- Hắn ta tự theo đuổi tôi đó chứ ….

Cô gái ấy bây h‘ mới lên tiếng , bướng bỉnh và cứng đầu ….

- Thoy , em bình tĩnh ih , để anh nói chiện dzới hắn , đừng như dzậy nữa , anh sẽ giải quyết giùm em .

Hắn way sang kon nhỏ kia , khẻ mỉm cười .

- dzạ !

Kon nhỏ ấy chùi đi nước mắt đang lăn dài trên má , khẽ gật đầu roy‘ way lưng đi mất …. cố tỏ ra mạnh mẽ dù thật ra yếu đuối bik chừng nào ….

- Em có sao hok ?

Hắn way sang đỡ cô gái …

- Hok cần anh lo . Mặc kệ tôi .

- Sao cô bướng bỉnh thế ?! Tôi cứu cô đó .

- Tôi hok có nhờ anh .

Cô gái đứng dậy , bước đi nhưng … dầm mưa nãi h‘ thêm bị bọn họ ăn hiếp , nó suýt té và hắn nhanh tay đỡ lấy , ôm nó vào lòng ….

- Cô bướng bỉnh wa’ . Lên tôi cõng .

- Hok cần .

Hắn lắc đầu , khẻ thở dài . Ròy hắn cúi xuống , bế nó lên …

- Nài , thả tôi xuống , tôi tự đi đc .

- Nài … anh có điếc hok hả ?

Mặc cho nó kêu la , hắn vẫn bế nó , dưới mưa … chợt mỉm cười …“cô gái với cái nhìn xa xăm” …

Mưa …. cơn mưa tháng 11 …..

Hắn ngồi trong wan’ nước , cầm cái ĐT của mình , khẽ nhịp tay lên bàn … đang chờ đợi 1 ai đó ….

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ , chợt mỉm cười … hum nai là ngày kỉ niệm nó và hắn wen nhau tròn 1 năm … Trong thời gian ấy , hắn tự thấy mình đã thay đổi wa’ nhìu … hok còn 1 tên suốt ngaỳ đi kua gái , lấy đó làm trò chơi … hắn đã iu nhỏ , iu thật lòng …. chiện của hắn và nhỏ , đến bi h‘ vẫn còn là 1 bí mật … hắn khẽ mìm cười khi ngày mai đã hẹn hai tên bạn thân để giới thịu bạn gái hắn ….

“Chắc Yamada và Hiro ghen tị lắm , cô ấy xinh thế mà ~^^~ ”

Chợt ĐT reo …

” I don’t love you . Like I did . Yesterday ….

Chia tay anh nhé … đừng hỏi vì sao … chỉ là … em hok còn iu anh nữa ….

Em mún anh đc hạnh phúc nhưng …. em hok thể nào trở thành hạnh phúc của anh ”

Hắn mở to mắt , hok tin vào ~ ji‘ mình vừa đọc đc - 1 tin nhắn kết thúc 1 tình iu … Hắn nhìn ra ngoài cửa , nhỏ đang đứng bên đường , nở 1 nụ cười , vẫy tay tạm biệt hắn ròy way lưng bước đi …

Hắn chạy nhanh ra khỏi wan’ , đuổi theo cái bóng bé nhỏ ấy …Đầi óc rối bời , hàng ngàn câu hỏi vì sao chiếm hik tâm trí hắn ….

- Hana , tại sao em lại chia tay anh …

Cúi cùng thì hắn cũng đuổi kịp nhỏ , nắm lấy tay nhỏ - bàn tay mà hắn đã nắm , đã sưởi ấm suốt trong những ngày đông - tình iu của hắn ….

- Em xin lỗi … anh đừng níu kéo nữa làm ji‘ , khi trái tim em đã hok còn thuộc về anh ….

Hắn hok tin vào những ji‘ mình nghe đc … hắn hok mún tin … nhỏ rút bàn tay mình ra khỏi hắn , ròy chạy lại chiếc xe hơi gần đó cùng với 1 chàng trai đang đợi sẵn ….

Hắn khuỵu xuống , gục ngã … đau lắm … trái tim như có ngàn mũi tên đâm vào … máu hok ngừng tuôn …

Hắn khuỵu xuống … vậy nên hắn chẳng thể nào nhìn thấy đc rằng : nhỏ bước đi nhưng vẫn nhìn về phía hắn và rằng … nước mắt nhỏ vẫn hok ngừng rơi ….

Hai trái tim cùng chảy máu … tổn thương … tan vỡ … Cơn Mưa Tháng 11 liệu có xóa mờ đc khổ đau ?!

Chinen khẽ lắc đầu … hắn đã cố wen đi tình cảm đó … đã cố wen mối tình đầu tiên của hắn … đã cố để hok nhớ đến nhỏ trong gần 1 năm hok gặp và dường như … hắn đã làm đc khi gặp lại nhỏ , cố để gải vờ như hok wen … lừa ai chứ , thấy nhỏ cười vui bên ng‘ # , đau lắm chứ nhưng .. hok nói ra , giấu kín , vì bây h‘ … hắn đã iu 1 cô gái khác - Amy ….nhỏ - bây h‘ chỉ còn là 1 ng‘ bạn - 1 bí mật mà ngay cả 2 thằng bạn thân của hắn cũng hok bik - 1 góc nhỏ trong trái tim hắn - 1 kỉ niệm mà hắn cố gắng để lãng wen …..

Có thật rằng nhỏ chỉ có ý nghĩa như vậy tong cuộc đời hắn …?

- Có ji‘ thì anh nói đi .

Bài hát của nhỏ đã kết thúc từ lúc nào … nhỏ đứng đối diện với hắn , khoanh hai tay trước ngực … gương mặt vẫn mang vẻ bướng bỉnh như xưa …

Hắn cười , nụ cười mỉa mai - tình cảm ngày xưa h‘ lại trở thành thế nài …

- Hana , Cô đã cố tình tỏ vẻ thix Hiro chứ j‘ ?

- Hmm , sao anh lại nói vậy ?! Tôi thix anh ấy thật mà !

- Hừ , cô hok cần tỏ vẻ ngây thơ hiền lành trước mặt tôi . tôi hĩu cô wa’ mà . Cô mún làm j‘thì làm nhưng tôi cấm cô làm cho Miki và Hiro - bạn tôi đau khổ vì trò đùa của cô .

- Tôi hok đùa .

- Hừ , vậy cô có dám chắc mình iu Hiro hok ?

Nhỏ im lặng , khẽ cúi mặt xuống . Hắn chợt thở dài ròy way lưng bước đi ra khỏi phòng ….

- Sao anh dám chắc em hok iu Hiro ?

Nhỏ thầm thì , đôi mắt ươn ướt , còn trái tim thỉ nhói đau ….

Ngoài trời vẫn đang mưa … Cơn Mưa Tháng 11 … cơn mưa bắt đầu và kết thúc tình iu ….

32. Chương 32

Nó nghe đấy nhưng lại cố tình giả vờ như tiếng mưa đã át mất tiếng của hắn … buông rèm cửa xuống … way trở lại giường nằm và cố vờ như hok có chiện ji‘ xãy ra ….

1 tiếng ….

2 tiếng ….

Ròy 3 tiếng ….

Nó nằm trên giường , ôm kon gấu bông to đùng và nhắm nghiền mắt lại … nó hok còn nghe thấy tiếng hắn xin lỗi và gọi tên nó trong cơn mưa nữa … nó chợt thấy lo sợ … dù bik mình phải wen , phải từ bỏ tình cảm hok thuộc về mình nhưng sao … nó hok làm đc …

Mưa ngày càng lớn … và trong trái tim của nó những cơn mưa cũng đang lớn dần lên … kèm theo đó là 1 chút sấm sét … 1 ngày hok yên bình … nó lo sợ … sợ lắm … lỡ hắn có chuyện ji‘ … nó chợt nghĩ và bỗng nhiên lắc đầu nguầy nguậy phủ nhận … “Hok đâu , sẽ hok sao đâu , Hiro khỏe lắm cơ mà …” . Nó tự trấn an mình roy‘ lại tự hỏi bản thân …” Khỏe ư ?!”

- Anh Hiro oy …

- Socola em tự làm … mong anh hãy nhận …

- Anh oy ….

Đám kon gái bu xung quanh 1 chàng trai , gần đó thì tình trạng ấy đang tái diễn dzới nv chính là hai chàng trai khác - Vâng , đó là wang cảnh giờ nghĩ trưa ngày 14/2 ở Học viện Như Hoa .

- Nhìn nài , socola chất thành đống lun thấy chưa ! - 1 kậu nhóc đang đứng ngước mặt lên trời , tự hào khoe “thành tích” của mình …

- Xời , kệ anh chứ ! Ple‘ >:P

- Hờ hờ , em hok có nên tức chứ ji‘ (tự sướng)

- Em hok thèm , ngày nào mà em chẳng nhận đc >:P

- Nhưng socola ngày Valentine wan trọng lúm chứ !

- Xời , ngày nài là kon gái tặng cho kon trai mùh , em đâu phải là kon trai đâu mà nhận đc (*Chú thix : ở Nhật , ngày Valentine thường chỉ có kon gái tặng cho kon trai)

- Uh nhỉ ?! - kậu nhóc đưa tay lên gãi đầu - ngốc nghếch đáng iu …

Kô nhóc chợt phì cười trước bộ dạng ngốc nghếch của “Hot Boy”

- Còn em thì sao ?! Có tặng socola cho anh hok ?!

- Mơ ih nhaz , hok có đâu >:P - kô nhóc nói , lè lưỡi lêu lêu kậu nhóc …

- Sao lại hok ? Hum bữa anh thấy em làm socola mà !

- Em làm để tặng cho ng‘ khác !

- Cho ai - kậu nhox hỏi , gương mặt thoáng bùn .

- Anh hok cần bik !

Kô nhóc nói roy‘ chạy đi mất , mái tóc nhẹ nhàng bay trong gió , miệng khẽ mỉm cười , thầm nghĩ :“Sao anh ấy bik đc ta ?! Mình giấu kĩ lắm roy‘ mà Thoy kệ , dù ji‘ thì lát cũng tặng cho anh ấy thoy ! Nhìn mặt anh ấy bùn bùn đáng iu thật …”

- Sax , đâu mất roy‘ ???

Kô nhóc mở to mắt , nhìn vào cái ngăn cặp trống hoác …

- Mất cái ji‘ ?

Mí nhỏ pạn ngồi gần đó chạy lại hỏi .

- Socola của mình …

Đúng lúc đó , kậu nhóc cũng đến và kịp thời hĩu toàn bộ câu chuyện . Thấy kô nhóc lo lắng vì món wa‘ tặng cho ng‘ khác như dzậy làm kậu nhóc chợt cảm thấy ghen tị kinh khủng …

- Mất roy‘ thí thoy , mua cái khác , có ji‘ wan trọng đâu !

Kô nhóc liếc nhìn kậu , sắc lạnh như mũi dao … Đôi mắt màu tím trở nên long lanh lạ thường … Kô nhóc chạy ra khỏi phòng học … hok để cho ai nhìn thấy đôi mắt long lanh đó thêm nữa …

Kô nhóc đi dạo trên phố , cái không khí nào nhiệt và lãng mạn xung wanh đc tạo ra bởi các đôi tình nhân làm kô nhóc cảm thấy khó chịu … chợ nhớ đến kậu nhóc ngốc nghếch … đáng ghét ….

- Miki !

Kô nhóc way lại , là kậu nhóc .

- Ji‘ nữa đây ?! - kô nhóc nói , gương mặt giận hờn vô cảm .

- Nè , đừng giận nữa nhaz !

Kô nhóc mở to mắt , 1 thanh socola - giống y như thanh kẹo mà kô nhox bị mất !

- Sao tìm đc dzậy ? :-o Mà ai lấy ?

- Fan của Miki lấy đó ! - kậu nhox nói , 1 chút giận hờn , 1 chút ghen tị - mún tặng ai thì tặng đi , còn kịp mà !

Kô nhóc đón lấy thanh kẹo do chính tay mình làm , để tặng cho 1 ng‘ đặc bịt ….

- Đó , đi tặng cho ng‘ ta đi !

Kô nhóc nhìn gương mặt giận dỗi của kậu nhóc , chợt mỉm cười .

- Hok wan trọng . Ăn hok ?!

Và kô nhóc cùng kậu nhóc chia thanh kẹo ấy - ngọt ngào - socola sữa …

- Mưa ròy …

- Thoy khỏi trú mưa - đi tắm mưa ha !

- uhm , cũng đc

Socola sữa ngọt ngào tan trong miệng … mưa - kậu nhóc bị cảm lạnh suốt 1 tuần …

- Khỏe hok ? Ai đòi đi tắm mưa làm chi …

- >:P Hok khỏe chút nào .

Trời vẫn mưa ….

Nó lo lắng đứng dậy … bước đến cạnh cửa sổ , kéo rèm lên để nhìn hắn …. và , đúng như nó đoán , hắn gục ngã , ráng ngồi dựa vào cổng nhà nó … lo lắng … liệu có sao hok ?

1 tiếng …. ròy 2 tiếng….

Nó cứ đi vòng vòng wanh căn phòng của mình … hai bàn tay nắm chặt lấy … Chợt nó nghe tiếng gõ cửa phòng …

- Cô chủ , kậu Hiro … ngất xỉu roy‘ !

Nó chạy ào ra khỏi phòng … trong phút chốc nó chẳng còn suy nghĩ ji‘ nữa … nó hok nghĩ đến nụ hôn ấy , cứ chỉ wan tâm ấy … nó hok sợ bị tổn thương nữa …. Chỉ còn ý nghĩ hắn có sao hok đọng lại trong tâm trí nó ….

Nó chạy vội ra cổng , đỡ hắn dậy …..

- Anh có sao hok ? - nó hỏi , cảm nhận thân thể hắn lạnh lẽo đến dường nào …

Hắn nghe thấy giọng nó , mở mắt ra … tuy mệt mỏi nhưng vẫn cố nói …

- Miki … anh … anh xin lỗi …. nụ hôn đó … hok phải là thật … là do Hana … anh hok iu cô ấy … ng‘ anh iu là em ….

Trái tim nó đập liên hồi …. hạnh phúc sao lại đơn giản đến bất ngờ … chỉ vì 1 câu nói của anh …

- Em cũng iu anh ….

Hắn ôm lấy nó … nó cảm nhận rõ hơi thở của hắn bên tai … một nụ hôn ngọt ngào … nụ hôn dưới mưa …. bạn thân à ? Hok phải đâu … là tình iu đấy ….

Mưa vẫn rơi ….. Cơn Mưa Tháng 11 … mưa có lẽ sẽ chẳng thể nào xóa mờ đc vết thương … nhưng vết thương ấy sẽ lành với thời gian cùng liều thuốc tình iu ngọt ngào … để sau nài họ có nhớ lại cũng sẽ cười thật tươi , thật hạnh phúc vì nó đã trở thành 1 kỉ niệm rất đáng để nhớ ….

Mưa … Cơn Mưa Tháng 11 … cơn mưa tác hợp cho hai ng‘ iu nhau - 1 đôi ngốc nghếch và hok thẳng thắn với tình cảm của bản thân ….

33. Chương 33

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Miki khẽ mỉm cười trước gương , đặt hai tay lên má , cảm giác nóng bừng khi nhớ đến nụ hôn hôm wa . “Hạnh phúc” - đó là tất cả những ji‘ nó cảm nhận bây h‘ …

- Cốc … cốc …

- Vào đi !

- Chị hai ơi , sao chị cười mãi thế ?!

- Hì , chị đang vui mà !

Nó nói roy‘ lại way sang chải tóc , miệng mỉm cười và hát vu vơ 1 bài j‘i đó nó chẳng bik tên mà cũng có thể bài đó là do chính nó sáng tác (>”

Kậu nhóc chình cập kính cận của mình , mỉm cười và thầm nghĩ :“Chị hai ngốc thật ” ….

- Cô chủ ơi , cậu Hiro đến !

Vừa nghe thấy tiếng của ông quản gia , nó vội vàng chạy xuống nhà . Gương mặt hào hứng , môi nở nụ cười hạnh phúc và đôi mắt màu tím thì sáng lấp lánh màu sắc của tình iu ….

Hắn đừng đó , cho hai tay vào túi quần , vừa nhìn thấy nó đã nở 1 nụ cười thật tươi ….

- Ax xì !

- Anh sao vậy ?!

- Hì , hok sao . Chắc tại hum wa dầm mưa nên bị cảm thoy .

Nó lo lắng đặt tay lên trán hắn …

- Có mệt lắm hok ? Anh có đi học đc hok ?

Hắn mỉm cười , lấy tay nó ra và hôn nhẹ lên tay nó , như hoàng tử và công chúa …

- Anh hok sao hik , có em bên cạnh là anh khỏe roy‘ !

Nó khẽ mỉm cười … tình iu sao mà ngọt ngào đến thế … ngọt hơn cả socola sữa vào 1 ngày mưa …

- Hai anh chị thoy đi , sến wa’ >”

Hok hẹn mà gặp , tất cả mọi ng‘ đều nhìn về phía phát ra tiếng nói ấy - ng‘ dzô dziên (nhưng lại phản ứng đúng tâm trạng của mọi ng‘)

- Mặc kệ chị >:P

- Uh thì kệ chị - kậu nhóc nói , mỉm cười theo kiểu hok-có-ji-là-hok-bik của mình roy‘ way sang Hiro - anh phải chăm sóc tốt cho chị em đấy nhaz !

- uhm , anh bik roy‘ nhóc !

- Thoy hai n‘g mau đi học đi , đứng đó mà anh anh em em làm em nổi hik da gà - sến wa’ đi mất !

- uh , chứ khi chị đi đứa ngốc nào khóc bù lu bù loa thế nhỉ ?! Cái đó mới sến đấy

- uh thì … mệt wa’ . Hai ng‘ mau đi đi - kậu nhóc nói , way mặt đi để che đôi má đỏ hồng …

- Đi đây nhaz ! - Miki nói và cúi xuống hôn nhẹ vào má của kậu em , khẽ mỉm cười - Iu em nhìu lắm az’ !

- Bik roy‘ mà - kậu nhóc nói , ngại ngùng , đôi má đỏ ửng đáng iu

- Ơ , còn anh , hok kiss anh à ?! - ghen tị dzới kon nick

- Hì - Miki nói , nhón chân lên kiss nhẹ vào má Hiro , nhẹ nhàng và ngọt ngào như một cơn gió , tình iu - thứ đc lưu giữ mãi trong tim …

- Thoy anh chị đi đi , trễ h‘ học bi h‘ - kậu nhóc nói , mỉm cười , hai má hok còn đỏ ửng nữa … chỉ còn lại màu hồng đáng iu …

- Uhm ! - Hiro nói , mỉm cười roy‘ way sang Miki , nắm tay của “kô bạn thân” , à hok , “bạn gái” thật chặt , như thể sẽ hok bao h‘ buông bàn tay đó ra - bàn tay mà hắn dám chắc là mình sẽ nắm suốt cuộc đời , sẽ sưởi ấm trong ngày đông lạnh giá … - Đi thoy nào !

Nó khẽ gật đầu và lại mỉm cười hạnh phúc …

Hạnh phúc là thế sao ?! Chỉ cần 1 câu nói của anh , một nụ cười , cái nắm tay thật chặt và ấm áp … chỉ thế thoy cũng có thể khiến ng‘ ta hạnh phúc … sao lại đơn giản đến thế ?…

Cùng lúc đó tại biệt thự Nadeshiko .

- Ê nhóc , lẹ lên coi !

- Nhóc ji‘ mà nhóc , mún chik hok hả ?!

- Ple‘ , đừng wen là kô nhỏ hôn tui 1 tũi nên theo lý thì phải gọi tui bằng anh đấy nhaz !

- Dzạ , anh !

- Uhm , giỏi

- Ple‘ , đồ ngốc , anh cái ji‘ mà anh , mơ ih nhaz >:P

Nó nói roy‘ chạy nhanh ra xe , mỉm cười kì lạ mà chẳng hĩu tại sao ?! Hum wa sau khi nghe Miki gọi và “báo cáo” về tình hình của Miki và Hiro , nó chợt thậy hạnh phúc cho kon bạn thân ….

- Thật à ???

- Uh thật :”>

- Yeah ! Dzuj wa’

- Hì , chiện của mình mà sao kậu dzuj !

- Hok bik nữa , chắc vì kậu là bạn thân của mình

- Uhm , có lẽ . Thoy ngủ ih cô nương , mai vào trường tập kịch nữa đấy !

- Uhm , ngủ ngon nhaz

Nó chợt mỉm cười khi nhớ đến tối hôm wa và hạnh phúc của kon bạn cũng khiến nó vui vẻ phần nào ….

Someday My Prince Will Come … mãi chờ đợi , mãi tin , mãi hy vọng nhưng … chờ đợi đến bao h‘ …. đến khi nào thì giấc mơ mới trở thành sự thật … hay là , đó chỉ là những giấc mơ , như những ngôi sao trên bàu trời kia , đôi khi thấy ở gần đến nỗi tưởng chừng với tay ra là có thể bắt đc những ngôi sao ấy , nhưng thật ra thì ở xa , xa lắm ….

- Nài .

- hả ?!

- Cô sao vậy , nhìn mặt bùn hiu à ?!

- Hok có ji‘ đâu …

- Thật hok ? - hắn hỏi , gương mặt thật gần , gần đến nỗi nó nhìn rõ lắm đôi mắt màu xanh lá ấm áp , nhìn thấy từng đường nét trên gương mặt của hắn và những điều đó khiến trái tim nó đập lỗi nhịp …

- Hok sao mà !

Nó nói , bước ra khỏi xe và chạy đi mất , để hắn ngồi trên xe nhìn theo nó , mỉm cười - một nụ cười bùn ….

- Đến khi nào em mới nhớ ra thứ tình cảm mà em đã lãng wen ….

Nó chạy vội lên lớp và vô tình va vào 1 ng‘ …

- Áz , xin lỗi …

Nó bối rối , ngước mặt lên và nhìn thấy .. ng‘ đó là Chinen .

Hắn mỉm cười với nó … đôi mắt màu xanh dịu dàng và ngọt ngào , như màu của bầu trời tươi sáng … và hôm nai là một ngày hok yên bình …

- Panda , anh có chuyện mún nói với em !

- Dzạ vâng …

Nó khẽ gật đầu đồng ý , “anh , em” cái kiểu xưng hô nài của hắn … hắn đã nói là sẽ xem như chưa có chuyện j‘i xãy ra mà … nó sợ , sợ lắm … sợ mình sẽ làm tổn thương hắn , sợ mình sẽ khiến hắn bùn , sợ sẽ mất đi tình bạn nài … Phải , nó ích kỉ thật đấy nhưng nó mún hắn ở bên cạnh nó , có thể là mãi mãi , có thể là với tư cách 1 ng‘ bạn thân chứ hok phải là vai trò mà hắn mún để ở bên nó suốtc cuộc đời … mãi mãi . Kon ng‘ là sinh vật ích kỷ - có phải hok ? …

- Em … iu Yamada à ? - hắn ngập ngừng hỏi nó .

- Sao cơ ? -nó hỏi lại , nó nghe rõ lắm nhưng lại có cảm giác hok tin vào tai mình , điều mà nó , và có lẽ là cả hắn nữa , cố tình hok nhắc đến , nay lại …

- Chuyện của Miki và Hiro , anh bik hik roy‘ … Hôm đó anh wa nhà em và … nhìn thấy tất cả !

Hắn nói , hok nhìn vào mặt nó mà ngước nhìn lên bầu trời … Hắn và nó đứng trên sân thượng , gió vẫn thổi như mọi ngày … nó chợt nhớ đến câu nói của ai đó :" Khi khóc , để nước mắt hok rơi xuống , hãy ngước nhìn lên trời …"

- Em … - nó ngập ngừng , mún nói ji' đó nhưng lại chẳng bik mình nên nói j'i bây giờ …

- Anh hĩu mà . Em hok cần giải thix . Uh thì lúc đó là vì tâm trạng em đang lo lắng nên cần 1 ng' để an ủi , anh chỉ hok hĩu vì sao … Em lại hok gọi cho anh , thay vì gọi cho yamada ?

Nó hok dám ngước mặt lên nhìn hắn , hok dám đối diện với đôi mắt ấy , ng' kon trai ấy , tình iu ấy … Nó hok mún iu ai và cũng chẳng mún ai iu mình … Vì sao ư ? Vì tình iu wa' phức tạp , nó sợ mình sẽ bị tổn thương và cũng sẽ làm tổn thương n'g khác , nhưng ông Trời lại trêu đùa nó … nó đang bị đặt vào tình thế ấy đây …

- Anh … đã lun cố để hok bao h' phải hỏi em câu nài nhưng bây h' thì … Đến khi nào anh mới có đc câu trả lời của em , hay là em đã có câu trả lời nhưng lại hok cho anh bik … ?

Nó lại im lặng , ghét lắm tình cảnh bây h' … khó chịu , ngại ngùng và lo sợ …

- Sau … sau ngày Kỉ niệm học viện đc hok ?

Nó buột miệng nói ra , đã nói là nó ghét cái im lặng đáng sợ nài nhưng sao bây h' , sau khi nói ra , nó lại nghĩ có khi im lặng như thế lại tốt hơn ?

- Uhm , đc .

Hắn nói roy' bước ngang wa nó , đi đến chỗ cái thang máy … Tay bỏ vào túi quần , vẫn ngước mặt lên trời …

Đau nhói ?

Tại sao ?

Ngốc nghếch ?

Cứ cố gắng để mỉm cười …

Cứ cố gắng để che dấu việc mình đã bik rõ lắm câu trả lời …

Cứ hi vọng …

Cứ mong chờ …

Hi vọng ji' chứ ?

Mong chờ j'i chứ ?

Một tình iu chưa từng thuộc về mình …

Nó khẽ thở dài , lấy tay chùi đi nước mắt … 1 lần thoy , hãy khóc cho lòng nhẹ nhàng hơn …

- Khăn giấy nài Princess !

Nó way sang , vô cùng bất ngờ khi ng' vừa nói chính là Touya-sensei…

- Em … em chào sensei …

- Uh , chào em ! - sensei mỉm cười nhẹ như gió , dịu dàng và thân thiện . - Có lẽ thầy hơi tò mò nhưng thầy có thể hỏi em rằng vì sao em lại khóc đc hok ?

- À , là vì … - nó chợt ngập ngừng 1 chút roy' lại mỉm cười , ng' nài , dù nó hok wen bik ji' thân thiết nhưng sao lại mang đến cho nó 1 cảm giác yên tâm và wen thuộc , khiến nó tin tưởng … Tại sao vậy nhỉ ?

Nó kể , kể cho sensei nghe tất cả … tình cảm của nó dành cho Chinen thật ra chỉ là tình pạn và nó đã khó xử thế nào … nó cần j'i nhỉ ? Một lời khuyên à ? Nếu thế thì nó đã tìm đúng ng' roy' thì phải ?! …

- Em có iu Yamada hok ?

- Sao ạ ? - nó mở to mắt , trong 1 ngày mà có đến hai ng‘ hỏi nó câu nài và cũng hai lần nó trả lời y hệt - cùng 1 câu hỏi , cùng 1 câu trả lời !

- Hãy cứ nói thật … - Touya khẽ mỉm cười

- Em …

Nó chẳng bik phải trả lời thế nào nữa … khó wa’ …

Nhìn nó ngại ngùng , suy nghĩ mãi mà hok tìm ra câu trả lời (hay là đã có mà chẳng thề nào nói ra ?!) , sensei lên tiếng giải vây cho nó

- À , nếu em hok trả lời đc thì thoy vậy . Thầy chỉ mún khuyên em một câu thoy : Hãy thẳng thắng với tình cảm của chính mình .

Touya nói , mỉm cười roy‘ bước đi …

Một kon ng‘ kì lạ ?

Một ng‘ từng trải ?

Một ng‘ thấu hĩu tình cảm của nó ?

Một ng‘ mà nó tin tưởng ngay lần thứ 2 trò chuyện ?

Hay là tất cả những điều trên ?

Khó hĩu wa’ …

Nó ngước nhìn lên bầu trời , trong sáng , hok 1 gợn mây …

Mưa đã gội sạch những u ám trên bầu trời và nước mắt của nó cũng khiến bầu trời trong tim hok còn ảm đạm nữa ….

Vẫn tin vào tình iu …

Vẫn tin vào câu chuyện cổ tích ….

Vẫn tin vào câu nói “Someday My Prince Will Come” …

Vẫn tin …

Vẫn tin và vẫn hy vọng …

Vẫn chờ đợi …

Ngốc nghếch wa’ … phải hok ?! …

34. Chương 34

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Amy thở dài nhìn lên bầu trời wa cái cửa sổ phòng học . Hum nai là một ngày hok yên bình … Trời mún mưa nhưng hok mưa cũng như nó , mún khóc nhưng lại chẳng khóc đc , cũng chẳng hĩu vì sao lại thế ….

Giọng cô chủ nhiệm hắc ám vang lên đều đều như ru ngủ , mọi ng‘ trong lớp thì cứ ngồi gật gù như đang chú tâm lắm vào bài giảng nhưng nó dám chắc chỉ 10% trong số đó thực sự nghe cô chủ nhiệm hắc ám nói j‘i thoy (trong đó hok có nó).

Một cơn gió nhẹ nhàng thổi làm những chiếc lá đỏ cúi cùng của mùa thu bay nhẹ nhàng trong gió … lìa cành . Cảnh vật lãng mạn đến nổi khiến nó chợt mỉm cười mà chẳng hĩu vì sao ….

- Nài , cô bị ji‘ thế ? Nãi h‘ mặt bùn xo roy‘ tự nhiên lại cười vu vơ như kon điên ấy ?!

Nó way sang liếc hắn , chợt ước ji‘ ánh mắt của nó như kon dao sắc lạnh , chỉ cần 1 cái liếc nhìn là đủ để chẻ hắn làm đôi () Nhưng hok , đó chỉ là ước mơ thoy …

- Ple‘ , mặc kệ tôi . Kon trai ji‘ đâu mà … nhìu chiện >:P

- Cô nói ai nhìu chiện ?! Xời , dù sao tôi cũng đỡ hơn cô . Haizzz , chẳng hĩu sao mọi ng‘ lại chọn cô đóng vai chính trong vở kịch nữa ?! - hắn nói , giả vờ thở dải và lắc đầu ngán ngẩm

- Anh nói ji‘ cơ ?! Anh làm như anh giỏi lúm dzậy , anh chỉ đc cái bề ngoài thoy , tính tình thì dzô dziên nhìu chiện . Chẳng hĩu cái học viện nài sao nữa , làm như hik ng‘ tài giỏi để làm Hội trưởng hội học sinh roy‘ ấy ?!

- Cô … cô dám X(

Nó ngừng lại 1 chút để ….thở (chém gió nhanh wa’ mà =.=”) Mà sao kì lạ thế nhỉ ? Sao không khí trong lớp im ắng wa’ , im ắng đến lạ thường ?! Tiếng ru ngủ đều đều của cô chủ nhiệm hắc ám đâu roy‘ ?!

Nó nhìn sang xung wanh . Vâng , câu trả lời là đây : nó và hắn cãi nhau nãi h‘ với 1 âm lượng hok hề nhỏ 1 chút nào và tất nhiên là gây sự chú ý từ mọi ng‘ - bao gồm cả cô chủ nhiệm hắc ám :-ss

Cô chủ nhiệm hắc ám (gọi tắt là Hắc ám nhaz) chỉnh chỉnh cặp kính cận của mình , nhìn trừng trừng vào nó (sao hok nhìn hắn)

Nó mỉm cười nhẹ nhàng và … giả nai

- Dzạ em và bạn ấy (Yamada az’) đang tranh luận về bài giảng vô cùng lí thú của cô . Em do wa’ nhiệt tình nên đã gây mất trật tự trong lớp . Em xin lỗi cô ạ !!!

Nó nói kèm theo đôi mắt trong sáng ngây thơ đến mức khiến cho Hắc ám - ng‘ nổi tiếng về độ ác độc xấu xa của mình tin sái cổ :-s

- Đc roy‘ , em ngồi xuống đi ! Tập trung vào bài giảng nghe chưa !!!

- Dzạ vâng ạ ! - nó đáp , mỉm cười đắc thắng

Nó liếc nhìn sang hắn , đôi mắt nheo nheo , môi mím mím - rõ ràng là đang nín cười .

- Cười ji‘ thế hả ?! Tôi vừa cứu chúng ta đó thoy , hok bik cảm ơn còn nói nữa hả ?! X(

- Thì tôi có nói j‘i đâu (hahaha…) . Tôi chỉ mún khen cô diễn giỏi wa’ thoy mà (haha…)

- Anh im đi . Cười nữa là chik dzới tôi X(

- Hahaha … - típ tục cười =.=

- Hok im à , mún chik hok hả ?! - nó nói , giơ nắm đấm lên đe dọa .

- Roy‘ roy‘ , sợ cô lắm . Tôi hok cười nữa

- Bik thế là tốt

- Vẫn ngốc như xưa - hắn thì thầm , chỉ đủ ình hắn nghe thấy .

- Anh nói ji‘ đấy hả ?!

- Có ji‘ đâu :-”

Nó nghe hắn nói thế hok ý kiến j‘i thêm nữa mà lại típ tục nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm cảnh . Đc 1 chút nó cảm thấy mệt mỏi và nằm dài ra bàn ngủ (hứa với cô Hắc ám điều j‘i wen mất roy‘ :P)

Cứ thế , cứ thế những tiết học dài lê thê chậm rãi trôi wa …..

Giờ nghĩ trưa .

- Amy !!!

- Miki !!!

Hai đứa nó vừa nhìn thấy nhau đã la lên mừng rỡ , chạy đến ôm chầm lấy (như 2 kon điên)

- Hehe , tụi mình làm ji‘ thế nài ?!

- Cũng chẳng bik nữa

- Mà Hiro đâu roy‘ Miki ?! Sao hok thấy đi chung dzậy ta ?!

- Anh ấy à … đi giải quyết 1 số chiện roy‘ ?!

Nó mở mắt ngạc nhiên

- chiện ji‘ ?!

- Để mình kể cho nghe .

- Okie nhưng kiếm chỗ nào ngồi ăn đã , đói bụng wa’ roy‘ nà - nó nói , giả vờ xoa xoa bụng , tỏ vẻ tội nghịp .

- Uhm , đi thoy !!! - Miki nói roy‘ nắm tay nó kéo đi . chợt mỉm cười kì lạ , vì sao nhỉ ? Vì gió à …

Một bông hoa đang mỉm cười trong gió - nụ cười nửa miệng , ngây thơ à ? Hok đâu , hok ngây thơ 1 chút nào ….

- Vậy … mọi chiện là vậy à ?!

- uhm , như mình đã kể nãi h‘ đó .

- Vậy là … Hana thix Hiro và sau đó thì Hana … kiss Hiro . Roy‘ thì kậu nhìn thấy cảnh đó roy‘ thì … mọi chiện mà mình đã bik . Dzậy còn .. cử chỉ thân mật của hai n‘g đó ???

- À , vì … Hiro đã nói rõ với Hana là anh ấy iu mình (ngại wa’ :”>) còn Hana lại nói là sẽ giúp anh ấy và mình (=.=) nên ….

- Sax , Hiro thông minh thật =.=”

- Uhm , anh ấy ngốc nhưng mà dễ thương

Nó mỉm cười , thầm nghĩ :” Đôi mắt của 1 ng‘ đang iu hok bao h‘ nhìn thấy đc khuyết điểm của ng‘ iu - câu nài chẳng sai bao h‘ ”

- Mà lát nữa tụi mình phải ở lại tập kịch à ?!

- Uhm , cậu tập còn mình thì ở lại xem thoy

- Hixhix , hok chỉ xem đâu , cậu còn phải làm đạo diễn nữa chứ ! Dzợ đạo diễn mà lại

- Uh nhỉ

Và những tiếng cười nhẹ nhàng bay trong gió , vui đùa cùng những chiếc lá đỏ cuối thu … Mùa lá đỏ - mùa của tình iu , của sự lãng mạn .

Tập kịch ()

- Amy , kịch bản học thuộc chưa ?!

- Sơ sơ roy‘ , nhưng tập thì chưa cần thuộc ngay bây h‘ phải hok ?

- Uhm , đọc kịch bản kĩ đi . Có j‘ hok hĩu thì hỏi mình nhaz - Hiro nói , mỉm cười đáng iu , đôi mắt màu vàng kím sáng lấp lánh .

- Hiro oy !!!

- Bik roy‘ , tới ngay . - hắn nói , khẽ thở dài roy‘ way sang nhìn nó - mà Amy lên thử phòng hội học sinh xem coi có trang phục diễn chưa ?! Hana nói là xong roy‘ mà bây h‘ chẳng thấy cô ấy đem xuống !

“Chắc trốn lun roy‘” - nó thầm nghĩ . Lại nhắc đến Hana - nó hok ghét nhưng cũng hok thix cô gái ấy , có cái j‘i đó giã tạo wa’ , nó cảm thấy Hana hok hề thix Hiro đâu nhưng … nếu cảm giác của nó là đúng thì sao Hana lại phải nói thế ? Vậy thì cúi cùng mục đích của cô ta là ji‘ ?

Nó lết từng bước lên phòng Hội học sinh ở tận lầu 5 … Một ngày mệt mỏi và u ám …

- Chào em , Amy . Đến lấy trang phục diễn hả em ?! Đơi chị 1 chút . - Rika nói , khẽ mỉm cười , mùi thơm nhẹ nhàng trên ng‘ tỏa ra , dịu dàng và yên bình - đó là cảm giác mà Rika mang đến cho ng‘ khác .

Đó là lý do mà Yamada iu cô ấy phải hok ???

Nó ngồi vào bàn và chờ đợi . Một cách vô tình nhìn sang cuốn sổ mà Rika để trên bàn . Những nét chữ nắn nót đập vào mắt nó …..

”Sẽ mãi iu như vậy ? Phải hok ?

Sẽ mãi ngốc nghếch chờ đợi anh như vậy ? Phải hok ?

Em bik … chúng ta chia tay nhau … lỗi hoàn toàn là do em …

Em bik … anh đã từ bỏ tất cả để chúng ta ở bên nhau … nhưng em lại vì 1 chút ích kỷ của bản thân mà làm hỏng đi điều đó …. em mún nói xin lỗi …. xin lỗi thật nhìu ….nhưng lại hok thể nói ra …

xin anh , đừng tự dày vò bản thân mình và cũng đừng tỏ vẻ như chúng ta chưa hề wen bik nhau … đc hok anh ? ”

Nó chợt nhíu mày , một cảm giác ji‘ đó dâng lên trong lòng . Trên trang giấy ấy một vài giọt nước mắt đã rơi , đã khô roy‘ đấy nhưng sao ….

Nó mún hỏi , mún hỏi thật nhìu điều … Là ai , chị Rika iu ai ? La Yamada à ? Hay là ai khác ?

Nó ngước mặt lên , chị Rika vẫn đang tìm kiếm trang phục diễn của nó , đôi mắt ươn ướt long lanh ….

- Đây roy‘ ! - Rika mỉm cười nhẹ nhàng , chìa ra cho nó 1 bộ váy - em mặc thử đi !

- Vâng ạ .

5’ sau .

- Đẹp lắm !

- Thật hok chị .

- Uh thật . - Rika nói , mỉm cười , đôi mắt màu nâu long lanh - nếu Yamada mà nhìn thấy em lúc nài chắc là vui lắm

- Sao hắn ta lại vui hả chị ?

- Uh thì kậu ấy thix em mà .

- Sax , đâu có đâu chị oy . Em và hắn ghét nhau nhìu lắm ấy >”

- Hì , em đừng nói vậy . Đừng tự lừa dối , hãy thẳng thắng với tình cảm của chính mình .

Nó chợt giật mình .“Hãy thẳng thắng với tình cảm của chính mình” - câu nói này nó đã từng nghe ai đó nói roy‘ nhỉ ? Là ai ? Touya-sensei ?! Vậy … ng‘ đó chính là Touya-sensei ….?!

35. Chương 35

~*~

- Okie !!! Cắt !!! – Hiro mỉm cười thật tươi (kute gúm) – Mọi ng‘ làm tốt lắm ! Ngày mai nhất định chúng ta sẽ thành công .

Đáp lại Hiro là những nụ cười thật tươi , ẩn chứa trong đó 1 chút mệt mỏi nhưng vẫn thật ấm áp trong một ngày cuối thu thế này …

- Miki , chúng ta về thoy !

- Uhm .

Nó khẽ mỉm cười hạnh phúc , nắm lấy bàn tay đang chìa ra trước mặt mình , bàn tay ấm áp , bàn tay mà nó muốn đc nắm trong suốt những ngày đông lạnh giá , muốn đc nắm trong suốt cuộc đời , wa những ngày mưa , những ngày u ám ….

Nó bik , điều nài là rất khó …

Nó bik , tình yêu chưa bao giờ là điều ji‘ đó dễ dàng …

Nó bik , hạnh phúc là thứ rất mong manh ….

Nhưng , nó vẫn hi vọng , vẫn tin và hok chỉ hi vọng như thế , nó sẽ cố gắng để giấc mơ mà nó đang mơ sẽ dần trở thành hiện thật … một ngày nào đó - một ngày hok xa ….

Amy khẽ thở dài , lấy tay chùi đi những giọt mồ hôi lấm tấm trên trán .

Nó bước từng bước mệt mỏi đến căn phòng thay đồ .

Sau khi tập kịch xong , bây giờ nó cảm thấy mệt mỏi thực sự , đến nỗi nếu ngồi xuống bây giờ thì nó sẽ ngủ ngay lập tức ấy chứ !

Đầu óc nó bây giờ vừa mệt mỏi vừa phức tạp , hàng đống câu hỏi cứ bay vòng vòng trong đầu , nó cố suy nghĩ để tìm ra câu trả lời , nhưng … càng suy nghĩ thì càng bế tắc …

Có yêu hay không ? Chắc là hok đâu , sao mình lại yêu kon ng‘ xấu xa , độc tài , ác nhân thất đức như hắn đc nhỉ ? Hok đâu , chắc chắn là hok đâu !!!

Nhưng , nếu thật thế thì … tại sao mình lại bối rối , tại sao tim mình lại đập nhanh khi gặp hắn , khi nhìn thấy nụ cười của hắn , tại sao lại đỏ mặt khi nhớ đến nụ hôn đó , thậm chí lại cảm thấy vui vui khi cãi nhau với hắn nữa ?! Mình điên mất thoy >”

Nó vừa đi vừa lắc đầu nguầy nguậy để phủ nhận cái ý nghĩ đó .

Tất cả những ji‘ nó cần bây giờ là sự nghĩ ngơi , chạy về nhà thật nhanh , thả mình lên cái giường êm ái , ôm kon gấu bông to đùng và ngủ như vậy đến tận sáng hôm sau .

Nhưng … ông Trời thix trêu đùa kon ng‘ , phải hok nhỉ ?!

- Cô đang định làm ji‘ Amy phải hok ? – nó ngừng lại trước cửa phòng thay đồ , một giọng nói wen thuộc vang lên . Là Chinen ?!

Amy rón rén nhìn qua khe cửa , tim nó bỗng nhiên đập mạnh , hai mắt mở to hết sức ngạc nhiên . “Chinen và …Hana ?!”

- Chà , sao anh lại nghĩ vậy ? – Hana mỉm cười , nụ cười nửa miệng . Cô ta đứng dựa vào tường , mắt không nhìn thẳng vào ng‘ đối diện mà lại lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ với vẻ tĩnh lặng và yên bình .

Chỉ riêng nụ cười đó thì không yên bình chút nào ….

Khác nhìu , khác lắm , không giống nụ cười hiền lành ngây thơ của một Hana thường ngày nữa , không giống , không giống 1 chút nào ….

- Cô lừa đc ai chứ riêng tôi thì hok hề bị lừa bởi nụ cười ngây thơ của cô đâu . Cô đang làm ji‘ , tôi bik hết cả . Cô lại đang đùa với tình yêu chứ ji‘ ?! Một lần là đủ roy‘ đấy .

Cô đã làm tổn thương Miki và Hiro – bạn của tôi , nếu cô dám làm tổn thương Amy nữa thì … đừng trách tôi ác !!!

Tôi thành thật khuyên cô : Hãy dừng ngay trò đùa của mình trước khi quá muộn . Và … hãy nhớ điều nài , nếu cô làm tổn thương Amy thì tôi chắc chắn sẽ hok tha cho cô đâu .

Tim nó đập thình thịch vì những điều vừa nghe đc – một ng‘ kon trai đang bảo vệ nó – 1 ng‘ bạn thân – 1 ng‘ mà dù nó đã rất cô gắng để yêu nhưng sao lại hok đc …

Cảm giác này thật khó tả , 1 chút hồi hộp , 1 chút bất ngờ , 1 chút tội lỗi ….

Hana vẫn hok nhìn thẳng vào ng‘ kon trai đối diện , đôi mắt to tròn màu đen đáng iu nhưng vô hồn vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ .

Cảnh vật bên ngoài cửa sổ đẹp lắm hay sao ?! Đẹp đến nỗi khiến nó chẳng thèm liếc nhìn ng‘ kon trai mình đã từng yêu (???)dù chỉ 1 lần ?!

Tĩnh lặng và yên bình ?! Không đâu , không phải đâu ….

Chinen nhìn Hana , khẽ thở dài 1 cách mệt mỏi roy‘ bước đi , cho hai tay vào túi quần , vẻ bất cần …

- Tôi … tôi không sợ anh đâu !!! - Hana cất tiếng nói , lần đầu tiên từ nãy đến giờ nó mới nhìn vào ng‘ kon trai ấy …

Hắn dừng lại 1 chút , cười khẩy , gương mặt lạnh lung đến kì lạ , chỉ riêng đôi mắt màu xanh yên bình là vẫn giữ nguyên vẽ thường ngày của chủ nhân …..

- Uh thì không …

Amy vội nấp vào 1 bức tường gần đó , đơi đến khi ng‘ kon trai ấy đi roy‘ , nó mới ra khỏi chỗ ẩn nấp , thở phào nhẹ nhõm .

Chẳng hĩu sao nó lại tò mò bước đến chỗ ban nãy , khẽ nhìn wa khe cửa … Vì sao vậy nhỉ ?! Vì điều ji‘ đó trong đôi mắt màu đen to tròn kia khiến nó nghĩ Hana hok phải là ng‘ xấu …?!

Và … nó nhìn thấy … một giọt nước mắt đang lăn dài trên má cô gái ấy , gương mặt ấy bùn quá , bùn đến nao lòng , khiến cho nó , dù bik Hana mún hại nó , dù bik Hana đang đùa với tình cảm của Miki và Hiro – bạn thân của nó , …. Dù bik thế nhưng chẳng hĩu sao nó lại cảm thấy thương cho Hana ….

- Anh … đã yêu cô ấy roy‘ sao ?! ….

Tim nó bỗng đập mạnh , hết sức bất ngờ ….

“Cái quái ji‘ đây ?! Nói vậy … chẳng lẽ Hana yêu Chinen ???”

Amy thả mình trên giường , nhắm nghiền mắt lại , đầu óc rối bời . Những chuyện nó bik đc ngày hôm nay khiến nó càm thấy mệt mỏi thức sự , hang ngàn câu hỏi khiến đầu nó như muốn vỡ ra thành từng mảnh …. Mệt mỏi lắm đấy , bùn ngủ lắm đấy , cần nghĩ ngơi lắm đấy … nhưng lại chẳng thể nào thoy suy nghĩ về những chuyện nó gặp hôm nay ….

Giấc ngủ đến thật khó khăn …nhưng vẫn mang 1 cái ji‘ đó ngọt ngào , hok , hok ngọt ngào đâu ….. một giấc mơ … hay là kí ức …..

- Mẹ oy , nói chú tài xế chạy nhanh lên ih !!! Kon mún đi tiễn anh Hoàng tử ! – một cô bé khoảng chừng 12 tuổi , 1 cô tiểu thư xinh xắn đang nũng nịu với mẹ mình

- Uhm , đc roy‘ ! – Ng‘ phụ nữ mỉm cười hiền lành và dịu dàng , khẽ gật đầu đồng ý !

- Chú chạy xe nhanh lên !

- Vâng , thưa phu nhân .

Chiếc xe tăng tốc trên con đường dài , cô bé con nhìn ra ngoài cửa xe , đôi mắt màu hổ phách to tròn sáng lấp lánh , đôi môi khẽ mỉm cười kì lạ …

- Hok , em hok mún anh đi đâu

- Ngoan nào , pé mèo đừng khóc , anh đi roy‘ anh sẽ về mà . – kâu nhox đưa tay ra xoa đầu cô nhox , miệng mỉm cười …

- Nhưng lâu lắm anh mới về , em hok muốn anh rời xa em . – kô nhox ngước mặt lên , dung đôi mắt long lanh nhìn kâu nhox . Tay nắm lấy áo kậu như sợ khi mình buông tay ra thì kậu nhox sẽ đi mất …

- Ngốc ạ ! – kậu nhox kí nhẹ lên đầu kô nhox – Chắc chắn anh sẽ về mà , ai lại dám để pé mèo ngốc một mình chứ , hok có anh , em sẽ khóc ngập nước Nhật nài lun wa' …

- Ple' , dzậy anh hứa đi , anh hứa mỗi năm đều phải dzề thăm em 10 lần trở lên , mỗi lần về phải ở ít nhất chừng … 1 tháng :P

- Sax , dzị thì thà anh hok đi , ở Nhật lun cho roy' =.=

- Uh , anh ở lại Nhật lun ih , đừng đi .

- Pé mèo ngốc , nói tới nói lui cúi cùng cũng bắt anh ở lại Nhật =.=" Thoy đc roy' , anh hứa , nhưng mỗi năm anh chỉ về cao lắm 5 lần , mỗi lần về ở chừng 1 tuần thoy .

- Em hok chịu đâu

- Hok chịu thì thoy , anh đi lun , khỏi dzề :-"

- Anh là đồ xấu xa >:P

- Uh , anh xấu trước h' roy' mà . Anh hứa dzới em roy' đó , dzậy bây h' em cũng phải hứa với anh .

- Đc thoy , mà hứa ji' ?

- Hứa với anh … em sẽ không khóc khi không có anh ở bên ….

- Hì , tưởng ji' . Đc thoy !!!

Kô nhox cười , đưa ngón út ra nghéo tay với kậu , môi nở nụ cười thật tươi , những giọt nước mắt đã đc ánh nắng dịu dàng sưởi ấm ….

Ng' phụ nữa khẽ mỉm cười , đưa tay lên vuốt tóc . Bỗng nhiên …..

- RẦM!!!

Cái ji'đây ? Một tai nạn xe hơi à ? Liệu còn ai sống sót không ? Tiếng khóc , có tiếng khóc của kô bé ấy ….

Một ng' mẹ đã hy sinh thân mình vì kon , một ng' mẹ đã dũng cảm dùng thân mình che cho đứa kon nhỏ , một ng' mẹ hiền lành và dịu dàng , một ng' phụ nữ xinh đẹp như những bông hoa Nadeshiko , một ng' mẹ vĩ đại …. Và ng' mẹ đó đã chết ….

Số phận là thế ư ?

Sao tàn nhẫn quá , phũ phàng quá …

Nước mắt của ai đó hok ngừng rơi , những tiếng hét vang lên trong nỗi tuyệt vọng ….

Cần lắm … 1 bàn tay , 1 bờ vai ….nhưng hok , hok có bất cứ thứ ji' ….

"Hứa với anh …em sẽ không khóc khi không có anh ở bên …"

Kô bé ôm lấy mẹ mình – cái xác vô hồn nhưng trên môi vẫn nở 1 nụ cười – 1 nụ cười bình yên …..

Hok ngừng khóc đến khi trái tim trở nên chai cứng , chỉ có thể mỉm cười trong vô thức , chỉ có thể khóa chặt trái tim mình , chỉ có thể đóng băng những kí ức đó , wen nó đi , như thể nó chưa từng xãy ra , hok nhớ 1 chút ji' cả , kí ức à ? Wen hết đi …

Không , không đc , có 1 tình cảm phải nhớ , hok đc quên đâu …

Wen đi , wen tất cả ….

Hok nhớ ji' cả liệu có tốt hay hok ?

Một cô bé … đã mất mẹ khi còn nhỏ …

Một cô bé … tận mắt nhìn thấy mẹ mình chết …

Một cô bé …yếu đuối và ngốc nghếch …

Một cô bé … hok có ai bên cạnh để tựa vào khi mệt mỏi …

Một cô bé … phải học cách đứng bằng đôi chân của chính mình , hok có bàn tay của bất cứ ai để nắm khi mệt mỏi hay bùn phiền ….

Một cô bé … học cách để trở nên mạnh mẽ vì lời hứa với ai đó mà ngay cả chính cô cũng hok nhớ ….

Một cô bé … đáng thương nhưng vẫn lun cười , vẫn lun vui vẻ , vẫn tỏ ra như chưa từng có ji‘ đau khổ trong cuộc đời cô và rằng cô là ng‘ may mắn nhất , hạnh phúc nhất trên thế giới ….

Hok đâu , hok phải đâu …

Quên đi tất cả , liệu có thật sự tốt không ?…

Amy chợt mở mắt tỉnh dậy sau giấc ngủ dài , nó ngồi dậy , chợt cảm thấy sợ hãi , tim đập mạnh , mồ hôi lấm tấm trên trán …

Một cảm giác wen thuộc , chính cảm giác này khiến nó sợ hãi , cô bé đó … sao giống nó wa’ , năm 12 tũi … kí ức đã lãng quên , ng‘ phụ nữ đó , sao giống mẹ nó thế này …. Ng‘ mẹ của nó , ng‘ phụ nữ với cái tên Nadeshiko đc đặt cho ngôi biệt thự nó ở từ năm 13 tuỗi ….

Còn cậu nhox đó … là ai ???

Liệu đó chỉ là giấc mơ – 1 cơn ác mộng hay chính là kí ức của nó …..???

Hàng trăm hàng ngàn câu hỏi khiến đầu óc nó như muốn vỡ tung ra thành từng mảnh , trái tim chợt cảm thấy đau và nước mắt lăn dài trên má , chẳng hĩu vì sao …

Someday My Prince Will Come Someday I’ll find my love ….

Nó chợt giật mình , với tay lấy cái ĐT đặt trên bàn …Là Yamada…

- Alo ?

- Này nhóc , ngủ giờ này chưa dậy nữa hả ? Dậy mau đi , đã nói là 7h có mặt tại học viện mà .

- Bik roy‘ , làm ji‘ ghê thế ! Ple‘ , tôi đến ngay .

- Oh‘ , xuống nhà đi , tôi đang đợi ở dưới nhà này .

- Cái ji‘ ? Sao anh lại ở nhà tôi .

- Mệt wa’ , có lòng tốt chở đi lại còn ý kiến ý cò . Nói nhìu wa’ , xuống mau đi !!!

Hắn nói như ra lệnh roy‘ cúp máy , miệng nở 1 nụ cười khó hiểu .

“Hứa với anh , em sẽ không khóc khi không có anh ở bên ….”

36. Chương 36

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Nó thắt dây an toàn vào , gương mặt lạnh lùng vô cảm , chẳng hề giống nó bình thường 1 chút nào ….

- Cô sao thế ??? - hắn vừa lái xe vừa liếc nhìn sang nó từ nãy đến giờ .

- Chẳng sao cả … - nó nói với vẻ mệt mỏi .

- Có vấn đề về thần kinh à ? - hắn hỏi với cái giọng sặc mùi thuốc súng [mún gây chiến đây mùh]

- Uhm , có lẽ … - nó trả lời , vẫn chẳng thèm nhìn sang hắn , đôi mắt vô hồn đang nhìn xa xăm ….- Đừng nói chuyện với tôi lúc nài ….

Hắn nhìn sang nó , thở dài roy‘ lại típ tục chạy xe , nhìn thẳng về phía trước nhưgn đôi khi lại liếc nhìn sang nó .

Nó bây giờ cảm thấy mệt mỏi lắm , có wa’ nhìu điều mà nó cần suy nghĩ lúc này … Nó cố gắng để nhớ lại những giấc mơ đó , cố gắng hoàn thành một bức tranh đầy những miếng ghép vô hình … nhưng , khó wa’ …. bức tranh chẳng thể nào hoàn chỉnh nếu thiếu đi một mảnh ghép - mảnh ghép của kí ức ….

- Nài … - nó lên tiếng , phá vỡ bầu không khí im lặng đến đáng ghét lúc này .

- Sao ? - hắn đáp , mắt vẫn nhìn thẳng , không way sang nhìn nó với đôi mắt màu xanh lá lạnh lùng nhưng ấm áp của mình . Trái tim chợt cảm thấy nhói đau , 1 chút , chỉ 1 chút thoy , 1 giây ngắn ngủi ….

- Nếu như …. có 1 cô bé lun lun tỏ ra mạnh mẽ vì cô bé đã hứa với 1 kậu bé rằng sẽ không bao giờ khóc khi không có kậu bé đó bên cạnh . Vậy …kô bé có ngốc nghếch lắm không ?

- Kô bé đó không ngốc mà là … wa’ ngốc nghếch . Kô bé cứ cố gắng giữ lời hứa của mình trong khi lời hứa của kậu ấy với kô bé thì vẫn chưa đc thực hiện . Kậu ấy đã không ở bên khi kô ấy khóc … kậu ấy đã thất hứa ….

Hắn nói , vẻ mặt nghiêm túc , đôi mắt màu xanh lá thoáng buồn …. Thất hứa …. Lời xin lỗi ?! ….

Nó nhìn hắn 1 hồi roy‘ way sang ngắm cảnh hai bên đường , chẳng hỏi ji‘ thêm nữa , nhưng nó chợt nhận ra 1 cái ji‘ đó …

- Nhưng sao anh bik kậu pé ấy đã thất hứa với kô pé ?

Nó mở to mắt nhìn hắn , chờ đợi 1 câu trả lời ….

Hắn chợt giật mình , way sang nhìn nó và vội vàng way đi khi nhận thấy đôi mắt màu hổ phách to tròn đang chăm chăm nhìn hắn ….

- Vì tôi thông minh !

Hắn đáp gọn lỏn và tự nhiên vô cùng .

Nó chớp chớp mắt , tỏ vẻ không hài lòng với câu trả lời vừa nhận đc nhưng roy‘ nó cũng không nói ji‘ , lại way mặt đi , tiếp tục ngắm cảnh vật hai bên đường và cố gắng tìm ra câu trả lời cho hang ngàn câu hỏi trong đầu nó ….

Gió cứ thổi nhẹ nhàng , những chiếc lá cuối thu theo cơn gió lìa xa cây …. Cảnh vật yên bình nhưng lòng người thì không ….

Chiếc xe màu xanh lá dừng lại trước cổng học viện Như Hoa .

- Cô vào học viện trước đi , tôi gửi xe roy‘ sẽ vào sau .

Hắn nói , nhìn nó bằng ánh mắt lạnh lùng đến kì lạ ….

- Uhm , sao cũng đc .

Nó đáp , chợt cảm thấy trái tim nhói đau nhưng lại che dấu điều đó , vô cảm ….

Amy bước đi , đầu óc suy nghĩ vẩn vơ , chẳng để tâm đến kon người lạnh lùng kia nữa …

- Có lẽ … không nhớ ra lại tốt hơn đấy , pé mèo ạ ….

Nó bước vào học viện , đi dạo wanh sân …

Hôm nay là một ngày kì lạ ….

Cả nó , cả ai kia , cả cảnh vật trong khuôn viên học viện cũng khác lạ với mọi ngày …. Lạnh lùng và vô cảm ….

Nó cảm thấy bất ngờ đôi chút nhưng cũng kịp nhớ ra “Àh , hôm nay là Lễ kỉ niệm mà …”

Những thanh âm du dương dịu dàng vang lên , bài Love Story ngọt ngào , tiếng đàn violin ….

Nó bước dần theo tiếng nhạc dịu êm , cái cảm giác yên bình mà nó đang rất cần

Nó nhắm mắt lại , tận hưởng những giai điệu ngọt ngào ….

Bản nhạc kết thúc , nó chợt mỉm cười nhìn tác giả của thứ âm thanh dịu dàng và yên bình kia , không bất ngờ lắm khi ng‘ đó chính là Touya-sensei …

Touya mỉm cười nhìn nó , nhẹ nhàng như gió …

- Em đến đây làm ji‘ ? Sao không chuẩn bị để lát diễn kịch đi ?

- Chưa đến giờ mà thầy . – nó nói , khẽ mỉm cười ….Chợt cảm thấy khó hiểu vì mình lại có thể cười đc , dù đó chỉ là 1 nụ cười gượng gạo …

- Uhm , mà em có chuyện ji‘ à ?

Touya hỏi , vô cùng tự nhiên dù bik rằng câu hỏi của mình đang khiến ai đó sững sờ vô cùng …

- Sao thầy lại hỏi vậy ?

- Thầy đã nói roy‘ mà – touya nói , đưa tay xoa đầu nó – sống thật với chính mình và thẳng thắng với tình cảm của bản thân .

Nó gật đầu , mỉm cười …. Quá khư , kí ức , giấc mơ , tương lai , hiện tại , tất cả đều không quan trọng , chỉ cần sống thật với chính mình và thẳng thắng với tình cảm của bản thân ….

- Vậy còn thầy … thầy có thẳng thắng với tình cảm của bản thân mình không ? – nó hỏi , chợt nhớ đến những dòng chữ mà chị Rika viết trên trang giấy đẫm nước mắt hôm nọ …

Touya-sensei ngước mặt lên nhìn trời , bầu trời trong xanh…

- Đừng tò mò wa’ , sống thật với chính mình và thẳng thắng với tình cảm của bản thân đâu cần 1 tấm gương , phải ko ?

- Dzạ vâng , có lẽ vậy …

Nó mỉm cười , nụ cười thật lòng nhất trong suốt ngày hôm nay ….

- Dọn cái nài đi nhanh lên !

- Đem đạo cụ lại kia để nhanh .

- Các diễn viên phụ đủ hik chưa ?!

Những thanh âm ồn ào , mọi ng‘ ai ai cũng vội vàng av2 hối hả , chỉ có 1 số ng‘ là không như vậy ….

- Tèn ten , xong roy‘ nà !!! Amy mở mắt ra đi . – Miki cười thật tươi .

Nó mở mắt ra , nhìn vào người con gái trong gương … ngạc nhiên xen lẫn bất ngờ ….

Da trắng như tuyết , môi đỏ như máu , tóc đen như gỗ mun , đôi mắt to tròn màu hổ phách ….Bạch Tuyết ?!

- Wow , Amy trông đẹp wa’ !!! – “đạo diễn” Hiro mỉm cười nói

- Hì hì , đẹp cỡ nào cũng đâu bằng cô bạn gái của kậu nhỉ ? - nó mỉm cười trêu chọc …

Gò má ai kia ửng hồng đáng yêu …

- Chà , người đã đẹp sẵn , khỏi cần make-up cũng đẹp roy‘ - Chinen chen vào nói , mỉm cười đáng iu

Miki liếc mắt nhìn Chinen – kẻ vửa phủ nhận công sức của nó

- Ý ji‘ đây ? Ý nói Miki make-up dở tệ chứ ji‘ ? Amy đẹp sẵn roy‘ nhưng make-up thêm nhìn đẹp hơn chứ bộ >:P

- Dzạ vâng ạ , em đùa tí thoy mùh – Chinen giả vờ nhún nhường roy‘ way sang Hiro – Hixhix , chị dâu tương lai dữ wa’ à anh Hiro ơy !

- Dữ thế mới làm vợ anh đc ! – Hiro nhoẻn miệng cười , giọng nói mang hơi ấm của hạnh phúc …

- Ôi ! Amy nhìn đẹp wa’ , hợp với vai Bạch Tuyết ghê .

Giọng nói của ai đó khiến những tiếng cười ngưng hẳn …

- Công nhận đẹp thật , bình thường thì Amy cũng đẹp roy‘ . Đúng là tiểu thư tập đoàn Hyuga có khác .

Hana tiếp tục nói , mỉm cười hiền lành và vô tư , không hề để ý đến những cái nhìn chẳng mấy thiện cảm giành ình …

Chinen bước đến bên cạnh nó , như sợ chỉ cần rời xa n1o 1 chút thoy thì sẽ có người làm hại nó ngay lập tức …

Sự phòng bị không cần thiết này làm trái tim ai đó nhói đau … Nụ cười vẫn hiện hữu trên môi và trái tim vẫn đang rỉ máu …

Nó nắm áo hắn , giựt nhẹ như mún nói :” Hok sao cả , mình ổn mà !”

Hắn hỉu điều đó , trở về chỗ cũ nhưng đôi mắt vẫn không rời mục tiêu – Hana ….

- Tôi cần nói chuyện với cô !

Hắn nói và bước ra khỏi phòng . Hana vẫn đứng đó , mỉm cười ngây thơ roy‘ mới từ từ tạm biệt nó và bước theo sau ng‘ kon trai kia …

Nó ngồi đó wang sát hai người họ từ nãy đến giờ , lòng dâng lên 1 cảm giác khó tả , 1 linh cảm chẳng lành ….

Tiếng xì xầm khen ngợi , bàn tán xôn xao của mọi ng‘ vây wanh lấy nó nhưng nó dường như chẳng nghe thấy ji‘ cả , cho đến khi giọng nói trầm ấm wen thuộc của ai đó cất lên ….

- Đúng là … Người đẹp nhờ lụa nhỉ ?!

- Ple‘, kệ tôi >:P

Hắn kí nhẹ lên đầu nó (ghét , mới make-up xong >)

- Lúc nào cô cũng cười vui vẻ và cãi nhau với tôi như thế nài thì tốt roy‘ nhỉ ?

Hắn nói , mỉm cười dịu dàng và way lưng bước đi …

Nó nhìn theo cái dáng ấy xa dần , miệng mỉm cười tươi tắn , có cái ji‘ đó gọi là hạnh phúc , ai kia đã way lưgn đi mất roy‘ , không kịp nhìn thấy nụ cười do chính mình tạo ra cho 1 cô bé ngốc nghếch ….

- Chị đã nói là Yamada thix em mà .

Nó giật thót , way lại sau lưng . Là Rika .

- Em chào chị !

- Uhm , chào em . Trông em đẹp wa’ , đẹp hơn bình thường nhìu .

- Hix , chị nói dzậy là sao ? Ý chị nói bình thường em xấu lắm hả ? – nó nói , gương mặt phụng phịu :”>

- Hì , bình thường cũng đẹp , nhưng bây giờ đẹp hơn .

Rika mỉm cười , nụ cười dịu dàng và yên bình , ngay cả khi đang đùa thì nó vẫn mang đến cảm giác ấy – yên bình và dịu dàng – cái cảm giác wen thuộc với mẹ nó – Nadeshiko , ng‘ phụ nữ với nụ cười trong giấc mơ của nó … là mơ hay là kí ức ….

- Chúc em diễn thành công , chị ra ghế khan giả ngồi đây !

- Dzạ vâng

Nó vẫy tay chào tạm biệt Rika , những suy nghĩ khó hiểu lại khiến nó phải suy nghĩ … Rika và Touya ?! ….

Cùng lúc đó , tại hành lang …

- Cô không có âm mưu ji‘ chứ ?

- Oh‘ , sao anh lại cứ nghi ngờ tôi vậy chứ ?

- Phải thế thoy , dù sao thì tôi cũng nói trước , tôi sẽ làm tất cả để bảo vệ Amy .

Chinen nói roy‘ way lưng bước đi thật nhanh như không muốn nhìn thấy cô gái mình đã từng yêu thêm 1’ nào nữa ….

I don’t love you . Like I did .Yesterday .

Hana lấy điện thoại ra ….

- Alo .

- Kế hoạch sắp thành công roy‘ . Chỉ còn chờ đúng thời điểm nữa thoy . Hôm nay chúng ta sẽ có kịch hay xem roy‘ .

- Sao cũng đc .

- Chà , đừng lạnh lùng vậy chứ , tiểu thư tập đoàn Hyuga .

- Đừng bao h‘ nhắc đến nó trước mặt tôi .

Nó nói và lạnh lùng cúp máy , lạnh lùng và vô cảm à ? Không đâu , đôi mắt long lanh và cảm giác nghèn nghẹn ở cổ ….không vô cảm hay lạnh lùng đâu ….

Nó đứng trong cánh gà và cố nhìn ra ngoài , chỗ khan đài , hết sức bất ngờ khi số lượng khán giả đông gấp 5~6 lần tổng số học sinh của học viện này ==”

Những gương mặt lạ khiến tim n1o đập mạnh , lo sợ - dù sao đây cũng là lần đầu n1o diễn kịch trong suốt cuộc đời – 15 năm , gần 16 năm của mình …

Chợt nó nhìn thấy một ng‘ đàn ông khoảng 40 tuổi cùng hai người vệ sĩ sau lưng , wen thuộc wa’ ….

Nó chạy vội ra khan đài , ôm chầm lấy người đàn ông ấy từ phía sau …

- Papa !!!

- Kon gái iu của ta – ng‘ đàn ông way lại , dang tay ra đón nhận cái ôm của nó .

- Papa kí hợp đồng xong roy‘ à ? Sao về nước mà ko báo kon ? – nó hỏi , nũng nịu như 1 đứa trẻ

- Uh , cũng hai tháng roy‘ còn ji‘ . Papa mún tạo bất ngờ cho kon . – ông nói , mỉm cười nhìn nó – papa đi không bao lâu mà khi trở về kon đã trở thành 1 thiếu nữ xinh đẹp roy‘ nhỉ ?

- Hì , kon giống mẹ mà .

- Uh , kon diễn kịch à ?

- Dzạ vâng , vai chính lun az’ .

- Chà chà , đúng là kon gái ta – ông nói , mỉm cười tự hào …-Thoy kon chuẩn bị đi , sắp đến giờ diễn roy‘ kìa , lát cha kon ta nói chuyện sau .

- Dzạ , paiz papa

Nó nói roy‘ vội vàng chạy đi khi nghe tiếng Miki đang gọi nó , ông nhìn theo cái bong của kon gái mình ….

“Mái tóc của Amy ….”

Vở kịch bắt đầu ….

Giọng nói wen thuộc ngọt ngào vang lên , Miki đứng trong cánh gà , vừa nói vừa mỉm cười nhìn n1o động viên ….

Ngày nảy ngày nay …. Ở 1 vương quốc xinh đẹp và giàu có , có 1 nàng công chúa xinh đẹp tên là Bạch Tuyết …. Da trắng như tuyết , môi đỏ như máu , tóc đen như gỗ mun …..

Khúc dạo đầu wen thuộc của câu chuyện cổ tích Snow White nhẹ nhàng trôi wa ….

Chàng thở săn trẻ tuổi đã bị sắc đẹp của nàng Bạch Tuyết chinh phục , chàng đã vì sắc khinh bạn (==") theo nàng vào rừng làm … ôsin . Những tưởng những ngày hạnh phúc sẽ đến nhưng … làm sao mà hạnh phúc đc khi làm ôsin chàng đã wa' ngây thơ , nàng chẳng phải là ng' hiền lành như vẻ ngoài …

-Ê ku , giặt đồ nhanh lên roy' nấu ăn , ta đói bụng wa' roy' .

-Lẹ lên không thoy ta đem ngươi vào rừng cho chó sói ăn thịt bi h' …

Chàng mù quáng vì tình iu và tiếp tục chuỗi ngày làm ôsin của mình …

Yamada đứng trong cánh gà và … ôm bụng cười . Bạn thân của hắn – Chinen đang đc Bạch Tuyết "hiền lành" tuyễn làm ôsin , ặc đồ của Lọ Lem Ôi , còn đâu hình tượng hot boy nữa

Hắn đứng xem cười và típ tục chờ đợi – chờ đợi đến khi vai diễn của hắn – chàng Hoàng tử xuất hiện ….

Amy đang say sưa diễn vai Bạch Tuyết của mình . Tiếng cười vang lên wa từng câu thoại , đoạn đối đáp giữ nó và Chinen , à không , giữa Bạch Tuyết và chàng thợ săn mới đúng ….

Một cái đèn sâu khấu trên cùng lung lay … rơi xuống , không vô tình , là cố ý …. Nụ cười của bông hoa …

-Pé mèo , coi chừng !!!

Yamada la lên và nhảy ra ôm chầm lấy nó , đẩy nó sang 1 bên . Trong phút chốc hắn đã gọi nó bằng cái tên của quá khứ …

Đầu nó va vào sàn sân khấu … ngất xỉu , hôn mê … pé mèo – cái tên của wa' khứ - mảnh ghép còn thiếu của bức tranh vô hình ….

-Anh hoàng tử ….

Giọng nói ai đó yếu ớt vang lên ….

Khung cảnh hoản loạn , ai kia mỉm cười , nhìu ng' lo lắng , nước mắt rơi , có n'g hối hận ….

"Rõ rang , mình ở gần cô ấy hơn Yamada …"

37. Chương 37

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Những cơn gió lùa wa khe cửa sổ , ánh trăng màu bạc rọi vào căn phòng xanh da trời nhạt ….

Một cô bé đang nằm trên cái giường giữa căn phòng ấy . Ánh trăng rọi lên khuôn mặt cô bé …. Nàng công chúa ngủ trong rừng ? …. Ko yên bình như thế đâu !

Mồ hôi lấm tấm trên trán , gương mặt giãn ra với những nụ cười nhưng cũng ngần ấy lần nước mắt lăn dài trên má ….Những cảm xúc hoản loạn – những cảm xúc của kí ức ….

Amy dụi dụi mắt tỉnh dậy , nó cảm thấy mệt mỏi vô cùng , đầu đau như búa bổ ….

Hơi ấm từ bàn tay ai kia khiến nó chợt giật mình … Là hắn – anh Prince của kí ức và là Prince Yamada của hiện tại ….

Gương mặt nó thoáng buồn , lấy bàn tay còn lại của mình nhẹ nhàng đặt lên má hắn …..

Ấm áp và yên bình ….

Nó khẽ mỉm cười roy‘ cúi ng‘ xuống , hôn nhẹ lên má hắn …

Cái hành động này của nó là hoàn toàn ko bình thường , nếu ko muốn nói là wa’ sức kì lạ .

Đừng hỏi vì sao nó lại làm thế …

Amy bình thường sẽ chẳng bao h‘ làm vậy , có chết cũng ko làm vậy , ko bao h‘ thừa nhận tình cảm của mình bằng 1 nụ hôn nhẹ nhàng nhưng ngọt ngào thế kia đâu .

Nhưng … hành động của nó bấy h‘ lại hết sức bình thường .

Vì sao à ?

Vì nó bây h‘ , nó ko chỉ là tiểu thư tập đoàn Hyuga - Amy , mà nó còn là pé mèo , hắn đối với nó , ko chỉ là Yamada mà còn là anh Prince – ng‘ đã thất hứa , n‘g đã bỏ nó ở lại Nhật ngay trong lúc nó cần hắn nhất , ng‘ với nụ cười dịu dàng , cái nắm tay ấm áp và nụ hôn ngọt ngào nhẹ như gió thoảng …

Tất cả đủ để nó nhận ra rằng nó đã yêu hắn từ lâu , lâu lâu lắm roy‘ , từ lúc nó chỉ là 1 cô bé kon và tình yêu lúc ấy là câu chuyện cổ tích đầy mơ mộng với công chúa và hoàng tử ….

Theo định nghĩa của 1 đứa kon nik thì đó chính là tình yêu thực sự - tình yêu hoàn hảo của hoàng tử và công chúa ….

Nó cố gắng ngồi thẳng dậy , cố gắng gỡ bàn tay ấm áp đang nắm chặt lấy tay mình ….

Rồi thì nó cũng làm đc .

Nó bước rón rén ra khỏi phòng …. Sợi dây chuyền hình mặt trăng trên cổ lấp lánh dưới ánh trăng ….

Nó ngồi dưới gốc cây hoa anh đào trong vườn , đầu nó đau như mún chẻ làm đôi , nhức kinh khủng ….

Nó ngồi đó và … ngắm trăng !!!

Một hành động hết sức bình thường và có phần lãng mạn .

Theo lẽ thường tình , sau khi đã nhớ đc tất cả - những kí ức bị lãng wen từ lâu , lẽ ra nó – 1 đứa kon gái ko lấy ji‘ là mạnh mẽ thì phản ứng bây h‘ là ji‘ nhỉ ? Khóc lóc , đau buồn , tự nhốt mình trong phòng , hận 1 ai đó ….

Nhưng ko , nó ko làm thế bởi vì với nó những kí ức đau buồn kia vẫn chất chứa trong đấy những ngọt ngào và yên bình , rằng nó đã từng là ng‘ hạnh phúc , rằng nó đã từng có một ng‘ mẹ đáng mơ ước và đáng tự hào , rằng tuổi thơ ấy có ng‘ mà nó yêu ….

Nó chỉ tự trách bản thân mình , vì sao lại wen đi tất cả , để ba nó đau khổ và dằn vặt bản thân vì mặc cảm tội lỗi suốt hai năm kể từ ngày mẹ nó mất , để hắn – ng‘ nó yêu đã phải giả vờ như ko wen bik nó , giả vờ như nó và hắn chưa từng có ~ kí niệm ngọt ngào và lời hứa nghéo tay khi xưa ….

Nó khẽ thở dài , ngước mặt lên và ngắm trăng ….

Nó rất thix ngắm trăng , thix từ thuở bé ….

Mặt trăng lun mang lại cho nó cảm giác yên bình và bí ẩn …

Trăng lun sáng ở trên bầu trời …

Trăng rất đẹp , nhưng cũng rất cô đơn ….

Dù cho ở bên cạnh trăng hằng ngày trên bầu trời vẫn có sao đấy …

Nhưng … chẳng ngôi sao nào ở bên cạnh mặt trăng mãi mãi cả , chúng đến roy‘ đi …

Nó chợt mỉm cười kì lạ , lại 1 kí ức nữa ….

Trong một khu vườn rộng lớn và xinh đẹp với những khóm hoa Bồ Công Anh , Cẩm chướng , cẩm tú cầu , hoa hồng …. và nhìu nhất là hoa Nadeshiko , dưới gốc cây hoa anh đào to lớn …

- Pé mèo này , em bik ko ? Mặt trăng ở cách xa Trái Đất khoảng 384.403 kilômét . Xa lắm , vậy nên mặt trăng chắc hẳn rất cô đơn ….

- Huhu , em ko thix thế đâu

- Sao em lại khóc ? – kậu nhóc nói , mở to mắt ngạc nhiên và ng‘ này ko ai khác chính là anh Prince – hoàng tử của pé mèo …

- Mặt trăng cô đơn wa’ – pé mèo nói , đôi mắt vẫn long lanh nhưng nước mắt đã ngừng rơi – em ko thix như thế .

- Ngốc ạ ! – kậu nhóc nhoẻn miệng cười – mặt trăng cô đơn nhưng nó vẫn có hang ngàn vì sao ở xung wanh làm pạn cơ mà . [lí luận kon nik ==”]

- Nhưng mặt trăng vẫn cô đơn , bởi vì nó ko có tình yêu !!!

Kô nhóc nói , đôi mắt màu hồ phách sáng lấp lánh , sáng còn hơn mặt trăng trên trời nữa …

Kậu nhóc ko nói ji‘ , chỉ phì cười ….”Mặt trăng chứ có phải là ng‘ đâu ?!”…

- Pé mèo này …

- Sao ạ ?!

- Có wa‘ cho em nài ! – kậu nhóc nhoẻn miệng cười , gương mặt nghiêm chỉnh nhưng nhìn lại có vẻ gian gian (>”

- Wa‘ à ? Wa‘ đâu wa‘ đâu ??? – kô nhóc hỏi , đôi mắt mở to , sáng lấp lánh ….[tham thí ghê ==”]

- Nè !!! – kậu nhóc nói và chìa ra trước mặt kô nhóc 1 hộp wa‘ nho nhỏ , màu xanh da trời nhạt – màu mà kô nhóc thix cùng với

.

Trong khi kô nhóc đang mải mê với món wa‘ vừa nhận đc , loay hoay tìm cách mở món wa‘ làm sao để giấy gói ko bị hư [vì nó dễ thương wa’ mùh] thì kậu nhóc ngồi dựa vào gốc cây , đôi mắt ngước nhìn lên bầu trời , vô cùng tự nhiên và bình thản …

- Quà sinh nhật em đấy ! Tuy hơi trễ nhưng cũng chúc mừng sinh nhật em ! – kậu nhóc nói , mặt vẫn đang ngắm nhìn mặt trăng trên cao .

Kô nhóc way lại , nhoẻn miệng cười thật tươi , nụ cười thánh thiện của thiên sứ .

- Em bik roy‘ , cảm ơn anh nhìu !!!

Kô nhóc nói roy‘ khẽ đặt lên má ai kia một nụ hôn ngọt ngào và hik sức vô tư , nhưng có lẽ , nó ko chỉ đơn thuần là nụ hôn cảm ơn ….

Má ai kia đỏ ửng , tim đập thình thịch dù lòng thì vẫn cố phủ nhận :” Sao mình lại đỏ mặt vì kon nhóc ngốc nghếch nài chứ ???…”

Sau chừng nửa tiếng loay hoay với món wa‘ , kon nhóc cũng mở đc món wa‘ ra mà ko làm hư giấy gói cùng chiếc nơ xinh xắn kia .

- Wow , đẹp wa’ !!! – kon nhóc reo lên mừng rỡ , tay cầm món wa‘ giơ lên …

Hai sợi dây chuyền lấp lánh dưới ánh trăng , một cái có hình ngôi sao , cái kia là hình mặt trăng ….

- Nhưng mà sao em thấy nó wen wen ?

- Mẫu thiết kế của em đó , ko wen mới lạ ! – kậu nhóc nói , mắt vẫn nhìn lên trời .

- Một cho em , một cho anh . – kô nhóc nói , chạy đến ngồi cạnh kậu nhóc , mắt cũng ngước lên trời ngắm trăng .

- Uh , như vậy thì mặt trăng sẽ ko côn đơn nữa !

- Uhm‘ - kô nhóc nói và nhoẻn miệng cười hạnh phúc .

Ngốc nghếch thật , hạnh phúc của ng‘ khác chứ có phải của mình đâu ? Thế mà có ng‘ lại hạnh phúc khi thấy ng‘ khác hạnh phúc … Đúng là ngốc nghếch mà !!!

- Nhưng sao hình dạng của mặt trăng ngộ wa’ dzậy ? – kô nhóc nói , chớp chớp mắt tỏ vẻ khó hiểu .

Kậu nhóc thoy ko ngắm trăng nữa , way sang chìa tay ra về phía kô nhóc . Kon nhóc cũng hiểu ý , đưa 2 sợi dây chuyền cho kậu nhóc .

Kậu nhóc lấy hai cái mặt của sợi dây chuyền ráp lại với nhau : một mặt trăng khuyết và một ngôi sao hình dáng hơi kì lạ đã hợp thành 1 mặt trăng tròn hoàn hảo , tròn như mặt trăng trên trời cao kia vậy ….vừa khích .

- Wow , anh hay wa’ !!! – kon nhóc la lên thix thú , cứ như vừa đc chứng kiến phép màu của pà tiên trong chuyện cổ tích vậy .

- Tất nhiên , anh mà ! – kậu nhóc phổng mũi tự hào [trông kute vô cùng]

Kô nhóc cầm hai sợi dây chuyền giơ lên cao , suy nghĩ 1 chút roy‘ way sang kậu nhóc .

- Anh nài , anh giữ sợi dây hình mặt trăng nhaz , em giữ cái hình ngôi sao .

- Sao em ko giữ cái hình mặt trăng , em thix mặt trăng hơn mà . – kậu nhóc nói , hơi khó hiểu trước quyết định của cô nhóc .

- Em thix mặt trăng hơn nên em mới đưa nó cho anh

- Uhm‘ , anh hĩu roy‘ . Nhưng mà dây chuyền hình mặt trăng giống kon gái wa’ , làm sao anh đeo ???

- Thì anh ko cần đeo , giữ nó cho em là đc roy‘ !

- Giữ à ? Cùng đc , nhưgn đến bao h‘ ?

- Someday – một ngày nào đó .

- Someday – nhưng chừng nào chứ ?

- Roy‘ ngày đó sẽ đến thoy …

Nó mỉm cười , lấy sợi dây chuyền hình mặt trăng đang đeo trên cổ ra , nhìn nó và lại mỉm cười hạnh phúc .

Chợt nó nhận ra một điều : sợi dây chuyền hình mặt trăng do anh Prince giữ thì nó đang giữ đây . Vậy còn … sợi dây chuyền hình ngôi sao kia đâu ???

Nó lo lắng vô cùng , cố lục lọi cái đầu óc hay wen của mình để nhớ ra nơi cất giấu , thầm nguyền rủa cái trí nhớ tồi tệ nài ….

- À , nhớ roy‘ !!! – nó reo lên sung sướng .

Đúng là … xa tận chân trời , gần ngay trước mắt .

Nó cố gắng trèo lên cái cây hoa anh đào to lớn mà n1o ngồi dựa nãy h‘ [=.=]

Cố gắng … và cố gắng .

Cuối cùng thì nó cũng leo lên đc một cành cây khá cao – nơi mà nó cần đến .

Nó mỉm cười lém lỉnh , thò tay vào cái hốc cây và lôi ra cái hộp màu xanh da trời cùng cái nơ màu hồng xinh xắn ….

- Yeahh!!!

- Ázzzzzz……!!!

Nó hét lên thất thanh khi nhận ra cành cây đang runh rinh và nó thì chuẩn bị té nhào xuống đất cùng 1 tư thế hết sức khó coi ….[chú thix : nó đang mặc váy]

Lại 1 lần nữa nó có cảm giác này , dịu dàng , ngọt ngào , ấm áp , wen thuôc và yên bình ….

Nó khẽ mở đôi mắt đang nhắm nghiền của mình ra , vòng tay ắn rỏi , to lớn nhưng ấm áp ….

- Pé mèo ngốc !

Yamada đặt nó xuống ngồi cạnh gốc cây . Yamada và Amy – anh Prince và pé mèo – Họ ngồi bên nhau và ngắm trăng ….

cái cảnh nài sao wa' wen thuộc , như ngày xưa , như những kí ức ngọt ngào …

Yamada cứ mở miệng ra roy' lại im lặng , hắn mún nói với nó nhìu điều nhưng lại chẳng bik bắt đầu từ đâu …

Lời xin lỗi vì đã thất hứa ?

Lời giải thix vì lí do đã thất hứa với nó ?

Hay chỉ giả vờ như ko bik ji' ?

Hay là ….

- Em có còn nhớ lời hứa của anh ko ?

- Nhớ chứ …- nó đáp , đôi mắt nhìn xa xăm …

- Anh xin lỗi vì đã ko thực hiện đc lời hứa đó , nhưng anh dám chắc mình sẽ bù đắp lại cho em . [nghe giống cầu hôn wa']

- Uhm , dù sao thì với em , nó chẳng còn wan trọng nữa roy' .

Trái tim ai đó chợt nhói đau …. Ko wan trọng ư ?! …

- Bởi vì bây giờ em đã có anh ở bên roy' mà . Em đã mạnh mẽ hơn nhưng em sẽ mượn bờ vai anh khi khóc .

Nó mỉm cười way sang hắn , nói thật tự nhiên .

- Uhm , giỏi lắm ! – hắn nói , xoa đầu nó , cảm giác wen thuộc và bình yên ….

Nó cầm hai sợi dây chuyền đưa lên trước mặt hắn .

- Nhớ ko ?

- Hỏi thừa , tất nhiên là nhớ chứ .

- Hồi đó em ko đeo , bởi vì nó wa' rộng , còn bây giờ thì lớn roy' , em đeo vừa roy' nà .

Nó nói và lấy sợi dây chuyền hình mặt trăng đeo lên cổ , mỉm cười thật tươi , một chút hạnh phúc ngọt ngào ….

- Anh way lại đi , để em đeo giùm anh !!!

Nó nói , hắn thoáng chút bất ngờ , mất vài giây để hĩu ra ý nói , hơi ngại ngùng nhưng cũng gật đầu đồng ý .

- Hì , bây h' thì mọi thứ đã trở về đúng vị trí của nó .

- Uhm , có lẽ vậy .

- Em cứ nghĩ mãi , hồi đ1o em thật ích kỷ khi giành sợi dây chuyền hình mặt trăng . Mặt trăng to hơn và cũng sáng hơn nhưng ngôi sao .

- Pé mèo ngốc thật – hắn nói , mỉm cười và cốc nhẹ lên đầu nó – Ngôi sao ở xa Trái Đất hơn cả Mặt Trăng nữa nên từ Trái Đất ta cứ thấy Mặt trăng lớn hơn ngôi sao nhưng thật ra thì ko phải đâu .

- Vậy à ? – nó mở to mắt thix thú .

- Uhm , vậy nên đừng lo nữa nhaz .

- Hì , em bik roy‘.

Hai người họ cùng nhoẻn miệng cười thật tươi và ngước mặt nhìn lên bầu trời để ngắm trăng …..

Đêm nay mặt trăng ko còn cô đơn nữa , vì nó đã có ngôi sao ở bên ….

Gió vẫn nhẹ nhàng thổi , ngôi sao và mặt trăng vẩn tỏa sáng trên bầu trời …. Dưới gốc cây anh đào , hai ng‘ họ tựa vào nhau ngủ , trên nở 1 nụ cười hạnh phúc ……

38. Chương 38

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Everythings will be OK …

Amy đứng trước gương , thắt lại cái nơ màu xanh da trời trên bộ đồng phục , miệng mỉm cười mà chẳng hiểu vì sao …

- Pé mèo , nhanh lên , trễ học bây giờ !

- Bik roy‘, em xuống ngay .

Nó trả lời tiếng vọng từ dưới nhà lên với 1 âm lượng không hề nhỏ chút nào rồi vội vàng xách cặp chạy xuống nhà , ko để ai đó phải chờ đợi thêm 1 giây phút nào nữa .

- Thưa papa kon đi học ! – nó nói , nhón chân hôn nhe lên má ông – papa của nó . Rồi nhanh như cắt , nó chạy đến bên cạnh hắn, leo lên chiếc xe màu xanh lá đã chờ sẵn từ nãy giờ .

- Anh chờ em lâu ko ? – nó hỏi cho có lệ ,dù đã bik thừa câu trả lời .

- Lâu chứ sao ko . Mà ban nãy sao lại ko cho anh vào phòng em thế hả ?

- =.= Phòng con gái mà .

- Ko cho anh vào , chỉ cho bạn trai vào thoy phải ko ? – hắn hỏi , khẽ nhíu mày ra vẻ suy tư .

- Chắc thế ! – nó nói , nhoẻn miệng cười tinh nghịch .

- Hmm , đc lắm . – Yamada đáp , gương mặt tỏ vẻ giận hờn , ko còn là Yamada mọi khi nữa , kon ng‘ lạnh lùng ấy đâu mất rồi ?!….

- Hai đứa đi học nhanh lên , ở đó cãi nhau đến bao giờ . – papa nó nói , khẽ nhìu mày khó chịu nhưng trên môi lại nở 1 nụ cười yên bình .

- Dzạ vâng , kon chào bác ! – hắn nói , gật đầu chào papa nó rồi phóng xe đi mất .

- Nadeshiko , kon chúng ta … nhất định sẽ hạnh phúc ….

- Đi đâu đây ? – nó hỏi với cái giọng ngạc nhiên khi nhận ra con đường đang đi ko phải là đường đến học viện .

- Bắt cóc em ! – hắn nói , mỉm cười tinh nghịch .

- Dám ko ? – nó cười khẩy đáp lại .

- Tất nhiên là ko , em dữ vậy làm sao anh dám bắt cóc

- Bik thế thì tốt . Mà em hỏi thật , chúng ta đang đi đâu vậy ?

- Wa nhà Miki trước khi đến học viện . Hôm nay cho em với Miki đi học chung , Hiro và anh có việc , ko chở hai em đi học đc .

- Xời , thì ra là thế . Bỏ đi chơi riêng chứ gì , thoy kệ , ko sao , lâu rồi em với Miki ko có thời gian nói chuyện với nhau .

Nó nói , mắt ngước lên trời , miệng mỉm cười và trái tim thì đầy nắng ấm ….

-Miki !!!

-Amy !!!

Hai đứa hét toáng lên khi vừa nhìn thấy nhau , cứ như hang ngàn năm chưa gặp lại [=.=]

- Hixhix , cậu có sao ko ? Hum trước cậu ngất xỉu làm tớ lo wa' .- Miki vừa nói , vừa xoay xoay con bạn , xem xem Amy có bị sưt mẻ chỗ nào ko .

- Mình ko sao rồi . Cảm ơn cậu .

Hai đứa nó đứng đó nói chuyện vui vẻ với nhau , hoàn toàn wen mất sự có mặt của hai Prince nhà ta .

Yamada đứng dựa vào chiếc xe màu xanh lá của mình , ánh nắng mặt trời khiến đôi mắt màu xanh sáng lấp lánh , hai tay cho vào túi quần và mái tóc màu nâu lãng tử cứ bồng bềnh nhẹ bay ….

- Hiro và Yamada đi đây , Miki với Amy tự đến trường nhaz !

- Okie , paiz hai ng' . – Miki đáp , nhoẻn miệng cười thật tươi , Amy chỉ đứng bên cạnh ko nói gì , cũng chẳng vẫy tay tạm biệt , đôi mắt cứ dán chặt vào 1 ng' ….

Chiếc xe màu xanh lá dần dần khuất bong sau hang cây , để lại cho ai đó sự tiếc nuối kì lạ .

- Tụi mình đi thôy , Amy ! – Miki way sang nói , căt đứt dòng suy nghĩ của nó .

- Uhm . – nó đáp , khẽ mỉm cười .

Trên suốt quãng đường đến học viện , nó và Miki nói rất rất nhìu điều , những điều mà thời gian qua , dù rất muốn nhưng lại chẳng có thời gian giãi bày với nhau .

Hai đứa nó đều quá bận rộn với những sự việc xãy ra trong cuộc sống của riêng mình . Tình bạn tạm thời bị gạt sang 1 bên . Nhưng nay mọi chuyện đã ổn thỏa , và đây là thời điểm để bọn nó có thể tâm sự với nhau những chuyện ko thể nói với ai khác .

- Thật ko ? – Miki mở to mắt , vẻ mặt cực kì ngạc nhiên và sửng sốt trước những chuyện mình vừa nghe đc từ con bạn thân .

- Uhm … - đáp lại nó là cái thở dài mệt mỏi và nụ cười chán nản của Amy .

- Haizzz , sao phức tạp quá dzậy ? – nó hỏi , mắt ngước nhìn lên trời như để ám chỉ : ông Trời trả lời giùm con !!!

- Hixhix , sao mình bik đc ? [hỏi t/g ih]

- Haizzz – Miki thở dài lần thứ hai trong ngày rồi way sang hỏi nó – Vậy cậu có thix Chinen ko ? Àh mà ko , ý mình là … yêu ấy ?

- Hmm , có lẽ là ko .- n1o trả lời , 1 chút ngập ngừng và dứt khoát . Đây là câu hỏi mà nó đã tự đặt ra cho chính mình , mặc dù câu trả lời đã đc xác định rõ từ trước nhưng việc khẳng định câu trả lời này lun khiến nó cảm thấy ray rứt và tội lỗi ….

- Uhm , vậy thì tốt . Ít nhất cậu cũng xác định đc tình cảm của bản thân mình .

- Có lẽ , nhưng mà …. Mình hiễu rõ tình cảm của bản thân nhưng mình lại ko dám nói ra …

- Uhm' , mình hiểu . – Miki nói , khẻ thở dài , nó hiểu rõ tình cảnh của con bạn bây giờ , chính nó cũng đã từng rơi vào tình cảnh như thế : yêu nhưng ko dám nói ra …..

Với nó , mọi chuyện đều ổn , yên bình và hạnh phúc . Nó cảm thấy mình thật may mắn vì có 1 tình yêu – 1 tình yêu thật sự ….

Cả hai đều im lặng , ko nói gì nữa và lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ , bên ngoài , bầu trời tươi sáng với những tia nắng ấm áp mang hi vọng đến cho ai kia ….

Everythings will be OK …

Thời gian trôi chậm chạp , nó ngồi trong lớp học nhưng hồnt hì bay tận nơi nao , nơi có ai kia ….

Tiếng chuông báo hiệu giờ trưa vang lên , nó vội vàng dọn dẹp tập vở rồi chạy ào sang lớp bên cạnh để tìm con bạn thân .

Nhưng nó chợt nhớ ra rằng Hana và Chinen cũng học lớp bên đấy >"

Chẳng bik phải đi đâu , lang thang 1 hồi nó mò đến nơi bí mật trong học viện nài của riêng nó , nói là bí mật chứ ít nhất ngoài nó ra đã có 4 người bik đến nơi nài . Nó ngồi dựa vào gốc cây , mắt ngước nhìn lên bầu trời trong xanh và chuẩn bị … măm măm [ăn trong mọi trường hợp và tình huống]

Nó dung đôi đũa gấp miếng cà rốt hình hoa nho nhỏ xinh xinh đưa lên miệng chuẩn bị măm thì ….

- Touya-sensei !!!

Hixhix , sensei mỉm cười tiến gần lại nơi nó đang ngồi . Nó tròn mắt ngạc nhiên , hàng đống câu hỏi bay vòng vòng :" Sao sensei lại ở đây ?"

Khoan nào , ko phải vậy , đúng hơn là nó đang ngạc nhiên về cái cảnh gặp nhau nài .

Bình thường thì nó và sensei gặp nhau khi sensei đang đàn , còn nó thì nghe theo tiếng đàn và mom men tìm đến .

Nhưng lần này khác , sensei ko đàn , ko đem theo cây violin như mọi khi nữa .

Sensei mỉm cười , tay ôm 1 kon thỏ màu trắng tinh với cái nơ màu tím ngay cố rất ư là kute

- Em đang ăn trưa à ?

- Vâng ạ ! – nó đáp nhưng mắt thì dán chặt vào chú thỏ xinh xắn mà Touya-sensei đang bế . Phần vì pé thỏ này rất ư là kute , phần còn lại là vì … kon thỏ này khiến nó có cảm giác wen thuộc , dù ko nhớ là mình đã gặp nó ở đâu ?!!

- Sao nhìn chằm chằm vào Ryn vậy ? – touya lên tiếng hỏi .

Nó bây giờ mới ngước mặt lên nhìn Touya .

- Tên là Ryn ạ ? Dễ thương wa' cơ

- Uhm' , thầy nuôi Ryn cũng lâu lắm roy' , em trông Ryn có wen ko ?

Nó tròn mắt nhìn thầy , tỏ vẻ khó hiểu về câu hỏi .

- Là sao ?

- Em cứ nhìn kĩ đi . – Touya nói , mỉm cười bí ẩn nhưng lại mang đến cảm giác yên bình dễ chịu .

Nó đưa 1 ngón tay lên miệng , cắn cắn [eo >"

- Pé mèo , đợi chị với ! – 1 kon bé gọi với theo … 1 kon mèo màu trắng xinh xắn .

- Ryn , đứng lại ! – 1 cậu con trai cũng gọi với theo 1 … kon thỏ và hồng hộc chạy theo sau .

- Bắt đc rồi !!! – cả 2 đồng thanh reo lên và bất chợt way sang nhìn nhau mỉm cười .

Kon bé gật đầu chào và mở lời làm wen .

- Em chào anh ạ ! Trông anh có vẻ wen wen , em có biết anh ko ?

- Hmm , thế em có biết Yamada ko ? – cậu con trai hỏi lại , tay vuốt vuốt bộ long trắng muốt của Ryn

- Dzạ có ạ . Anh là ji' của anh Prince thế ? – cô bé hỏi , mắt mở to nhìn ng' con trai đang đứng trước mặt mình , một con người giống anh Prince của cô bé đến ngạc nhiên .

- Anh là Touya – anh họ của Prince . – cậu con trai đưa tay ra bắt tay với cô bé , kèm theo 1 nụ cười mỉm yên bình . Cáhc xưng hô cũng đc đổi từ Yamada sang Prince cho phù hợp với cô bé .

Cô bé giơ tay ra bắt tay , miệng mỉm cười với 1 suy nghĩ của riêng bản thân …

"Anh Prince sẽ ko bao giờ cười như vậy đâu …"

- Àh , em nhớ ra rồi !!!

Amy reo lên vui sướng .

- Uhm , thế thì tốt .

Touya sensei trả lời , mắt ngước nhìn lên bầu trời .

- Mẹ em – dì Nadeshiko vẫn khỏe chứ ?

Touya vô tình hỏi 1 câu hỏi mà khiến trái tim ai kia chợt nhói đau , chỉ 1 chút , 1 chút thôy …

Gương mặt nó biến sắc , đôi mắt chợt trở nên long lanh lạ …

- Thầy đi mấy năm rồi ko về Nhật nên ko bik là … mẹ em đã wa đời năm em 13 tuổi rồi ạ ….

Nó nói và những giọt lệ chảy ra từ khóe mắt , cái ji' đó khiến trái tim nhói đau . Thời gian , có thể làm lành vết thương nhưng … dấu vết của nổi đau , của mất mát sẽ mãi ở trong trái tim chúng ta …

Touya-sensei ko nói gì , chỉ ngước mắt lên nhìn trời – nơi tìm thấy hi vọng và cũng để nhìn thấy 1 người nào đó đã ở trên thiên đường .

- Em rất giống mẹ . Đừng khóc nữa , mẹ em luôn cười thật tươi !

Nó way sang nhìn Touya – một con người chững chạc và chin chắn luôn mang lại cảm giác yên bình .

Nó khẽ mỉm cười , chùi đi những giọt nước mắt trên má ….

- Hì , cảm ơn ạ , lần đầu có ng' nói em giống mẹ .

- Vậy à ?!

- Vâng , về ngoại hình thì em tự thấy mình giống cha hơn . Chỉ có đôi mắt và mái tóc là giống mẹ . Nhưng bây giờ tóc em cắt ngắn rồi . Hixhix , phải chi em có mái tóc dài và xoăn gợn sóng quyến rũ như chị Rika .

Nó nói , vô tình làm nụ cười trên môi ai đó tắt ngắm .

Nhân ra mình lỡ lời , nó im lặng . Chẳng biết làm ji' hơn ngoài cách im lặng bây giờ . Ko ai nói với ai nhưng mọi ng' ai cũng đều tự hiểu cái tên Rika là một trong những điều tối kị ko đc nhắc đến trước mặt Touya-sensei . Cũng chẳng hĩu vì sao …

-Uhm , có lẽ …

Gió thổi nhẹ , ánh nắng ấm áp xuyên wa những vòm cây ….

Nụ cười yên bình của ai đó , ko đâu , ko yên bình đâu …..

39. Chương 39

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Chiếc xe màu xanh lá dừng lại trước cổng 1 ngôi biệt thự cổ kính như 1 tòa lâu đài thời xưa .

Ánh nắng yếu ớt xuyên wa những tán cây , góp phần tô vẽ nên bức tranh cổ kính đầy bí ẩn ….

Yamada bước xuống xe , đứng ngắm nhìn tòa lâu đài này trong chốc lát , khẽ buộc miệng nói một câu gì đấy …

- Cũng lâu quá rồi nhỉ ?

Hiro quay sang nhìn cậu bạn của mình , gương mặt nghiêm túc và đôi mắt màu vàng kim sáng lấp lánh dưới ánh năng mặt trời . Khẽ chớp mắt , câu nói kia … có lẽ cũng có người có cùng cảm nhận với hắn . "Uh , lâu quá rồi "

- Yamada , chúng ta vào thôi .

- Uhm .

Gió thổi nhẹ , len lỏi qua khe cửa sổ , 1 căn phòng sang trọng và cổ kính ….

Người đàn ông lớn tuổi khẽ nhấp 1 ngụm trà , tay chỉnh lại đôi kính lão trên khuôn mặt thể hiện vẻ mệt mỏi của tuổi già , những sóng gió đã trải qua , vầng trán in hằn dấu vết của thời gian , chỉ riêng đôi mắt thì không , đôi mắt màu nâu sáng như ánh mặt trời ấm áp ….

Đôi mắt màu nâu … quen thuộc ? Giống với 1 người … vậy , người đó là ai ? ….

- Đến rồi thì vào đi !

Amy bước chầm chậm trên những bậc cầu thang dẫn đến sân thượng ….

Một ngày nắng đẹp , một ngày yên bình , một ngày thiếu vắng hình bóng ai kia . Trống trãi quá ….

Ko , ko phải đâu . Hình bong ai kia đã in đậm trong kí ức và trong trái tim mất rồi …

Cô bé ngốc nghếch ấy , mỗi sáng sớm thức dậy điều đầu tiên nghĩ đến là về hắn …

Cô bé ngốc nghếch ấy , mỗi khi nhắm mắt là lại nhớ đến nụ cười của ai kia ….

Cô bé ngốc nghếch ấy , cô bé và cậu bé trong quá khứ - anh trai và em gái luôn yêu thương nhau ….

Chỉ là anh em thôy àh ? Ko phải đâu , chắc chắn là ko phải , ít nhất là đối với nó …

Nhớ nụ cười ấy lắm , nhớ cái xoa đầu dịu dàng , cái nắm tay ấm áp , nhớ lắm nụ hôn ngọt ngào và vòng tay êm ái …

Tất cả những thứ đó đối với nó đều là những thứ quý giá nhất , những thứ nó luôn trân trọng và gìn giữ …

"Mình … yêu anh ấy rồi sao ?"

Ngốc nghếch , câu trả lời đã có rồi còn gì ….

Câu trả lời luôn hiện diện khi cô bé cười , nụ cười thật tươi vì có anh ở đó .

Câu trả lời luôn hiện diện khi cô bé nhìn anh , đôi mắt to tròn màu hổ phách long lanh màu sắc của tình yêu .

Câu trả lời luôn hiện diện trong từng hành động nhỏ bé nhất của cô bé , nhắn 1 tin nhắn lúc 12h đêm để chúc anh ngủ ngon , 6h sáng gọi điện qua để gọi anh dậy đi học , lo lắng xem trông mình có xinh ko , tóc có rối ko , …. Ngay cả cái cách cô bé lè lưỡi , phùng má lên trêu chọc anh cũng đã thể hiện tình yêu của cô bé ….

Câu trả lời ư ? Cô bé đã yêu anh từ lâu rồi , chỉ là ko chịu thừa nhận đó thôy …. Cô bé trở nên khác lạ và ngốc nghếch , chỉ vì cô bé yêu anh .

Khi yêu , con người ta ai cũng ngốc nghếch như vậy sao ? Uh , có lẽ vậy … ngốc nghếch đáng yêu …

"Nhưng anh ấy … liệu anh ấy có yêu mình không ?"

Ngốc nghếch …

Nếu ko yêu , sao anh ấy lại bảo vệ cô bé ?

Nếu ko yêu , sao anh ấy luôn mỉm cười với cô bé ?

Nếu ko yêu , sao anh ấy lại luôn chia sẽ với cô bé mọi chuyện vui buồn , lắng nghe những tâm sự ngốc nghếch của cô bé ?

Chỉ là anh em thôi ư ? Có thể ko nhỉ ?

Anh ấy là thế , từ trước đến nay luôn là thế , đối xử tốt với cô bé , như anh trai đối với em gái . Anh ấy thường gọi cô bé là em gái ngoan và cứ đùa vu vơ rằng người cô bé yêu nhất định phải vượt qua "cửa" của anh …

Liệu có thể , đối với anh ấy , cô bé chỉ là một đứa em gái ko hơn ko kém ???

Một nỗi sợ vu vơ , trái tim đập liên hồi , lo lắng …

" Ko đâu , ko phải thế đâu mà ….."

Uh , có lẽ là vậy . Cô bé tự trấn an mình nhưng trái tim vẫn đang khiêu vũ trong lồng ngực .

Cô bé cần một cái gì đó chắc chắn . Phải rồi , cô bé cần 1 lời khẳng định , để biết đc anh có yêu cô bé ko . Đúng vậy , câu trả lời …

Đc rồi , cô bé sẽ hỏi anh ấy , tuy rất lo sợ về kết quả nhưng … nhất định cô bé sẽ làm đc .

Cô bé cần biết câu trả lời . Một happy-ending cho giấc mơ màu hồng này ?

Cố gắng lên !

Nó nhắm mắt lại và tận hưởng cái cảm giác mái tóc mình đang bay nhẹ trong gió , gió lướt qua khuôn mặt thật nhẹ nhàng …

Nó chợt mỉm cười vu vơ , nụ cười của ai kia đang hiện lên trong tâm trí , nỗi sợ ban nãy đã bay theo cùng gió , chỉ còn lại trong trái tim niềm tin vào hạnh phúc , tin vào giấc mơ màu hồng , tin vào câu nói :"Someday my prince will e" ….

Liệu cuộc sống chỉ toàn là một giấc mơ màu hồng ?

Yamada và Hiro ngồi xuống theo lời mời của người đàn ông kia – chủ nhân của ngôi biệt thự cổ kính này ….

- Đã lâu rồi chúng ta ko gặp lại nhau , phải ko ? – người đàn ông ấy nhìn sang Yamada , miệng khẽ mỉm cười thân thiện .

- Vâng ạ , kể từ ngày đó , đây là lần đầu chúng ta gặp lại nhau , thưa ông . – Hiro trả lời thay cho Yamada vì đã nhận ra vẻ khó chịu và chán nản trên gương mặt thằng bạn thân .

- Vậy sao , thời gian trôi nhanh quá … Cũng lâu rồi cháu gái ta ko về thăm , nó vẫn sống tốt chứ , Yamada ?

Ông ta nhấn mạnh tên của hắn , ông muốn hắn phải trả lời ông , chứ ko phải là Hiro .

- Vâng , chị Rika vẫn sống tốt !

Yamada ngước nhìn người đàn ông đang ngồi trước mặt mình , vẻ mặt kiên quyết …

- Sao lại gọi = chị ? Chẳng phải hai đứa yêu nhau sao ?

Ông ta hỏi , gương mặt lộ vẻ ngạc nhiên .

- Ông nhầm rồi . Cháu ko yêu chị Rika , người yêu chị Rika là Touya – anh họ của cháu và anh Touya cũng chính là người chị Rika yêu .

Hiro khẽ huých tay thằng bạn làm ám hiệu , nhưng ko kịp nữa rồi . Những điều hắn giữ kín bấy lâu , đến giới hạn chịu đựng rồi ….

- Cháu nói thật với ông , cháu ko hề yêu chị Rika , đối với chị ấy đó chỉ là tình cảm chị em thôi . Cháu và chị Rika đã phải giả vờ yêu nhau , vì ông ko chấp nhận chị Rika và anh Touya . Anh Touya – anh ấy có gì ko tốt chứ ? Ông ko chấp nhận họ chỉ vì anh Touya ko phải là người thừa kế ư ?

Người đàn ông ấy cười khẩy trước những điều rất nghiêm túc mà Yamada vừa nói ra . Hắn bây giờ ko phải là hắn của mọi khi nữa , hắn ko còn giữ đc bình tĩnh của mình …

- Nếu thật như thế thì đã sao ? Nó là cháu gái duy nhất của ta , ta ko muốn nó lập lại sai lầm như mẹ nó . Mẹ nó đã yêu một nghệ sĩ đàn dương cầm tài ba và đi khắp nơi trên thế giới cùng người đó . Kết cục thì sao ? Hắn ta để mẹ con nó ở lại Nhật rồi ra đi . Mấy chục năm rồi ko them quay lại nhìn đứa con lấy 1 lần . Mẹ nó đã qua đời rồi . Trên đời này chỉ còn ta là người thân của nó , ta lo lắng cho tương lai của nó , liệu việc ta làm là sai hay sao ?

Yamada ko nói đc gì , chỉ biết đứng nhìn , nhìn thẳng vào đôi mắt màu nâu quen thuộc ấy …

Ko , điều ông ta nói là ko sai , nhưng …

Không gian trong căn phòng im ắng lạ thường , chỉ có tiếng gió lùa qua khe cửa sổ và tiếng lá cây xáo xạc ngoài vườn …..

Người đàn ông ấy thôi nhìn Yamada , đưa tách trà đã nguội lên nhấp 1 ngụm

- Ta cảm thấy mệt , muốn nghỉ ngơi .

Hiro hiểu ý , cúi chào ông ấy rồi kéo tay Yamada ra về ….

Đôi mắt màu nâu sáng lên , người đàn ông thở dài mệt mỏi ….

Trên đời này , ông chỉ còn mỗi cô cháu gái là người thân , ông không muốn ngay cả nó cũng rời xa ông , nếu kết hôn với Yamada như hôn ước , ông sẽ giữ đc nó ở bên cạnh mình , mãi mãi …

Ông biết , cháu gái của ông – Rika , yêu một nghệ sĩ đàn tài ba – giống mẹ nó . Nhưng ông lại ko dám mạo hiểm 1 lần nữa , mạo hiểm để người ông yêu quý rời xa ông ….

Con người là một sinh vật ích kỹ .

Sao ông ko chịu hiểu , hạnh phúc của cháu gái ông là đc ở bên cạnh người mà cháu gái ông yêu quý ?

- Amy !

Nó quay lưng lại nhìn người vừa mới gọi mình , khá ngạc nhiên khi người đó chính là … chinen .

- Sao anh lại ở đây ? Àh ko , sao cậu lại ở đây ? – nó lỡ lời và vội vàng sửa lại cách xưng hô của mình …

- Anh ko thể ở đây đc sao ?! – Chinen dường như ko để ý đến vẻ lúng túng của nó , cứ thản nhiên như ko

- Ko , ko phải vậy .

Nó nói rồi quay lưng lại với hắn , lo sợ một điều gì đó ….

- Em khỏe rồi chứ ?

- Uhm . Em khỏe rồi , cảm ơn anh đã quan tâm .

Chinen khẽ nhíu mày buồn rầu , nói với vẻ thất vọng …

- Em có cần khách sáo thế ko ?

Nó im lặng ko nói đc gì , cũng ko dám nhìn thẳng vào đôi mắt của ai kia….

- Em còn nợ anh một thứ : Câu trả lời .

Nó sửng sốt quay sang nhìn hắn . Chinen tỏ vẻ bình thản , ngước mặt nhìn lên trời , gương mặt bình thản còn trong lòng thì nóng như lửa đốt .

Amy nhắm mắt lại , hít một hơi thật sâu . Nó biết ngày này rồi cũng sẽ đến , nó biết dù sớm hay muộn nó cũng phải nói rõ tình cảm của mình cho Chinen biết . Điều duy nhất nó lo sợ là Chinen sẽ buồn , nó sẽ mất đi một người bạn – một thiên thần hộ mệnh tốt bụng …

Nó là một đứa con gái tham lam ….

- Em xin …

Hắn lấy tay bịt miệng nó lại , ko cho nó thốt ra thêm bất kì lời nào nữa .

Chinen mỉm cười , một nụ cười buồn .

- Anh hiểu , em ko cần phải nói nữa . Anh biết câu trả lời của em từ lâu rồi , anh chấp nhận điều đó , dù nó rất khó khăn và đau khổ . Em phải hạnh phúc nhé , lúc cần thì hãy gọi anh , anh sẽ luôn ở bên em và làm tất cả để bảo vệ em . Em coi anh là gì ko wan trọng , em chỉ cần biết là anh yêu em .

Chinen quay lưng bước đi , cái dáng ấy sao mà … cô đơn và lẻ loi đến thế . Hắn đã buông tay , đã từ bỏ thứ ko thuộc về mình ….. Nhưng tình cảm ấy lại ko buông tha hắn , liệu hắn sẽ có đc hạnh phúc cho riêng mình ? ….

Amy nhìn theo cái dáng ấy , một nổi buồn khiến trái tim nó khẽ nhói đau , cảm giác tội lỗi đè nặn trong lòng nó …

Chợt tiếng chuông hết giờ học vang lên , một ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu nó :" Phải rồi , anh Yamada sẽ đến đón mình !!!"

Nó mỉm cười thật tươi và chạy vội đi , nó muốn có đc câu trả lời , ngay bây giờ . Dù việc làm này có thể là hơi tàn nhẫn với Chinen nhưng … nó ko thể nào đợi thêm đc nữa .

Dường như nó đang nhìnt hấy trước mặt mình , vị thần của hạnh phúc đang vẫy tay với nó ….

"Hạnh phúc ơy , chờ ta nhé ! "

Yamada nhắm mắt lại và thở dài mệt mỏi , hắn ngồi tựa vào gốc cây hoa anh đào , lòng rối bời những suy nghĩ ….

- Yamada , em ổn chứ ?

Hắn mở mắt ra , là chị Rika với đôi mắt sưng húp . Hắn chớp chớp mắt như muốn hỏi chuyện gì đã xảy ra ….

- Chị nghe Hiro nói hết mọi chuyện rồy … Cảm ơn em vì đã có ý tốt ….

Rika ko nói đc gì nữa , những giọt nước mắt đã át đi tiếng nói , chỉ còn lại tiếng nấc nghẹn ngào .

Yamada ôm chặt Rika vào lòng và an ủi ….

-Rika , chị đính hôn với em nhé ?!

Trái tim ai đó vỡ tan thành từng mảnh , trái tim thủy tinh … Đã nói là sẽ ko yêu ai nữa mà , trái tim phản chủ , nó đã lỡ yêu anh mất rồi ….

Hàng ngàn mảnh thủy tinh tan vỡ hòa chung cùng nước mắt ….

Cô bé chạy đi , ko muốn nhìn cảnh tượng ấy thêm 1 giây , 1 phút nào nữa ….

Gió thổi lướt qua khuôn mặt , mái tóc ai đó bay nhẹ trong gió ….

Gió thổi làm khô đi những giọt nước mắt , nhưng nước mắt vẫn không ngừng rơi , trái tim vẫn tan vở và nụ cười đã ko còn ….

Cuộc đời ko chỉ toàn một màu hồng ….

- Amy , em sao vậy ?

Ko có tiếng trả lời đáp lại , chỉ có tiếng khóc và tiếng gió thổi xào xạc ….

- Đừng khóc nữa , anh sẽ lun yêu em và ở bên cạnh em .

Nước mắt vẫn rơi , vòng tay ai đó ôm nó vào lòng , thật chặt , thật ấm áp , ko phải là vòng tay của ai kia , cảm giác ko giống . Nhưgn bây giờ nó chẳng còn thiết gì nữa , nó chỉ cảm thấy đau khổ và nước mắt đang lăn dài trên má ….. vòng tay ai đó vẫn ôm nó vào lòng và dịu dàng an ủi nó ….

Liệu như thế có ổn ko ?

40. Chương 40

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Chiếc xe phóng nhanh trên con đường hoa anh đào quen thuộc …. Những cánh hoa rơi lả tả trong ánh nắng hoàng hôn một buổi chiều ảm đạm ….

Đôi mắt ai kia đẫm lệ và vô hồn . nụ cười bây giờ trở thành 1 thứ gì đó quá xa xỉ ….?!

Chiếc xe chầm chậm dừng lại trước cổng ngôi biệt thự Nadeshiko .

- Em ko mún về nhà !

Chinen quay sang nhìn nó , khẽ nhíu mày trong vài giây rồi lại ra vẻ thấu hiểu , gật gù

- Uh , cũng đc . Chúng ta đi chơi ha ?!

Đáp lại nụ cười hào hứng của hắn là vẻ mặt lạnh lùng đến vô cảm hiếm thấy của nó .

Nụ cười trên môi ai kia chợt tắt ngấm , thay vào đó là cái thở dài và lắc đầu ngán ngẩm ….

- Đi thôy .

- Amy , xuống xe đi nào .

Nó ngẩng mặt lên , đôi mắt mở to tỏ vẻ ngạc nhiên ….

- Chúng ta đi chơi , em xuống xe đi .

Chinen lập lại 1 lần nữa , trên môi nở 1 nụ cười nhẫn nại ….

- Uhm …

Nó bước xuống xe , ngước mặt lên nhìn cái cảnh vật quen thuộc trước mặt .

-Khu vui chơi này …. ?!

-Phải , đây là khu vui chơi mà lần đầu chúng ta gặp nhau .

Chinen cho hai tay vào túi quần , khẽ mỉm cười khi nhớ đến kỉ niệm lần đầu tiên mà hắn và nó gặp nhau ….

Hắn ko hề bik rằng … nơi đây đối với nó ko mang lại 1 hồi ức nào về hắn cả ….

Hồi ức … Kỉ niệm … tất cả đều có hình bong của ai kia ….

Nắm tay nó thật chặt trong 1 ngày lạnh lẽo , cãi nhau với nó , mỉm cười với nó , cõng nó về nhà ….

Tất cả , tất cả đều quá ngọt ngào nhưng sao giờ đây , những hồi ức ấy lại như một con dao cắm rất sâu vào trái tim đang rỉ máu của nó ….

-Rika , chị đính hôn với em nhé ?!

Tại sao ??? Tại sao người anh ấy yêu ko phải là nó ?

Tại sao anh ấy lại đối xử tốt với nó đến như thế khi chỉ xem nó như 1 đứa em gái ?

Tại sao lại quan tâm đến nó như thế ?

Tại sao ? Tại sao lại khiến nó yêu anh ……..???

Ngốc ạ , tình yêu làm sao mà giải thix đc …. Yêu hay ko ? Đó ko phải là quyết định của lý trí mà là câu trả lời của trái tim ….

Tại sao àh ? …. Có ai trả lời đc ko ?

Trái tim đau nhói còn đầu óc thì mệt mỏi đến độ chẳng thể nào suy nghĩ thêm đc nữa ….

Àh , phải rồi , bởi vì từ trước đến giờ trong trái tim ấy , nó đã-đang và sẽ mãi mãi là “em gái” của hắn mà thôy …

Có thật , chỉ là “em gái” thôy ko ?

Nước mắt lăn dài trên má , cố gắng để ko phát ra thành tiếng nhưng …. Khó quá ….

Nước mắt vẫn cứ rơi … Khóc , nó ko muốn khóc đâu nhưng chẳng hiểu vì sao nước mắt cứ rơi mãi …

Ai đó ôm chặt nó vào lòng , khe khẽ hát vu vơ ….

But if you wanna cry ….Cry on my shoulder ….

Nó đã từng mơ ước sẽ có 1 ng‘ nào đó yêu nó nhìu như thế , nhưng bây giờ , khi người ấy đã xuất hiện bên cạnh nó với 1 bờ vai để chia sẽ những giọt nước mắt , để an ủi khi nó buồn , …thì tại sao , tại sao nó lại ko thể đáp lại tình yêu đó ….

Trái tim của nó đã chứa đầy hình bong của ai kia rồi , còn chỗ trống nào cho ai khác nữa đâu ….

Ngốc ạ , từ bỏ đi …….Buông tay ra khi người ấy ko còn cần mình nữa , từ bỏ thứ ko thuộc về mình …. Bik thế, nhưng sao … khó quá …

Nó đẩy hắn ra , chùi đi những giọt nước mắt còn đọng lại trong đôi mắt đẫm lệ kia ….

- Em ko sao đâu .

- Uhm , chúng ta đi chơi thôy .

Hắn ko ngốc , hắn bik nó nói dối nhưng hắn vẫn chấp nhận , vì hắn muốn đc ở bên cạnh nó , vì hắn bik nếu hắn hỏi thêm bất cứ điều gì nữa thì cái tình cảm mà hắn đang cố gắng níu giữ sẽ mãi mãi mất đi ….

Hắn ích kỷ . Uhm , con người vốn là một sinh vật ích kỷ và ngốc nghếch …. ?!

Hắn mỉm cười và nắm tay nó kéo đi , nụ cười buồn trong một chiều ảm đạm …

Hơi ấm từ bàn tay ấy … sao mà khác lạ quá , nó ko ấm áp , ko dịu dàng , ko yên bình , ko ngọt ngào , nó chỉ chứa đựng sự cảm thông và sẻ chia ….

Tình yêu của hắn , có thật là chỉ dành cho nó ko ?….

- Amy , lại đây !!!

- Panda , wa đây chơi tàu lượn siêu tốc nè .

- Panda ngốc ….

Nó đi chơi với hắn mà đầu óc thì cứ bay nơi nao , hắn phải nắm tay nó kéo đi và luôn miệng gọi tên nó để nó ko bị lạc ….

Trông Chinen bây giờ khổ sở đến tội nghiệp ….

Ngốc ạ , sao lại phải như thế ? Khi tình cảm đó sẽ ko bao giờ thuộc về hắn ? ….

Amy mệt mỏi ngồi xuống cái ghế đá , khẽ nhíu mày …

Hắn mỉm cười mãn nguyện nhìn nó .

Sao lại mãn nguyện cơ chứ ?

Đi bên cạnh hắn nãy giờ mà nó chẳng nở đc 1 nụ cười ….

Nó cũng chẳng thèm nói chuyện với hắn câu nào , chỉ gật đầu , và lắc đầu ….

Nó ko cười , nhưng ít nhất đôi mắt kia ko còn long lanh vì những giọt nước mắt , ít nhất gương mặt nó cũng đã thể hiện 1 chút cảm xúc dù đó chỉ là cái nhíu mày nhăn mặt ….

Hắn muốn nó cười , cười với hắn , cười với nụ cười đã khiến trái tim hắn xao động , cười với đôi mắt to tròn đáng yêu ….

- Amy , nhắm mắt lại đi !

Nó quay sang nhìn hắn , mở to mắt tỏ vẻ khó hiểu , trên tay vẫn đang cầm cây kem hắn vừa mua cho ….

- Anh nói sao thì cứ làm vậy đi .

Nó ko nói gì nữa , khẽ gật đầu và từ từ nhắm mắt lại ….

Yên bình và dịu dàng , nhắm mắt lại , ko nhìn thấy gì nữa cả , nghỉ ngơi đc rồi ….

Hắn lấy hai tay bịt mắt nó lại , như thể sợ rằng nó vẫn cố nheo mắt để nhìn xem cái điều bí mật bất ngờ mà hắn đã chuẩn bị trước ….

- Nếu bây giờ mở mắt ra mà em nhìn thấy Mr.Sky mỉm cười thì … em cũng phải cười đấy nhé , vì đó là ý muốn của Mr.Sky mà !

[*Chú thix : Mr.Sky = ông Trời

- 1…2…3…!!!

Nó mở to mắt nhìn pháo bong đang bắn trên bầu trời , tạo thành hình mặt cười đáng yêu ….

Nó bật cười thành tiếng vì quá bất ngờ ….

Mr.Sky cười rồi kìa , nó cũng phải cười thôy , lời hứa mà …. Bỏ qua mọi chuyện phức tạp và rắc rối , tạm gác sang 1 bên những câu hỏi ko lời giải đáp ….

Chỉ 1 chút , 1 chút thôy …. Cười nào …

- Cuối cùng thì em đã cười ….. Em có biết anh muốn nhìn thấy nụ cười của em nhìu lắm ko ? Anh muốn nhìn thấy nó mỗi ngày , anh muốn em hạnh phúc và …. Anh muốn em làm bạn gái của anh ….

Bàn tay ai đó nắm chặt như ko muốn rời xa , ngốc ạ , cố gắng níu giữ thứ ko thuộc về mình làm gì , rồi sẽ nhận đc gì chứ ?….

- Em …. Có thể ko ?

- Tất nhiên là có thể .

Hắn ôm chầm lấy nó , cười thật tươi với vẻ hạnh phúc đáng ghen tị ….

Cuối cùng thì nó cũng là bạn gái của hắn .

-Yeah !!!

Cuối cùng thì hắn cũng đã thành công .

-Em xin lỗi ….

Ko , ko phải đâu …. Sao lại tự dối lừa bản thân mình như thế ? Hanh phúc đó … mong manh quá , câu xin lỗi …. Thật khó để nói ra …. Mọi thứ … tất cả …. Ngốc nghếch ….

Pháo hoa vừa đc bắn lên trên bầu trời dần dần tàn lụi , nụ cười của Mr.Sky bây giờ chỉ còn là một vệt mờ mờ ko rõ hình dạng , nụ cười của ai kia cũng vậy thôy ….

Nói dối … ko dễ dàng đâu ….

6 giờ sáng ….

Amy ngồi cạnh cửa sổ , đôi mắt nhìn vô định ra không gian bên ngoài ….

Hôm qua là 1 ngày tồi tệ , nó đã làm một việc rất ngốc nghếch ….

Nó ko hiểu tại sao trong khoảnh khắc ấy nó lại chấp nhận lời đề nghị của hắn ….

Có lẽ …. 1 phút yếu lòng , 1 chút ích kỷ , cái cảm giác cần đc an ủi , cần đc chở che , cần đc yêu thương và chăm sóc ….

Rồi sẽ phải hối hận …

Nó bik điều đó , nó bik nó ko thể náo che dấu đc tình cảm của bản thân , nó ko thể nào quên anh đc , nó bik , và nó đau , đau lắm …

Nó sẽ làm tổn thương 1 người , àh ko , ko phải chỉ 1 ng‘ đâu …. Nó , hắn , anh …. Và … ai nữa nhỉ ? Cô ấy …

- Wow , thật ko ? Princess Amy bây giờ là Princess của Prince Chinen , ss Rika thì trở thành vị hôn thê của Prince Yamada …. Hixhix , đảo lộn hết cả >”

- Uhm , bất ngờ thật , haizz , nếu ko có mấy tấm hình hai cặp này đang ôm nhau thì có lẽ đến khi họ đám cưới rồi bọn mình mới biết chuyện ýh chứ .

- …….

Tiếng xì xào bàn tán rôm rả cả phòng , ko phải , cả Học viện mới đúng …. Một ngày ko yên bình ….

- Panda , kẹo nà .

- Thanx anh , hehe .

- Khỏi thanx , kiss anh 1 cái là huề lun nè .

- Ple‘ , mơ ih nhaz .

Tiếng cười đùa bay nhẹ trong gió , trong số ấy có bao nhiêu nụ cười chân thật ?! ….

Amy ngồi phịch xuống đất , bóc vỏ kẹo ra và thưởng thức món quà bé nhỏ ngọt ngào của “bạn trai” trong khi Chinen ngồi gần đó và ngước mặt lên nhìn trời …

Một ngày ko yên bình nhưng bầu trời trong đôi mắt ai kia thật trong xanh , nó có màu của hạnh phúc ….

Trái tim đau nhói ….

Sao chứ ? Sao lại thế ? Amy ko yêu anh ấy mà , sao bây giờ lại thế này chứ …..?

Tay đưa lên miệng để ngăn những tiếng nấc nghẹn ngào , nước mắt làm nhòe đi tất cả , nhòe đi tiếng cười hạnh phúc của ai kia , nhòe đi tất cả , chỉ còn lại tình yêu ngốc nghếch trong trái tim …..

-Em muốn anh đc hạnh phúc , nhưng em ko thể nào trở thành hạnh phúc của anh .

Từ bỏ rồi mà ….

Giọt lệ của Bông Hoa …

Một cảm giác lạ thường xuất hiện , hắn quay lại nhìn sau lưng mình ….

Khóc à ? Sao lại khóc ….

Vội vàng chạy đi , vội vàng giấu giếm , tình cảm đó … ko ai đc biết đến sự tồn tại của nó …

Trong 1 khoảnh khắc ngắn ngủi , hắn đã ko làm chủ đc lý trí của mình khi nhìn thấy những giọt nước mắt của nó – người mà hắn “đã từng” yêu ….

Đuổi theo ….

Trái tim nhói đau , tổn thương , ngốc nghếch ….

Một ngày ko yên bình ….

41. Chương 41

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Gió thổi …. Những chiếc lá cuối thu rời xa cây , bay đi , bay cùng gió , bay đi mãi mãi …. ?

Vị ngọt của táo tan dần trong miệng , khẽ mỉm cười , ….quá vô tâm ….

Ngốc ạ , "bạn trai" đã chạy đi rồi kìa , chạy theo một cô gái khác , chạy theo tình yêu ……thế mà vẫn ngồi đó ăn kẹo , ngốc quá , đã diễn thì phải diễn cho giống chứ ….

- Pé mèo …

Nó quay lưng lại , miệng vẫn ngậm cây kẹo táo ngọt ngào …..

Là hắn … phút chốc trái tim đập lỗi nhịp , nhói đau , lo sợ , ngạc nhiên ….những cảm xúc hỗn loạn …..

- Rika , chị đính hôn với em nhé ?!

Không , không đc , nước mắt lại sắp rơi …..

Nó ko dám nhìn hắn nữa , quay lưng về phía đối diện và ngước mặt lên nhìn trời , làm thế để nước mắt ko rơi xuống , làm thế để nước mắt rơi vào trong trái tim ….

- Em đang làm gì thế ?

Hắn hỏi và từ từ tiến lại ngồi xuống bên cạnh nó …

- Chẳng làm gì cả , đang nhìn trời và ăn kẹo mút , thế thôy .

Nó trả lời hờ hững và tỏ ra hết sức bình thường như chưa từng có chuyện gì xảy ra , cố gắng , cố gắng để nước mắt ko rơi ….

- Uhm , thế àh ? – hắn hỏi , giọng trầm buồn thất vọng …- àh mà , em đang wen với Chinen phải ko ?

Nó mở to mắt nhìn hắn

- Sao …. Sao anh biết ?

- Hì , em hỏi thế thì chuyện đó là thật rồi ….

Hắn nói , khẽ cúi đầu buồn bã ….Buồn gì chứ ? Hắn phải vui mới phải , vui cho thằng bạn thân , vui cho "em gái" mình , họ có đc hạnh phúc …. Hắn phải vui , phải vui mới đúng nhưng chẳng hiểu sao , trái tim lại nhói đau , chợt cảm thấy ghen tị , chợt cảm thấy buồn , chợt cảm thấy thất vọng …..vì sao vậy nhỉ ?

Không gian trở nên im ắng lạ thường …

Nói gì đi chứ , hắn đã chạy khắp nơi để tìm nó sau khi nghe Miki thông báo cái tin sét đánh ngang tai kia mà ….

Nói gì đi chứ , nó đã và đang có hang ngàn câu hỏi rất cần lời giải đáp từ hắn mà ….

- Anh…

- Em…

- Anh nói trước đi .

- Ko , em nói trước đi . Lady first mà .

- Uhm …. – nó ngập ngừng , đưa tay lên miệng cầm cây kẹo táo, thoáng lo lắng ….- Anh … em nghe nói anh và chị Rika …. Sắp đính hôn , phải ko ….?

- Sao em biết ?

Hắn hỏi với giọng ngạc nhiên , rồi lại khẽ thở dài …. Chẳng đợi câu trả lời của nó , hắn nói tiếp ….

- Uhm , đúng vậy . Anh và chị Rika , àh ko , anh và Rika sắp sang Anh . Vì … như em biết đấy , gia đình anh đều ở Anh , anh về đây chỉ vì một lời hứa …. Nhưng bây giờ , lời hứa đó có đc thực hiện hay ko đối với ai kia cũng chẳng quan trọng nữa rồi . Anh bây giờ , có một nhiệm vụ khác , anh phải làm một việc cho những người anh yêu quý ….

Trái tim đau nhói ….

Sao lại ko quan trọng cơ chứ , vì lời hứa đó , một cô bé đã cố gắng trở nên mạnh mẽ , đã cố gắng lãng quên những kí ức đau buồn , đã cố gắng để không khóc , để có thể luôn mỉm cười ….

"ai kia" … nghe sao mà xa lạ thế ?!….

Nó ko biết nói gì , chỉ ngước mặt lên nhìn trời …. Bầu trời trong xanh , một ngày bình yên nhưng lòng người hỗn loạn ….

Bất ngờ ~~> Hoài nghi ~~> Hy vọng ~~> Lo sợ ~~> ……?

Không gian lại trở nên im ắng …..

- Anh …. Có thể hỏi em một câu ko ?

Nó quay sang nhìn hắn , khẽ gật đầu .

- Em có yêu Chinen ko ?

Đôi mắt mở to ngạc nhiên ….

Có yêu ko ? Câu trả lời đã biết rõ từ lâu rồi mà , ko yêu , sao lại nhận lời làm bạn gái của Chinen ? Tại sao ???

Có lẽ là vì … nó ích kỉ , vì nó cần đc quan tâm , vì nó muốn có một bờ vai để khóc ….Dù vì lý do gì đi chăng nữa , thì nó , vẫn là ng' có lỗi , thì việc làm của nó , là sai .

Uh , nó biết thế , nhưng … nó vốn ích kỉ và cứng đầu …. Nó là đứa bướng bỉnh .

- Anh này , sao lại hỏi thế ? Em là bạn gái của Chinen mà .

Nó nói và cười vui vẻ , nụ cười giả tạo ….

- Bạn gái thì bạn gái chứ , đâu phải cứ là bạn gái thì yêu đâu .

Hắn nhìn thẳng vào mắt nó , kiên định và cứng rắn , lạnh lùng và ấm áp ….

- Em … em phải về đây …

Nó vội vàng tránh ánh mắt của ai kia , đứng dậy và quay lưng bước đi …. Nó ko mún phải nói dối trước mặt hắn , nói đúng hơn là nó ko thể …..

- Sao em lại về sớm thế ?

Hắn níu tay nó lại , giọng ấm áp lạ thường ….

- Trời sắp mưa rồi , em phải về .

Nói dối ai chứ , bầu trời trong xanh thế kia cơ mà … làm sao lại có mưa đc ….? Ngốc quá , chẳng tìm đc lý do nào hay hơn ư ?

- Trời sẽ ko mưa đâu , mà nếu có mưa thì anh sẽ đưa em về . Đừng lo .

- Trời sẽ mưa mà ….

Nó vẫn cố tình bướng bỉnh , tay hắn vẫn đang nắm chặt tay nó , ấm áp , chẳng muốn rời xa …. Khó quá ….

- Nếu trời ko mưa thì em phải trả lời cho anh câu hỏi ban nãy , đc ko ?

- Em ….

Nó khẽ liếc nhìn đôi mắt màu xanh lá ấm áp kia , nó cảm thấy 1 điều gì đó , một điều gì đó khiến nó biết rằng nếu ko đồng ý thì sẽ chẳng thể nào rời khỏi bàn tay ấm áp kia đc .

- Okie , em đồng ý .

Hắn khẽ mỉm cười nhìn nó , một nụ cười buồn ….

- Uhm , anh muốn nghe câu trả lời của em trước khi đi . đc chứ ?

Nó ko nói gì , khẽ gật đầu và từ từ rút tay mình ra khỏi tay hắn …..

Quay lưng bước đi , mưa đang rơi trong trái tim ai kia ….

Một người đứng phía sau nhìn theo , bầu trời u ám trong trái tim , những giọt mưa vô hình đang rơi xuống ….

Nó chạy vội lên phòng , tiếng chào hỏi bay nhẹ theo gió …

Amy ôm chặt con gấu bông to đùng , với tay lấy cái ipod của mình ….

Tiếng mưa rơi từ từ vang lên .

Trời đang mưa , ít nhất là đối với nó , bên ngoài , gió vẫn thổi , bầu trời trong xanh yên bình ….

Thật sự thì Trời ko mưa …. Câu trả lời ….có yêu hay ko ….?

Hana bước vội trên con đường quen thuộc ….

Nước mắt rơi làm nhòe đường đi

Ai đó chạy theo phía sau , lo lắng ….

- Hana , em đi đâu đó ?

Nó dừng lại , ngước mắt nhìn hắn – vị hôn phu của nó – Prince khối 12 – kẻ chủ mưu mọi việc .

- Có chuyện gì ko ?

- Chà , sao em lạnh lùng thế ? Em là vợ của anh mà .

Hắn ta nói rồi cười đểu , khoác tay lên vai nó .

Tức giận , ko phải một , là hai người .

- Bỏ tay ra .

Nó nói , lạnh lùng, cứng rắn và dứt khoát .

- Hừ , láo nhỉ ? Cô nên nhớ công ty của ba cô tồn tại đc đến ngày hôm nay là nhờ ai . Cô phải thông minh lên một chút chứ . Còn dám từ chối tôi theo kiểu đó thì ….

Một nụ hôn …. Đáng ghét , kinh tởm ….

Nó cố gắng đẩy hắn ta ra , nhưng sức của 1 đứa con gái tiểu thư thì làm sao đấu nổi với thằng con trai 18 tuổi ….

Chỉ còn biết trông mong vào ông Trời , àh ko , ông Trời đã bỏ rơi nó từ lâu rồi , từ một năm trước đây , trong 1 ngày mưa ….

- Hana , Hiệu Trưởng bảo tôi đi tìm cô .

Hắn bước ra khỏi chỗ ẩn nấp , gương mặt bình tĩnh dù trái tim đang đập mạnh vì tức tối , vì ghen tị , vì đau lòng ….người hắn yêu thương …..

- Uh , tôi đến ngay .

Nó chạy đến bên cạnh hắn , tưởng chừng như nó vừa nhìn thấy ánh sáng của cuộc đời mình ….

Nhưng ko , có lẽ , ánh sáng này ko thuộc về nó , nó … ko thể ….câu chuyện 1 năm trước ….

- Em muốn anh đc hạnh phúc , nhưng em ko thể nào trở thành hạnh phúc của anh .

Nó , chính nó đã buông tay hắn ra , chính nó đã từ bỏ tỉnh yêu ấy , chính nó là ng' đã bỏ rơi hắn , phải , nó bỏ rơi hắn nhưng có ai biết , hắn đau , nó đau gấp bội phần , hắn buồn , trái tim nó tan nát ….

Tất cả … trò chơi của số phận ….

Chợt , hắn nắm chặt lấy tay nó

- Chúng ta đi thôy .

Hai từ "chúng ta" nghe sao mà thân wen đến lạ thường , phải rồi , chúng ta , hắn và nó ….

Thoáng ngại ngùng , một chút ngạc nhiên ….

Bước đi , lòng ấm áp lạ , ko phải 1 người , cả hai "chúng ta" ….

- Cái gì chứ ? Thằng nhóc đó và cô ta …X(

- Đau , đau quá , bỏ tay tôi ra …

- Anh có nghe ko , bỏ tay tôi ra .

Nó la toáng lên , đạp mạnh vào chân hắn

- Đau !!!

Đau àh , có người còn đau hơn đấy …

Nước mắt rơi , ko , ko đc khóc …

- Cô … cô khóc à ?

- Ko , ko có . Tức cười quá , sao tôi lại phải khóc cơ chứ ?

Uhm , sao lại phải khóc …. ? bướng bỉnh quá .

- Uh , ko khóc . Mà … cô là vị hôn thê của anh ta àh ? Chuyện này là sao ?

Nó ngước mặt lên nhìn hắn , trái tim ai kia đập lỗi nhịp , vội quay mặt đi , chẳng dám nhìn thẳng vào đôi mắt to tròn đen láy ấy ….

- Anh ko cần quan tâm đến tôi , anh chỉ cần lo cho bạn gái của anh là đủ rồi . Chuyện của tôi , để tự tôi lo . Dù gì đi nữa , tôi với anh chẳng là gì của nhau cả .

Nó quay lưng bước đi , ngước nhìn lên bầu trời , khẽ mỉm cười , một nụ cười buồn ….

- Anh sẽ hạnh phúc mà , đừng lo lắng cho em .

Đau , đau lắm …. Phải rồi , chẳng là gì cả ….ko phải bạn , ko phải người yêu , chỉ là hai kẻ xa lạ …. "xa lạ"….?

- Tại sao , sao em lại cứ bướng bỉnh như thế chứ ?

Gió thổi nhẹ , mái tóc màu nâu gợn sóng bay nhè nhẹ trong gió ….

Rika đứng trước cửa 1 căn hộ chung cư cao cấp .

Tay đặt lên ngực để lắng nghe nhịp tim của chính mình , lo sợ , hồi hộp …..

Rika mỉm cười , nụ cười bình yên ….

Hạnh phúc đang chờ đợi đằng sau cánh cửa kia ….

Tiếng đàn dương cầm du dương ….

Mở cửa bước vào ….Chào Thần Hạnh phúc …..

- Rika , cuối cùng thì em cũng đến .

42. Chương 42 - End

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Hana khẽ nhíu mày khó chịu . Tiếng nhạc ồn ào máy móc trong quán bar khiến nó cảm thấy nhức đầu và mệt mỏi kinh khủng , dù rằng nó , từ một năm trước , đã trở nên quá quen thuộc với những thanh âm này .

Khóc , nước mắt rơi mà chẳng hĩu tại sao ….

Người nó yêu đã có đc hạnh phúc rồi mà , nó nên vui mới phải , điều duy nhất khiến nó lo lắng cho anh …. Mọi chuyện đều đã ổn cả rồi mà …. Nhưng sao , nó lại chẳng thể nào cười đc .

"Nếu bạn thật sự yêu một người , bạn sẽ luôn cầu chúc cho người ấy đc hạnh phúc , dù hạnh phúc của người ấy sẽ mang đến đau khổ cho bạn."

Ai đó … đã từng nói câu này ….

Tình yêu vốn ích kỷ …

Uh , nó đã từng mong cho anh đc hạnh phúc , nó đã từng nghĩ như thế đã là quá đủ đối với nó .

Anh hạnh phúc …. Thì nó cũng hạnh phúc ….

"đã từng" …. Còn bây giờ , khi những điều nó cầu chúc cho anh trở thành hiện thực … thì tại sao , tại sao nó lại ko thể hạnh phúc , ko thể cười thật sự ……

Có lẽ , vì nó ích kỷ . Phải , nó là 1 đứa kon gái ích kỷ , nó muốn người sánh bước cùng anh sẽ là nó , chứ ko phải là cô ấy – cô chị họ của nó ….

Ngốc ạ , chính nó , chính nó đã buông tay anh , chính nó đã từ bỏ vị trí ấy – vị trí trong trái tim của anh … Nó … ko muốn nhưng … nó lại ko thể ko làm vậy ….

Trò đùa của số phận …. Ông Trời thix trêu đùa con người mà , phải ko ?

Một bàn tay thô bạo nắm chặt lấy tay nó và kéo nó đứng dậy .

- Bỏ tay tôi ra .

Nó nói bằng cái giọng lạnh lùng nhưng kiên quyết

- Vợ àh , sao hôm nay em cứng đầu thế ? Dám la lớn tiếng với anh nữa cơ đấy ? Có phải … vì thằng nhóc Chinen ko ?

Nó ngước mặt lên nhìn hắn và vội vàng quay đi chỗ khác , nó ko muốn nói dối , nó ko muốn phủ nhận tình cảm nó dành cho anh , bởi vì , cảm giác ấy đau , đau lắm …. Nó với anh – có lẽ sẽ chỉ là những người xa lạ , nhưng … nó vẫn muốn đc thành thật với tình cảm của bản thân …

-Trả lời tôi đi chứ !!!

Hắn quát to khiến nó giật thót , gương mặt hắn – vị hôn phu của nó , bây giờ trông thật đáng sợ … rượu , nỗi ghen tức và có lẽ là cả tình yêu , đã tạo nên một con quái vật đáng sợ như thế này ư ?

Tay hắn nắm chặt lấy tay nó , như thể muốn xé tan cái ánh nhìn lạnh lùng mà nó dành cho hắn .

- Anh bỏ tay tôi ra mau , đau quá !

Hắn cười khẩy và nắm lấy tay nó , lôi ra khỏi cái quán bar ồn ào này ….

Công chúa àh , hoàng tử … có thể chàng sẽ ko đến , chàng sẽ ko giải cứu nàng khỏi quái vật đâu , số phận của nàng ….

- Bỏ tôi ra !!!

Nó nói mà gần như hét lên .

Hắn đang ôm chặt lấy nó , đặt lên môi nó một nụ hôn tham lam , còn bàn tay thì ……

Nó sợ hãi , sợ hãi thật sự . Nó biết hắn yêu nó – yêu nó từ rất lâu rồi , hắn luôn ở bên cạnh nó , với tư cách là vị hôn phu , dù rằng hắn biết , tình cảm của nó đã-đang và sẽ ko bao giờ thuộc về hắn …. Hắn vẫn yêu nó , vẫn trân trọng nó , nhưng tại sao , bây giờ mọi chuyện lại thay đổi như thế này ???

- Anh…

Nó cố gắng hết sức để đẩy hắn ra , nước mắt bắt đầu rơi không ngừng …

Công chúa àh , hoàng tử sẽ ko đến đâu , nàng phải tự cứu bản thân mình thôy … có khi nào , quái vật sẽ buông tha cho nàng ko ?

Bỗng dưng , hắn dừng lại , buông nó ra …

Hắn lặng yên đứng nhìn nó lúc này … nụ cười của nó đã ko còn . nước mắt ko ngừng tuôn rơi … như một buổi chiều mưa 1 năm trước …

Hắn chợt nhân ra , nụ cười thật sự của nó đã ko còn …

Hắn chợt nhận ra , rằng nó , đã thay đổi nhìu thế nào , ko còn là cô tiểu thư ngây thơ bướng bỉnh luôn tươi cười mà hắn đã yêu nữa …

Nó đã thay đổi quá nhìu , vì hắn , vì tình yêu mà nó buộc phải từ bỏ , vì anh …..

Hắn đau , đau lắm . Chính tay hắn đã làm người mình yêu tổn thương , hắn là một con quái vật .

- Anh … anh xin lỗi …

Hắn nói và quay lưng bước đi , đi thật nhanh , hắn sẽ buông tha cho nó , hắn sẽ từ bỏ tình cảm này …

Công chúa àh , quái vật chúc nàng đc hạnh phúc , bởi vì , con quái vật ấy yêu nàng , yêu thật lòng … Quái vật với trái tim chỉ dành riêng cho công chúa … quái vật ngu ngốc quá , phải ko ?

Nó chạy , chạy thật nhanh trên con đường quen thuộc …

Nó khóc , nước mắt làm nhòe cả đường đi …

Nó chỉ muốn tìm một nơi , để có thể khóc , để đc an ủi , để đc chia sẻ … mẹ ơy … ko , mẹ nó … đã rời bỏ nó , để đi theo một người đàn ông khác ….

Chỉ còn một người , một nơi duy nhất khiến nó cảm thấy bình yên …

“Dì Nadeshiko ….”

Nó trèo qua cái lổ nhỏ bé trên tường … nơi bí mật mà dì – người mẹ thứ hai đã chỉ cho nó .

Nó ngồi cạnh những khóm hoa Nadeshiko màu hồng xinh xắn , những bong hoa như đang mỉm cười cùng nó ….

Gió nhẹ nhàng thổi , mái tóc dài bay nhẹ trong gió …

- Ha..Hana ?

- Yamada .

Hắn quay mặt ra phía sau , là Hiro – bạn thân của hắn .

- Tối rồi mày đến đây làm ji‘ ?

- Hmm, bộ tao đến ko đc sao . Àh mà … mày đang soạn đồ àh ?

Hắn ko nói gì , chỉ gật đầu , tay vẫn đang dọn dẹp hành lí .

Hiro khẽ thở dài , liếc nhìn hắn .

-Chừng nào mày đi ?

-Ngày mai .

-Cái gì ???

Hắn khẽ nhíu mày quay sang nhìn tên bạn thân .

-Làm gì mà hét toáng lên thế ?

-Saxsax , sao mày ko nói cho tao biết ??? Có ai biết ngày mai mày đi ko ? Amy , Chinen , Rika …

Hiro lung túng vô cùng , đôi mắt màu vàng kim mở to hết cỡ và tay thì không ngừng múa loạn xì ngầu cả lên .

-Stop !!!

Hắn đưa tay lên chặn họng thằng bạn thân đang liệt kê ra một hàng dài "những người có thể biết ngày mai Yamada đi Anh" .

-Chưa ai biết cả , ngoài thầy Hiệu trưởng , mày là người đầu tiên . Đc chưa ? Bây giờ thì để tao yên , ngày mai tao đi rồi . Bây giờ mày ko cho tao nghĩ ngơi đc ư ?

Hắn nói và tống cổ thằng bạn thân ra khỏi phòng , nhân tiện khóa cửa luôn thể .

Mặc thằng bạn thân đang đạp cửa ầm ầm bên ngoài , hắn thản nhiên đến gần bên cửa sổ , ngước mặt lên ngắm trăng ….

-Đêm nay trăng sáng quá … pé mèo àh , em có đang ngắm trăng giống anh ko ?

Hana bước theo sau một cô gái – cô chị họ của nó – Amy .

"Amy … chị rất giống dì Nadeshiko …"

Amy mở cửa 1 căn phòng khá cũ kĩ nhưng sạch sẽ và dễ chịu .

Nó bước vào và quay sang nhìn Hana , mỉm cười nhẹ nhàng rồi bước đến gần cửa sổ , kéo cái rèm màu trắng …. Ánh trăng bạc len lỏi qua cửa sổ , soi rọi vào căn phòng ….

Bông hoa Nadeshiko cạnh cửa sổ đang mỉm cười …

Nước mắt đã khô nhưng đôi mắt đỏ hoe đã tố cáo tất cả …

-Hana , em có ổn ko ?

"Amy … chị thật sự rất giống dì Nadeshiko …."

Ánh nắng xuyên qua khe cửa sổ …. Một buổi sáng mùa đông lạnh lẽo … chỉ mới 6h sáng ….

-Someday my prince will e Someday I'll find my love ….

Nó ngồi dậy , dụi dụi mắt và với tay lấy cái điện thoại để trên bàn , nói chuyện bằng cái giọng còn đang ngái ngủ ….

-Alo …

-Chị Rika đây

-Dạ có chuyện gì ko ạ ?

-Chị có chuyện muốn nói với em , gấp lắm , em có thể đến địa chỉ này ngay đc ko ?

……..

Nó vội vàng thay đồ , đánh răng rửa mặt và chạy xuống nhà , ko wen dặn dò bác quản gia …

-Bác àh , lát papa cháu dậy thì nói cháu có việc phải đi gấp . Còn Hana …. Bác cứ để em ấy ngủ , hôm wa đã có quá nhìu chuyện xãy ra …. Cháu đi đây , tạm biệt bác .

-Vâng , thưa tiểu thư .

Chiếc xa màu đen dừng lại trước một tòa chung cư cao cấp .

Nó khẽ nhíu mày , tại sao chị Rika lại hẹn gặp nó ở đây ?

Amy hít một hơi thật sâu , trái tim đang đập liên hồi – điềm báo trước của 1 điều bất ngờ ư ?

Nó nhón chân lên để ấn chuông . Khoảng 5' sau thì có người ra mở cửa , người đó , ko ai khác , lại chính là …

-THẦY TOUYA ….?!!

Nó hét toáng lên vì quá bất ngờ . "Tại sao chị Rika hẹn gặp mình ở đây , mà thầy Touya cũng ở đây , chẳng lẽ hai người này …..???"

Touya chớp chớp mắt nhìn nó , rồi phì cười trêu chọc .

-Rika , Amy đến rồi này .

Chuyện này là sao ???

Chị Rika chạy ra đón nó , khẽ mỉm cười dịu dàng .

Nó tròn mắt ngạc nhiên .

Tiểu thư Rika – bây giờ đang mặc một cái tạp dề màu xanh lá , mái tóc nâu dài gợn sóng đc buộc lên gọn gang , trên trán lấm tấm vài giọt mồ hôi … Thay đổi quá nhiều !!! Cô tiểu thư đc mọi đứa con gái trong học viện ngưỡng mộ đâu mất rồi ???

Nó khẽ liếc nhìn thầy Touya . Ôi trời , bây giờ nó mới nhận ra : bộ dạng lãng tử thường thấy của thầy bây giờ biến đâu mất . Touya cũng đang mặc một cái tạp dề [cũng lại xanh lá] , trán cũng lấm tấm mồ hôi …

Rika nắm lấy tay nó dẫn vào nhà , đặt nó ngồi xuống một cái bàn ăn bình dân nhưng mang lại cảm giác dễ chịu và ấm cúng .

Touya mỉm cười nói với nó :

-Em ngồi đợi thầy và Rika 1 chút nhaz .

Rồi họ - thầy Touya và chị Rika làm "ảo thuật" trước mặt nó . Nói thế cho oách chứ thật ra họ chỉ đang nấu ăn mà thôi , tuy thế , đối với nó , việc một nàng tiểu thư đang tự tay nấu ăn dưới sự giúp đỡ của chàng công tử giàu có thì … đây là một trò "ảo thuật" kì lạ nhất mà nó đã từng xem .

-Xong rồi nà !!!

Những món ăn lần lượt đc dọn ra trước cái bụng đang chơi nhạc rock của nó [:-s]

Sau khi đánh chén no nê , hai chị em – nó và Rika đc "đặc quyền con gái" cho phép , chui vào phòng chị Rika để nói chuyện quan trọng gì đấy , "nhường" lại nhiệm vụ rửa chén cao cả cho thầy Touya

-Em ngồi xuống đi .

Rika nói và mỉm cười nhìn nó . Amy ngồi xuống giường , nhìn xung quanh xem xét , phù , may quá , ko có dấu hiệu nào cho thấy thầy Touya và chị Rika ở chung phòng ….

Rika đưa cho nó một ly trà sữa ấm áp trong một buổi sáng mùa đông …

-Chị … chị muốn nói với em chuyện này . Thật ra … chị và Yamada ko hề yêu nhau , đối với chị , Yamada chỉ như một đứa em , còn Yamada cũng chỉ xem chị là chị .

-Vậy tại sao ….

Nó chưa kịp nói hết câu thì chị Rika đã ngắt lời

-Em muốn hỏi : nếu đúng như chị nói là Yamada và chị chỉ là chị em thì tại sao , chị lại đồng ý đính hôn với Yamada , phải ko ?

Nó ko nói gì , khẽ gật đầu … Trái tim đập liên hồi , không phải một , mà là rất rất nhìu điều bất ngờ . Thì ra … hắn làm vậy chỉ vì muốn giúp đỡ Rika và Touya – hai người hắn yêu quý , có thể ở bên cạnh nhau , có thể hạnh phúc . Nó đã hiểu lầm , hiểu lầm quá nhìu thứ . Nó thật ngu ngốc .

Hắn sắp ra đi , có thể là … mãi mãi …. Lo sợ ….

-Hiro gọi điện báo cho chị hồi tối hôm qua . Chị muốn gọi cho em nhưng em lại ko bắt máy … vậy nên ….

Nó chạy thật nhanh ra khỏi căn hộ chung cư đó . Nó chạy , chạy mãi , nó phải đến sân bay quốc tế Tokyo – ngay lập tức .

Nó dáo dát nhìn khắp nơi với cái hy vọng mong manh là tìm thấy một chiếc taxi nào đó , nhưng … hỡi ôi ….

Nó tự thấy mình thật ngu ngốc khi cho bác tài xế về nhà [] …

-Amy !!

Nó quay sang , là Chinen .

-Mau đến đây !

Nó chạy vội sang bên kia đường – nơi Chinen và chiếc xe đang đậu sẵn .

-Sao … sao anh lại ở đây ???

-Thầy Touya gọi điện cho anh , mau lên xe đi , anh sẽ chở em đến sân bay Tokyo . Nhất định em phải giữ thằng ngốc đó ở lại đây .

Nó nhoẻn miệng cười hạnh phúc .

Hoàng tử àh , chờ em nhé ….

Amy xuống xe , chạy thật nhanh , nhưng rồi chợt quay lại , ôm chầm lấy Chinen …..

-Cảm ơn anh nhìu lắm !

Nó nói và đưa cho hắn một cái ipod kèm theo lời nhắn

-Anh xem đi nhaz … àh mà Hana đang ở nhà em đấy !!!

Nó nhoẻn miệng cười thật tươi và chạy đi mất ….

Hắn đứng đó , nhìn theo cái bong ấy xa dần , xa dần . Hắn khẽ mỉm cười – một nụ cười thật sự ….

-Yamada , Amy – hai người nhất định phải hạnh phúc đấy !

Nó chạy và dáo dác nhìn khắp nơi , cố gắng , cố gắng tìm ra anh …. Nó nhất định , nhất định sẽ ko để anh ra đi như thế này . Nó muốn anh biết câu trả lời của nó , nó muốn anh biết tình cảm thật sự của nó và … nó cũng muốn nghe câu trả lời của anh ….

Đôi chân ko ngừng tìm kiếm …. Hoàng tử - một ngày nào đó sẽ đến bên cạnh công chúa , nhưng chờ đợi là ko đủ , cần một trái tim đủ nghị lực và niềm tin vào tình yêu , công chúa mới có thể tìm đc hạnh phúc của bản thân ….

-Yamada !!!

Hắn quay lưng lại . Là nó . “Tại sao … pé mèo lại ở đây ?”

Nó ngừng lại để thở , lấy tay lau đi những giọt mồ hôi trên trán …. Nó bước từng bước dài đến bên cạnh hắn …. Trái tim đập liên hồi , có quá nhìu điều nó muốn nói , nó muốn thẳng thắng với tình cảm của bản thân , nó muốn thừa nhận rằng nó yêu anh , nó muốn anh ở lại ….

-Em … em …. Tại sao anh lại đi mà ko báo cho em ?

[ngốc thật !!! =.=]

Hắn mở to mắt nhìn nó , rồi lại phì cười .

-Bởi vì anh ko muốn ai biết cả .

Hắn đáp gọn lỏn , giả vờ ko để ý đến đôi mắt đang dần trở nên long lanh của nó ….

-Anh … anh đừng đi mà …. Em ko muốn anh ra đi …

Nó ko kiềm đc nữa , nước mắt rơi ko ngừng ….

- Anh xin lỗi nhưng … anh phải đi , vì nhìu lý do .

-Vậy … bao giờ anh sẽ trở về ???

Nó hỏi , trái tim đập lỗi nhịp , lo lắng …

Hắn khẽ mỉm cười …

-Anh sẽ trở về , nếu có một ai đó ở Nhật chờ đợi anh ….

-Vậy thì … anh nhất định phải trở về , em sẽ chờ đợi anh , mãi mãi , bởi vì em biết , anh chính là hoàng tử của em .

Nó nói và ôm chầm lấy hắn , khẽ nhón chân lên để đặt lên môi ai kia một nụ hôn ngọt ngào …..

Một buổi sáng trời lành lạnh , nhưng những trái tim đang mỉm cười , cười vì hạnh phúc , cười vì hơi ấm của mùa đông , hơi ấm của tình yêu ….

Chinen ngồi trong xe , mở cái ipod của Amy đưa … một đoạn ghi âm khiến trái tim hắn đập ko ngừng …

-Hana , em có ổn ko ? Có chuyện gì àh ?

-Em ….

-Sao lại khóc , nói chị nghe xem nào …

-Em … em yêu Chinen … em và anh ấy , đã từng yêu nhau , nhưng rồi … bố em bắt em phải chia tay anh ấy , bởi vì em đã có 1 vị hôn phu … Dù em ko yêu anh ta nhưng …. Khi ấy công ty của bố em gặp sự cố …. Em ko còn cách nào khác … Em chia tay Chinen , mặc dù em yêu anh ấy …. Mọi thứ … khiến em cảm thấy quá mệt mỏi …. Em phải che giấu tình cảm của bản thân và cố gắng quên đi tình cảm em dành cho anh ấy …. Nhưng ko đc , em vẫn còn yêu anh ấy ,nhưng em lại … ko thể nói cho Chinen biết đc ….

-……

-Em cảm thấy đau , đau lắm . Bây giờ anh ấy đã yêu chị , em , đối với anh ấy , chỉ là ng‘ xa lạ mà thôi …. Em ….

-Chị hiểu rồy , em cứ khóc đi , đừng cố gắng để mỉm cười khi không thật sự vui vẻ ….

Trái tim hắn đập liên hồi . Hana … cô ấy yêu hắn ?! Thật ko ???

Hắn ngốc quá , tại sao hắn lại ko nhận ra tình cảm của Hana , tại sao hắn lại không nhận ra ng‘ đi cùng Hana chiều mưa hôm ấy chính là Prince khối 12 – vị hôn phu của Hana mà hắn đã gặp hôm trước ….

Em , Amy đây . Em xin lỗi vì đã lợi dụng anh …. Em biết , tình cảm của anh dành cho em ko phải là tình yêu , àh mà cũng có thê đó là tình yêu , nhưng chắc rằng đó ko phải là tình yêu thật sự …. Anh yêu Hana , và … Hana cũng yêu anh . Vậy nên , hai người sẽ hạnh phúc . Em hi vọng và tin tưởng điều đó sẽ trở thành hiện thực …. Chúc anh may mắn …..

Chiếc xe phóng nhanh trên con đường hoa anh đào …

-Hana , hãy chờ anh ….

Hắn , theo sự chỉ dẫn của bác quản gia , bước vào căn phòng mà Hana đã ở … nhưng … Hana đã biến mất rồi …. Chỉ còn lại một lá thư … đúng hơn là một mảnh giấy nhắn …

Tạm biệt chị , Amy . Cảm ơn chị rất nhìu và xin lỗi vì đã làm phiền . Chị rất giống dì Nadeshiko , có lẽ vì vậy mà em có thể tâm sự với chị mọi chuyện ….

Em sẽ ra đi , đến một nơi nào đó , một nơi yên bình , một nơi để em chờ đợi hoàng tử của mình đến … Em sẽ trỡ lại , một ngày nào đó , ngày mà anh ấy đến bên cạnh em …. Tạm biệt ! Chúc chị hạnh phúc …

Tay nắm chặt lấy bức thư , giá như , hắn đến sớm hơn , một chút , chỉ một chút thôi … Có lẽ ông Trời lại trêu đùa con người nữa rồi ….

5 năm sau .

-Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp , loài người ko đc phân chia …. Ta tuyên bố hai con là vợ chồng … Con có thể hôn cô dâu .

Clap clap clap ….

Tiếng vỗ tay vang dội , gương mặt ai nấy đều mỉm cười hạnh phúc ….

Cô dâu trông thật xinh đẹp , có lẽ , chỉ có tình yêu và hạnh phúc mới có thể trang điểm cho cô dâu mà thôi …

-Quăng qua đây …

-Này , đừng chen lấn chứ …

Sau đám cưới , mục tiêu đc các quý cô trẻ tuổi chưa chồng chỉ có một – bó hoa cưới của cô dâu !!!

Cô phù dâu đứng tựa vào cây hoa anh đào , nhìn đám người đang tranh giành nhau bó hoa cưới , và mỉm cười kì lạ …

"Yamada àh , em vẫn đang chờ đợi anh . Hôm nay là đám cưới của Miki và Hiro … em cũng muốn đc mặc chiếc váy cưới màu trắng tinh khiết ấy , đừng cười em , nhưng … em muốn trở thành cô dâu của anh …. Em nhớ anh …."

-Chuẩn bị chụp nhaz !!!

Bó hoa cưới đc quăng lên không trung …. Một chàng trai giơ tay lên chụp trước ánh nhìn tức tối của các quý cô ….

Amy lơ đãng ngước nhìn lên bầu trời , môi nở nụ cười kì lạ …

-Amy , em có đồng ý lấy anh ko ?

Nó mở to mắt ngạc nhiên , là anh . Cuối cùng thì nó cũng đợi đc đến ngày anh trở về …

Nước mắt rơi … nước mắt của hạnh phúc …. Câu trả lời đc thay bằng một nụ hôn …. Hmm , có hay ko nhỉ ?

Hokkaido , Nhật Bản .

Tuyết ko ngừng rơi , trắng xóa cả một vùng trời …. Những bong hoa bé nhỏ đang cố gắng vươn mình lớn lên trong tuyết lạnh ….

Bông Hoa khẽ mỉm cười …

-Hana , cuối cùng thì anh cũng tìm đc em …

Hoàng tử đã đến bên cạnh công chúa …. Hạnh phúc , nước mắt , nụ cười …. Tất cả … là tình yêu .

10năm sau ….

-Mẹ àh , con ko muốn mời thằng nhóc Ken đến sinh nhật con đâu

-Hmm , sao con lại gọi Ken bằng nhóc ?

-Con ghét hắn ta lắm . Cô Miki và chú Hiro – hai người ai cũng tài giỏi , xinh đẹp và tốt bụng , thế mà họ lại có 1 đứa con sất láo như thế . Thật ko hiểu nỗi ….

-Moon …

Người phụ nữ trẽ gằn giọng …

-Hehe , con xin lỗi …

-Mau đi thay đồ đi , papa con sắp về rồi đó , chú Hiro ,cô Miki và Ken cùng với 1 số người bạn của ba mẹ cũng sắp đến rồi đó .

-Dạ , àh mà mẹ ơy , Hime và chú Chinen ,cô Hana có đến ko hả mẹ ?

-Mẹ hi vọng là có .

-Dạ , con biết rồi , con đi thay đồ đây .

Người mẹ trẻ khẽ mỉm cười , bước đến gần cái laptop đặt trên bàn …

“Chào em , Amy !

Chị và thầy Touya sắp có một chuyến lưu diễn về Nhật Bản , có thể sẽ kịp đến dự sinh nhật của pé Moon – con gái em . Lâu lắm rồi chúng ta ko gặp nhau …. Em và Yamada vẫn khỏe chứ ?

Àh mà anh Touya đang gọi chị ở dưới nhà , chị phải đi cho kịp chuyến bay . Tạm biệt em nhaz , chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau !

P/S : Hy vọng là pé Moon – con em , pé Ryn – con của anh chị , nhóc Ken – con của Hiro & Miki , pé Hime – con của Hana và Chinen sẽ trở thành bạn tốt của nhau , giống như ba mẹ chúng , em nhỉ .”

Yamada đến bên cạnh Amy , nắm lấy bàn tay của cô vợ và cả hai cùng mỉm cười hạnh phúc …

Thời gian đã trôi qua thật nhanh , nhưng tình bạn , tình yêu và những kỉ niệm tươi đẹp sẽ mãi ở trong trái tim của họ - những con người ngốc nghếch nhưng biết tin tưởng vào tình yêu .

Someday my prince will e – Một ngày nào đó hoàng tử của tôi sẽ đến .

Tin tưởng , hy vọng và chờ đợi , bạn cũng sẽ có đc hạnh phúc của riêng mình .

Tôi dám chắc chắc đấy

~*~*~*~*~ THE END ~*~*~*~*~

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/someday-my-prince-will-come